

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΩΝ
ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΓΠΟ

I. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑ

Πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΤΥΠΟΙΣ Ζ. ΓΡΥΠΑΡΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ.
Όδὲς Βύσσης Ἀρ: 813.

1865.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1865-334

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Γ Π Ο

I. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑ

Πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Ζ. ΓΡΥΠΑΡΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ.

Όδός Βύσσης Άρτ. 815.

1865.

Πάντα αντίτυπον μή φέρον τὴν ἴδιόχειρον ὑπογραφὴν
τοῦ συγγραφέως προέρχεται ἐκ τυποκλοπίας.

J. Karpowicz

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Συνώνυμοι καλούνται αἱ λέξεις αἵτινες διάφοροι οὖσαι τὴν φωνὴν ἔχουσιν ὄμοιότητα σημασίας· λέγω ὄμοιότητα, ὅχι ταυτότητα, διότι δύσκολον, ἀν δύξι^τ ἀδύνατον, εἶναι νὰ εὑρεθῶσιν εἰς γλωσσάν τινα δύω λέξεις τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἔχουσαι σημασίαν καὶ δύναμιν. Ἐπὸ τὴν φαινομένην ὄμοιότηταν ὑποκανθάνουσιν ἀξιόλογοι πολλάκις διαφοραὶ, τούτων δὲ ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἀκρίβωσις ἀποτελεῖ τὸ ἔργον τοῦ συνωνυμογράφου. Η κυριολεξία, ἡ πρωτίστη αὕτη τῶν τοῦ λόγου ἀρετῶν, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἡ γνῶσις καὶ ἡ κατάληγλος χρῆσις τῶν συνωνύμων λέξεων. Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες, οἵτινες οὐδὲν παρέλειψαν ἀνεξερεύνητον καὶ ἀφιλοσόφητον, ἔδωσαν πρῶτοι τὸ παράδειγμα καὶ τῆς περὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν λόγων σπουδῆς, ὡς μαρτυρεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦ Ἀιρμωνίου τὸ σωζόμενον περὶ ὄμοιών καὶ διαφόρων λέξεων συνταγμάτιον. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων οἱ Γάλλοι πρὸ πάντων ἡσχολήθησαν περὶ τὴν μελέτην τῶν συνωνύμων, καὶ εἰκότως, διύτι τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐπικρατῶν μάλιστα χαρακτήρ εἶναι ἡ τῆς λέξεως ἀκρίβεια καὶ σαφήνεια. Πρῶτος ὁ ἀββᾶς Γιράρδος (abbé Girard) ἔγραψε συστηματικῶς περὶ τῶν συνωνύμων τῆς γαλλικῆς γλώσσης, εἰ καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Μεγάριος καὶ ἄλλοι γραμματικοὶ κατέγειγαν περὶ ταύτην τὴν ἔρευναν. Τὸ βιβλίον τοῦ Γι-

ράρδου, λέγει ὁ Βολταῖρος, θέλει διαμείνει ἐφόσον καὶ
ἡ γλώσσα ἡ γαλλικὴ, οὐ μόνον δ' ἀλλὰ καὶ θέλει συ-
τελεῖ ὑπάρχον εἰς τὴν γαλλικῆς γλώσσης τὴν ὑπαρ-
ξιν. Καὶ ἀληθῶς ὁ ἀβέβαιος Γιράρδος εἴναι ὁ ἀγγινού-
στατος τῶν Γάλλων συνωνυμολόγων, τὸ δὲ ὄνομα
αὐτοῦ ἀπαντᾶται παντὸς ἄλλου συγχρότερον εἰς τὰς
έκαστοτε ἐκδιδομένας τῶν συνωνύμων συλλογάς. Μετὰ
τὸν Γιράρδον συνέγραψαν ἐμβριθῆ περὶ τῶν γαλλικῶν
συνωνύμων βιβλία ὁ Βωζαῖος (Bauzée), καὶ ὁ Ρου-
βάλδος (Roubaud), ὅστις ἴδιως ἐπαινεῖται διὰ τὸ ἀκρί-
βες τῆς λογικῆς καὶ γραμματικῆς ἀναλύσεως. Καὶ
Δαλεμβέρτος δὲ καὶ Διδερότος καὶ Κονδιλλάκιος, οἱ
φιλόσοφοι, ἡσχολήθησαν οὐχὶ παρέργως περὶ τὴν σπου-
δὴν ταύτην. Τοῦ Κονδιλλακίου ἀνέκδοτον περὶ Συν-
ωνύμων βιβλίον ἀναλαβὼν τὸ πρῶτον νὰ ἐπεξεργασθῇ
καὶ ἐκδώσῃ ὁ σύγχρονος ἡμῶν Λαφαῖος (Lafaye), καὶ
λαβὼν ἐντεῦθεν ἀφορμὴν νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν περὶ ταῦτα
μελέτην, παρήγαγε βαθμηδὸν ἔδιον ἔργον, τὸ γνωστὸν
αὐτοῦ λεξικὸν, ἐν τῶν τελειοτέρων τοῦ εἶδους τούτου
συγγραμμάτων.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ περιώνυμος Γιζώτος τοῦ φιλολο-
γικοῦ του σταδίου ἀρχὴν ἐποίησε διὰ τῆς ἐκδόσεως λε-
ξικοῦ τῶν συνωνύμων τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἐρα-
νισθεὶς ως ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀρ-
χαιοτέρων τεχνογράφων, καὶ προτάξας τοῦ βιβλίου
ἄξια λόγου προλεγόμενα. Καὶ ἐν γένει ἡ τῶν συνωνύ-
μων μελέτη σπουδάζεται ἐν τοῖς μάλιστα ὑπὸ τῶν Γάλ-
λων. Διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἀγεν τῆς

περὶ τὰ συνώνυμα θεωρίας ἥθελεν εἰσθαι παράδοξον ἀκουσμα εἰς λόγιον Γάλλον. Καὶ σῶς ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἡ γαλλικὴ γλῶσσα διδάσκεται καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδιωτικῶς, ἂν καὶ ἔχωμεν πληθύν γραμματικῶν καὶ λεξικῶν τῆς γλώσσης ταύτης, περὶ τῶν συνωνύμων αὐτῆς οὐδὲν μέχρι τοῦτο ἐγράφη ὅπως βοηθῇ εἰς τὰς μελέτας αὐτῶν τοὺς νέους. Τὴν Ἑλλειψιν ταύτην ἐπιχειρῶ ν' ἀναπληρώσω διὰ τοῦ παρόντος βιβλίου, ὅπερ συγέταξα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων τοῦ εἶδους τούτου συγγραμμάτων, ἀπανθίσας ἐξ αὐτῶν τὰ γρηγορώτατα καὶ σκοπιμώτατα. Ἀπέφυγον δὲ τὰς σχοινοτενεῖς καὶ πολλάκις κενάς θεωρίας, ἐπιζητήσας δέον τὸ δυνατὸν τοὺς βραχεῖς καὶ σαφεῖς ὁρισμοὺς, οἵτινες ταμιεύονται ἀσυγχύτως εἰς τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ. Τὸ ἔργον μου δὲν ἦτον ἀπηλλαγμένον δυσχερειῶν· ἐπρεπε μεταξὺ διαφόρων πολλάκις γνωμῶν νὰ ἐχλέξω τὴν κρατίστην, ἐπρεπε νὰ δώσω τύπον καὶ μορφὴν ἑλληνικὴν εἰς ἐννοίας γαλλικὰς, προσέτι δὲ νὰ τηρήσω, δέον καὶ διοικητικούς τοὺς ἀντιστοιχίαν τῶν ἑλληνικῶν πρὸς τὰ γαλλικὰ συνώνυμα, ἔργασία ἡν θέλουσιν ἐκτιμήσει, εὖ οἴδ' ὅτι, οἱ τὰ τοιαῦτα ἐπιεικῶς κρίνοντες.

Λείπεται νὰ εἴπω δύω λέξεις περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ γίνεται ἡ διδασκαλία τῶν συνωνύμων. Ἀφοῦ ὁ μαθητὴς μεταφράσῃ δύω ὑποθετέον σελίδας γαλλικοῦ τινος κειμένου, θέλει ἀνευρίσκει ἐν τῷ λεξικῷ καὶ μελετᾷ τὰς ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντωμένας συνωνύμους λέξεις, περὶ ᾧν θέλει ἀκολούθως ἐρωτᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος. Πρὸς εὐχερεστέραν δὲ

ἀνεύρεσιν τῶν συνωγύμων τούτων λέξεων, προσετέθη ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ἀκριβής ἀλφαβητικὸς πίναξ. Ἐπειρος τρόπος εἶναι νὰ προσδιορίζῃ ἑκάστοτε ὁ διδάσκων εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκ τοῦ λεξικοῦ ἀριθμόν τινα συνωγύμων πρὸς μελέτην, ὡν ἡ ἐφαρμογὴ θέλει γίνεσθαι ἔπειτα εἰς τὸ παραδιδόμενον κείμενον καὶ τὴν θεματογραφίαν.

Ἐλπίζω ὅτι καὶ τὸ παρὸν πονημάτιον θέλει τύχει παρὰ τοῦ κοινοῦ τῆς αὐτῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἣς περ ἔτυχον καὶ τὰ λοιπὰ διδακτικά μου βιβλία, δι’ ᾧ ἐζήτησα νὰ διευκολύνω ἐν Ἐλλάδι τὴν σπουδὴν τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας εἰς τὸν λόγιον, τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἔμπορον, καὶ πάντα ἀπλῶς τὸν ἐλευθερίου ἀγωγῆς ἀντιποιούμενον, γαλλικῆς γλώσσης.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

A.

ABDIQUER. SE DÉMETTRE. Ἀμφοτέρων ἡ σημασία εἶναι παραιτοῦμαι ἀπὸ θέσεώς τινος ἢ ἀξιώματος· ἀλλὰ τὸ μὲν abdiquer λαρβάνεται ἐπὶ ἀξιολόγων μόνον θέσεων καὶ ἔχουσιν, καὶ ὑποθέτει προσέτι ἔκουσίαν τὴν παραίτησιν, ἐνῷ τὸ se démettre ἐκφράζει πολλάκις ἐπιθετικήν παραίτησιν, καὶ ἀρμάζει εἰς τὰς μικρὰς μᾶλλον ἢ εἰς τὰς μεγάλας θέσεις. Christine, reine de Suède, a b d i q u a la couronne. Édouard II. roi d'Angleterre, fut forcé à se démettre de la royauté. Se démettre d'une charge.

ABOI. ABOIEMENT. JAPPEMENT. Aboi εἶναι τὸ τοιόνδε ἢ τοιόνδε εἰδὸς τῆς τοῦ κυνὸς ὄλακκης. Un chien qui a l'aboi rude, aigre, perçant, κύων ἔχων τὴν ὄλακκὴν τραχεῖαν, ὀξεῖαν, διάτορον. Un aboi effrayant, ὄλακὴ φρικτή. Abolements λέγονται μᾶλλον αὐταὶ καθ' ἔσυτὰς αἱ ὄλακκαι ἢ ὄλαγμοι. Λέγονται faites cesser les aboiements de ce chien, καὶ ὅχι, faites cesser son aboi ἢ ses abois. Jappement εἶναι ἡ ὄλακὴ τῶν μικρῶν κυναρίων· ἐνίστε δὲ καὶ μέγας κύων ἐκφράζει τὴν χαράν του διὰ τῶν τοιούτων ὄλακῶν, par des jappements.

ABRÉGER. **ACCOURCIR.** **RACCOURCIR.** On abrégé, ἐπιτέμνει τις πρᾶγμά τι, ὅταν ἐν μικρῷ παιριστῷ συνοπτικῷ τὴν τοῦ δλου ιδέαν. On accourt, συντέμνει ὅτι λίγην ὥν σχοινοτενὲς γίνεται συντομώτερον δι' ἀφαιρέσεως μέρους ἢ μερῶν τινῶν ἐκ τοῦ δλου. On raccourt, βραχύνει, ὅταν καθιστᾷ τι πικρὰ πολὺ μικρὸν, σύντομον.

A L'ABRI. **A COUVERT.** Ἀμφότερα δηλοῦσι σκέπην τινὰ καὶ καταρυγήν ἀπὸ κινδύνου ἢ βίᾳς τῶν στονχείων. Ἀλλὰ τὸ à couvert ἐκφράζει πλειότερον τι τοῦ à l'abri. Οἱ καταληφθεῖσις ὑπὸ δυξέρου καὶ καταφεύγων ὑπό τι δένδρον se met à l'abri sous un arbre. Άν δημοσίευσι εἰς καλύπτην ἢ οἴκον, ἔνθα περισκέπται πάντοθεν, τότε λέγουσιν ὅτι il se met à couvert dans une grange, dans une maison.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔγοντες ἐπίσης τὴν τοιαύτην φράσιν. Οἱ Όμυρος λέγει «ἐπὶ σκέπας ἀνέμοιο» γαλλιστὶ à l'abri du vent. Οἱ Ἡρόδοτος «ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου» à l'abri de la guerre.

ABROGATION. **ABOLITION.** Κατάργησις, κατάλυσις ἐθίμου ἢ νομίμου. Ὅταν ἡ κατάργησις γίνεται διὰ νόμου, τοῦτο καλεῖται abrogation. Ὅταν δὲ νόμιμόν τι ἢ ἔθιμον περιπέσῃ εἰς ἀγοραστίν, τὸ τοιοῦτον λέγεται abolition.

ABROGATION. **DÉROGATION.** Ὁριοι δικανικοί. Tὸ abrogation σημαίνει τελείαν νόμου τινὸς κατάργησιν. Διὰ δὲ τοῦ dérogation εἰσχωμένου τοῦ νέου, δὲν καταργεῖται ὁ παλαιὸς νόμος.

ABSTRAIT. **DISTRAIT.** Λέγεται οὕτως ὁ ἀπρόσεκτος, ὁ ἀρρεβάδης ἢ, κοινῶς, ἀγκρημένος. Abstrait εἶναι ὁ τοσοῦτον βεβαιωμένος εἰς τὰς ιδίας αὐτοῦ σκέψεις ὥστε δὲν προσέγγει εἰς τὰ περὶ αὐτὸν λεγόμενα ἢ πραττόμενα. Ἐμβρ. θεῖς μελέται, επονθάται: βιωτικοὶ περισπασμοὶ ἢ σφοδρὰ πάθη φυγικὰ εἶναι

πολλάκις ἡ αἰτία τῆς τοιωτῆς τοῦ πνεύματος; καταστάσεως;
Distrait δὲ εἶναι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιστήσῃ τὸν νοῦν εἰς ἔν
καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ἀλλ᾽ ἀντιπεριπόθμεος; ἐκάστοτε ὑπο
νέου τινὸς ἀντικειμένου, καὶ ἀμελῶν ἐκείνου εἰς ὃ τέως προσ-
έχει καὶ εἰς ὃ ἀρρειλε νὰ προσέχῃ. Ή τοιωτη τοῦ νοὸς κατά-
στασις ιδιάζει μάλιστα εἰς τοὺς νέους· τὸ ἐλάχιστον ἀρκεῖ νὰ
δελεάσῃ τὴν προσοχὴν των καὶ ἀποστρέψῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ
προκειμένου.

ACADEMIEN. **ACADEMISTE.** Académiciens, ἀκαδημαϊ-
κοί, λέγονται τὰ μέλη ἀκαδημίας τινὸς ἢ ἰδρύματος σκοπὸν
ἔχοντος τὴν ἐπὶ τὸ φέν τελειότερον προσγνωγὴν τῶν γραμμά-
των, τῶν τεγγῶν καὶ ἐπιστημῶν. Académistes δὲ καλοῦνται
οἱ φιληταὶ σχολείων τινῶν τῆς περὶ τὸ σῶμα γυμναστικῆς,
οἷον ἴππασίας, ὄπλωσίας, καὶ τῶν τοιωτῶν.

ACHAT. **EMPLLETTE.** Τὸ πρῶτον λέγεται ἐπὶ ἀγορᾶς με-
γάλων πασοτήτων. Τὸ δεύτερον ἐπὶ μικρῶν ὀψώνισμάτων ἀρ-
ορώντων τὴν καθημερινὴν καὶ ιδιαιτέραν χρῆσιν, οἷον ἴψιτίων,
ἐπίπλων, κοσμημάτων κτλ. On fait emplette d'une ro-
be, d'un habit, d'une commode, de toile, d'une voiture,
d'un cheval. Οἱ ἔμποροι οἱ ἀγοράζοντες ἔμπορεύματα ἵνα με-
ταπωλήσωσιν αὐτὰ, font des achats de marchandises,
καὶ τὰ βιβλία των καλοῦνται livres d'achat, οὐκ livres d'em-
plette.

ACQUIESCENCE. **CONSENTEMENT.** Συγκατάθεσις, συναίνε-
σις. Τὸ πρῶτον παρεμφέρει ὅτι παραδέχεται τὶς τι ἐξ ἀνάγκης
μικρότερος ὅν. Τὸ δεύτερον, ὅτι ἀνώτερος ὅν συγκατανεύει
εἴς τι ἔκουσίως. Ή αὐτὴ ἀναλογία τηρεῖται καὶ ἐπὶ τῶν ἥρμά-
των acquiescer, consentir. Les partis acquiescent au
jugement d'un arbitre. Οἱ διάδικοι συγκατατίθενται εἰς
τὴν κοίτην, ἀπόρριψιν τοῦ διαιτητοῦ. Les parents consentent

à l'établissement de leurs enfants. Οἱ γονεῖς συγκαίνοῦσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν (τὸ συνοικέσιον) τῶν τέκνων τῶν.

ACTEUR. COMÉDIEN. Υποκριτής θεάτρου, σκηνικός. Τὸ γένον αcteur λέγεται σχετικῶς πρὸς τὸ παριστανόμενον δραματικὸν πρόσωπον, τὸ δὲ comédien ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τεχνίτου. Μαθηταὶ ἡ ὅδοι συνεργόμενοι καὶ παριστάνονται δρᾶμα τῷ πρὸς ιδίαν ψυχαγωγίαν εἶναι acteurs, διότι ἔκκληστος αὐτῶν ὑποκρίνεται ἐν τοῦ δράματος πρόσωπον, οὐδὲ δὲ comédiens, διότι τοῦτο δὲν εἶναι τὸ ἐπάγγελμά των.

ACTION. ACTE. ΗΡΩΪΣ. Action εἶναι ἡ δρᾶσις δυνάμεως τηνος ἐν ἐνεργείᾳ οὖσας. Acte δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας. Εἴθισται δὲ λέγωσι μετ' ἐπιθέτου, une bonne, une mauvaise action, une action vertueuse, καὶ μετὰ γενικῆς προσδιοριστικῆς, un acte de bonté, un acte de vertu.

ACQUITÉ. QUITTE. Ἡ φράσις on est acquitté λέγεται περὶ τῶν ἀποτίσαντος τὸ χρέος τοῦ δρειλύματός του ἐν τῇ ἐκάστοτε ἐπειδηματικῇ προθεσμίᾳ· ἡ φράσις δὲ on est quitte, περὶ τῶν ἀποτίσαντος διλόγικρον αὐτοῦ τὸ χρέος καὶ μηδὲν πλέον δρειλύματος. On a acquitté différents billets à terme, mais on n'est quitte que quand le dernier est payé.

Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ γένον s'acquitter σημαίνει ὅτι ἀπέτισέ τις τὸ χρέος του καταβάλλων εἰς γρήματα τὸ δρειλόμενον ποσόν· ἔtre quitte δὲ, ὅτι ἀπαλλάγη τοῦ δρειλύματος καθ' οἵονδήποτε τρόπον, οἷον διὰ ἀνταλλαγῆς ἡ δωρεᾶς τοῦ δικαιεστοῦ.

ADULATEUR. FLATTER. Ἀμφότεροι εἶναι κόλασες, ἀλλὰ δὲ πρώτος ἀνδρασποδωδέστερος τοῦ δευτέρου. Adulateur εἶναι ὁ κόλαξ ὁ μὴ κάμνων διάκρισιν καλοῦ ἡκακοῦ, ἀλλὰ πάντα ὄμοιος ἐπικινδύνῳ καὶ θυμούσιον τὰ τοῦ ισχυροῦ, ὃν θεωρεῖει τρόπος ἐπίτευξιν ιδίων ὀφελημάτων.

AFFAIRE. OCCUPÉ. Τὸ πρόστον σημαίνει τὸν πολλὰς ἔ-

χοντα ἀσχολίας, κατεπειγούσας καὶ μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολήν· τὸ δεύτερον, οccupé, τὸν περὶ ἓν τι ιδίως ἔργον ἐνδελεγμένας ἀσχολούμενον.

Άλλη διαφορά εἶναι ὅτι τὸ μὲν οccupé λέγεται συνίθιστος περὶ ἀνθρώπου ἀσχολουμένου εἰς ὑπόθεσίν των ἀξιόλογον καὶ ἀληθῶς σπουδαίαν· τὸ δὲ affaire δύναται νὰ σημαίνῃ καὶ τὸν κενόσπουδον ἥματαισχολον, ἥ τὸν σπουδᾶζοντα περὶ τὰ μικρὰ καὶ λόγου ἀνάξια μετά τοῦ αὐτοῦ ζήλου ὡς καὶ περὶ τὰ σπουδαῖα, ἥ τὸν προσποιούμενον. Εἴτι πνίγεται ἀπὸ ὑποθέσεις πρὸς ἐπιδείξιν.

AFFECTATION. **AFFÉTERIE.** Ἐπιτήδευσις. Affectation εἶναι ιδίος τις τρόπος τοῦ ἐρμηνεύειν τὰς ἑκατοῦ ιδέας, τὰ αἰσθήματα, τὰς ὁρέζεις, ἐκτρεπόμενος τοῦ ἀληθοῦς καὶ φυσικοῦ. Afféterie δὲ λέγονται ιδίως οἱ ἐπιτετήδευμένοι τρόποι, ἥ μικρολόγος συμπεριφορά, ἐκτρεπομένη ἐπίστης τοῦ ἀφελοῦς καὶ ἐπιζητοῦσα τὸ φιλάρεσκον. Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο ἐλάττωμα εὑπεριφοροὶ εἶναι ιδίως αἱ γυναικίες.

AFFERMER. **LOUER.** ἐνοικιάζω. Τὸ assemer λέγεται περὶ γυιῶν μόνον ἥ περὶ δημοσίων προσόδων· τὸ δὲ louer περὶ οἰκιῶν, σκευῶν καὶ κτηνῶν.

AFFICHE. **PLACARD.** Καλοῦνται οὕτω αἱ εἰς τοὺς τοίχους ἀναστηλούμεναι ἔγγραφοι ἥ ἔντυποι ἀγγελίαι καὶ προκηρύξεις. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, Gaffiche, εἶναι ἀγγελία συνισταμένη εἰς ἐν φύλλον χάρτου ἥ ἡμίσιο ἥ καὶ τέταρτον φύλλου. Τὸ δὲ δεύτερον, le placard εἶναι πλέον εὐμέγεθες, καὶ ἐνίστε σύγκειται ἐκ πολλῶν φύλλων χάρτου συνημμένων παρ' ἄλληλα.

Placards λέγονται ιδίως αἱ τοιχοκαλλιμέναι σάτυραι, δι' ὃν διασύρονται ἡ κυβέρνησις, αἱ ἀργαλοί, ἥ καὶ ιδιωταί. Λέγουσι des placards séditieux, des placards injurieux, οἵτις δὲ καὶ des affiches séditieuses, des affiches injurieuses.

AFFLIGÉ. FACHÉ. Τὸ πρῶτον ἐμφαίνει μεῖζον καὶ περὶ μεῖζονων λύπην ἢ τὸ δεύτερον, ὡς δεικνύουσι τὰ ἔξης παραδεῖγματα. On est affligé de la perte de ce qu'on aime, d'une maladie dangereuse, d'un bouleversement de fortune. On est fâché d'une perte au jeu, d'un contre-temps survenu, d'une indisposition. Ήτοι, θιλέται τις διὰ τὴν ἀπόλειαν προσφιλοῦς εἰς αὐτὸν προσώπου, δι' ἐπικινδυνονόσου, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς περιουσίας του. Άδημονει δὲ διὰ ζημίαν τινὰ εἰς τὸ παιγνίδιον, δι' ἀντιξόεν τινα περίστασιν, ἢ διὰ μικρὰν ἀδιαθεσίαν.

AFFLIGÉ. MORTIFIÉ. Τὸ affligé ὑποθέτει συμφορὰν ἔξωθεν προερχομένην, καὶ ἐκφράζει τὴν ὁποίαν αἰσθηνόμεθα διὰ τοῦτο θιλίψιν πηγὴν ἔχει τὴν εὔαισθησίαν. Τὸ δὲ mortifié ὑποθέτει ἀνίαν αἰτίαν ἔχουσαν αὐτὴν τὰ λάθη ἢ παραπτώματα τοῦ θιλεομένου, ἢ τὴν παρὰ τῶν ἀλλων χλεύην καὶ καταφρόνησιν, ἢ τὰς εἰρωνείας, ἢ τὴν εὐδοκίμησιν ἀντιζήλου τινός συγχετίζεται δηλαδὴ μετὰ τῆς φιλαυτίας ἥμδην.

AFFRONT. OUTRAGE. Ἀμφότερα σημαίνουσιν ὕδριν, προπηλακισμόν· ἀλλὰ τὸ δεύτερον περιέχει μεῖζον ὄνειδος. Η πρός τινα γινομένη μέμφις δι' ἀμάρτημά τι, παρόντων πολλῶν, εἶναι affront. Άλλ' ἂν τις ὄνομάσῃ τινὰ ψεύστην, ἢ ραπίστην αὐτὸν, τὸ τοιοῦτον εἶναι καὶ λέγεται outrage.

AGACER. PROVOQUER. Τὸ μὲν agacer, πειράζω ἢ ἐρεθίζω τινὰ, ὑποθέτει διάθεσιν πρὸς ἀστεῖσμὸν, ἐπιθυμίαν νὰ προκαλέσῃ τις ἔριδας καὶ ἐπεσθολίας πρὸς εύθυμιαν καὶ διάγυσιν. Τὸ δὲ provoquer, προκαλῶ, δηλοτ πρόκλησιν σπουδαίως καὶ μετὰ δυσμενείας γινομένην.

AGÉ. VIEUX. Τὸ ἀγέ, γηραλέος, εἰν' εὐχρηστον μόνον ἐπὶ σημψύχων. Un homme âgé. Τὸ δὲ vieux ἐπὶ παγτὸς παλαιοῦ. Une vieille maison.

ΑΓΕ ΔΕ. Α L'AGE DE. Ἡ πρώτη τῶν δύο τούτων φράσεων φαίνεται δηλοῦσα ἀπλῶς τὴν ἡλικίαν τινός· ἡ δευτέρα, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ καθ' ὁρισμένην τινὰ περίστασιν. Οἶον, ἔχω σίδων τριακονταετῆ, λέγεται γαλλιστὶ, j'ai un fils âgé de trente ans. Άλλ', ὁ σιός μου ἀπέθανε τριακοντούτης, mon fils est mort à l'âge de trente ans.

AGITATION. TROUBLE. ὅταν εἰς πόλιν τινὰ ἡ κατὰ τῆς ἐξουσίας δυσαρέσκεια ἥναι γενική, καὶ πάντες κατέχονται ὑπὸ φόβου καὶ ἀνησυχίας, ἡ τοιύτη κατάστασις καλεῖται agitation, σάλος πολιτικός. ὅταν δὲ ἡ δυσαρέσκεια προΐθῃ μέχρις ἀπειλῶν, ὅταν αἱ φατρίαι ἀντιπροσωπεύονται συναλλήλως, καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲν ὑπακούονται, τοῦτο λέγεται trouble, στασιώδης ταραχή.

AGITER. DÉBATTRE. ΣΥΖΗΤΩ, ἐξετάζω. Τὸ agiter μεταγειρίζονται ἐπὶ ἡρεμαίνεις ἐξετάσεως τῶν ὑπὲρ Κρητήματός τινας καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ λόγων. Τὸ δὲ débattre ὑποθέτει ἀντίκρουσιν συμφερόντων, καὶ ἀγῶνα θερμότερον περὶ τὴν ἀντιλογίαν. On agite des questions de philosophie. On débat une question politique, une affaire d'intérêt.

AGRÉER. RECEVOIR. Τὸ agréer διαφέρει τοῦ recevoir, καθότι δὲν σημαίνει δέχομαι τι ἀπλῶς, ἀλλὰ προσδέχομαι εὑμενῶς, εὐχαρίστως. Agréer les services de quelqu'un.

AGGRESSION. ATTAQUE. Agression λέγεται ἡ πρώτη προσβολὴ ἢ ἐπίθεσις, τὸ ἄργεν : χειρῶν ἀδίκων. Attaque δὲ ἀπλῶς ἡ προσβολή.

AGRESTE. CHAMPÊTRE. RUSTIQUE. Λέξεις συνώνυμοι σημαίνουσαι πᾶσαι, ἀγροτικός. Άλλὰ τὸ μὲν agreste ἀποκλείει πᾶσαν ἴδεν καλλιεργείας καὶ χάριτος, ὑποθέτει φύσιν γέρσον καὶ ἀγρίαν. Τὸ δὲ champêtre ἀπ' ἐναντίᾳ διεγείρει τὴν ἴδεν τῆς καλλιεργείας, τῶν ἀγροτικῶν γιατίτων. Rustique δὲ λέγεται καλλιεργείας, τῶν ἀγροτικῶν γιατίτων.

γεται περὶ πάντων τῶν κατὰ τοὺς ἀγροὺς ἔργων καὶ οὕτου, κατ’ ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἔργα καὶ τὰ οὕτη τῶν πόλεων.

D'AILLEUS. DE PLUS. OUTRE CELA. Εἰκ τῶν τριῶν τούτων μορίων, τὸ μὲν πρῶτον, d'ailleurs, ἐμφαίνει λόγον αἰτιολογικὸν εἰδίους διαφόρου τῶν οἵδη καταλεγθέντων· τὸ δευτέρου, de plus, λόγον ὄμοιειδῆ· τὸ δὲ outre cela δηλοῖ ὅτι ἡ ἐπομένη αἰτιολογία προστίθεται ἐκ περισσοῦ εἰς τὰς οἵδη ικανὰς οὖσας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ προκειμένου. Παράδειγμα τοῦ πρώτου. Il y aura toujours des guerres entre les hommes parce qu'ils sont ambitieux, que l'intérêt les gouverne, que d'ailleurs le zèle inconsidéré de la religion les rend cruels. Πόλεμοι θέλουν πάντοτε συμβαίνει ἀναμέσον τῶν ἀθρώπων, διότι οἱ ἀνθρώποι ἐλαύνονται ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, διότι τὸ συμφέρον διέπει αὐτοὺς, ἀλλως τε δὲ (λόγος διάρροος) καὶ ὁ ἀλόγιστος ζῆλος τῆς θρησκείας (ὁ φανατισμὸς) καθιστᾷ αὐτοὺς ἀπηνεῖς. Παράδειγμα τοῦ δευτέρου. Pour qu'un état se soutienne, il faut que ceux qui gouvernent soient modérés, que ceux qui doivent obéir soient dociles, et que de plus les lois y soient judicieuses. Ὅπως διατηρεῖται πολιτεία τις καλῶς, πρέπει οἱ μὲν κυβερνῶντες νὰ ἔναι τίποι, οἱ δὲ κυβερνώμενοι πειθάντοι, περιπλέον δὲ (προσθήκη ὄμοιού λόγου) οἱ νόμοι νὰ ἔναι ἔλλογοι, δίκαιοι. Παράδειγμα τοῦ τρίτου. L'Écriture sainte nous prêche l'unité de Dieu, la raison nous la démontre, outre cela toute la nature nous la fait sentir. Ή Άγ. Γραφὴ διδάσκει ἡμῖν τὸ ἐνικίον τῆς θεότητος, ὁ ὄρθος λόγος τὸ ἀποδεικνύει, ἐκτὸς δὲ τούτου (λόγος ἐκ περισσοῦ) σύμπασα ἡ φύσις παρέχει ἡμῖν ἐναργῆ αὐτοῦ αἴσθησιν.

AIMER. CHÉRIR. Aimer ἀγαπᾶ. Chérir φιλῶ, ἀγαπῶ τινα διαφερόντως, τρυφερὰν ἀγάπην. Cette femme aime

tous ses enfants, mais elle chérît le plus jeune. Αὕτη ἡ γυνὴ ἀγαπᾷ μὲν ὅλα τις τὰ τέκνα, ἀλλὰ πρὸ πάντων φίλετὸ τὸ νεώτατον.

AISÉ. FACILE. Εύκολος. Ή μὲν ἴδεα τοῦ aisē αἰρεῖ τὰ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ πράγματος ὑπάρχοντα κωλύματα· ἡ δὲ τοῦ facile, τὰ ἔξωθεν προερχόμενα. Le passage, l'entrée est facile, lorsque personne n'arrête; il est aisé lorsqu'il est large et commode.

Οἱ εὐκόλως πειθόμενοι ἀνήρ, ή εὐχερῶς ἐνδιδουσα γυνὴ λέγονται ὅτι εἶναι faciles. Τὸ ἄνετον, τὸ μὴ στενογόροῦν τὸ σῶμα ἔνδυμα, aisē.

AJUSTEMENT. PARURE. Στολισμός, κόσμος. Ajustement λέγονται πάντα τὰ ἀποτελοῦντα μέρος ἀναγκαῖον τοῦ ἴματος. Parure δὲ πάντα τὰ προστιθέμενα ἐκ περισσοῦ πρὸς ἀπλοῦν κόσμον.

ALIÉNATION. VENTE. Ἐκποίησις, πώλησις. Τὸν ὄρον alié-nation μεταχειρίζονται μόνον περὶ κτημάτων ἀκινήτων, εἰσοδημάτων, δικαιωμάτων, κληρονομιῶν, ἡ ἐπίπλων μεγάλης ἀξίας. Τὸν δὲ ὄρον vente περὶ παντὸς ἀδιαφόρως πράγματος πωλουμένου ἀντὶ χρημάτων. Ή αὕτη διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἥημάτων aliéner καὶ vendre.

ALIMENTEUX. ALIMENTAIRE. Τὸ πρῶτον σημαίνει θρεπτικός, ἔτοι πᾶν ὅτι περιέχει στοιχεῖα ἐπιτήδεια πρὸς διάθρεψιν τοῦ σώματος. Une substance alimenteuse, οὐσία θρεπτική. Alimentaire, πᾶν τὸ χορηγοῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀναγκαῖαν σίτησιν. Une pension alimentaire, σιτηρέσιον.

ALLÉ (ÊTRE). AVOIR ÉTÉ. On est allé quelque part, λέγεται ὅταν ὑπῆγε τις εἰς μέρος τι καὶ δὲν ἐπανῆλθεν εἰσέτι. On a été quelque part, ὅταν ὑπῆγε καὶ ὑπέστρεψε.

ALLER A LA RENCONTRE. ALLER AU DEVANT. Προο-

παντῶ. On va à la rencontre de quelqu'un, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν συντύχῃ ταχύτερον, ἢ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ κόπου τῆς περιστέρω ὄδοος. Ή τοικύτη πρόσοδος γίνεται πρὸς φίλους, ἢ ἀπλῶς διὰ περιέργειαν. On va au devant de quelqu'un, ίγα τιμήσῃ αὐτὸν διὰ τῆς σπουδῆς ταύτης. Γίνεται δὲ τοῦτο ἐκ σεβασμοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐν ἀξιώμασιν ὅντας.

ALLIAGE. MÉLANGE. Alliage λέγεται τὸ μίγμα τῶν μετάλλων, ιδίως δὲ ἡ μετ' ἀργύρου ἡ χρυσοῦ συγκατάμιξις ἑτερογενῶν οὐσιῶν. Mélange δὲ ἡ παντοίων πραγμάτων πρὸς ἀλληλα μίξις ἡ ἀνάμιξις.

ALLURE. DÉMARCHE. Βάδισμα. Allure λέγεται ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν. Démarche δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθρώπων.

ALTERCATION. DISPUTE. Ἡ altercation, λογομαχία, ὑποθέτει ἀμετρίαν λόγων ἐκφερομένων ἐκατέρωθεν μετὰ τῆς παρέργοις θν δίδει ἡ ισότης, ἢ μεγάλη οἰκειότης, ἢ συμβίωσις, καὶ μετά τινος πάντοτε δριμύτητος. Un mari a une altercation avec sa femme, un ami avec son ami. Des domestiques ont des altercations entre eux. Les femmes du peuple sont sujettes à avoir des altercations entre elles. Τὸ δεύτερον, la dispute, εἴς, φιλονεικία, σημαίνει ὅτι δύο τινες δικογνωμοῦσι περὶ τι ζήτημα, καὶ ὅτι ἐκάτεροις ὑπερμαχεῖ τῆς ιδίας αὐτοῦ γνώμης. Ή τοικύτη ἔρις, dispute, ἀποβαίνει ἀληθῆς λογομαχία, altercation, ὅταν γίνεται μετὰ δριμύτητος, καὶ ἐκπίπτῃ εἰς κενὸν πάταγον λέξεων.

ALTERCATION. CONTESTATION. Ἡ altercation, λογομαχία, ὑποθέτει εἰς τοὺς διαμαχομένους οἰκειότητα ἢτις δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς contestation, ἀμφισβητήσεως. Διαφέρουσι δὲ καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι τῆς μὲν πρώτης, τῆς altercation, ἡ ὑπόθεσις εἶναι συνήθως εὔτελὴς καὶ μικρά, ἐνῷ τῆς δευτέρης, τῆς contestation, ὑπάρχει πάντοτε ὁ πωσῶν σπουδαῖα, καὶ ἀποθέλει

πει ιδίως δικαιώματα ἀμφισθητάσιμα. Deux personnes ont une altercation parceque l'une veut une chose à laquelle l'autre s'oppose. Deux cohéritiers ont une contestation sur le partage d'une succession qui leur est échue. Deux souverains ont une contestation sur un article de traité.

ALTERCATION. DÉBAT. ἡ λογομαχία, altercation, δύναται νὰ συμβῇ μεταξὺ καὶ δύο μόνον προσώπων· ἢ δὲ συζήτησις, débat, ὑποθέτει πάντοτε μείζονα ἀριθμὸν προσώπων. Ἡ συζήτησις, débat, ὡς καὶ ἡ ἀμφισθητησις, contestation, ἔχουσι σπουδαίαν ἀρχομὴν καὶ ὑπόθεσιν, ὅπερ δὲν συμβαίνει εἰς τὴν altercation. Il y a souvent des altercations dans les ménages (μεταξὺ τῶν ἀνδρογύνων, ἢ ἐν ταῖς οἰκίαις). Il y a des débats dans les assemblées publiques.

ALTERCATION. QUERELLE. ἐπὶ τῆς altercation, λογομαχίας, οἱ λόγοι γίνονται περὶ αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ἐπὶ δὲ τῆς querelle, τοῦ νείκους, προσβάλλουσιν ἄλλήλους οἱ ἐρίζοντες ἔνεκα τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. Ἡ πρώτη, l'altercation, ὑποθέτει ἐρεθισμόν τινα καὶ δριμύτητα· ἢ δευτέρα, la querelle, ὑποθέτει καὶ δυσμένειαν προσέτη.

ALTERCATION. DÉMÈLÉ. Κατὰ τὴν altercation τὸ ἀντικείμενον τῆς ἕριδος εἶναι γνωστὸν, ὀρισμένον. Κατὰ δὲ τὴν ἕριδα τὴν καλούμενην un démêlé, διαφορὰ, διένεξις, ὑπάρχει ἀσύρματη καὶ σύγχυσις περὶ τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ ζητήματος.

ALTERNATIVE. CHOIX. Λίρεσις, éclatogén. Avoir l'alternative σημαίνει ότι εύρισκεται τις εις ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ ἀναμέσον δύο πράγματων, ὃν ἐκάτερον ἔχει τὰ ἀτοπα καὶ τοὺς κινδύνους του. Avoir le choix δηλοῖ ότι δύναται τις νὰ κάμῃ ἐκλογὴν ἐνός τινος πράγματος ἐκ πολλῶν, ἀνευ καταναγκασμοῦ ἢ βίας, κύριος ἔν, ἀν θέλη, καὶ νὰ τ' ἀποδείψῃ ςλα.

AMASSER. ACCUMULER. Συνάζω χρήματα, θησαυρίζω. Τὸ amasser ὑποθέτει φρόνησιν, οἰκονομίαν, πρόνοιαν τοῦ μέλλοντος, καὶ τὸ μέτρον. On amasse dans sa jeunesse pour jouir dans sa vieillesse. Τὸ accumuler ἀπεναντίᾳ δηλοῖ ἀπληστίαν, φιλαργυρίαν, τὸ σωρεύειν τάλαντον ἐπὶ ταλάντου. On se prive de jouir pour accumuler, talismaner, privent de φιλάργυρο; διὰ νὰ sunăză. On amasse du bien; on accumule des richesses, ἀθροίζει τις περιουσίαν, σωρεύει δὲ πλοῦτον.

AMBIGUITÉ. AMPHIBOLOGIE. Τὸ πρῶτον σημαίνει λέξιν ἐπαχρησιανήν, ἐπιδεγχουμένην δύῳ διαφόρῳ, ἔξηγήσεις· τὸ δεύτερον, φράσιν ὁλόκληρην οὕτῳ διακειμένην, ὥστε νὰ ἐπιδέγεται δύῳ διαφόρῳ, ἐργατικής. Καὶ κατὰ τὸν Γάλλον τεχνογράφον, L'ambiguité est dans le terme, l'amphibologie dans la tournure de la phrase. Λέγουσιν, un terme ambigu, καὶ, une phrase amphibologique.

AMÉLIORER. AMENDER. Τὸ πρῶτον ἕημικ σημαίνει βελτιώ τὴν κατάστασιν πράγματος τὸ ὅποιον ἡρχίζει νὰ χειροτερεύῃ. Τὸ δεύτερον, βελτιώ ἔτι μᾶλλον τὸ ἡδη καλῶς ἔχον. On améliore une terre épuisée (γῆν ἡτις κατέστη ἄγονος). On amende une bonne terre (τὴν ἀγαθὴν γῆν).

AMORCE. LEURRE. Τὸ πρῶτον εἶναι δέλεαρ ἢ δόλωμα ἐξ ἀληθίους τροφῆς ὅπερ προτείνεται εἰς τὰ ζῶα πρὸς ἄγρευτων αὐτῶν· τὸ δεύτερον, ψευδὲς δέλεαρ γινόμενον κατὰ μίμησιν τοῦ ἀληθίους.

AMUSER. DIVERTIR. Amuser λέγεται τὸ ψυχαγωγεῖν τὸν νοῦν δι' ἡτογών διατκεδάσεων πρὸς εὐχάριστον διατριβὴν τοῦ χρόνου, καὶ ἀποσόβησιν τῆς ἀκηδίας ἢ πλήξεως. Divertir εἶναι τὸ διατκεδάζειν διὰ τρόπου ζωηροτέρου καὶ ποικιλωτέρου. Des lectures nous amusent, des daîses nous di-

vertissent. On s'amuse assez bien seul, mais seul on ne se divertit guère.

AN. ANNÉE. Εἴτος, ἐνικυτός. Τὸ μὲν πρῶτον, ὁ οὐρανός τὴν ιδέαν τοῦ ἔτους ὡς χρονικήν τινα μονάδα, ὅλην καὶ ἀδιαίρετον, μὴ συνθεωρουμένης τῆς διαφορείας καὶ τῶν συμπαρομαρτουσῶν αὐτῇ περιστάσεων. Τὸ δὲ ἓτη σημαίνει τὸν ἐνικυτὸν ὡς χρονικὸν διάσπορον συνεγένει, ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος, καὶ κατ' ἀναρροφὴν πρὸς τὰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ γινόμενα. Il y a deux ans, πρὸ δύο ἔτῶν. Avoir trente ans, être âgé de trente ans. Εἶπεν τριηκοντούτης. Cette année a été fertile. Ενταῦθα τὸ ἔτος θεωρεῖται ἐν τῇ συνεπείᾳ ἡ ιδιότητι αὐτοῦ. Ωταύτως λέγουσιν, une bonne, une mauvaise année (εὖτυχισμένη, δυστυχισμένη χρονία). L'année courante, présente. L'année commencée bien, ὅτι ὁ οὐρανός commence bien. L'année finit bien, ὅτι ὁ οὐρανός finit bien. Η πρωτογονία λέγεται le premier jour de l'an, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀρχαῖος, λεβύκων τῆς παλαιᾶς διαλέκτου, καὶ ἀποθλέπει τὸ ἔθιος τοῦ ἐπισκέπτεσθαι ἀλλάζοντος καὶ εὑγεσθαι τὸ ἀγαθὸν ἀρχομένου τοῦ ἔτους, au commencement de l'année. Δῆλον δὲ ὅτι εἶναι ἀρχαῖος καὶ ἐκ τούτου, ὅτι δὲν λέγουσι le dernier jour de l'an, ἀλλὰ le dernier jour de l'année.

ANE. IGNORANT. Η λέξις ἀνε, ὄνος, λαμβάνεται πολλάκις εἰς τὴν γαλλικὴν συνανύμωσ τοῦ ignorant, ἀμαθίς· διαφέρει δὲ τοῦ ignorant, καθότι δι' αὐτῆς ὀνειδίζεται ἡ ἐκ τῆς ἀριθμίας ἀγνοία, διὰ δὲ τοῦ ignorant ἡ ἐκ τῆς ἀπαιδευτικός. Καὶ ἡ νεωτέρωχ ἑλληνική, ὡς γνωστὸν, μεταγειρίζεται ὡς λέξιν ὀνειδιστικὴν τὸ γατόδαρος, οὐγίδης ἐπὶ ἀμαθείας, ἀλλ᾽ ἐπὶ φαῦλου καὶ οὐτιδανοῦ γχρυστήρος.

ANESSE. BOURRIQUE. Αὔρροτεραι αἱ λέξεις σημαίνουσι τὴν οὐθειαν ὄνον· ἀλλὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τὸ ζῶον θεωρεῖται ὡς

πρὸς τὰς φυσικὰς λειτουργίας τοῦ γένους αὐτοῦ, οἷον ὅτι γεννᾶ, ὅτι παρέχει γάλα· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὡς πρὸς τὰς ωρελεῖς ἃς παρέχει τῷ ἀνθρώπῳ ως ὑποζύγιον. On boit du lait d'ânesse. On se sert des b ourriques pour porter les fardeaux ou traîner les charrettes.

ANIMAL. BÊTE. BRUTE. Animal, ζῶον, εἶναι τὸ γένος περιλημβάνον καὶ τὸν ἀνθρωπὸν αὐτὸν· bête, κτῆνος, τὸ εἴδος, τὰ λεγόμενα ἀλογα ζῶα. Εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν ἡ λέξις animal εἶναι εὔχρηστος ἐπὶ τῶν ἔχόντων μέγεθός τι ζώων, τὸ δὲ bête ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων ἡ ζωῦρίων. Le lion est un animal dangereux. La puce (ἢ ψύλλος) est une petite bête très incommode.

Οταν δὲ αἱ λέξεις αὗται λαμβάνωνται ὡς λοιδορία, τὸ μὲν animal καθάπτεται τῶν βανακύσων τρόπων, τῆς προπετοῦς καὶ ἀδιακρίτου διαγωγῆς, τὸ δὲ bête, τῆς ἀλογίας καὶ ἡλιθιότητος.

Η δὲ λέξις brute κυριολεκτικῶς μὲν σημαίνει τὸ κτῆνος τὸ εἰς τὸν κατώτατον βαθύδον τοῦ νοητικοῦ κείμενον, ὅπόταν καὶ αὐτὸ τὸ ἔντιγμα μόλις ἐνεργῇ ἐν αὐτῷ. Μεταφορικῶς δὲ λαμβάνεται ὡς λοιδορία εἰς διασυρμὸν ἐσχάτης ἡλιθιότητος καὶ κτηνωδῶν τὴν. Il s'abandonne à son penchant comme une brute.

ANNUAL. ANNUEL. ANNIVERSAIRE. Έτήσιος, διετήσιος, ἐπέτειος. Τὸ μὲν annual εἶναι ὄρος δικανικὸς λεγόμενος περὶ παντὸς τοῦ δικρούντος ἐν ἔτος, ἡ iσγύοντος νομικῶς ἐπὶ ἐν ἔτος. Possession annale, ἐτήσιος κατοχή pro-curation annale, ἐπιτρόπευσις διετήσιος. Annuel λέγεται πᾶν ἐν γένει τὰ δικροῦν ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ ἐπανεργόμενον κατὰ πᾶν ἔτος: revenu annuel, ἐτήσιον εἰσόδημα. Anniversaire δὲ, ἐπέτειον, καλεῖται ὅτι ἐπανέργεται ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὸν αὐτὸν ὥρισμένον καιρὸν.

ANNONCE. AVIS. AVERTISSEMENT. Εύγγραφος ἀγγελίας εἰδοποίησις. Διὰ μὲν τῆς annonce ἀγγέλλεται τι ἀπλῶς εἰς τὸ δημόσιον διὰ δὲ τοῦ avis τὸ ἀγγελλόμενον παριστάνεται ὑπὸ τουαύτην τινὰ ἔποψιν ἡτις νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸ κοινόν. Τὸ δὲ avertissement τείνει εἰς τὸ νὰ ὑπαργάσῃ τι, ἢ παράλειψις τοῦ ὅποιου δύναται ν' ἀποδῇ ἐπιζήμιος εἰς τὸν ἐπιλανθανόμενον ἢ ὀλιγωροῦντα αὐτοῦ· ως φαίνεται ἐκ τῶν ἔξης παραδειγμάτων. On annonce une vente de marchandises. On donne l'avis de l'arrivée d'une quantité considérable de marchandises. On affiche des avertissements pour faire connaître que ceux qui n'auront pas payé leurs impositions (τοὺς φόρους) à une certaine époque seront poursuivis (θέλουν καταδιωχθῆ δικαστικῶς).

ANNULER. INFIRMER. CASSER. RÉVOQUER. Ακυρῶ, ἀνκιρῶ, καταλύω, καταργῶ. Τὸ annuler εἰν' εὑγρηστον ἐπὶ παντὸς γράμματος δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ. Τὸ infirmer ἐπὶ καταργήσεως νόμων ἢ ἀνακρέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐκδεδομένων ὑπὸ κατωτέρων δικαστηρίων. Τὸ casser ἐμφαίνει ὅτι ἡ κατάλυσις ἢ κατάργησις τοῦ γράμματος ἐγένετο ὑπὸ ἀνωτάτης ἀρχῆς· σημαίνει δὲ καὶ πάνει τινὰ ἀπό τινος δημοσίου ὑπουργήματος πρὸς τιμωρίαν, καὶ μετά τινος αἰσχύνης. Casser un sous-officier. Τὸ δὲ révoquer λαμβάνεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀναιρῆ, révoquer un testament, σημαίνει δὲ προσέτι τὸ ἀφαιρεῖν ἀπό τινος τὸ δημόσιον αὐτοῦ ὑπούργημα, γωρὶς νὰ παραδηλωται ἔννοια τιμωρίας ἢ αἰσχύνης. Révoquer un ambassadeur.

ANOBLIR. ENNOBLIR. Anoblir, καθιστᾶ τινα εὐγενῆ δίδων εἰς αὐτὸν ως ἡγεμόν τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας. Il n'y a que le roi qui puisse anoblir. Ennoblier, εξευγενίζω, ἢ τοι εἴργω τι τῆς ἀγορᾶς καταστάσεως, καθιστῶν αὐτὸ δραϊό-

τερον, λαμπρότερον ἔχοντος. Les beaux art ennoblissent une langne.

ANTRE. CAVERNE. GROTTE. *Ἄρτρον, σπήλαιον.* Ή μὲν λέξις antre παρέχει τὴν ἔννοιαν βαθέος καὶ ζοφεροῦ κοιλώματος, πολλάκις φοβεροῦ διὰ τὰ ἐν αὐτῷ συμβαίνοντα ἡ ἐνοικουντα· Γαντρε de Polyphème, Γαντρ du lion. Caverne εἶναι σπήλαιον εὑρυνόμενον εἰς τὰ ἐντὸς, περίκλειστον ὡς θόλος, καὶ δυγάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κρησφύγετον. Τὸ δὲ grotte εἶναι συνήθως ἀντρὸν μετρίου μεγέθους, μὴ ἔχον τι φοβερόν, μὴ στερούμενον φωτός, καὶ εὗ περικός πρὸς τέρψιν τοῦ θεάτου.

APPOINTEMENTS. GAGES. SALAIRE. PAYE. HONORAIRES. Appointements ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν. Gages ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν. On prend un homme à gages. Salaire τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ τεχνίτου. Paye ὁ μισθὸς τοῦ σρατιώτου. L'ouvrier reçoit un salaire, le soldat sa paye. Οἱ τὰς ἐλευθερίους τέχνας ἐπαγγελλόμενοι, οἵοις ἰατροί, νομικοί, λαμβάνουσι des honoraires. Les avocats, les médecins ont des honoraires.

APPRENDRE. INFORMER. FAIRE SAVOIR. Τὸ apprendre σημαίνει ἀπλῶς καθιστῶ πρᾶγμα τι γνωστὸν εἰς τινα. Je lui ai appris la mort de son père. Τὸ informer μεταχειρίζονται ὅταν καθιστῶσι τι γνωστὸν εἰς τινα, ὅπως κατὰ ταῦτα ῥυμίσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. On informe un père de la mauvaise conduite de son fils, afin qu'il y mette ordre. Τὸ faire savoir σημαίνει μηνύω εἴς τινα τὰς περιστάσεις, τὰς περιπετείας ὑποθέσεώς τινος εἰς θυ ἐκεῖνος ἐνδιαφέρεται. Vous savez que votre père est tombé malade à Athènes, je vous ferai savoir tous les changements qui auront lieu dans sa maladie, soit en bien soit en mal. Je m'intéresse beaucoup à vous, faites moi savoir de vos nouvelles.

S'APPROPRIER. S'ARROGER. S'ATTRIBUER. Οἰκειοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαι, σφετερίζομαι. Τὸ s'approprier παραμβάνει πλεονεξίαν· τὸ s'arroger φιλοδοξίαν, ἀλαζονείαν· τὸ s'attribuer ζηλοτυπίαν ή φιλοτυπίαν. On s'approprie un champ, un effet, un meuble. On s'arroge des titres, des prérogatives, des prééminences. On s'attribue une invention, un ouvrage, un succès.

ARABLE. LABOURABLE. Arables, ἀρόσιμοι, λέγονται αἱ γῆαι ή ἄρουραι αἱ διὰ τοῦ ἀρότρου καλλιεργούμεναι, πρὸς διάκρισιν τῶν δι' ἀλλοίων ἐργαλείων, οἷον τῆς δικέλλης, γεωργούμενῶν καὶ καλουμένων labourables. Les vignes (οἱ ἀμπελῶνες) ne sont pas des terres arables.

ARRIVÉE. ARRIVAGE. Προκειμένου λόγου περὶ ἀρίστως ἐμπορευμάτων μεταχειρίζονται τὸ arrivée ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς ἐργούμενων, τὸ δὲ arrivage ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης.

ART. PROFESSION. MÉTIER. L'art εἶναι τέχνη ἀπαιτούσα ή καθαρὰν ἐργασίαν τοῦ νοός, ή μετ' αὐτῆς καὶ συνεργασίαν τῶν χειρῶν, l'art poétique, l'art de la peinture, de l'horlogerie. La profession (ἐπάγγελμα) δὲν ἀποκλείει οὐδὲν εἰδός ἐργασίας, la profession de commerçant, d'avocat, de médecin. Le métier εἶναι τέχνη χειρωνακτική, βαναστουργία, le métier de cordonnier, de maçon. Tὸ δὲ métier des armes, ἡ στρατιωτικὴ τέχνη, εἶν' ἔξαιρεσις.

ARTISAN. ARTISTE. Artisans λέγονται οἱ γειρώνακτες, artistes δὲ οἱ καλλιτέχναι.

ASILE. REFUGE. Άμφοτεροι αἱ λέξεις σημαίνουσι τόπον διου δύναται τις νὰ καταφύγῃ διωκόμενος καὶ κινδυνεύων. Tὸ refuge εἶν' εὔχρηστον καὶ ἐπὶ προσώπων. Vous êtes un refuge pour moi.

Η λέξις asile λαμβάνεται πάντοτε ἐπὶ καλοῦ, ὅγι δὲ καὶ

ἢ λέξις refuge. La solitude est un asile pour le philosophe. Η μοναξία εἶναι τὸ ἀσυλον τοῦ φιλοσόφου. Les brigands ont des refuges comme des bêtes féroces. Οἱ λῃσταὶ ἔχουσι κρηποφύγεται ἐνθα κρύπτονται ὡς ἄγρια θηρία. Τὰ καταγάγκια τῶν γαροπαικτῶν, ἀγυρτῶν καὶ ἄλλων ἀέργων ἀνθρώπων λέγονται refuges, ὅχι asiles.

ASPECT. PERSPECTIVE. Aspect εἶναι ἡ ἐγγύθεν ὅψις τῶν ἀντικειμένων, perspective δὲ ἡ πόρρῳθεν καὶ ἐξ ἀποστάσεως ἀποψίς αὐτῶν. Η θεωρία τοῦ μέλλοντος καλεῖται la perspective ὅχι l'aspect de l'avenir, ἐκτὸς ἂν ἦναι λίαν προσεξήσ.

ASSOMMER. TUER. Assommer σημαίνει φανεύω τινὰ κτυπῶν αὐτὸν διὰ ροπάλου ἢ ἄλλου βαρέος σώματος. Tuer, ἀποκτείνω δι' οἰουδήποτε βιαίου τρόπου. Τὰ δύο ταῦτα ρήματα εἰν' εὑχρηστα ἐπὶ ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν.

ASSOURDIR. RENDRE SOURD. Assourdir σημαίνει ἐκκωφαίνω τινὲς, ήτοι δικικόπτω τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ πολλοῦ θερύβου, ἢ ἄλλου μηχανικοῦ τρόπου. Rendre sourd, προέργειν εἰς τινὰ τελείαν κάθφανσιν.

ASTUCE. RUSE. L'astuce εἶναι δολιότης ζητοῦσα νὰ βλάψῃ. La ruse, πανουργία σκοπὸν ἔχουσα νὰ εξαπατήσῃ.

ATELIER. BOUTIQUE. Atelier εἶναι τὸ κατάστημα ἐν ᾧ ἀργάζονται οἱ τεχνῖται καὶ βιομήχανοι καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ἡ ἀργαστήριον τῶν ζωγράφων, γλυπτῶν, γυτῶν, καὶ ἄλλων τοιούτων τεχνῶν. Boutique εἶναι τὸ πωλητήριον ἐν ᾧ πωταὶ λεπτομερῶς τὰ προϊόντα τῶν διαφόρων τεχνῶν.

ATOME. PARTICULE. Άμφοτεραι αἱ λέξεις σημαίνουσι τὰ ἐλάχιστα μέρια εἰς ἃ συμά τι διαιρεῖται· ίδίως ὅμως atomes, ἀτομα ἢ ἀτομοι, καλούνται ὑπὸ τῶν φυσικῶν τὰ ἀνεπίδεκτα περιστέρω ὑποδιαιρέσιοι, μόνικ τῶν σωμάτων· particules δὲ

είναι ο κοινὸς καὶ ἐν γρήσει δρός, μὴ συνθετρουμένης ὀκρι-
ζεῖς τῆς εἰρημένης ἐπιστημονικῆς ιδιότητος.

ATRABILAIRE. MÉLANCOLIQUE. Καλεῖται οὗτος ὁ μελαγχολικὸς γαρυπτῆρος ἀνθρώπος· ἀλλὰ τὸ atrabilaire ἐκφέρεται ἀνότερον βαθύμων μελαγχολίκες. Le mélancolique aime à être seul (*χρητῷ τὴν μοναξίαν*). L'atrabilaire repousse les hommes et ne peut vivre avec lui-même (*ἀποστρέφεται τοὺς ἄλλους ἀνθράπους*, καὶ σύδε δύναται νῦ ζήση^ν καθ' ἑαυτήν).

SE METTRE A TABLE. S'ATTABLER. Se mettre à table λέγεται περὶ τῶν καθημένων περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φυγητοῦ. ὅταν δὲ πρόκηται περὶ παιγνιδίου, δὲν λέγουσι se mettre à table pour jouer, οὐλλὰ s'attabler pour jouer, καὶ μάλιστα ἢ τὸ παιγνίδιον μέλλῃ νῦν διαρκέσῃ πολὺ. ὅταν δὲ θέλωσιν ἢ ἀπορύγωσι τὸ ἑῆμα s'attabler ὡς λίκεν δημιουργεῖ, λέγουσιν ἀπλῶς; s'asseoir ἢ prendre place. Il est temps de commencer à jouer; asseyons-nous, ἢ prenons place.

ΑΤΤΑΚΕ. ΑΤΤΕΙΝΤΕ. Τὰ δύο ταῦτα συνώνυμα λαμβάνονται ἐνταῦθι ως ὅρος ἵστρικός· καὶ τὸ μὲν attaque σημαίνει τὴν προσθολὴν νοσήσατος ἀκριβῶς διεγνωμένου, βεβαιουτητοῦ, οὐδὲν δὲ εἶναι ἡ ἔλαχορρὰ προσθολὴ νόσου ἡς ἡ ὑπαρξία δὲν ἔχειται ὥθητι εἰσέτι, ἡ οἵτις δὲν ἔργει. Οὐ εἰς τὸν πάσχοντα. Celui qui a des attaques de goutte a la goutte (εἶναι βεβαιωτικός παθελγικός). Chez celui qui n'a que des atteintes de goutte, la goutte n'est pas encore bien déclarée (εἰσεύτοντας παθελγίας δὲν ἔρχεται ὥθητι εἰσέτι ἀριθκλωτος).

ΑΤΤΑΚΕΡ ΚΕΛΚΟΥΝ. Σ' ΑΤΤΑΚΕΡ Α ΚΕΛΚΟΥΝ. Τὰ
φύματα ταῦτα λαρυγάνονται ἐνταῦθα εἰς τὴν σημασίεν τοῦ
καθέπτουχι τίνος. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον σημαντεῖ καθέπτουχι
τίνος, τὸν προσθέλλω διὰ λόγων δημοτικῶν, λοιδοσιῶν. Ἐδίξε-

τερόπων διασμενῶν. Τὸ δεύτερον, s'attaquer à quelqu'un, σημαίνει ὅτι ἐκλέγω τινὰ, ἔξαιρότως ἐκ πολλῶν, ὡς σκοπὸν τῆς βέρεων καὶ λοιδοριῶν μου, ή καθιστῶ αὐτὸν μόνον ὑπεύθυνον πράξεώς τινος ἢ τις ἡδύνατο ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς ἄλλους.

Ἐκτὸς τούτου ἡ δευτέρα αὕτη φράσις παραμφαίνει καὶ τὴν τέλμην διὸ ἡς προσθάλλει τις τὸν ἀνότερον καὶ ἴσχυρότερόν του. Οἱ ἀλλαζόνες καὶ ὑπέρφρων λέγει πρὸς τὸν ἐπιχειροῦντα δικαῖος ἢ ἀδίκος νὰ τὸν προσθέλῃ, vous osez vous attaquer à moi! τολμᾶς νὰ τὰ βάλῃς μαζῆ μου!

ATTRATS. APPAS. CHARMES. Καλοῦνται εὗτας αἱ γάριτες, τὰ φυσικὰ θέλγητρα, ιδίως τοῦ γυναικείου φύλου. Κατόταν μὲν ταῦτα ἥντι δόρον ἀπλοῦν τῆς φύσεως ἀποτελοῦσι τὰ λεγόμενα *attraits*. Ὁταν δὲ ἐκαλλιεργίθησαν καὶ ἐπεκαμφήθησαν ὑπὸ τῆς τέχνης λέγονται *appas*. Πλὴν τὴν σήμερον ἡ λέξις αὕτη διεγείρει ιδέαν μᾶλλον ἡδυπαθείας καὶ μαχλότυτος, καὶ δὲν τίθεται τότον ἐπὶ καλοῦ. Ὁταν δὲ τὰ φυσικὰ θέλγητρα ἥνται σπάνια τινὰ καὶ οὐχὶ κοινὰ, σημαίνονται διὰ τῆς λέξεως *charmes*.

ATTRAPE. TROMPERIE. *Attrape*, γέλασμα, εἶναι μικρὰ ἀθώα ἀπότη γινομένη πρὸς διάγυστιν καὶ μὴ προξενοῦσα ζημίαν τινὰ εἰς τὸν ἀπατώμενον. *Tromperie* δὲ εἶναι ἀπάτη σπουδαίη γινομένη μὲ σκοπὸν νὰ βλάψῃ τις, ν' ἀδυκήσῃ τινά. Les jeunes gens font des *attrapes* dans leurs jeux familiers; les gens de mauvaise foi (οἱ δόλιοι ἀνθρώποι), les fripons font des *tromperies* dans les affaires, au jeu, dans le commerce.

ATTROUEMENT. RASSEMBLEMENT. *Attrouement*, στασιάθροισις, σύστασις λαοῦ. *Rassemblement*, συγάθροισις, συστροφὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνθρώπων πολλῶν, γωρίς νὰ προσδιλοῦται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς συγκρότησισις.

AUBERGE. HOTELLERIE. HOTEL. CABARET. TAVERNE. GUINGUETTE. Auberge είναι ξενών ή ξενοδοχείον πρόστυχον, ἔνθι πάσης τάξεως ὁδοιπόροι εύρισκουσι κατάλυμα καὶ τροφήν. Οἱ τοιοῦτοι ξενώνες ἀπαντῶνται μάλιστα εἰς τὰς μικρὰς πόλεις. L'Hôtellerie είναι ξενοδοχεῖον ὑπέρτερον ὅπωσοῦν τοῦ auberge, ἀλλὰ κατώτερον τοῦ hôtel, παρέχον προσωρινὸν κατάλυμα καὶ τροφὴν εἰς ξένους καὶ ὁδοιπόρους. L'hôtel είναι τὸ ἀξιολογώτατον τῶν τοιούτου εἰδῶν καταστημάτων, διαφέρον τῆς hôtellerie καὶ κατὰ τὴν εὐπρέπειαν, καὶ διότι ἐν αὐτῷ οὐ μόνον οἱ ξένοι κατέρχονται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστῶν πολλάκις ἐνδιαιτῶνται οἱ μὴ ἔχοντες ζῆτον οἶκον. Cabarets λέγονται τὰ οἰνοπωλεῖα ἢ καπηλεῖα. Taverne είναι όνομασια περιφρονητικὴ τοῦ καπηλείου, θεωρουμένου ὡς καταγωγίου τῶν μεθύσων καὶ φυλοβίων. Guinguettes είναι καπηλεῖα τῶν προαστείων ἔνθα οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ ἔξεργονται τὰς ἑορτὰς, καὶ διασκεδάζουσιν εὐωχούμενοι, παίζοντες καὶ χορεύοντες.

AUGUN. NUL. Αἱ ἀόριστοι αὗται ἀντωνυμίαι σημαίνουσιν ἀμφότεραι οὐδείς. Ἀλλὰ τὸ nul ἐκφράζει μᾶλλον ἀπόλυτον, τελείων ἀρνησίαν.

AUGMENTER. ACCROITRE. Αὔξανω. Ἐπὶ μὲν τοῦ augmenter· ἡ αὔξησις γίνεται διὰ προσθήκης νέων ἔξωτερικῶν μερῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ accroître, δι’ ἐσωτερικῆς ἀγαπτύξεως καὶ ἐπιτάσσεως τοῦ αὔξανομένου πράγματος. On augmente ses jouissances, αὔξανει τις τὰς ἑαυτοῦ ἀπολαύσεις πολλαπλασιάζων αὐτάς. On les accroît, αὔξει δὲ αὐτὰς καθιστῶν τὰς ὑπαρχούσας μείζονας, ζωηροτέρας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ augmenter προτιμᾶται πάντοι ὅπου ὀρίζεται ἀκριβῶς ἡ κατὰ μέτρον, ἢ σταθμὸν ἢ ἀριθμὸν αὔξησις. On augmente un régiment de deux bataillons. Tarquin augment-

ta les sénateurs jusqu'au nombre de trois-cents. Τούτου
ἔνεκα εἶναι καὶ τὸ μόνον εὔχριστον ἐν τῇ ἀριθμητικῇ. On
change la valeur d'une fraction ($\tauὴν \deltaέξιν τοῦ κλάσματος$)
en augmentant ou en diminuant ses deux termes
d'un même nombre. Τὸ δὲ accroître περιέχει ἔννοιαν
αὐτοτελῆ. Un homme a accru son bien, ô δεῖνα πῦξης
τὴν περιουσίαν του, δηλ. ἐπλούτησεν ὁ νοῦς ἀρκεῖται εἰς
τοῦτο καὶ δὲν ζητεῖ πλειστέραν ἔξτιγνην. Δυνάμεθα μὲν νὰ
εἴπωμεν, un tel a accru son patrimoine de beaucoup
d' $\frac{1}{2}$ de moitié, ἀλλ' οὐδέποτε τίθεται ἀκριβέστερος προσδιο-
ρισμός.

Οσάκις πρόκειται περὶ βαθμιαίας καὶ κατὰ μικρὸν γινομέ-
νης αὐξήσεως, ἔχει χώραν τὸ accroître. Le vaudeville (εἰ-
δος παιάνιατος ἀδομένου) passe de bouche en bouche et
s'accroît en marchant, λέγει ὁ Boileau. Mes ans se
sont acerus (Racine).

Ἐπειδὴ δὲ τὸ augmenter δν ἀπλῶς ἀριθμητικὸν λαμβά-
νεται συνήθως ἐπὶ τῆς νεκρᾶς καὶ ἀψύχου φύσεως, τὸ δὲ ac-
croître ἐπὶ παντὸς τοῦ μετέχοντος ζωῆς, εὐρωστίας, παντὸς
τοῦ δεκτικοῦ ἀναπτύξεως καὶ ἀκμῆς, διὰ ταῦτα τὸ ἥρμα
τοῦτο ἀρμόζει κάλλιστα μεταφορικῶς ὄσάκις ὁ λόγος περὶ
κράτους, δόξης, φήμης, ἔξουσίας καὶ τῶν τοιούτων. On ac-
croît sa puissance, sa gloire, sa renommée, son auto-
rité, etc.

AUPRÈS. PRÈS. Ἐγγύς. Ή κυρία διαφορὰ τῶν δύω τούτων
ἐπιδρήμάτων εἶναι ὅτι τὸ μὲν auprès παριστᾶ πλησιεστάτην
γενιτικαν, τὸ δὲ près τὴν κατὰ τὸ μῆλλον καὶ ἡπτὸν γει-
τυλατιν. Il demeure au près d'ici. Κατοικεῖ ἐδῶ σιμά. Il
demeure près d'ici. Κατοικεῖ περὶ ταῦτα τὰ μέρη. Τὸ au-
près μεταφορικῶς λαμβανόμενον σημαίνει τὴν μετά τινος

ΣΥΜΒΙΩΣΙΑ, ή ἑνδελεχὴ οἰκειότητα. On l'a placé auprès du ministre. Cet enfant est auprès de sa mère.

AUSTÈRE. SÉVÈRE. RIGOUREUX. L'homme austère élève ὁ πρὸς ἔκυτὸν αὐστηρὸς, ὁ μὴ παρεκτρεπόμενος τῶν κκνόνων τοῦ καθήκοντος. l'homme sévère, ὁ πρὸς τοὺς ἄλλους αὐστηρὸς, ὁ μὴ συγγωρῶν εἰς αὐτοὺς νὴ παρεκτρεπῶν. l'homme rigoureux, ὁ πράττων τοῦτο μεθ' ὑπερβολῆς καὶ ἀδυσετήτως.

AUTEUR. ÉCRIVAIN. Auteur καλεῖται ὁ συγγραφέας, θεωρούμενος ὡς πρὸς τὴν ἐπίνοιαν, τὰς ἰδέας αὗτοις écrivain δὲ, ὅταν ἔξετάζεται ὡς πρὸς τὴν γλώσσαν, τὴν ἐρμηνείαν, τὸ ὄρος. Corneille est un excellent auteur, mais il n'est pas toujours un bon écrivain. Voltaire est un bon auteur et un bon écrivain. Διὸ καὶ ὁ Boileau λέγει ἐν τῇ ποιητικῇ τέχνῃ,

Sans la langue, en un mot, l'auteur le plus divin
Est toujours, quoi qu'il fasse, un méchant écrivain.

Οὐάκις δὲ προστίθεται κατὰ γενικὴν πτητικὴν τόνον τοῦ συγγράμματος, μεταχειρίζονται πάντοτε τὸ auteur. L'auteur du Télémaque.

AVARICE. LÉSINE. Avarice, φιλαργυρία, ἡτοι ἐπιθυμία τοῦ κερδικειν ἀνευ τοῦ δακτυλῆν. Lésine, γλυτχρότης, η περὶ τὰ ἐλάχιστα φειδωλίτης, αἱ οἰκονομίαι τοῦ μημονορίστου.

AVÉRER. VÉRIFIER. Avérer, ἀποδεικνύει δικὰ τρόπου καταπειστικοῦ ὅτι εἶναι τι ἀληθὲς καὶ πρᾶγματικόν. Vérifier, ἐλέγχει τι, ἔξετάζει ἢν εἶναι τοιοῦτον ὅποιον λέγεται. L'écriture et la signature d'un billet étant vérifiées, l'obligation est avérée ou constatée. Εξετασθέσης καὶ εὔρεθεσης γρυντίας τῆς γραφῆς καὶ ὑπογραφῆς ὅμολογίας τινᾶς, ἡ ἑξ αὐτῆς ὑποχρέωσις ἀποδεικνύεται, βεβαιώτερα.

A L'AVEUGLE. AVEUGLEMENT. Εἰς τὰ τυφλὰ, τυφλῶς. Il agit à l'aveugle λέγεται περὶ ἀνθρώπου ὅστις δὲν βλέπει, δὲν ἔννοει τὸ ὄφθαλμον δι' ἀπαιδευσίαν. Il agit aveuglement λέγεται περὶ ἐκείνου ὅστις ἔθελοκακῶν δὲν ἀκολουθεῖ τὸ φῶς τοῦ ὄφθαλμοῦ λόγου.

AVEUGLEMENT. CÉCITÉ. Aveuglement εἶναι λέξις μεταφορική σημαίνουσα τὴν ἡθικὴν, τὴν τοῦ νοὸς ἢ τῆς καρδιᾶς τύφλωσιν. L'aveuglement de l'esprit, l'aveuglement que causent les passions. Τὸ δὲ φυσικὸν πάθος ἢ τυφλότης καλεῖται cécité. Καὶ ὅμως τῶν ιατρῶν τινες μεταχειρίζονται τὴν λέξιν aveuglement καὶ ἐπὶ τῆς φυσικῆς τυφλότητος.

AVIRON. RAME. Aviron, μικρὸν κωπίον. Rame, ἡ μεγάλη κώπη. Les bârques, les nacelles, les petits bateaux n'ont que des avirons; les grands bateaux et les galères ont des rames.

Β.

BABIL. CAQUET. Babil εἶναι ἀδολεσχία αἴτιον καὶ σκοπὸν ἔχουσα αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ἡδονὴν ἡνὶ αἰσθάνεται ὁ ἀδόλεσχος νὰ λαλῇ. Caquet δὲ εἶναι φλυαρία γινομένη ὑπὸ κενοσπουδίας, πρὸς ἐπιδειξιν εὔφυτας καὶ γνώσεων, καὶ πολλάκις μετὰ καταλαλίσκει, ἥποι γλωσσαλγία.

BABIL. BAVARDERIE. Le babil εἶναι ἀδολεσχία ἢ πολυλογία προεργομένη πολλάκις ἐξ εὐθύμου διαθέσεως, ἐξ ἀπλότητος ἦθους, ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ μὴ μένῃ τις σιωπηλός, ἀλλὰ νὰ λέγῃ τι πάντοτε, ἔστω καὶ λόγου ἀνάξιον. Η τουαύτη ἀδολεσχία δύναται καὶ νὰ τέρψῃ ἐνίστε, μετέχονσε

γάριτος. Άλλ' ή καλουμένη bavarderie είναι φλυκρία ἀπόδης, ἀνευ τινὸς εἰργοῦ ἴδεσθαι, προερχομένη ἐκ μωρίας.

BABIOLE. BAGATELLE. MINUTIE. GENTILLESSE. VÉTILE. MISÈRE. Babiole, ἀθυρμάτιον, πρᾶγμα καλὸν μόνον διὰ νὰ παιζωσι τὰ παιδία. Bagatelle, πρᾶγμα μηδαμινὸν, οὐδενὸς λόγου ἀξιού, ψήλος. Minutie, τὸ διὰ τὴν συμφρότητα καὶ εὐτέλειαν αὐτοῦ παρορώμενον. Gentillesse, τὸ συμφρόνιον ἀλλ' ἐπίγειρι. Vétille, τὸ διὰ τὴν εὐτέλειαν αὐτοῦ ἀνάξιον προσογῆς καὶ ἐπιστάσεως τοῦ νοός. Misère, τὸ διὰ τὴν πτωχίαν καὶ ἐλεσινότητα αὐτοῦ καταφρονούμενον.

BAGAGE. ÉQUIPAGE. Σκευή. Bagage λέγονται τὰ ἴματα καὶ ὅσα ἄλλα πράγματα φέρει τις μεθ' ἑαυτοῦ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις πρὸς γρῆσίν του. Équipage δὲ καλεῖται ἡ σκευὴ ήτις συνίσταται ἐκ τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων ὅπως ἐπιχειρήσῃ τις καὶ φέρῃ εἰς πέρας ἔργασίας τινὰς βιοποριστικὰς ἢ ἀπλῶς πρὸς τέρψιν γινομένας· οἷον équipage de chasse, équipage de pêche, σκευὴ κυνηγετικὴ, ἀλιευτικὴ. Ἐπὶ παλέμου ὅμως οἱ δύο οὗτοι ὅροι λαμβάνονται ἀδιαφόρως, καὶ καλοῦνται ὄμοιως bagages ἢ équipages αἱ τῶν σρατευμάτων ἀποσκευαί.

BAI. BRUN. Bai λέγεται τὸ φαιόν καὶ ὑπόξανθον χρῶμα τῶν ἵππων. Brun πάντα ἄλλο φαιόν.

BALANCER. HÉSITER. On balance, ἀμριταλαντεύεται τις ὅταν δὲν ἔξευρη ποίαν ὁδὸν ν' ἀκολουθήσῃ εἰς μίαν τινὰ ὑπόθεσιν. On hésite, διστάζει, ὅταν πρόκειται νὰ τὰ ὑπερνικήσῃ ἐμπόδια, καὶ ἡ δὲν τολμᾶ ὥδισκολεύεται νὰ τὰ ὑπερνικήσῃ. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὸν νοῦν, τὴν ἀδεβαίστητα αὐτοῦ· τὸ δεύτερον τὴν θέλησιν, τὸ ἀναποφάσιστον αὐτῆς. Dieu ne balance point; il aperçoit toujours et d'abord ce qu'il y a de mieux à faire. Le brave n'hésite pas; il se déshonorerait

BALBUTIER. BÉGAYER. BREDOUILLER. Balbutier, φελλούχω, λέγεται περὶ τῶν παιδίων τῶν μὴ διναμένων διὰ τὴν ήλικίαν νὰ διαφέρωσιν καλῶς τὰς λέξεις. Un enfant qui commence à balbutier. Μεταφορικῶς δὲ λαρυγάνεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν σργαρίων καὶ ἀδυνάτων περὶ τὰς γνώσεις. Il a voulu parler sur cette affaire et il n'a fait que balbutier. Ή ἐπὶ τῶν ὑπὸ φόβου καὶ ταραγής ὑποτραυλίζοντων καὶ φθεγγούμενων ἀστυκ. Il s'intimida et ne fit que balbutier. Bégayer, τραυλίζω, λέγεται περὶ τῶν μὴ διναμένων διὰ ἔλεττωρα ὄργανικὴν νὰ προφέρουσι σαφῶς, τῶν τραυλῶν ἢ βρυδυγλάσσων, γαλλιστὶ bégues, ὅποιος ἦτον ὁ Δημοσθένης. Bredouiller, βατταρίζω, λέγεται ὅταν τις λαλῇ ἐπιτραγάδην, μὴ διαρθρῶν ἀκριβῶς τὰς λέξεις, ἀλλὰ συγχέων αὐτὰς, οὕτως γίνεται ἀκατάληπτος.

BALLE. BOULET. Balles καλοῦνται ἐν τῇ πολεμικῇ τέχνῃ δόλαι; αἱ σφρίραι διὰ ὃν γεμίζονται τὰ πυροβόλα ὅπλα, απὸ τοῦ τηλεβόλου μέχρι τοῦ ἀγγεμάριου πυροβόλου (pistolet). Λέγουσι, charger un fusil, un canon à balle. Boulet καλεῖται ἴδιας ἡ σφρίρα διὰ τῆς γεμίζονται τὰ τηλεβόλα.

BANDIT. VAGABOND. L'HOMME ERRANT. Bandit, ἀνθρώπος ἀποδιξ καὶ ἀνέστιος, ἀλκητέων καὶ ζῶν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ληστείας. Les bandes de vol-urs sont composés de bandits. Vagabond, ὁ αλήτης ὁ διακιδῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, ἀλλὰ ἀνευ τέχνης καὶ ἐπαγγέλματος, ἐν υἱρισμένης κατοικίᾳ, καὶ οὐτινος τὴν διαγωγὴν καὶ τὰ ἥθη οὐδεὶς αξιόχρεως μάρτυς ἐγγυᾶται. L'homme errant, ὁ πλάνης, ὁ φρέσικος: les peuples errants, οἱ φερέοικοι λαοὶ, οἱ μὴ ἔχον τεςταθεράν οἰκησιν, ἀλλὰ πλανώμενοι: ἐτὶ τὸ πρότερον τῆς γῆς.

BARAGOUIN. BARAGOUINAGE. Baragouin εἶναι διάλεκτος γραπτῶν καὶ διερθαρμένη, γνωστὴ εἰς ὅλην μόνον ἀτομα,

τὰ περήκιν λεγόμενα κορακιστικά, il parle baragouin· ἐριθεὶς κορακιστικά. Baragouinage καλεῖται τρόπος τοῦ προφέρειν καὶ λαλεῖν γλωσσάν τινα τόσον ἄτοπος καὶ διεργατικός, ὥστε νὰ μὴ ἐννοηται ὑπὸ τῶν γνωσκόντων τὴν γλώσσαν ἔκεινην. Un homme dont le baragouinage fatigue, impatient.

Οἱ Γάλλοι ἀποκαλοῦσι καταχρησικὸς baragouin τὰς γλώσσας δτας δὲν ἐννοοῦσι, καὶ αἱ τινες δὲν ἔγουσιν οὐδεμίζεν όμοιότητα μὲ τὴν γαλλικὴν, οἷον le baragouin des Allemands.

BARBOUILLAGE. GRIFFONAGE. Barbouillage λέγεται ἡ γραφὴ ἡς τὰ γράμματα καὶ αἱ λεξεῖς εἰναι εἰς τοιοῦτον βαθὺδὸν συγκεχυμένα καὶ συμπεφυρμένα, ὥστε καταντῷ ἀδύνατον νὰ τὸ ἀναγνώσῃ τις. Καλεῖται ἐπίσης οὕτως ἐγνογραφία ἡ εἰκὼν ἡς αἱ γραμματὶ καὶ τὰ χρώματα ἀποτελοῦσι τοιοῦτον κυκεῶνα, ὥστε δὲν δίνεται τις νὰ μαντεύσῃ τὶ παρισάνουσι. Cette écriture est un barbouillage que l'on ne peut pas lire. Ce dessin, ce tableau n'est qu'un barbouillage. Griffonage δὲ λέγεται μόνον ἡ γραφὴ, ὅταν οἱ γραπτῆρες ἦνται κακοσγημάτισται, καὶ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν ἀν δῆμοι παντελῶς ἀδύνατος, δυσγερεστάτη δῆμως.

BARIOLER. CHAMARRER. Άμφτερα τὰ φίματα σημαντοῦσι ζωγραφίζω τι διὰ ποικίλων χρωμάτων μὲ ἄτακτον καὶ ἀλλόκοτον τρόπον. Άλλὰ τὸ μὲν barioler λέγεται περὶ παντοίων ζωγραφιστῶν ἀντικειμένων, τὸ δὲ chamarrer μᾶλλον περὶ ἐνδυμάτων καὶ ἐπίπλων πεποικιλμένων καθ' ὃν τρόπον εἴπομεν.

BAS PRIX. VIL PRIX. Λέγουσιν une marchandise est à bas prix, ἐμπόρευμά τι εἶναι εὐωνον, δταν πωλήται εἰς κατωτέρων τῆς συγίθους τιμήν· elle est à vil prix, ἐκπεσμένη, δταν δι' αἵγητησίαν πωλήται παρὰ τιμήν.

BATAILLE. COMBAT. La bataille είναι μάχη μεταξύ μεγάλων στρατῶν μετὰ προπαρασκευῆς γινομένη καὶ κρίσιμος. Le combat είναι μάχη μεταξύ εὐαρίθμων μᾶλλον πολεμίων, καὶ πολλάκις ἐξ ἀπρόσπου συγκροτουμένη. Η μονομαχία ήτις είναι μάχη ἐνδεικότερη πρὸς τὸν μονομαχόν. Ή ἐν Κάνναις μεγάλη καὶ ἐπιφενής τῶν Καρχηδονίων πρὸς τοὺς Ρωμαίους μάχη, ή ἐν Φαρσάλοις τοῦ Καίσαρος πρὸς Πομποῦλον ἥσσαν des batailles.

BATIR. CONSTRUIRE. Κτίζω, οἰκοδομῶ. Άμφοτερα ταῦτα τὰ ἔρματα εἰν' εὔχρηστα ἀδικφόρως περὶ μικρῶν ἢ μεγάλων οἰκοδομῶν· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ bâtit, κτίζω, θεωρεῖται μᾶλλον ἡ ὑλικὴ ἔργασία, ἀφαιρέσεως γινομένης τοῦ σχεδίου, τῆς τέγης, τῆς συμμετρίας καὶ ἀναλογίας τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα. On bâtit un mur, on bâtit une cabane, une maison. Tô δὲ construire, οἰκοδομῶ, παρεμφαίνει τὴν ἔντεχνον διασκευὴν τοῦ ἔργου, τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον, τὰς διαστάσεις καὶ ἀναλογίας τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καὶ πρὸς τὸ ὅλον. On construit un édifice, un palais, une église, un monument.

BATON. CANNE. Le bâton εἶναι βακτηρία βαναυσουργής, la canne ῥαβδίον κομψὸν κατασκευαζόμενον ἐκ καλάμου ἢ ξύλου ἀπεστιλεωμένου. Οἱ χωρικοὶ φέρουσι συνήθως des bâtons, βακτηρίας, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων des cannes, ῥαβδία.

BATTRE. FRAPPER. Battre κτυπῶ κατ' ἐπανάληψιν τύπτω, ἢ δαίρω. Frapper, κτυπῶ ἀπαξ. Battre le fer, le tambour, le blé, les murailles d'une ville. Tô πρωτον εἰν' ἐκούσιον πάντοτε, τὸ δεύτερον ἐμπορεῖ νὰ συμβῇ καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ τις.

BAVE. SALIVE. Οἱ εἰδος, la salive, λαμβάνει τὸνομα bave, ὅταν ἐκρέη αὐτομάτως τοῦ στόματος, καὶ διαθρέγγη τὴν γένυν, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ πηδία καὶ τοὺς γέροντας:

BEAU. JOLI. Beau είναι τὸ καλὸν μετὰ μεγέθους. Joli, τὸ εὐειδὲς, τὸ χάριεν. Τὸ πρῶτον κινεῖ τὸν θυμασμὸν ἡμῶν, φέρει ἡμᾶς εἰς ἔκστασιν· τὸ δεύτερον είναι ἐνίστε ἐπαγγωγότερον, καὶ ἀρέσκει εἰς τοὺς πολλούς. Τὸ μὲν λαλεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς αἰσθήσεις. Λαναρογία καὶ κανονικότης τῶν χαρακτήρων καὶ τῶν μελῶν, ἀνάστημα μεγαλοπρεπὲς, εὔχροια τοῦ προσώπου, τὸ εὐόρθαλμον, ἀποτελοῦσι les belles personnes, τὰς ώραίας· les jolies, αἱ νόστιμοι, είναι τοιαῦται ὡς ἐκ τῆς χάριτος, τῆς ζωηρότητος τῶν ὁρθαλμῶν, τῆς ἐρασμιότητος τοῦ προσώπου καίτοι διλιγότερον κανονικοῦ. Le beau, τὸ καλὸν, είναι τι σπουδαῖον καὶ ἐνασχολεῖ τὸν νοῦν, le joli τὸ κομψόν, είναι τι φαιδρότερον καὶ διατελάζει τὸ πνεῦμα· διὰ τοῦτο οὐδεὶς λέγει υπε jolie tragédie, δύναται ὅμως νὰ εἴπῃ une jolie comédie. Τόσον δ' ἀληθεύει ὅτι ἐν τῷ ώραίῳ, beau, περιέχεται ἡ ἔννοια τοῦ μεγέθους, ὥστε ἀν εἰς ώραῖόν τι ἀντικείμενον ἐδίδοντο ἐλάχισται διαστάσεις, τὸ ἐπίθετον beau δὲν οὐδὲν ἡρμοζε πλέον εἰς αὐτό.

BELLIQUEUX. GUERRIER. MILITAIRE. MARTIAL. Ὄλκ ἐπίθετα ἀναφορὰν ἔχοντα πρὸς τὸν πόλεμον. Belliqueux λέγεται ὁ ἀγαπῶν τοὺς πολέμους, ὁ ἔχων αὐτοὺς κύριον ἐνασχόλημά του. Une nation belliqueuse, ἔθνος φιλοπόλεμον, ἀρειμάνιον. Guerrier, ὁ ἐπιτάδειος εἰς πόλεμον, ἡ ἡσυχημένος εἰς τὰ πολεμικά. Une nation guerrière, ἔθνος πολεμικόν. Τὸ ἐπίθετον guerrier δηλοῖ προσέτι τὸν βίον καὶ τὰς ἕξεις τὰς πολεμικάς· les souvenirs guerriers, les plaisirs guerriers. Un militaire είναι ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικός, ὥστις ὅμως ἐνδέχεται καὶ μὴ εἰδε ποτὲ πόλεμον· militaire δὲ ἐπιθετικῶς καλεῖται πᾶν, διὰ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιθετικὴν τοῦ πολέμου, πᾶν τὸ συμβολλόμενον πρὸς τὸ καλῶς

πολεμεῖν, ἡ ἀφορῶν τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ. l'art militaire, la science militaire, la discipline militaire, les exercices militaires. Εἶπι δὲ τῶν ἀφορόντων τὴν ὑπερτάτην στρατιωτικὴν ἀρχὴν μεταχειρίζονται τὸ ἐπιθετον martial. Τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν δικαστήριον τὸ δικάζον τὴν διαγωγὴν τῶν στρατηγῶν, τῶν γυνάρχων κτλ. καλεῖται la cour martiale. Λέγουσι δὲ καὶ une contenance martiale τὸ σύγχρονο πολεμιστοῦ τὸ ἐμφάνιον τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν, un courage martial κτλ.

BERGER. PÂTEUR. Berger λέγεται μόνον ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων. Pâtre, ὅρος γενικὸς σημαίνων τὸν βοσκὸν παντὸς εἰδούς ποιμνίων, ιδίως δὲ τῶν μεγάλων κτηνῶν, τὸν βουκόλον. Pasteur, ὅρος ἐπίσης γενικός, δηλῶν ιδίως τὸν βοσκὸν τῶν μικρῶν βοσκημάτων, προβάτων, αἴγαδων. Συνήθως μεταχειρίζονται τὴν λέξιν ταύτην ἐπιθετικῶς λαλοῦντες περὶ τῶν ἀργαλίων ποιμενικῶν λαῶν, les peuples pasteurs. Συγνότερον ἀπαντᾶται εἰς μεταφορικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐκδοχὴν. Jésus-Christ est le souverain pasteur des âmes. Οἱ ίνσοις Χριστός ἔστιν ὁ τῶν ψυχῶν ἀρχιπολιτην. Les évêques, les curés sont les pasteurs des âmes qui leur sont confiées. Οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ἀρχιερεῖοι εἰσὶν οἱ ποιμένες τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτοῖς λογικῶν προβάτων. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ὄνομάζουσι κοινῶς τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν pasteurs.

Tὸ μὲν pasteur ἔχει τι εὐγενὲς καὶ μεγαλοπρεπές· τὸ δὲ berger ἐμφαίνει τὰ ἥθη τοῦ ἀθώου ποιμενικοῦ βίου, les bergers de Théocrite. Tὸ pâtre εἰς ἐναντίας λαμβάνεται περιφρενητικῶς καὶ παριστὰ τὸν βοσκὸν ὡς ἀνθρώπον ἀμαθῆ, ἀγροῦκον καὶ σκαπέν.

BESACE. BISSAC. Besace ἡ πήρα τῶν ἐπικιτῶν· bissac τὸ

διαχειρίσιον ἐνῷ οἱ γυναικοὶ φέρουσι τὰ γρειάδη ἐν ταῖς ὁδοῖς πορταῖς.

BESOGNE. TRAVAIL. Besogne, énergie énergétique ή ἀνεδέγγοντις τις νὰ ἔκπλεσῃ, καὶ πρόπει νὰ ἔκπλεσῃ, ἐνῷ le travail εἶναι συνίθως ἐργασία αὐτοπροσώπετος, ἐλευθέρη.

BÉTISE. SOTTISE. Bétises, λόγοι ή πράξεις μωραὶ προεργάμεναι ἀπὸ σκαιότητα, εὐθίσιαν. Sottises, λόγοι ή πράξεις ἀνόητοι, δι' Ἑλλειψιν ἐμπειρίκης ή φρονήσεως.

BIENSÉANCE. DÉCENCE. Bienséance, ή εὐσῆμοσύνη, αφορᾶ τὰς κοινωνικὰς συζευξις· la décence, ή κοσμιότης, τὴν ἴθικήν· la convenance, τὸ πρέπον, αφορᾶ τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς καιρούς. Une femme est habillée avec décence lorsqu'elle l'est sans immodestie, avec bienséance lorsqu'elle l'est suivant son état, avec convenance lorsqu'elle l'est selon la saison et les circonstances.

BIÈRE. CERCUEIL. La bière, εἶναι νεκρικράδεστον πενηγόν, κατεσκευασμένον ἀπὸ ξύλου ἀπλου· le cercueil, φέρετρον πολυτελές, ἀπὸ ξύλου πολυτυποτέρου ή μετάλλου· une bière de sapin, de chêne: un cercueil d'acajou, de plomb.

BLANCHIMENT. BLANCHISSAGE. Blanchiment εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ γυναικέως θεύκωμα τῶν πανιών, δι' οὗ ἀποθάλλουσι τὰ κιτρινωπάν καὶ ρυπαρὸν γραμμα ὅπερ ἔχουσι καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄφαντικοῦ ιστοῦ. Blanchissage εἶναι ἡ διὰ τῆς πλύσεως λεύκανσις τῶν ιματίων, ἀτικα ἐρύπωθησαν διὰ τῆς καθημερινῆς γρίσεως.

Bois. FORêt. Bois εἶναι δάσος μικρότερον, ἡμερώτερον. Καὶ δῆλα τινὰ ἀγριὰ δένδρα περιτευμένα ἐντὸς κάπου καλούνται ἐνίστοις bois, δάσος ή ἀλσος. Εἰς τὰ δάση, bois, καταρρέγει ὁ ζητῶν σιγήν, σκιάν, μοναξίαν. La forêt, ο δρυ-

μὸς, εἶναι δάσος μεῖζονος ἐκτάσεως, ἐμπνέον φόβον μᾶλλον ἢ τέρψιν. Les hôtes des bois καλοῦνται μεταφορικῶς τὰ πτηνὰ, les hôtes des forêts, τὰ ἄγρια θηρία.

BOISEUX. LIGNEUX. Ὁ ξυλώδους φύσεως. Boiseux εἶναι ὁ κοινὸς καὶ συνήθης δρός, ligneux δὲ ὁ ἐπιστημονικός, ὁ φυ-
σιογραφικός.

BOISSON. BREUVAGE. POTION. Πᾶν τὸ χρησιμεῦον εἰς πό-
σιν δύναται νῦν ὀνομασθῆ boisson ἢ breuvage· ἀλλὰ τὸ πρῶ-
τον τῶν ὀνομάτων τούτων φαίνεται ἀρμοζον μᾶλλον εἰς τὰ
ἄπλα καὶ φυσικὰ ποτὰ, τὸ δεύτερον εἰς τὰ τεχνητὰ, τὰ ἐκ
διαφόρων οὐσιῶν σκευαζόμενα πρὸς τέρψιν ἢ λόγῳ ὑγείας. La
nature n'offre à l'homme que l'eau pour boisson, il ne
s'en est pas contenté, et il s'est composé des breuvages.
Αἱ πιτάναι, τὰ ἀποζέματα, τὰ φαρμακευτικὰ κρά-
ματα δὲν εἶναι βεβαίως ποτὰ φυσικὰ, des boissons naturel-
les, ἀλλὰ πόματα τεχνητὰ, des breuvages, ἄτινα οἱ ἀρρώ-
στοι λαμβάνουσι μετὰ δυσαρεσκείας καὶ καταπίνουσι μᾶλλον
ἢ πίνουσιν. Τὸ πάρχουσιν ὅμως καὶ πόματα τεχνητὰ, des breu-
vages, ἡδέα εἰς γεῦσιν καὶ τὰ φυκτικὰ κράματα (sorbets)
τῶν Ἀσιανῶν, ὁ εὔγευστος τῆς Μόκας καρπὸς ἀξέζουσι βε-
βαίως τὸ νέκταρ, τὸ ἀγκητὸν πόμα τῶν θεῶν, qui faisait le
breuvage des dieux de la faible.

Λέγουσιν un breuvage pernicieux ἢ salutaire, πόμα ὀλέ-
θριον (δηλητήριον) ἢ πόμα ύγιεινόν· οὐδέποτε ὅμως ἢ λέξις
boisson τιθεται ἀντὶ δηλητηρίου.

La potion εἶναι ιατρικὸν φευστὸν διδόμενον εἰς τοὺς πά-
σχοντας ἀνὰ μικρὰς δόσεις, καὶ κατὰ τοῦτο διαφέρον τῶν
ἄλλων ιατρικῶν κραμάτων, des breuvages médicamentaux.
On donne à un malade l'eau pure pour boisson, une
tisane pour breuvage, un cordial pour potion.

BORDURE. CADRE. Bordure λέγεται ἡ στεφάνη, τὸ περίβλημα τῆς εἰκόνος ἢ τοῦ κατόπτρου· ὅταν δὲ τοῦτο ἔναι σχήματος τετραγώνου, καλεῖται ιδίως cadre.

BOULE. GLOBE. SPHÈRE. Πᾶν σῶμα σφαιρικὸν ἐξ οίκσδηποτε ὅλης καὶ πρὸς οίονδήποτε σκοπὸν ἔγεινε, καλεῖται boule. Globe καὶ sphère εἶναι ὅροι ἐπιστημονικοὶ εὔχρηστοι ἐν τῇ ἀστρογραμμίᾳ, τῇ γεωμετρίᾳ, τῇ φυσικῇ.

Sphère εἶναι ιδίως ὅρος γεωμετρικός· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπιστημῶν, οἷον τῇ φυσικῇ, τῇ μηχανικῇ κτλ. καλεῖται συνηθέσερον globe πᾶν τὸ σφαιρικὸν ἢ σφαιροειδὲς, le globe terrestre.

BOUT. EXTRÉMITÉ. FIN. Le bout, ἡ ἄκρη εἶναι τὸ τελευταῖον σημεῖον τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως· les bouts d'un bâton, le bout d'une allée. L'extrémité, ἡ ἐσχατιὰ, εἶναι τὸ τὰ μάλιστα ἀπέχον τοῦ κέντρου σημεῖον· l'extrémité du royaume, d'une province. La fin, τὸ τέλος, ὑποθέτει τάξιν τινὰ, ἀκολουθίαν τῆς ὁποίας αὐτὸς εἶναι τὸ ἐσχατον σημεῖον· la fin d'un ouvrage, la fin de la vie. Καὶ κατὰ τὸν Γάλλον τεγγογράφον, le bout répond à un autre bout, l'extrémité au centre, la fin au commencement. Ήτοι, ἡ ἄκρα ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἑτέραν ἄκραν, ἡ ἐσχατιὰ πρὸς τὸ κέντρον, τὸ τέλος πρὸς τὴν ἀρχήν.

DANS LES BRAS. ENTRE LES BRAS. Λέγουσι se jeter dans les bras de quelqu'un, καὶ se jeter entre les bras de quelqu'un. Ἡ πρώτη τῶν δύο τούτων φράσεων εἰν' εὔχρηστος ἐπὶ αἰσθημάτων φιλίας, στοργῆς, ἀγάπης. Deux amis qui ne se sont pas vus depuis long-temps se jettent dans les bras l'un de l'autre (ἐναγκαλίζονται ἀλλήλους). Tὸ δὲ se jeter entre les bras de quelqu'un λαμβάνεται συνηθέστερον μεταφορικῶς, καὶ σημαίνει ὅτι καταφεύγει τις πρός τινα,

ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν αὐτοῦ· je suis poursuivi de tous côtés, je me jette entre vos bras.

BRAVE HOMME. **HOMME BRAVE.** Un brave homme εἰναι δὲ χρηστὸς ἀνήρ· un homme brave, δὲ ἀνδρεῖος. Καὶ δύως λέγουσι un brave capitaine, un brave soldat, ἐννοοῦντες τὸν ἀνδρεῖον στρατηγὸν, τὸν ἀνδρεῖον στρατιώτην, διότι ἡ σημασία τοῦ οὐσιαστικοῦ ἔξηγει ἐνταῦθα τὴν τοῦ ἐπιθέτου.

BRILLER. **LUIRE.** **RELIURE.** Ce qui brille, τὸ λάμπον, ἐκπέμπει μέγα καὶ ζωηρὸν φῶς· ce qui luit, τὸ φέγγον, διαχέει φῶς δύμαλὸν καὶ διηνεκές· ce qui reluit, τὸ στίλβον, εἶναι σῶμα ἑτερόφωτον καὶ μόνον διάνταυλάσεως τοῦ φωτὸς ἀπολάμπον. Le soleil brille. Le jour commence à luire. Une glace (κάτοπτρον) reluit.

BUTIN. **PROIE.** Butin εἶναι κυριολεκτικῶς ἡ ἐκ τοῦ πολέμου λεία, τὰ λάφυρχα proie σημαίνει κυρίως τὴν ἄγραν τῶν σαρκοράγων ζώων. Άλλ’ αἱ δύω αὗται λέξεις λαμβάνονται καὶ μεταφορικῶς, καὶ τὸ μὲν proie σημαίνει τότε πᾶν δὲ τι ἐποφθαλμιῶν τις καὶ καταλαβὼν τέλος, διαρπάζει, διασπαράττει, διαμελίζει αὐτό. L’empire romain a été la proie des barbares. Butin δὲ λέγεται μεταφορικῶς πᾶν δὲ τι ιδιοποιεῖται, σφετερίζεται τις, οὐχὶ δπως καταστρέψῃ, ἀλλ’ δπως χρησιμοποιήσῃ αὐτό. Le butin des abeilles. Faire un butin abondant dans de vieux manuscrits.

Η καταστρεπτικὴ σημασία τοῦ proie φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἔξῆς φράσεων· un édifice est en proie aux flammes (*παρανάλωμα τοῦ πυρός*)· Être en proie à la misère, au chagrin, à la douleur, à la tyrannie, θῦμα τῆς δυστυχίας κτλ.

C.

CABANE. CHAUMIÈRE. HUTTE. Cabane ἡ καλύβη, τὸ οἰκίδιον τοῦ πτωχοῦ. Chaumière, ἡ καλύβη τοῦ γεωργοῦ. Hütte, τὸ καλύβιον, ἡ τρώγλη τοῦ ὄγροιου.

Les cabanes ἀπαντῶνται καὶ ἐντὸς τῶν πόλεων, διεγέρει δὲ τὸνομα τοῦτο τὴν ιδέαν τῆς πενίας καὶ ἀθλιότητος. Les chaumières εὑρίσκονται μόνον εἰς τὰ χωρία καὶ τὴν ἔξοχήν διεγέρει δὲ ἡ λέξις τὴν ἔννοιαν τοῦ εὐθύμου καὶ ἀθώου ἀγροτικοῦ βίου. Les huttes εἶναι τὰ πάντων εὔτελέστατα καλύβια τῶν ἀγρίων λαῶν, χρησιμεύοντα μόνον καὶ μόνον ὡς σκέπη ἀπὸ τῶν ἐπηρειῶν τοῦ καιροῦ. Je les trouvai dans une cabane où l'indigence les retenait. Le laboureur dans sa chaumière goûte seul les vrais plaisirs. La hutte du Hottentot n'a rien que de très simple.

CACHET. SCEAU. Cachet ἡ ιδιωτικὴ σφραγίς* sceau, ἡ ἐπίσημος σφραγίς, ἡ τῶν ἡγεμόνων, ἡ τῶν δημοσίων ἀρχείων. Δηλοῦσι δ' αἱ λέξεις αὗται οὐ μόνον τὸ ἐργαλεῖον, τὴν σφραγίδα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὸν τύπον, τὸ ἐκμαχεῖον τῆς σφραγίδος. Le cachet d'une lettre, le sceau d'un brevet, d'une patente, d'un passeport.

CACHERET. SCELLER. Cacheter, σφραγίζω διὰ σφραγίδος ιδιωτικῆς, sceller, σφραγίζω διὰ ἐπίσημου σφραγίδος.

CAJOLER. CARESSER. Cajoler θωπεύω τινὰ λέγων καὶ πράττων τὰ ἀρέσκοντα αὐτῷ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τύχω περ' αὐτοῦ ὥφελείας τινός. Caresser, θωπεύω τινὰ διὰ λόγων καὶ τρόπων περιποιητικῶν πρὸς ἔνδειξιν ἀγάπης.

CALAMITÉ. FLÉAU. Calamité εἶναι ἡ πάνδημος συμφορά.

ὅταν δὲ αὕτη θεωρηθῇ ὡς ἀποτέλεσμα θείας δίκης, ὡς θεομηνία, τότε λαμβάνει ὄνομα fléau, μάστιξ ἢ πληγή.

CALENDRIER. ALMANACH. Tὸν calendrier, καλανδάριον, περιορίζεται εἰς τὴν κατάταξιν τῶν μηνῶν καὶ ἑδομάδων μετὰ τοῦ ἔօρτολογίου αὐτῶν· τὸ δὲ almanach εἶναι ἡμερολόγιον περιεκτικώτερον, προσδιαλαμβάνον περὶ ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων, φάσεων σελήνης, ἐκλείψεων, καὶ τῶν καλουμένων προγνωστικῶν ἢ ἀστρολογικῶν παρατηρήσεων. Almanachs καλοῦνται προσέτι καὶ βιβλιάριδα τινα ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ἐκδιδόμενα καὶ πρωρισμένα εἰς διαρρόους τάξεις ἀνθρώπων, περιέχοντα δὲ μετὰ τοῦ ἡμερολογίου, calendrier, καὶ πᾶν ὅ, τι ἀλλο γρήγορον πρὸς διδασκαλίαν καὶ τέρψιν τῶν δι' οὓς πρωρισταί. Τοιαῦτα εἶναι λόγου γάρ τον l'almanach des cultivateurs, l'almanach des demoiselles, les almanachs chantants, καὶ πλῆθος ἄλλων.

CALME. TRANQUILLITÉ. PAIX. Calme εἶναι ἡ μετὰ τὴν ταραχὴν καὶ τὸν σάλον ἐπεργομένη γαλήνη καὶ ἡσυχία. Tranquillité, ἡ ἀταραξία, ἡ ἡσυχία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καθ' ἑαυτόν. Paix, ἡ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους εἰρήνη καὶ ἡσυχία.

CAMPAGNARD. PAYSAN. Campagnard, ἀγροδίκιτος, ὁ κατοικῶν συνήθως ἐν τοῖς ἀγροῖς, χωρὶς νὰ ἔχῃ κύριον ἐνσχόλημα τὴν γεωργίαν. Paysan, χωρικός, ὁ κατοικῶν εἰς τὰς κάωμας, καὶ ἐργαζόμενος τὴν γῆν.

ÊTRE EN CAMPAGNE. ÊTRE A LA CAMPAGNE. HABITER LA CAMPAGNE. Ἡ πρώτη τῶν φράσεων τούτων σημαίνει ὅτι εὑρίσκεται τις εἰς ὁδοιπορίαν ἢ ἐκστρατείαν ἢ δευτέρᾳ, Être à la campagne, ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἐξοχὴν, διατρίβων ἐκεῖ πρωτεινῶς· ἡ δὲ τελευταία, habiter la campagne, ὅτι διατρίβει συνήθως καὶ διαρκῶς εἰς τὴν ἐξοχήν.

CAPABLE. HABILE. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σημαίνουσι τὸν ἴκα-

νὸν περὶ τὶ ἔργον, τὸν ἀξίον ἄνθρωπον. Διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι capable μὲν λέγεται ὁ κεκτημένος πάσας τὰς ἀναγκαῖας ιδιότητας πρὸς εὐδόκιμον διάπραξιν δεδομένου τινὸς ἔργου· habile δὲ, ὁ πρὸς τοὺς εἰρημένους προσκεκτημένος καὶ εὐγέρειαν περὶ τὸ πράττειν, ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς πείρας.

CAPTIF. PRISONNIER. ESCLAVE. Captif καὶ prisonnier, αἰγυμάλωτος esclave, δοῦλος, ἀνδράποδον. Les captifs ή prisonniers, οἱ αἰγυμάλωτοι, στεροῦνται τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἐλεύθερίας, διατελοῦσιν εἰς περιορισμὸν, ἀλλὰ διατηροῦσι τὴν χρῆσιν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων· ή πολιτικὴ καὶ ἑθνικὴ ὑπαρξίες των δὲν καταστρέφεται. L'esclave, ὁ δοῦλος, ἀπώλεσε τὰ πολιτικά του δικαιώματα, τὴν ἑθνικήν του ὑπαρξίαν, ἔχει κύριον δικιότεροντα κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν, τὴν περιουσίαν του. Τὸ δὲ prisonnier διχρέοει τοῦ captif καθότι prisonnier λέγεται ἀμα τις συλληφθῆ ὑπὸ τῶν πολεμίων, captif δὲ ὁ μετὰ τὴν σύλληψιν κρατούμενος ὑπ' αὐτῶν. Prisonnier à Pavie, François Ier fut captif à Madrid. Ήτοι, συλληφθεὶς ἐν Παβίᾳ Φραγκίσκος ὁ Λ' ἔμεινεν αἰγυμάλωτος ἐν Μαδρίτῃ. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰ σημερινὰ τῆς Εὐρώπης ἔθιμοι οἱ ἐν πολέμῳ ἀλισκόμενοι (les prisonniers de guerre) ἀποδίδονται παραυτίκα ή ἀνταλλάσσονται, ή λέξις captif καταντᾷ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει σχεδὸν ἀχρηστος. Άλλὰ κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς μέσους αἰῶνας, ιδίως δὲ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς, ὑπῆρχαν πάντοτε des captifs, τουτέστιν αἰγυμάλωτοι κρατούμενοι εἰς τὰ δεσμὰ ἐπὶ χρόνον τινα, μᾶλλον ή ἡπτὸν μακρὸν, μέχρις οὖ ἐλθόντες οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν ἀνελάμβανον αὐτοὺς ἀντὶ λύτρων ή ὄπωσδήποτε ἄλλως.

CARGAISON. CHARGE. Cargaison εἶναι λέξις ναυτικὴ σημαίνουσα φόρτον πλοίου. Charge εἶναι φορτίον κομιζόμενον εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε ἐπὶ τῶν ποταμῶν. La

charge d'un vaisseau, d'une charrette, d'un bateau εἶναι ὅσον φορτίον δύναται νὰ βαστάσῃ πλοιῶν τι ἢ ἄμαξα ἢ ἀκάτιον ποταμοῦ. Κατὰ ταῦτα, la charge d'un vaisseau εἶναι ὅσον φορτίον δύναται νὰ περιλάβῃ πλοιῶν τι, la cargaison d'un vaisseau, ὅσον ἡδη περιέχει πραγματικῶς.

CARNASSIER. CARNIVORE. Οὕτω καλοῦνται τὰ σαρκοφάγα τῶν ζώων, ἀλλὰ carnassiers εἶναι τὰ μόνον ἀπὸ κρέατος ζῶντα, carnivores δὲ τὰ τρεφόμενα καὶ διὰ κρέατος καὶ δι' ἄλλων οὐσιῶν. Ή τίγρις, ὁ λέων, ὁ λύκος εἶναι des animaux carnassiers· ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύων, ἡ γαλῆ, des animaux carnivores.

CASSER. ROMPRE. BRISER. Tò casser, θραύω, εἰνέ εὔχρηστον ἐπὶ τῶν σκληρῶν καὶ μὴ ἐλαστικῶν σωμάτων, τῶν διὰ μιᾶς καὶ ἀποτόμως ῥηγνυμένων· tò rompre κλῶ, ἢ διαρρήγνυω ἐπὶ τῶν ἐλαστικῶν καὶ καμπτομένων. On casse le verre, la glace, la porcelaine, la faïence, le marbre, on ne les rompt pas. On rompt le pain, un bâton, des noeuds. Tò briser, συντρίβω, λέγεται περὶ παντοίων σερεῶν σωμάτων μετατρεπομένων βιατῶς εἰς πολλὰ μικρὰ κομμάτια. On brise une glace qu'on casse en mille morceaux.

CATARACTE. CHUTE. CASCADE. Cataracte, καταρράκτης. ἡ ἀφ' ὑψηλοῦ ἀποτόμως γινομένη κατάπτωσις μεγάλου ποταμοῦ. Όταν ὁ ποταμὸς δὲν καταπίπτῃ ἀποτόμως, ἀλλὰ διὰ, τὴν κλίσιν τοῦ ἐδάφους ῥέῃ γοργότερος, τοῦτο καλεῖται chute. Τῶν μικρῶν ποταμῶν οἱ καταρράκται οἱ ἀποτελοῦντες θέαμα ώραίον μᾶλλον ἡ καταπληκτικόν, λέγονται cascades.

CAUTION. GARANT. RÉPONDANT. Αἱ λέξεις αὗται σημαίνουσι τὸν ἐγγυητήν. La caution λαμβάνεται ἐπὶ προσώπου, καὶ λέγεται οὕτως ὁ ὑπισχνούμενος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν πρὸς δὺν ἐγγυᾶται (celui à qui elle cautionne), ἢν ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγγυᾶται (celui qu'elle cautionne) παραβῇ τὰς ἔκυτος ὑποχρεώ-

σεις ἐκ δολιότητος καὶ ἀπιστίας. Le garant λαμβάνεται ἐπὶ πρχγμάτων, καλεῖται δὲ οὕτως ὁ ὑπισχυόμενος εἰς τινα νὰ βεβαιώσῃ, νὰ ἔξασφαλίσῃ αὐτῷ τὴν κτῆσιν τοῦ πράγματος διὸ ἐγγυᾶται (*qu'il garantit*), τοῦ πωληθέντος, παρχωρηθέντος, δοθέντος ὥπωσδήποτε εἰς αὐτὸν, ἢ εἰς ἐναντίαν περιστατιν, νάποζημιώσῃ αὐτόν. Le répondant ἀποθέπει μᾶλλον τὰ ἡθη, τὴν διαγωγὴν ἐκείνου διὸν τις ἐγγυᾶται. Les associés d'une compagnie (οἱ συνέταιροι) sont cautions les uns des autres. Les rois sont les garants nécessaires des propriétés de leurs concitoyens. Les pères et les mères sont les répondants naturels de leurs enfants mineurs et non émancipés (τῶν ἀνηλίκων καὶ ὑπὸ κηδεμονίαν τέκνων των).

CEINTURE. CEINTURON. ÉCHARPE. La ceinture εἶναι ζώνη ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ ἱματισμοῦ, ἢ φορουμένη πρὸς στολισμόν. Le ceinturon είναι ζωστήρ συνίθιως δερμάτινος ἢ οὐδὲ ἀρτῶσι τὸ ξίφος οἱ στρατιωτικοὶ, ἢ τὴν κυνηγετικὴν μαχαιρίδα οἱ κυνηγοί. L'écharpe είναι ζωστήρ ωρισμένου χρώματος διν φέρουσι τινες τῶν ἐν τέλει πρὸς διάκρισιν τοῦ ἀξιώματός των.

CERGEAU. CERCLE. Άμφοτέρα είναι στεφάναι διὸν περιζώνυονται οἱ πίθοι, οἱ κάδοι, οἱ λουτήρες κτλ. ἀλλὰ cercceaux μὲν καλοῦνται οἱ ἀπὸ ξύλου εὐκάμπτου κατασκευαζόμενοι, cercles δὲ οἱ ἐκ σιδήρου, χαλκοῦ, ἀργύρου.

CERTAIN. SUR. Άμφοτέρα σημαίνουσι καὶ τὰ ἔχοντα βεβαιότητα περὶ τινος πράγματος, καὶ αὐτὸ τὸ βεβαιον ἢ ἀληθὲς πρᾶγμα. Λέγουσι je suis certain, sûr de telle chose, ὡς καὶ telle chose est certaine, sûre. Ἀλλὰ τὸ μὲν certain τίθεται μᾶλλον ἐπὶ βεβαιότητος ἐναργοῦς, διὸ καὶ προτιμᾶται ἐπὶ πρχγμάτων ἐπιστημονικῶν. Preuve certaine. Conséquence certaine. Τὸ δὲ sûr δὲν ἀπαιτεῖ αὐτηρῶς λογικὴν

ἢ ἐπισημονικὴν ἀπόδειξιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρακτικὴν καὶ θεωρίαν
βεβαιότητα. Ce principe est aussi sûr en morale, qu'il est
certain en géométrie que tous les rayons d'un cercle
sont égaux (Duclos).

Sûr σημαίνει προσέτι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ πιστὸν, τὸ ἀξιόχρεων
πρόσωπον ἢ πρᾶγμα. Un ami s'ûr, φίλος βέβαιος, ασφαλής.
Cette nouvelle vient d'une voie très sûre ἡ εἰδῆσις αὗτη
προέρχεται ἀπὸ πηγὴν ἀξιόπιστου.

CHAIR. VIANDE. Chair εἶναι ἡ σάρκ, ἡτοι μυώδης καὶ μα-
λακὴ οὐσία τοῦ ζωëκοῦ σώματος. Όταν τὸ εἰς τροφὴν χρήσι-
μον κρέας διαμελισθὲν ἐκτεθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ κομισθῇ εἰς
τὸ μαγειρεῖον, λαμβάνει τὸν μακρινόν viande. De la viande de
boucherie. A la cuisine on apprête les viandes et non
les chairs.

CHALAND. PRATIQUE. Καλοῦνται οὕτω οἱ ἑθάδες ἀγορα-
σταὶ· ιδίως δὲ chaland λέγεται ὁ φοιτῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια
τῶν ἐμπόρων, ὅπόθεν συνήθως ὀνεῖται τὰ χρειώδη. Un mar-
chand qui a beaucoup de chalands soutient aisément
son commerce. Pratique λέγεται ὁ μεταχειριζόμενος συνή-
θως καὶ κατὰ προτίμησιν ἓνα τινὰ τεχνίτην εἰς τὰς ἐργασίας
του. Un artisan qui a beaucoup de pratiques. Καλεῖται
pratique καὶ ἡ πελατεία τῶν δικηγόρων, τῶν ιατρῶν καὶ
ἄλλων τῶν τὰς ἐλευθερίους μετερχομένων τέχνας.

Οσάκις προστίθεται ἐπιθετικὸς πρασδιορισμὸς τοῦ ἀγορα-
στοῦ, προτιμᾶται πάντοτε ἡ λέξις pratique. Ainsi une bonne,
une mauvaise pratique, ɔχι un bon, un mauvais chaland.

CHAMEAU. DROMADAIRE. Chameau, κάμηλος droma-
daire, κάμηλος δρομάλς ἢ ἵππαστρια· ἡ πρώτη ἔχει δύο ὤσους,
ἡ δευτέρα μόνον ἔνα.

CHANCELER. VACILLER. Τὸ μὲν chanceler, σφάλλομαι,

παραπάνω, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων νὰ στηριχθῶσιν εἰς τοὺς πόδις, εἰς τὴν βάσιν αὐτῶν· τὸ δὲ vaciller, κλονοῦμαι, παραχερόμαι, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων δι’ ἀσθένειαν νὰ μείνωσιν εἰς μίκη θέσιν. Le corps de l’ivrogne chancelle et sa langue vacille. Nos opinions (*αἱ δοξαῖαι ἡμῶν*) sont vacillantes (*ἀστατοι*) comme des roseaux exposés à tous les vents. Les grandes fortunes sont chancelantes comme des bâtiments trop élevés. Οἱ μεγάλοι δλῆοι εἴν’ εὐπερίτρεπτοι ως κτίρια ὑπερύψηλα.

CHANGE. ÉCHANGE. TROC. PERMUTATION. Ἀνταλλαγή. Change εἶναι γενικὸς ὄρος σημαίνων πᾶσαν ἀνταλλαγὴν, ιδίως δὲ λέγεται οὗτο ἡ τῶν χρημάτων ἀντικαταλλαγή· lettre de change, συναλλαγματική. Échange λέγεται περὶ ἐμπορευμάτων, γκιδιν, ἐπιχρυσειῶν, περὶ πάντων τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἔπι δὲ καὶ περὶ ἀνθρώπων. Faire le commerce par échange, διδω ἐμπαρεύματα ἀντὶ ἐμπορευμάτων· faire un échange de terres, διδω γῆν ἀντὶ ἀλλης γῆς· faire l'échange des prisonniers, ἀνταλλάσσω τοὺς αἰγυαλώτους. Troc λέγεται ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀντικειμένων τῆς καθ’ ἡμέραν γρίσεως καὶ τῶν κινητῶν κτημάτων· troc de chevaux, de bijoux, de meubles. Permutation ἐλέγετο ἀλλοτε ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τίτλων, τὴν σήμερον δὲ ἡ τῶν δημοσίων θέσεων.

CHANGEMENT. ALTÉRATION. Changement, μεταβολή. Altération, ἀλλοίωσις, μεταβολὴ ἐπὶ τῷ χειρον.

CHANGEMENT. VARIATION. Changement ἡ μεταβολὴ, ἡ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κατάστασιν μεταβασις. Variation, ἡ ἀστασία πράγματός τινος μεταβαίνοντος συχνὰ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κατάστασιν καὶ πάλιν ἐπανερχομένου εἰς τὰ πρῶτα.

CHANTEUR. CHANTRE. Chanteur, ὁ μελῳδὸς, ὁ ᾠδῶν εἰς

τὰ θέατρα ἢ εἰς τὰς κατ' οἶκους φύδικάς συμφωνίας. Chantre ὁ ψάλτης τῶν ἐκκλησιῶν. Εἴθισται δὲ νὰ καλῶνται chantres, ἀοιδοὶ, καὶ οἱ ποιηταί· le chantre de la Thrace, ὁ τῆς Θράκης ἀοιδός, ὁ Ὀρφεύς· le chantre Thébain, ὁ Θηβαῖος ἀοιδός, ὁ Πίνδαρος. Καὶ αἱ ἀπόδονες δὲ καὶ τὰ λοιπὰ φύδικὰ πτηνὰ καλοῦνται ποιητικῶς les chantres des bois, οἱ ἀοιδοὶ τῶν δασῶν.

CHARGE. FARDEAU. FAIX. Οταν τὸ φορτίον ἔναι αὐάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ βαστάζοντος λέγεται charge. On a sa charge. Οταν δὲ τὸ βάρος ἔναι ὑπερβολικὸν, προστεθῇ δὲ καὶ ἡ ιδέα τοῦ μεγάλου ὅγκου, γίνεται fardeau. Άν δὲ ἔναι τηλικοῦτον τὸ φορτίον, ὥστε ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις τοῦ φέροντος καὶ καταβάλλει αὐτὸν, τότε ὀνομάζεται faix, ἄχθος. Succomber sous le faix des affaires. Κατ' ἄλλην δὲ θεωρίαν le faix εἶναι βάρος βαθυτάτου ἀθροιζόμενον καὶ συσσωρευόμενον, ἢ βάρος ποικίλον· διὸ λέγουσι le faix des années, le faix des affaires multipliées, le faix des différents impôts, le faix du travail.

CHARMER. ENCHANTER. RAVIR. Τὰ φήματα ταῦτα λαμβάνονται ἐνταῦθι εἰς τὴν σημασίαν τοῦ παρέχειν ὑπέρμετρον χαρὰν καὶ ἡδονήν· χωροῦσι δὲ κατὰ πρόσοδον, διότι ἀνώτερον τοῦ charmer, θέλγω, εἶναι τὸ enchanter, γοητεύω, καὶ τούτου πάλιν τὸ ravir, φέρω εἰς ἔκστασιν ἡδονῆς.

CHATIER. PUNIR. Tὸ châtier, τιμωρῶ, ἢ παιδεύω, ἐπὶ ἐλαφρῶν σφαλμάτων τὸ punir, κολάζω, ἐπὶ ἐγκλημάτων. Les pères châtient leurs enfants; les juges font punir les malfaiteurs. Le châtiment σκοπεῖ τὴν διόρθωσιν τοῦ πτατσοῦ, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, qui aime bien châtie bien. La punition, σκοπεῖ τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ, τὸν ἐξιλασμὸν ἢ τὴν ἴκκηνοποίησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς κοινωνίας.

CHAUFFER. ÉCHAUFFER. Θερμαίνω. Τὸ μὲν chauffier λαμβάνεται ἐπὶ μικρῶν πραγμάτων, τὸ δὲ échauffer ἐπὶ μείζονων καὶ δυσχερέστερον θερμαίνομένων. On chauffe une chemise (ὑποκάμισον), on échauffe une chambre (θάλαμον).

Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ chauffier εἶναι εὔχρηστον μόνον ἐπὶ τῆς θερμάνσεως τῆς γινομένης διὰ προσεγγίσεως εἰς τὸ πῦρ ἢ εἰς ἑστίαν θερμότητος· τὸ δὲ échauffer καὶ ἐπὶ παντὸς ἀλλού τρόπου δι’ οὗ ἀναπτύσσεται θερμότης, οἷον τῆς κινήσεως, τῆς προστριθῆς τῶν σωμάτων. On se chauffe auprès de son feu, aux rayons du soleil; on s'échauffe à courir, à travailler, ἢ en courant, en travaillant.

CHEMIN. RUE. ROUTE. VOIE. Chemin εἶναι ὄρος γενικὸς σημαίνων πᾶσαν ὁδόν. Rues, αἱ τῶν πόλεων ὁδοί, αἱ ρύμαι ἢ ἀγυιαί. Route, λεωφόρος, ὁδὸς ἄγουσα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καὶ ἐν γένει συνενοῦσα μεγάλας ἀπόστασεις· la route de Paris à Lyon. ὅτῳ δὲ μείζων ἢ ἀπόστασις, τόσον ἡ λέξις route ἀποδιλνεῖ καταλληλοτέρᾳ τῆς chemin. Le chemin du village, le chemin du chef-lieu, καὶ la route d'Italie, la route d'Allemagne. Voie λέγεται ἡ ὁδὸς θεωρουμένη σχετικῶς πρὸς τὸ δημόσιον, πρὸς τοὺς διαβαίνοντας· embarrasser la voie publique, παρεμποδίζειν τὴν ἐλευθέραν διάβασιν τῶν ἀνθρώπων. Voie λέγεται προσέτι τὸ διάμεσον δι’οὗ γίνεται ἡ ὁδοιπορία· aller par la voie d'eau, par la voie de terre, δοδοιπορεῖν διὰ θαλάσσης, διὰ ξηρᾶς.

CHEVAL. COURSIER. ROSSE. Ἱππος. Cheval εἶναι τὸ κοινὸν τοῦ ζώου ὄνομα· coursier καλεῖται ὁ γεννατεὸς καὶ διαπρεπῆς ἵππος· rosse, ἵππος ἀσθενής, γεγηρακώς, ψωράλογον.

Τῶνομα cheval εἶναι εὔχρηστον ἐπὶ παντὸς εἴδους λόγου· τὸ coursier ἀνήκει εἰς τὸ ποιητικὸν ὄφος· τὸ rosse εἰς τὸ δημόδες ἢ κωμικὸν ὄφος.

CHIFFON. CHIFFE. Καλοῦνται οὕτω τὰ ράκη, τὰ παλαιόπανα. Chiffon εἶναι ὁ συνήθης ὄρος· chiffé ὁ εὐχρηστός παρὰ τοῖς βιομηχάνοις τοῖς ἐμπορευομένοις καὶ κατεργαζομένοις τὰ ράκη πρὸς γαρτοποίην.

CHOISIR. OPTER. Έκλέγω. Tò choisir εἶναι εὔχρηστον ὅταν συγκρίνων τις πράγματα διαφόρου αξίας λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ἀριστον· τὸ opter, ὅταν πρόκειται αἵρεσις μεταξὺ δύο πραγμάτων, διότι δὲν δύναται νὰ τὰ ἔχῃ τις ἀμφότερα. Opter entre sa fortune et sa conscience. Ἡ τὸν πλοῦτον πρέπει νὰ προτιμήσῃ θυσιάζων τὴν συνείδησιν, ἢ τὴν συνείδησιν, θυσιάζων τὸν πλοῦτον.

CHOISIR. FAIRE CHOIX. Tò choisir εἶναι συνήθως εὔχρηστον ἐπὶ πραγμάτων· τὸ faire choix κυρίως ἐπὶ προσώπων. Louis XIV choisit Versailles pour le lieu de sa résidence ordinaire, et il fit choix du maréchal de Villeroi pour être gouverneur de son petit-fils Louis XV.

CHOQUER. HEURTER. Tò heurter ἐνρρίζει σύγκρουσιν τραχυτέρων, βιαιοτέρων παρὰ τὸ choquer. Vous choquez par mégarde votre voisin. Un crocheteur (*ἀγθοφόρος*) qui va brutalement vous heurte. Eἰς τὰς φιλοτησίας ἐπὶ συγκρούσεως τῶν ποτηρίων λέγουσι choquer les verres. On choque les verres à table; s'ils se heurtaient ils se briseraient, ἀν συνεκρούσοντο βιαιότερον κρίθελον συντριβῆ. Τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τηροῦσι τὰ φρέσκα ταῦτα καὶ μεταφορικῶς λαμβάνουμενα. Choquer, λυπᾶ, δυστρεπτῶ· heurter, προσβάλλω καιρίως. Tel homme qui heurte tout le monde ne souffre pas qu'on le choque. Πολλάκις ἀνθρωπος ὅσιες τοὺς πάντας προσβάλλει πικρῶς, δὲν ύπορέει νὰ τὸν ἐγγίσωσιν εἰς τὸ παραμυκρόν.

CIME. SOMMET. Cime ὑψίστη καὶ εἰς ὅξῳ ἀπολήγουσα κορυφή. La cime d'une montagne, d'un arbre, d'un ro-

cher, d'un clocher. Sommet, πᾶσα κορυφὴ οἴουδήποτε τὸ σχῆμα ἢ τὸ ὅβος σώματος: le sommet d'une montagne, d'un rocher, le sommet de la tête.

CITER. ALLÉGUER. Τὸ μὲν citer λέγεται περὶ τῶν συγγραφέων οὓς παραθέτει τις, τὸ δὲ alléguer περὶ τῶν πραγμάτων ἢ τῶν ἀποδείξεων. On cite les auteurs; on allègeue les faits et les raisons.

CIVILITÉ. POLITESSE. Ή τῶν τρόπων χρηστότης καὶ εὐγένεια. La civilité εἶναι τι ὑποδέεστερον τῆς politesse, εἰναὶ ἡ τέρπους κοινῶν τινῶν τύπων φιλορροσύνης καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀνκλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως. Καὶ ἀπλοῦς χωρικὸς δύναται νὰ ἔναι civil. La politesse εἶν' ἔργον ἐπιμελοῦς ἀγωγῆς, πολλῆς ἀσκήσεως καὶ ἀγγινοίας καὶ λεπτότητος αἰσθήματος, ὥστε νὰ λέγῃ τις καὶ πράττῃ τὰ κεχαρισμένα τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο ἀβιάστως, ἐμμελῶς περὶ τε τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἐκφράσεις, πολλῆς καλοκἀγαθίας καὶ εὐχρηστίας ἥθους, ἀρετῶν εἴτε ἀληθῶν, εἴτε πολλάκις καὶ προσποιητῶν.

CLORE. FERMER. Άμφρτερα τὰ ὁρματα σημαίνουσι κλείων ἀλλὰ τὸ clore λαμβάνεται ἐπὶ μείζονος ἐκτάσεως ἢ περιοχῆς, une ville est close de murailles, περιρργμένη τείχεσι: un jardin est clos de murs; un champ est clos de haie. Τὸ δὲ fermer ἐπὶ μικρᾶς ἢ μετρίκης ἐκτάσεως. On ferme une porte, une maison, une boîte, une armoire, un secrétaire, une malle, une bourse.

Προσέτι τὸ fermer ἐκρρίζει κλεῖσιν προσωρινὴν, τὸ δὲ clore διαρκῆ καὶ ἀλογίζεστέραν. Votre bourse est fermée; le trésor de l'avare est vraiment clos, διότι δὲν ἀνοίγει ποτέ. Un libre est fermé, il n'est pas clos, διότι τὸ βιβλίον ἀνοίγεται ὑπὸ τοῦ βουλομένου. La main s'ouvre et se fer-

me, elle ne se clôt pas* διότι ἡ χειρ δὲν κλείει διαρκῶς.

COLLÈGUE. CONFRÈRE. ASSOCIÉ. Συνάδελφος, συνέταιρος. Collègues λέγονται πάντες οἱ ἐπιτετραμμένοι κοινῶς ἀξιόλογόν τινα λειτουργίαν ἐν τῇ πολιτείᾳ. Οἱ ὑπουργοὶ, βουλευταὶ, συγκλητικοὶ, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοῦ ἢ περίπου τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, στρατιωτικοὶ, δικασταὶ ἔχοντες des collègues. Confrères λέγονται συναλλήλως οἱ τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα μετερχόμενοι, ἢ εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα ἀνήκοντες, οἷον τὰ μέλη Ακαδημίας τινὸς, οἱ ιατροὶ, οἱ δικηγόροι, οἱ παντὸς εἰδους καλιτέχναι, κτλ. Il est mon collègue à la chambre des pairs, au conseil d'État, et mon confrère à l'Académie, au palais. Εἶναι συνάρχων μου εἰς τὴν γερουσίαν, εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, καὶ συνάδελφός μου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, εἰς τὰ δικαστήρια.

ASSOCIÉS. συνέταιροι, λέγεται κυρίως περὶ τῶν ἐμπόρων ἢ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν χρηματιστικὴν ἑταιρίαν, ἀλλ' ὅχι μόνον περὶ αὐτῶν. Des complices (συνένοχοι ἐγκλήματος) sont des associés. Les triumvirs (ἢ ἐν Ρώμῃ τριανθρία) étaient des associés.

COLLINE. COTEAU. ÉMINENCE. MONTICULE. Colline, κολωνός, λόφος. Coteau, μικρότερος λόφος, γήλοφος. συνήθως θεωρεῖται σχετικῶς πρὸς τὴν ὑποκειμένην χώραν. Cette plaine est dominée par un coteau, τοῦ πεδίου λόφος ὑπέρκειται. Eminence, ἔξαρμα γῆς μικροτέρων διαστάσεων τοῦ κολωνοῦ, colline, καὶ τοῦ γηλόρου, coteau. Le monticule εἶναι ὄψιμα ἀξιολογώτερον μὲν τοῦ καλουμένου éminence, ἀλλὰ μὴ διατείνον εἰς ἔκτασιν ὥσον la colline καὶ le coteau.

COLORIER. COLORER. Χρωματίζω. Τὸ μὲν colorier εἰν' εὔχρηστον ἐπὶ τοῦ χρωματίζοντος τὰς εἰκόνας ζωγράφου. Ce peintre colorie bien. Τὸ δὲ colorer ἐπὶ παντὸς ἀλλού φυ-

σικοῦ χρωματισμοῦ. Le soleil colore les fruits, les fleurs.

COMMENCER. DÉBUTER. Κάμνω ἔναρξιν. Τὸ δῆμα com-mencer ἐπὶ τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τεχνῶν δηλοῖ ὅτι ἀρχί-ζει τις ν' ἀσκῆ τὴν ἔκυτοῦ τέχνην πρὸς ἀπόπειραν τῶν δυνά-μεών του καὶ τελειοποίησιν ἔκυτοῦ. Τὸ δὲ débuter λέγεται περὶ τοῦ ποιοῦντος κατὰ πρῶτον ἐπίδειξιν εἰς τὸ δημόσιον τῆς ἔκυτοῦ εὐφυῖας καὶ ικανότητος. Un acteur (ὁ σκηνικὸς) com-mence à jouer sur de petits théâtres pour s'exercer dans l'art dramatique, et se mettre en état de débuter sur un grand théâtre.

COMMERCE, COMMERCANT. NÉGOCE, NÉGOCIAINT. TRA-FIC, TRAFIQUANT. MARCHAND. Commerce εἶναι τὸ ἐμπό-ριον κατὰ τὴν γενικωτάτην αὐτοῦ ἔννοιαν καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν αὐτοῦ ἔποιην, ὡς πηγὴ πλούτου εἰς τὰ ἔθνη. Λέγεται δὲ οὐ μόνον περὶ ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ περὶ ἔθνων καὶ ἐπικρατειῶν. Le commerce de la France. Code de commerce. Σημαίνει δὲ κυρίως ἡ λέξις ἀνταλλαγὴν προϊ-όντων, ἢ ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ λατινικοῦ cum καὶ merch, ἐμ-πόρευμα. Διὸ καὶ μεταφορικῶς λαμβάνεται περὶ πάσης ἀμοι-βαίας ἀνταλλαγῆς, οἷον ιδεῶν, αἰσθημάτων κτλ. commerce d'idées, de sentiments, le commerce de la vie, le com-merce du monde, le commerce des savants, de deux amis, des époux. Η λέξις commerce δύναται μόνη καὶ ν' ἀν-τικαταστήσῃ τὰς ἄλλας αὐτῆς συνανύμουσ·.

Négoce, λατινιστὶ negotium, ἀσχολία, σημαίνει ὡς ἐκ τῆς ἐτυμολογίας ὅχι τὴν ἀνταλλαγὴν, ἀλλὰ τὰς φροντίδας, τοὺς συνδυασμοὺς, τοὺς ὑπολογισμοὺς, τὰ διαβήματα τὰ γε-νόμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὡς μαρτυροῦσι καὶ τὰ πα-ράγωγα négocier, négociation, négociateur. (Négocier, dia-πραγματεύομαι, διεξάγω ἐπιτηδείως, φιλοπόνως, ἐπιμελῶς

δημοσίας ἢ ιδιωτικᾶς ὑποθέσεις. On négocie un traité, une alliance, un mariage). Κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ κακούμενον négocie καταντῷ τρόπον τινὰ ὑπαρετικὸν τοῦ εὐρύτερον κύκλου καὶ σηματίχν ἔχοντος commerce· ἀλλ' ἐπειδὴ négocie σημαίνει κυρίως τὸ ἔργον, τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἐνασχολουμένων περὶ τὸ ἐμπόριον, διὸ ταῦτα οὗτοι καλοῦνται συνηθέστερον négociants παρὰ commerçants, ἀν καὶ ἡ λέξις commerce ἔναι πολὺ εὐχρηστοτέρᾳ τῆς négocie.

Trafic εἶναι ὑποδεστερὸν εῖδος ἐμπορίου. Trafiquant λέγεται κυρίως δστις ἀγοράζει εἰς ἓν τινὰ τόπον πραγματείας καὶ μεταβαίνων τὰς μεταπωλεῖ ἄλλοι. Ἡ λέξις trafic λαχμάνεται συνήθως ἐπὶ κακοῦ, ὡς τὸ ἐλληνικὸν καπηλεῖα. Les hypocrites font trafic de la religion. Οἱ ὑποκριταὶ καπηλεύονται τὴν θρησκείαν. "Ἡ ἐπὶ αἰτχροῦ ἐμπορίου. Les Circassiens font trafic de leurs filles. Οἱ Κιρκάσσιοι πωλοῦσιν ἀντὶ γρηγάτων τὰς θυγατέρας των.

Marchand εἶναι ὁ πωλῶν λιανικῆς εἰς τὸν κακαναλωτὴν τὰ ἀντικείμενα τῆς καθ' ἡμέραν χρείας. Εἶναι ὁ ἔσχατος κόρκος τοῦ ἐμπορίου.

COMPAGNIE. SOCIÉTÉ. Συναναστροφή. La compagnie ὑποθέτει πλειοτέρους πρὸς ἄλλούς οίκειότητα τῶν συναναστρεφομένων· la société εἶναι συναναστροφὴ μετέγουσα πλειότερον τῆς ἐθιμοταξίας.

COMPAGNON. CAMARADE. Ἐταῖρος, συνήθης. Tōnouμα compagno, ἐταῖρος, ἀρμόζει εἰς πάσας τὰς κοινώνιας καταστάσεις, ιδίως δὲ τὰς εὐγενεστέρας. Compagnon de gloire. Les compagnons d'Ulysse. Τὸ camarade, σύντροφος, ἔχει τι ταπεινότερον, ἢ ἐμφανεῖ μεγάλην οίκειότητα καὶ τρόπων συνήθειαν. Nous avons été camarades d'école.

COMPARER A. COMPARER AVEC. Τὸ βῆμα comparer,

παραβάλλω, συντάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως ἂ, ὅταν τὰ συγχρινόμενα ἔχωσιν ὄμοιότητά τινα πρὸς ἄλληλα. Comparer les œuvres de la nature aux ouvrages de l'homme. ὅταν δὲ τὰ συγχρινόμενα ἀντικείμενα ἦναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, προτιμᾶται ἡ πρόθεσις avec, comparer le vice avec la vertu.

COMPLÉMENT. **SUPPLÉMENT.** Le complément, ἀπλήρωμα, ἀναπληροῦ τὰ ἔλλείποντα: le supplément, συμπλήρωμα, προσθέται εἰς τὰ ήδη ύπαρχοντα.

COMPLEXE. **IMPLEXE.** Σύνθετος, πολύπλοκος. Ἀμφότεροι εἶναι ὅροι γραμματικοὶ, εὐχρηστοὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου, ὅταν τὸ ὑποκείμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον τῆς προτάσεως δὲν ἔναι απλοῦν, ἀλλὰ συνοδεύεται ὑπό τινων προστιορισμῶν· δεύτερος, implex, ἐπὶ τῶν ἐπικῶν καὶ δραματικῶν ποιημάτων, ὅταν ὁ μῦθος αὐτῶν περιέχῃ περιπτετείς, ἤτοι μεταπτώσεις τοῦ ἥρωος ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον, καὶ τάναπαλιν.

COMPlice. **ADHÉRENT.** Complice λέγεται ὁ συνέγοχος παντὸς οἰουδήποτε ἐγκλήματος, εἴτε πολιτικοῦ εἴτε ἀλλοτοῦ. Adhérent δὲ μόνος ὁ πολιτικοῦ ἐγκλήματος συμμετασχών. Εἶναι δὲ ἡ λέξις ὀνειδιστική.

COMPLIMENTER. **ADRESSER UN COMPLIMENT.** FAIRE UN COMPLIMENT. FAIRE COMPLIMENT. Complimenter, ἀπαγγέλλω λόγον τινὰ ἐκ παρασκευῆς πρὸς τιμὴν βασιλέως ἢ μεγιστᾶνος. On complimente les rois dans certaines circonstances. Τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ on leur adresse un compliment, ὅτι δὲ καὶ on leur fait un compliment ἢ des compliments. Τὸ faire des compliments εἰνί εὐχρηστον πρὸς ἰδιώτας, καὶ σημαίνει φιλοφρόνοσυμπάτικον τινα διὰ περιποιητικῶν λόγων καὶ τρόπων. Ἐπὶ τέλους, faire compliment, σημαίνει

συγχαίρω τινὰ ἐπὶ τινὶ εὐτυχίᾳ. Vous avez obtenu une place honorable, je vous en fais mon compliment.

CONCIS. PRÉCIS. SUCCINCT. Επίθετα σημαίνοντα τὴν ἐν τοῖς λόγοις συντομίαν ἢ βραχυλογίαν. Καὶ τὸ μὲν concise ἀφορᾷ τὴν λέξιν, τὸ δὲ précis καὶ succinct, τὴν ἔννοιαν. Le discours concis est celui où le sujet est traité de manière concise; le discours précis, où l'on parvient à saisir l'essence du sujet; le discours succinct, où l'on passe rapidement en revue les idées principales, sans détailler.

Αντίθετον τοῦ concise εἶναι τὸ diffus ἀντίθετον τοῦ précis τὸ prolix, καὶ τοῦ succinct τὸ étendu.

CONFUS. DÉCONCERTÉ. INTERDIT. Τὸ ἐπίθετον confus σημαίνει τὸν δι’ ἔξελεγξιν αἰσχροῦ τινος, οἷον ψεύδους ἢ ἀπάτης, ἢ καὶ ἔξ απλῆς αἰδοῦς κατησχυμένον καὶ τεταραγμένον. Déconcerté, τὸν ἐκ τῆς ταραχῆς ἀπολέσαντα τὸν εἰρήνην τῶν ἔννοιῶν του, καὶ μείναντα ἀνηπολόγητον καὶ ἐν ἀμυγανίᾳ. Interdit, τὸν ὑπὸ φόβου ἢ σεβασμοῦ καταπλαγέντα καὶ καταθορηθέντα. Un mensonge dévoilé rend confus. On est déconcerté par une répartie (ἀπάντησιν) vive, piquante ou inattendue. Le respect qu'inspire la puissance ou le mérite rend interdit.

CONGÉDIER. RENVOYER. LICENCIER. Ἄπολύω ἢ ἀπομέμπω τινά. On congédie quelqu'un, ἀπολύει τίς τινα ὅταν συνδιαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τινα γρόνον καταπαύῃ τὸν λόγον, καὶ τὸν δίδῃ νὰ ἔννοήσῃ ὅτι δύναται ἡδη ἢ ἀπέλθῃ ἢ ὅταν ἀπολύῃ τινὰ τῆς ὑπηρεσίας. Ή δὲ τοιαύτη ἀπόλυσις δὲν συνεπάγεται τὴν ἴδεαν ὄντεδους ἢ περιφρονήσεως πρὸς τὸν ἀπολύμενον. Τὸ renvoyer, ἀπομέμπω τινὰ, ἐμφαίνει ἀπ’ ἐναντίας δυστρέσκειαν, δυσμένειαν πρὸς τὸν ἀποκεμπόμενον, ἢ τοὺς λάγιστον ἔλειψιν ἀθροφροσύνης.

Η διαφορὰ τῶν δύω τούτων ρημάτων ὅριζεται προσέτι καὶ ὡς ἐκ τοῦ διαφόρου βαθμοῦ τῶν λειτουργιῶν ἡ ὑπηρεσιῶν. On congédie un ministre, un savant, un homme de lettres, un préfet. On renvoie un employé, un domestique.

Licencier εἶναι ὄρος στρατιωτικὸς, εὐχρηστος ἐπὶ τῶν συλλήβδην ἀπολυμένων στρατιωτικῶν σωμάτων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν καθ' ἔκκεστον στρατιωτῶν. On licencie un régiment, un bataillon, un escadron. On ne licencie pas un soldat, on le congédie ou on le réforme. Ο στρατιώτης δὲν εἶναι οὐδὲ λέγεται licencié, εἰμὴ ὅταν ὀλόκληρον τὸ σῶμα ἐν ᾧ ὑπηρέτει διαλυθῇ.

CONSTITUTION. TEMPÉRAMENT. Constitution, κρᾶσις, εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ὀρκτὴ ἔξις τοῦ σώματος, ἥτοι ἡ εύρωστία, τὸ εὐπάγεις αὐτοῦ, ἢ τάνατία τούτων. Une forte, une robuste constitution, une faible constitution. Tempérament, ἴδιοσυγκρασία, ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ διάθεσις, προερχομένη ἐκ τῆς τῶν διαφόρων χυμῶν ἐπικρατήσεως. Tautην διαγνώσκουσι καὶ βελτιοῦσιν, ἀν οὕτῳ τύχῃ, οἱ ιατροί. Tempérament bilieux, sanguin. Η ἴδιοσυγκρασία, tempérament, ἐπενεργεῖ καὶ εἰς τὸ γήικὸν τοῦ ἀνθρώπου, οὐχὶ δὲ la constitution.

CONTINU. CONTINUEL. Συνεχής, διηνεκής. Continu, δ, τι γίνεται ἀδιακόπως, ἀνευ διαλείψεων. continuel δ, τι μετὰ βραχείας διαλείψεις ἐξακολουθεῖ ὡς καὶ προτοῦ.

CONTINUATION. CONTINUITÉ. Continuation εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ χρόνου, continuité δὲ, ἡ τοῦ τόπου. La continuation d'un travail, d'une action; la continuité d'un espace. La continuation d'une même conduite; la continuité d'un même édifice.

CONTINUER. POURSUIVRE. Continuer ἐξακολουθῶ ἀπλῶς

νὰ πράττω τι. Poursuivre, ἔξακολουθῶ νὰ πράττω τι κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου μεθ' οὗ ἡργίσα καὶ προήγαγον αὐτὸν μέχρι τοῦδε. On continue son voyage après avoir séjourné dans une ville; ou le poursuit nonobstant les dangers, afin d'arriver à son but. On poursuit un dessein, un projet, une entreprise, on ne les continue pas.

CONVAINCRE. PERSUADER. Ἀριθτέρα τὰ βίματα σημαίνουσι πείθω τινά· ἀλλὰ τὸ μὲν convaincre ἀποτείνεται μᾶλλον πρὸς τὸν νοῦν, περαινόμενον διὰ τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ persuader μᾶλλον πρὸς τὴν καρδίαν, καταρθούμενον διὰ τῆς εὐγλωττίας. Διὸ καὶ λέγουσι, l'orateur doit non seulement convaincre mais encore persuader.

Η πειθὼ ἡ καλουμένη conviction նուօթեւ անաշխալօս ձառնականէւս. Je ne pouvais croire telle chose, il m'en a donné tant de preuves qu'il m'en a convaincu. Η πειθὼ ἡ καλουμέնη persuasion ծնն նուօթեւ պանտօք ձառնականէւս. La bonne opinion que j'ai de vous suffit pour me persuader que vous ne me trompez pas.

Τὸ persuader λαμβάνεται πάντοτε ἐπὶ καλοῦ· τὸ convaincre τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. Je suis persuadé de votre amitié, et bien convaincu de sa haine.

CONVERSATION. ENTRETIEN. COLLOQUE. DIALOGUE. Conversation εἶναι ποικίλη συνδιάλεξις πολλῶν ἀτόμων πρὸς εὐγάριστον διατριβὴν τοῦ χρόνου. Nous passâmes la soirée dans une conversation agréable. L'entretien διαφέρει τοῦ conversation, καθότι στρέφεται εἰς ὥρισμένην ὑπόθεσιν, η̄τις ἔξετάζεται σπουδαιότερον καὶ φέρει εἰς θετικόν τι ἀποτέλεσμα, εἰς ἀπόρχων, συμφωνάν τινα, η̄ συμβιβασμὸν, η̄ ἀλλοτοιουτότεροπον. Colloque εἶναι ὅρος καθιερωμένος εἰς διαλέ-

ξεις δογματικᾶς καὶ ἐριστικᾶς, ὅταν δύω τινὲς αἱρέσεις ἐκλέγωσιν ἀντιπροσώπους τῶν, ἵνα ἀντεῖτετάσωσι διὰ μακρῶν τὰ ἀμφισβητούμενα δόγματα. Dialogue, διάλογος, δύναται νὰ ὀνομασθῇ πᾶν εἶδος συνδιαλέξεως.

CORROMPRE. **SÉDUIRE.** **SUBORNER.** Ή κοινὴ τῶν τριῶν τούτων ῥημάτων σημασία εἶναι διαφθείρω τινὰ, πείθων αὐτὸν νὰ πράξῃ τι παρὸ τὸ καθήκον αὐτοῦ, ἐναντίον τῆς τιμῆς, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀρετῆς. Corrompre εἶναι ὁ γενικὸς ὄρος σημαίνων πάντα τρόπον διαφθορᾶς. Séduire σημαίνει ιδίως διαφθείρω τινὰ μεταχειρίζόμενος τὸν δόλον, τὴν ἀπάτην, τὸ ψεύδος, ἵνα παρεκτρέψῃ αὐτὸν τῆς εὐθείας. On séduit l'innocence, la droiture, la bonne foi, la jeunesse, le sexe (*τὰς γυναικας*), les gens simples qui ne sont point en garde contre l'artifice. Suborner, διαφθείρω τινὰ προτείνων αὐτῷ τὸ δέλεσκρ τοῦ συμφέροντος. On suborne les hommes pervers, des témoins, des juges, des gens sans vertu.

COTES. **RIVAGES.** **RIVES.** **BORDS.** Côtes λέγονται μόνον αἱ ἀκταὶ τῶν θαλασσῶν· rivages, οἱ αἰγαλοὶ τῶν θαλασσῶν καὶ αἱ ὅχθοι τῶν ρεγμάτων ποταμῶν· rives, αἱ ὅχθαι τῶν ποταμῶν, τῶν ῥάμνων, ὑπό τινων δὲ, καταχρηστικῶς, καὶ αἱ τῶν θαλασσῶν· τὸ δὲ bords εἰν̄ εὐχρηστον καὶ ἐπὶ θαλασσῶν, καὶ ποταμῶν, καὶ πάσης συναγωγῆς ὑδάτων.

TOUT D'UN COUP. **TOUT A COUP.** Τὸ πρῶτον σημαίνει διὰ μιᾶς, τὸ δεύτερον αἴρψης. Il a gagné tout d'un coup mille francs, ἐκέρδησε διὰ μιᾶς γιλίκις δραχμάς. Nous entendîmes tout à coup gronder le tonnerre. Ήκούσαμεν αἴρψης βροντῶντα τὸν κεραυνόν.

COURAGE. **BRAVOUR.** **VALEUR.** Λέξεις συνώνυμοι σημαίνουσαι τὴν εὐθυγρίαν, τὴν ἀνδρίαν. Le courage, ἡ εὐθυγρία, θεωρεῖται καθ' ὅλης τὰς τοῦ βίου περιστάσεις. La brav-

vourent évidemment être dans la même direction. La valeur des différences entre les deux courants dépend de l'angle que l'un forme avec l'autre.

COURS. COURANT. Cours δ ῥοῦς ἐπὶ ποταμοῦ ἐμφαίνει τὴν φορὰν, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὄδατος^ο courant, τὸ ρέομα, τὴν βίαν ἡ ρύμην τοῦ ρέοντος ὄδατος. Cette rivière a un cours sinueux, un courant rapide.

Suivre le cours de l'eau σημαίνει δια τὴν ἀκολουθεῖ τις τὴν φορὰν τοῦ ποταμοῦ εἴτε πλέων ἐπὶ ἀκατίου, εἴτε βαδίζων παρὰ τὴν ὅχθην. Suivre le courant θέλει νὰ εἴπῃ δια τὴν σύρεται ὑπὸ τοῦ ρέομάτος. Remonter le cours, ἀναπλέω ἡσυχῶς τὸν ποταμόν^ο remonter le courant, ἀντιταλαίω κατὰ τῆς βίας τοῦ ρέομάτος.

Kai ἐπὶ μεταφορικῆς δὲ σημασίας τηρεῖται ἡ αὐτὴ διαφορά. Λέγουσι suivre le cours de ses affaires, de ses occupations, καὶ s'abandonner au courant des affaires, des plaisirs.

COUTUME. USAGE. ἔθιμον, ἔθος. Coutume εἶναι πᾶν τὸ ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπικρατοῦν ἔθιμον^ο usage, πᾶν κοινὸν ἔθος εἴτε πρὸ πολλοῦ εἴτε καὶ νεωστὶ εἰσηγμένον.

AVOIR COUTUME. AVOIR LA COUTUME. Συνειθίζω. Avoir coutume λέγεται περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ οὐδὲν ἐχόντων τὸ παραδόξον. Il a coutume de se lever matin. Συνειθίζει νὰ στηκόντεται πρωῒ. Avoir la coutume, ἐπὶ ἐκτάκτων καὶ παραδόξων συνήθειῶν. Il y a des pays où les femmes ont la coutume de se percer le nez pour y pendre des joyaux. Εἰς χώρας τινὰς συνειθίζουσιν αἱ γυναικεῖς νὰ διατρύψωσι τὴν φένα, καὶ ἀναρτῶσιν ἀπ' αὐτῆς τιμαλφεῖς κόσμους.

CRAIN DRE. REDOUTER. APPRÉHENDER. AVOIR PEUR.

Craindre είναι ὁ γενικὸς δρός, φοβοῦμαι. Τὸ redouter, τρομάζω, ἐκφράζει ἴσχυρότερον φόβον παρὰ τὸ craindre. On craint l'ennemi lorsqu'on a des forces un peu inférieures aux siennes; on le redoute, lorsqu'il est très supérieur en nombre. Τὸ apprêhender δηλοῖ κυρίως φόβον περὶ ἀποτυχίας ἀγαθοῦ τινος. Plus on souhaite ardemment une chose, plus on appréhende de ne la pas obtenir. Όσον δικαιότερον ποθοῦμέν τι, τόσον μεγαλύτερος είναι ὁ φόβος ἡμῶν μὴ δὲν τὸ ἐπιτύχωμεν. Avoir peur λέγεται περὶ κινδύνου αἰρόντος ἐπερχομένου, οὗ τινος ἢ αιτία δὲν εἶναι πάντοτε γνωστή. Ο τοιοῦτος κινδύνος ὑφίσταται πολλάκις μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ, καὶ ἀποδέπται τὴν προσωπικὴν ἡμῶν συντήρησιν. Un homme qui a peur de son ombre. Ἀνθρώπος φοβούμενος καὶ τὴν σκιάν του. Les enfants ont peur des masques. Τὰ παιδία φοβοῦνται τοὺς προσωπιδοφόρους.

CREUSER. FOUILLER. Creuser, σκάπτω, όρύσσω ἀπλῶς τὴν γῆν. Fouiller, όρύσσω τὴν γῆν μὲν σκοπὸν νἀνεύρω πράγματα, ἀτιναχώντες ὅπει ὑπάρχουσιν ἐγκατακρυμμένα ἐν αὐτῇ.

CROYANCE. FOI. Ἀμφότεροι αἱ λέξεις σημαίνουσι τὴν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων πεποίθουσιν ἢ πίστιν ἡμῶν. Croyance είναι πεποίθησις βασιζόμενη ἐπὶ τῆς ιδίας ἐκάστου ἀντιλήψεως καὶ σκέψεως, εἴτε ἀρθῆς εἴτε καὶ μή. La foi είναι πεποίθησις περὶ τῆς ἀληθείας τινὸς πράγματος πορίζομένη ἐκ τῆς τῶν ἄλλων μηρτυρίας, είναι ἡ πίστις ἀγενούσης.

Aἱ λέξεις foi καὶ croyance δηλοῦσσιν ὠσαύτως τὸ σύνολον τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἀτόμου ἢ ἔθνους τινὸς, μὲ τὴν διαφορὴν ὅτι τὸ croyance δὲν συνεπάγεται πάντοτε τὴν ιδέαν τοῦ ἀλανθάστου, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ λαλοῦντος. Χριστιανὸς λαλῶν περὶ τῆς θρησκείας τῶν Ίουδαιών λέγει, telle est la

croyance des Juifs, ωσαύτως οἱ καθολικοὶ περὶ τῶν δικαιομάρτυρομένων, telle est la croyance des protestants. Ἀλλ' ὁ χριστιανὸς ὁ περὶ τῆς χριστιανικῆς ἐν γένει λαλῶν πίστεως λέγει, telle est la foi des chrétiens.

CRUAUTÉ. FÉROCITÉ. Ἡ λέξις cruauté, φρότης, διαφέρει τῆς férocité, θρησκίας, καθότι ἔκεινη ὑποθέτουσα ἐπιλογισμὸν τινα ἴδιαζει εἰς μόνον τὸν ἀνθρώπον· αὕτη δὲ, la férocité, ὑπάρχει κοινὴ εἰς τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη· les bêtes féroces.

CURE. GUÉRISON. Θεραπεία, θεραπεία. La cure εἶναι ἵασις ὑποθέτουσα πάντοτε ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιμέλειαν· la guérison δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἄνευ ἰατροῦ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως ἢ διὰ θεραπείας. Un médecin fait des cures; un dieu ou la nature fait des guérisons. Les disciples (οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ) avaient la vertu d'opérer des guérisons et des prodiges (Massillon). Άλλὰ καὶ ὅταν αἱ δύω αὗται λέξεις σημαίνωσι τὴν δι᾽ ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἵασιν, πάλιν la cure ἀναφέρεται μᾶλλον εἰς τὰς φροντίδας, τὴν ἐμπειρίαν, τὴν ικανότητα τοῦ ἰατροῦ, la guérison δὲ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἀναρρόώσαντος ἀσθενοῦς. Une belle cure, une cure merveilleuse φέρει τιμὴν εἰς τὸν κατορθώσαντα τὴν ἀνάρρωσιν ἰατρόν· une guérison merveilleuse δηλοῖ ἀπλῶς τὸ ἀνέλπισον καὶ θαυμαστὸν τῆς ιάσεως. Une cure imparfaite ὑπεμφαίνει τὸ ἀμελέτη, τὸ ἀδόκιμον τοῦ ἰατροῦ· une guérison imparfaite, τὴν ἐπιμονὴν τοῦ νοσήματος.

Ἐκτὸς τούτου, cure λέγεται πολλάκις οὐχὶ ἡ ἵασις τῆς νόσου, ἀλλ' αὐτὴ καθ' ἔκυρτὴν ἡ ἰατρικὴ ἐπιμέλεια καὶ ἐπίσκεψις.

D.

DANGER. PÉRIL. RISQUE. Κίνδυνος. Danger εἶναι ὁ γενικὸς ὄρος ἀριστέων εἰς πᾶν εἴδος κινδύνου μικροῦ ἢ μεγάλου, παντοῦ ὅπου ὑπάρχει φόβος νὰ πάθῃ τις οἰκανδήποτε βλάβην, ζημίαν, ἐπίθεσιν, ὑλικὴν εἴτε ιθικήν. Péril εἶναι κίνδυνος μέγιας, δεινῆς, ἐπικείμενος, κίνδυνος ιδίως περὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς, ὅποιον λόγου γάριν διατρέχει τις ἐν πολέμῳ. Καὶ κατὰ τὸν Roubaud, le péril est une rude épreuve par laquelle on passe avec un grand danger, δοκιμασία σκληρὰ ἢν διέρχεται τις κινδυνωθέσσατα. Λέγουσι une doctrine, des liaisons dangereuses, διδασκαλία, σχέσεις ἐπικίνδυνοι, ἐπὶ ιθικῆς βλάβης καὶ πάλιν le saut périlleux, un poste périlleux, τὸ κινδυνῶδες ἀλμα, θέσις ἐπικίνδυνος, ἐπὶ κινδύνου τῆς ζωῆς. Il faut du courage, (ἀπαιτεῖται εὑρυχία, τόλψη) pour tenir contre les dangers, et de la valeur (μεγάλη ἀνδρία) pour affronter les périls.

Risque εἶναι κίνδυνος πιθανῆς, ἐνδεχομένης ζημίας, θέσις ἐπισφαλῆς καθ' ἓν εἴν' ἐπίστης πιθανὸν νὰ πάθῃ τις ὡς καὶ νὰ σωθῇ: ἐνίστε μάλιστα ἐνδέχεται καὶ νὰ ὠφεληθῇ. Ο Φιλοκλῆς λέγει πρὸς τὸν Ιδομενέα, ἀπεργόμενος εἰς τὸν πόλεμον (ἐν τῷ Τηλεμάχῳ). Souvenez-vous qu'en vous servant au péril de ma vie, je courrai risque de n'avoir d'autre récompense que votre indignation. Ἐνθυμοῦ ὅτι ὑπηρετῶν σε μὲ προτροπὴ τῆς ζωῆς μου κινδυνον ἐνδέχεται νὰ μὴ λάβω ἀλλιν ἀμοιβὴν εἰμὴ τὴν κατ' ἔμοι ὄργήν σου.

DÉBARRASSER. DÉGAGER. Ἀπαλλάσσω. Τὸ μὲν débarrasser σημαίνει ἀπαλλαγὴν τῶν προτομαράτων ἢ ἐνοχλη-

μάτων· τὸ δὲ dégager, ἀπαλλαγὴν τῶν περιορισμῶν, τῶν ὑποχρεώσεων. En défendant ma porte à un importun je m'en débarrasse; en payant mes dettes je m'en dégage.

DÉBATTRE. DISCUTER. Συζητῶ, ἐξετάζω. Tὸ débattre ὑποθέτει πλειοτέραν ζέσιν, ἔξαψιν· τὸ discuter πλειοτέραν σκέψιν. On débat un point que chacun veut emporter; on discute une question que l'on veut éclaircir.

Tὸ débattre εἰνεὔγρηστον ιδίως προκειμένου περὶ ζητημάτων προσωπικῶν, τὸ δὲ discuter, ἐπὶ συμφερόντων γενικῶν. Des plaideurs (*διάδικοι*) débattent leurs propres intérêts; les juges discutent les droits des parties (*τῶν ἀντιδίκων*).

DÉCISION. RÉSOLUTION. Απόρριψις. La décision εἰνέργον τοῦ νοὸς, la résolution, ἔργον τῆς βουλήσεως. Διὰ τῆς πρότης ἀναιρεῖται ἡ ἀμφιθολία καὶ ἀποφανόμεθα περὶ τοῦ πραγκτέου· διὰ τῆς δευτέρας ἀναιρεῖται ὁ δισταγμὸς, καὶ πραξίνομεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεδογμένων. Il arrive quelquefois qu'on n'est pas encore résolu à entreprendre une chose à laquelle on est déjà décidé; la crainte, la timidité, ou quelque autre motif s'opposent à l'exécution de l'arrêt prononcé.

DÉCOMBRES. RUINES. Décombres, κατὰ ἐρείπια, καταστροφα. Ruines, ἐρείπια κτιρίου ἀξιολόγου. Les décombres d'une maison; les ruines d'un palais, d'une ville.

DÉCOUPER. DÉPECER. Découper, κατατέμνω τὰς παρατιθεμένας εἰς τὴν τράπεζαν ὅρνιθας ἢ ἄλλα ζῶα εἰς τὰ κυριώτατα αὐτῶν μέρη, οἷον τὰς πτέρυγας, τὰ κῶλα. Dépecer, κατακόπτω μεληδὸν, λανθάνω τὸ ζῶον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς πολλὰ μικρὰ τεμάχια. On dépèce un dindon (*ινδικὴν ὅρνιν*) lorsqu'après l'avoir découpé on le divise en plusieurs

autres parties. On dépèce un gigot (*μηρίον προσάτου*):

DÉCOUVERTE. INVENTION. Découverte, ἀνακάλυψις μεγάλη, σπουδαία, ἐπιστημονική, ἐκτείνουσα τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Invention, έρευνας ταπεινοτέρας πειρωπής, τεχνική, μηχανική, ὑπηρετοῦσα καὶ βελτιοῦσα τὰς καθ' ἡμέραν τοῦ βίου χρείας.

Découverte λέγεται περὶ τῶν ὅσα ὑπῆρχον καὶ προτοῦ, ἀλλ' ἄγνωστα. La découverte de l'Amérique. La découverte d'une planète. Invention δὲ περὶ τῶν μὴ ὑπαρχόντων πρότερον, ἐπινοηθέντων δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. L'invention de la boussole.

DÉCRIER. DIFFAMER. Διασύρω, δυσφημίζω. Τὸ δεύτερον τῶν φημάτων ἐκφράζει δημοσιώτερον διασυρμὸν ἢ τὸ πρώτον.

LE DÉDANS. L'INTÉRIEUR. Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου θεωρεῖται ἀπλῶς ἢ τοπικὴ διαιρέσις τῶν ἐντὸς κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἔκτος διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἢ διάταξις, ἢ διακόσμησις, ἢ φύσις τῶν ἐντὸς περιεχομένων πραγμάτων. Λέγουσι, l'intérieur de la terre contient des minéraux, οὗ le dedans. Θέλοντες νὰ σημάνωσι δυσκαλογίαν περὶ τὸ μέγεθος οἰκίας τινὸς λέγουσι le dedans d'une maison ne répond pas au dehors. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς διασκευῆς ἢ τῆς ἄλλης διακοσμήσεως λέγουσι, l'intérieur d'une maison répond à l'extérieur. Les anatomistes examinent l'intérieur du corps humain, οὗ le dedans.

DÉFAITE. DÉROUTE. Défaite ἦττα, déroute, φυγὴ καὶ διασκορπισμὸς, κατατρόπωσις στρατοῦ. ἢτοι τὸ δεύτερον εἶναι ἴσχυρότερον τοῦ πρώτου.

DÉFAUT. DÉFECTUOSITÉ. Ἐπὶ σωματικῆς δυσμορφίας, défaut εἶναι καίριον ἐλάττωμα τοῦ σώματος. défectuosité, μικρὰ ἀσημιά μὴ καταστρέφουστα τὴν τοῦ ὅλου ἀξίαν. Une

bosse (ό ςθος) est un défaut dans un corps humain; un doigt trop court ou trop long n'est qu'une défectuosité.

DÉFENDRE. PROHIBER. INTERDIRE. Ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω. Défendre εἶναι ὁ γενικὸς ὅρος, εὐχρηστος ἐπὶ πάσῃς περιστάσεως καὶ εἰς πᾶν εἴδος λόγου· ιδίως δὲ λαμβάνεται ἐπὶ τῶν θήματος ἐπιθλασθῶν καὶ νομικῶν ἀθεμάτων πράξεων. Le vol (ἡ κλοπὴ) est défendu. Prohiber εἶναι ὅρος πολιτικὸς, ἀποθλέπων διοικητικὰ, ἀστυνομικὰ, πειθαρχικὰ μέτρα. La contrebande (ἡ λαθρεμπορία) est prohibée. Interdire σημαίνει ἀπαγορεύω τὰ τέως συγνεγωρημένα. On interdit à un homme l'entrée d'une ville qu'il avait auparavant (νὰ εἰσέλθῃ εἰς πόλιν ὅπου πρότερον εἰσῆρχετο); on lui interdit toute communication avec les habitants.

SE DÉFIER. SE MÉFIER. On se défie de quelqu'un, δυσπιστεῖ τις πρός τινα, διότι ἔχει λόγους βασιλίους νὰ φοβηταὶ μὴ ἀπατηθῆ. On se méfie de quelqu'un, διὰ τὸ οὐαγύποπτον τοῦ χαρακτῆρος, ἀνευ πολλάκις λόγου δικαιοῦντος τὴν τοιαύτην δυσπιστίαν. Il se méfie de tout le monde, δυσπιστεῖ πρὸς ἀπαντάς. Louis XI, Tibère et Denys de Syracuse ont été des princes méfiants.

Ἄλλως ἔξεταξομένων τῶν λέξεων, ἡ δυσπιστία ἡ καλούμένη méfiance ὑπάρχει βαρυτέρᾳ τῆς défiance, ἀρρώστη τὴν τιμὴν, τὰ ήδη ἔκεινου περὶ οὖ δυσπιστίαν, καὶ γεννῆται μίσος καὶ ἀποστροφὴν κατ' αὐτοῦ. La défiance ἀποθλέπει μᾶλλον τὴν ἐμπειρίαν, τὴν ἀξίαν, τὴν ἱκανότητα, δὲν ἀναιρεῖ ὀλωτὰ διάλογοι τὴν ὑπόληκιν ἡμῖν πρὸς ἔκεινον εἰς ὃν δυσπιστοῦμεν, οὐδὲ συνεπάγεται ἀναγκαῖος δυσμένειαν κατ' αὐτοῦ διὸ καὶ λέγουσι se défier de soi-même, δυσπιστεῖν πρὸς ἔχυτὸν, ὅγι δὲ καὶ se méfier de soi-même.

SE DÉGUISER. SE TRAVESTIR. Se déguiser, λαμβάνω

ξένον σχῆμα, μεταμφιέννυμαι ἵνα ἀπωτήσω τοὺς ὄρῶντας, καὶ τύχῳ τινὸς ἴδιοτελοῦς σκοποῦ. Se travestir, μεταβάλλω ἴματισμὸν ἵνα παρεστήσω ἀπλός ἑτεροίον πρόσωπον. L'espion se déguise; le comédien se travestit.

Μεταφορικῶς τὸ déguiser ἐργαζότεται εἰς πᾶν ὅ, τι αρύπτει ἢ ἀλλοιοῖς τὴν ἀληθείαν. Déguiser ses sentiments. Τὸ travestir δὲν εἶν' εὔχρονον εἰμὴ ἐπὶ ἀλληγοριῶν, συμβολικῶν παραστάσεων καὶ παρωδιῶν. Virgile travesti, ποίημα παραφθόνη τὴν λίνειάδα τοῦ Βιργίλιου.

DÉLATEUR. DÉNONCIATEUR. Le délateur, ὁ καταδότης καταγγέλλει κρυφώς ὅ, τι νομίζει ὅτι εἶδε, καὶ πολλάκις ὅ, τι τὸν συμφέρει νὰ πιστεύσωσιν οἱ πρὸς οὓς γίνεται ἡ καταγγελία. Le dénonciateur καταγγέλλει πραγματικὸν ἔγκλημα.

Le délateur ἐλατήριον ἔχει τὸ αἰσχρὸν συμφέρειν, εὐτελῆ πάθη. Ή λέξις αὕτη, delator, εἰσήχθη πρῶτον ἐν Φάρμῃ ἐπὶ Τιθερίου, ὅποτε ἥνθισε τόσον καὶ τὸ πρᾶγμα. Τὴν μοχθηρίαν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου στιγματίζει ἡ γαλλικὴ γλῶσσα διὰ τῶν καταλλήλων ἐπιθέτων, λέγοντα le métier infâme de délateur, de vils délateurs, de lâches délateurs. Le dénonciateur καταγγέλλει, διότι πολλάκις φρονεῖ ὅτι ἐκπληροῖ ἔργον συνειδήσεως. Cicéron fut le dénonciateur de Catilina. Le pécheur n'attend pas qu'on l'accuse, il se rend le dénonciateur de ses propres crimes (Bossuet).

DEMANDE. QUESTION. Demande, ἐρώτησις ἀπλῆ, ἀπωτοῦσα ἄμεσον καὶ συγέθιστα βραχεῖαν ἀπόκρισιν. Question, ἐρώτημα ἀποκτοῦν ἐξήγησιν ἐκτενῆ, καὶ ἀφίνον καιρὸν σκέψεως εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀποτείνεται.

DISTINGUER. DISCERNER. DÉMÉLER. Διακρίνω, διαγνίγνωσκω, διορθῶ. Τὸ μὲν distinguer λαρυγάνεται μᾶλλον κυριολεκτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, θιλώς δὲ τῶν διὰ τῆς ὁ-

ράσσως αἰσθητῶν. Un brouillard épais nous empêchait de distinguer les objets. Πυκνὴ δύμη ληροῦ μᾶς ἐμπόδιζε νὰ διακρίνωμεν τὸ ἀντικείμενο. Τὸ δὲ discernere μᾶλλον μεταφορικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν νοητῶν. Discerner le bien et le mal. Διαγνώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. Άλλὰ πολλάκις ἡ γρῆσις αὐτῶν ἀπαντᾶται καὶ ἐνηλλαγμένη, οἵτοι τὸ μὲν distinguer λαμβάνεται ἐπὶ τῶν νοητῶν, τὸ δὲ discernere ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν. Όπωσδήποτε, καθ' ἑκατέρους τὰς περιπτώσεις, τὸ μὲν πρῶτον ὑποθέτει διαφορὰς ἐπαισθητὰς καὶ, οὕτως εἰπεῖν, ψηλαφητὰς, τὸ δεύτερον δὲ, τὸ discernere, διαχρώσεις λεπτοτέρας καὶ λανθανόσας, ὣν ἡ διάγνωσις ἀπαιτεῖ μείζονα δέξιας δέρκειαν ὅρθικλημῶν ἢ νοός. Il n'était point si aveugle qu'il ne distinguât le jour d'avec la nuit; il discernait même à une grande lumière le blanc, le noir et le rouge. Δὲν ἦτο τόσον τυφλὸς ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃ τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτός· διεγίγνωσκε μάλιστα ἐν πολλῷ τῷ φωτὶ τὸ λευκόν, τὸ μέλαν καὶ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα. C'était une femme d'esprit qui savait discerner son monde. Ήτο γυνὴ εὐφυής, ικανὴ νὰ διακρίνῃ καὶ διαγνώσκῃ καλῶς ἐκείνους μεθ' ᾧ συνανεστρέφετο.

Τὸ δὲ démêler σπαράνει διορᾶ ἀντικείμενόν τι συναναμεμμιγμένον καὶ συμπεφυρμένον μετὰ πολλῶν ἄλλων τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἐτέρου εἰδούς. Démêler une aiguille dans une botte de foin. Διορᾶν τὴν βελόνην ἐντὸς στολῆς χόρτου. C'est le devoir d'un souverain de démêler la vérité au milieu de cette confusion que forment les passions des hommes et les intérêts des différents partis. Καθῆκον τοῦ ἡγεμόνος εἶναι νὰ διορᾷ καὶ διευκρινίζῃ τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολλοῦ κυκεῶνος δὸν ἀποτελοῦσι τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν διαφόρων φυτριῶν τὰ συμφέροντα.

DEMEURER. LOGER. Κατοικῶ. Tò μὲν demeurer λέγεται οὐ μόνον περὶ οἰκίας, ἀλλὰ καὶ περὶ γάρχας καὶ πόλεως καὶ παντὸς τοπικοῦ προσδιορισμοῦ. Une personne demeure à la ville, à la campagne, dans tel quartier, dans telle rue; elle demeure loin de nous ou dans notre voisinage. Tò δὲ loger λέγεται μόνον περὶ τῆς οἰκίας, ιδίως δταν πρόκειται νὰ προσδιορισθῇ τὸ εἶδος αὐτῆς, τὸ μέρος αὐτῆς ἐν ᾧ ἐνοικεῖ, ἐνδιαιτᾶται τις, ἢ ὁ τρόπος τῆς ἐνδιαιτήσεως. Une personne loge dans un hôtel (μέγαρον) ou dans une cabane, au rez-de-chaussée, au premier étage; elle est logée à l'étroit κτλ.

Πλὴν τούτου τὸ demeurer λέγεται περὶ τῶν διαρκῶν ἔν τινι τόπῳ διαμενόντων. Il demeure depuis dix ans à Madrid. Tò loger δὲ περὶ τῶν ζένων τῶν προσωρινῶν εἰς πανδογεῖόν τι ἢ καὶ ἀλλαχοῦ καταλυόντων.

DEMEURER. RESTER. Ménage. Tò ῥῆμα demeurer ἐμφαίνει ἐν γένει διαμονὴν χρονιωτέραν ἢ τὸ rester. Je vais dans cette maison et j'y demeurerai toute la journée. Je vais dans cette maison et je n'y resterai qu'un quart d'heure.

Ἐκτὸς τούτου τὸ rester προτιμᾶται ἐπὶ κατηναγκασμένης ἐν τόπῳ τινὶ διαμονῆς, τὸ δὲ demeurer ἐπὶ ἐλευθέρας καὶ αὐτοπροαιρέτου διατριβῆς. La sentinelle (ὁ στρατιωτικὸς φρουρὸς) reste à son poste. Le dévot (ὁ εὐλαβῆτης) demeure long-temps à l'église. Προσέτε τὸ rester σημαίνει τὸ μένω σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀπεργομένους. Vous partez, moi je resterai.

DÉMOLIR. RASER. DÉMANTELER. Démolir διαλύω, κρημνίζω οἰκοδομήν. Tὸ τοιοῦτον γίνεται πολλάκις πρὸς σκοπὸν λυσιτελῆ, ὅπως ὁ ιδιοκτήτης ὀφεληθῇ ἐκ τοῦ ὄλικοῦ ἢ τοῦ

γηπέδου. Raser, κυρίως ξυρίζω, σημαίνει κατά μεταφορὰν κατεδαφίζω, καταστρέφω ἀρδην οἰκίαν, φραύριον, ἢ πόλιν, μὴ καταλείπων λίθον ἐπὶ λίθου μηδὲ ὕγρος αὐτῆς· τοῦτο δὲ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνοικούντων, ἢ πρὸς δργὴν καὶ ἐκδίκησιν. Autrefois la justice (ἡ θέμις, τὰ δικαστήρια) faisait raser les maisons de certains coupables, et il est arrivé à des vainqueurs de raser des villes entières. Démanteler εἶναι ὅρος ἔξαιρέτως πολεμικὸς, σημαίνει δὲ κυρίως ἀραιός le mantelet, εἴδος μηχανῆς ἡτις ἐκάλυπτεν ἀλλοτε καὶ προεφύλαττε τὰ τείχη τῶν πόλεων, ως ὁ μανδύας τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, συνεκδοχικῶς δὲ περικιρῷ τὰ τείχη, τὰ ὄγκωματα πόλεως τίνος, κρημνίζω αὐτὰ ὅγη, ὃς ἐπὶ τοῦ raser, ἐκ δυσμενείας πρὸς τὸ παρελθόν, ἀλλ᾽ ἐκ προνοίας τοῦ μέλλοντος, ὅπως ἡ πόλις ἐκείνη καταστῇ τοῦ λοιποῦ ἀνίκανος πρὸς ἀμυναν καὶ ἀντίστασιν. Cette dissipation (ἡ διασκέδασις) ne saurait être innocente, puisqu'elle ouvre votre cœur, comme une place démantelée, à toutes les attaques de l'ennemi. (Fénélon). Καὶ ὁ Αχρονταῖνος παρομοιάζει τὸν λέοντα, ὅστις ἀφῆκε νὰ τοῦ ῥινίσωσι καὶ ἀποκόψωσι τοὺς ὄβόντας καὶ τοὺς ὄνυχας, μὲ φραύριον οὗ τίνος ἀφρρέθησαν τὰ ὄχυρώματα·

Sans dents ni griffes le voilà
Comme place démantelée.

DÉMONTRER. PROUVER. Démontrer, ἀποδεικνύω τι διὰ τῆς αὐστηρᾶς λογικῆς, διὰ σειρᾶς συλλογισμῶν. Prouver, αποδεικνύω διὰ παραθέσεως τεκμηρίων, καὶ πραγμάτων πειστικῶν. Le géomètre démontre; le physicien ne démontre pas, il prouve seulement. Διότι αἱ γεωμετρικαὶ ἀληθεῖαι ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς διὰ τοῦ συλλογισμοῦ

ἀποδείξεως, καθὸ μὴ οὖται εὐθὺς ἀντιληπταὶ, αἱ δὲ φυσικαὶ καταδεικνύονται μᾶλλον ἢ ἀποδεικνύονται.

DÉNUÉ. DÉPOURVU. Αἱρότεραι αἱ λέξεις δηλουσὶ τὸν πάσχοντα στέρην πράγματος ἢ ιδιότητός τυνος ἀλλὰ τὸ μὲν dénué ἐκρράζει ἀπόλυτον στέρην, τὸ δὲ dépourvu, σχετικόν. L'homme dénué de biens εἶναι ὁ παντάπασι πτωχός; l'homme dépourvu, εὑρίσκεται εἰς ἀνάγκην.

Αλλως, τὸ dénué (κατὰ λέξιν γρυπνός) λέγεται ιδίως περὶ τῶν ἔμφύτων, τῶν προσκειμένων καὶ ταῦτις μένων τῷ πράγματι ιδιοτήτων· τὸ δὲ dépourvu (κυρίως ἀπρομήθευτος) ἐπὶ τῶν ἔξωθεν προσγινομένων. Διὸ λέγουσι, un poème est dénué de coloris, un discours est dénué de chaleur, καὶ πάλιν, un peuple est dépourvu de lois, une place est dépourvue de munitions.

DÉROBER. VOLER. Dérober ἀρκιρᾶ, ὑφαρπάζω λέθρα διέπιτηδεῖου τρόπου. Voler κλέπτω εἴτε κρυφώς, εἴτε ἀναφανδόν. Προσέτι τὸ μὲν dérober λέγεται περὶ μικρῶν πάντωτε πραγμάτων, τὸ δὲ voler ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον ἐπὶ ἀξιολόγων.

DÉSERTEUR. TRANSFUGE. Déserteur λέγεται ὁ λειποτάκτης σρχτιώτης. Transfuge, ἐκεῖνος δεις οὐδὲ μόνον κατέλιπε τὴν ἔκυπον τάξιν, ἀλλὰ καὶ μετέστη πρὸς τοὺς πολεμίους.

DÉSHONNÈTE. MALHONNÈTE. Déshonnête εἶναι πᾶν τὸ προσβάλλον τὴν ἀγνότητα τῶν ἡθῶν malhonnête τὸ μετέχον ἀγροκίας ἢ ἀδικίας. Tὸ πρῶτον λέγεται μόνον περὶ πραγμάτων, τὸ δεύτερον περὶ προτώπων τε καὶ πραγμάτων.

DÉSOCUPÉ. DÉSOEUVRÉ. Désoccupé, ὁ ἄνευ κυρίας τινὸς ἐνασχολήσεως: désœuvré, ὁ μηδὲν ὀλοτελῆς πράττων μηδὲ κανὸν πρὸς διασκέδασιν ἔκυπον.

DESTIN. SORT. Le destin, ἡ εἰμαρμένη, ἀνυψέρεται μᾶλ-

λον εἰς σειρὰν συμβεβηκότων ἀλληλενδέτων καὶ ἀναγκαῖον· le sort, εἰς συμβεβηκός τι μεμονωμένον ἡ συγμαῖον. Le sort s'élève à la fortune et à la destinée. Le destin, οὐ εἴμαρ- μένη, φαίνεται ως νὰ ἔχῃ ἐπιστήμην τινὰ καὶ πρόγνωσιν τῶν μελλόντων· οἱ παλαιοὶ ἐθεώρουν αὐτὴν ὡς θεότητα. Εἰς τὴν τύχην δύναται τις καὶ νάντιστῇ ἢ νὰ διαφύγῃ αὐτὴν, on résiste au sort; on peut échapper au sort, ἀλλ' ὑποτάσ- σεται εἰς τὴν ἀναπόδραστον εἰμαρμένην, on se soumet au destin, on n'échappe pas au destin. Ή λέξις destin ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα· le sort, εἰς τὰ μικρὰ καὶ εὐτελῆ. Η τύχη ἐπικρατεῖας τινὸς λέγεται le destin d'un empire. Αλλὰ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐπίσης κα- λῶς· le destin d'un papillon, le destin d'une rose, η τύχη τῆς γραμματίδος, τοῦ βόδου. Ένταῦθα ἀρμόζει μᾶλλον ή λέξις sort.

DÉTERRER. EXHUMER. Έκθίπτω. Tò déterrer λέγεται περὶ ἀνθρώπων ἡ προχυμάτων τεθυμυένων ἡ κειμένων εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς· tò exhumer λέγεται μόνον περὶ τῶν νε- κρῶν τῶν κατ' ἀπόρρασιν δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸς αὐτοψίαν ἐκ- θαπτομένων. On déterre des trésors cachés dans la terre, on déterre des antiquités enfouis dans la terre; on dé- terre un corps mort par hasard ou pour le transporter dans un autre lieu. Mais l'on exhume par ordre d'un juge le corps mort d'un homme qu'on soupçonne avoir été assassiné ou empoisonné.

DEVANCER. PRÉCÉDER. Devancer quelqu'un προτρέχω τινός· précéder προπορεύομαι ἀνευ τινὸς σπουδῆς.

Χρονικῶς tò μὲν devancer σημαίνει προτεραιότητα ἐνερ- γείας, tò δὲ précéder προτεραιότητα ὑπάρξεως, τάξεως. L'aurore devance le soleil. Ή ἡώς προπορεύεται ποῦ ἡλιοῦ. La

nant précédé le jour. Ή νῦν προηγεῖται τῆς ἡμέρας. Les Chaldéens ont devancé les autres peuples dans l'observation des astres. Hésiode a précédé Homère.

Τὸ δενδεντορ λαμβάνεται μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλλοντος τινὰ εἰς προκοπὴν, εἰς ἀξίαν, εἰς πλοῦτον, σύχι δὲ καὶ τὸ πρόσθιον. Il devance tous ses condisciples. Υπερβαίνει ὅλους τοὺς συμμαθητάς του.

DEXTÉRITÉ. ADRESSE. Dextérité εἶναι ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐπιδεξιότης: adresse δὲ ἡ περὶ τὴν εὑρεσιν τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς κατόρθωσιν αὐτῶν.

DIAPHANE. TRASPARENTE. Διαφανής. Diaphane, καλεῖται τὸ σῶμα τὸ ἔχον ἀφάτους πόρους δι' ᾧ διέρχεται τὸ φῶς. Transparent τὸ σῶμα δι'οὗ τὸ φῶς διέρχεται, εἴτε δι' ἀφάτων πόρων εἴτε δι' ὄρατῶν ὀπῶν. Le verre, οὐ ςαλος, δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀμφότερον diaphane καὶ transparent. La gaze, τὸ λεπτὸν ςφασμα, ή σκέπη, εἶναι transparente οὐχὶ δὲ καὶ diaphane. La gaze de Cos était si transparente qu'elle laissait voir le corps à nu.

DICTIONNAIRE. CLOSSAIRE. VOCABULAIRE. Vocabulaire, ὀνομαστικὸν, καὶ glossaire, γλωσσάριον, καλοῦνται συλλογαὶ λέξεων μετὰ συντόμων ἐξηγήσεων. Τινὰ μάλιστα τῶν ὀνομαστικῶν, vocabulaires, εἶναι ἀπλοὶ κατάλογοι λέξεων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξηγήσεως. Τὰ λεξικὰ, dictionnaires, δὲν περιορίζονται εἰς σύντομον τῶν λέξεων ἐξηγήσιαν, ἀλλὰ συνοδεύουσιν αὐτὴν μετ' ἀναπτύξεων καὶ παραδειγμάτων. Καλοῦνται δὲ dictionnaires οὐ μόνον τὰ τῶν γλωσσῶν λεξικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ιστορικὰ, ἐπιστημονικὰ κτλ.

Ἐν τοῖς λεξικοῖς, dictionnaires, αἱ λέξεις διάκεινται πάντοτε κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν: ἐν τοῖς ὀνομαστικοῖς, vocabulaires, δὲν τηρεῖται πάντοτε ἡ τοιωτὴ τάξις.

Glossaires, γλωσσάρια, καλοῦνται συλλογαὶ ἐν τάξει ἀλφαριθμητικῇ λέξεων σπαχίων, βαρβάρων, ἢ ἀπηρχαιωμένων. Τοι αὗτα εἶναι τὰ περίφημα γλωσσάρια ad scriptores mediæ et insimæ latinitatis καὶ ad scriptores mediæ et insimæ græcitatatis, τοῦ σεφεροῦ Δουκαγγίου.

DIFFÉRENCE. DIVERSITÉ. BIGARRURE. Différence, διαφορὴ ἐνὸς πράγματος ἀπ' ἄλλου, ἐμποδίζουσα νὰ συγχέωμεν αὐτά. Diversité, διαφορότης τῶν ἀντικειμένων ἀποτελοῦσα ἀντίθεσιν πρὸς ἄλληλα. Variété, ποικιλία, συναρμολόγησις διαφόρων πραγμάτων εὑάρεστος. Bigarrure, ἀθροιστικής πραγμάτων ἀνάρμοστος. Il y a de la différence entre une rose rouge et une rose blanche, et il y a une grande diversité dans l'espèce des roses. La variété du spectacle de la nature. Cet auteur amuse par la variété des idées. Bigarrure de style.

DISERT. ÉLOQUENT. Disert, εὐφραδῆς, στοιχεῖος, εἶναι ὁ μετ' εὔκολίκας καὶ γλαφυρότητος διαλεγόμενος, ὁ ἡδύνων τοὺς ἀκούοντας, ἀλλὰ μὴ συγκινῶν μηδὲ συναρπάζων αὐτούς. Éloquent, εὐγλωττος, ὁ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου, τοῦ πάθους, τοῦ ὕπους τῶν ἔννοιῶν κατακηλῶν καὶ διαθέτων κατὰ βούλησιν τὸ ἀκροατήριόν του.

DISETTE. FAMINE. Disette, σιτοδείκη, εἶναι ἡ σπάνις τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖων καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου μεγάλη αὐτῶν ὑπερτίμησις. Famine, λιμός, ἡ παντελῆς αὐτῶν ἔλλειψις καὶ τὰ ἐπακόλουθα δεινά. Les horreurs de la famine. Faire périr le peuple par la famine. Les héroïques défenseurs de Missolonghi furent réduits aux extrémités de la famine.

DISPERSER. ÉPARPHILLER. Tὸ μὲν disperser σκαριάνει διασκορπίζω σώματα ὅπωσδεν εὑμεγέθη εἰς μᾶλλον ἢ ἡττῶν με-

γάλην ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν· τὸ δὲ éparpiller, σκορπίζει
έντὸς περιωρισμένου γάρου λεπτὰ, ἐλαφρὰ, καὶ πολλάκις ὑπὸ^{τούς} μόνης τῆς αὔρας διαφερόμενα σάρκατα. On disperse des
navires, des soldats. On éparpille de la paille, du foin,
de la cendre.

DISPOSITIONS. APTITUDE. Ἀμφότεροι σημαίνουσι τὴν περὶ^{τούς}
ἔργον τι φυσικὴν δεξιότηταν. Il a des dispositions, de l'a-
ptitude pour cette science. Ήλκήν les dispositions ἔκφρά-
ζουσί τι ἀσθενέστερον τοῦ aptitude· ἀπαιτοῦσι μεῖζονα καλ-
λιέργειαν, ἐνῷ Γαρ्तιδει εἶναι φυσικὴ κλίσις καὶ δεξιότης τό-
σον ἴσχυρὰ, ὡστε διαλάμψει καὶ αὐτοδίδακτος. Διὸ μεταγει-
ρίζονται τὸ μὲν dispositions μᾶλλον ἐπὶ εύτελῶν, τὸ δὲ a-
ptitude ἐπὶ σπουδών ραθημάτων. Il a des dispositions
pour la danse, de l'aptitude pour les mathématiques.

DISSIMULER. FEINDRE. Υποκρίνειν, προσποιοῦμαι. Τὸ
πρῶτον τῶν ἄημάτων σημαίνει τὸν ὄντα τι καὶ ὑποκρινόμενον
ὅτι δὲν εἶναι, τὸ δεύτερον τὸν μὴ ὄντα τι καὶ προσποιοῦμενον
ὅτι εἶναι. On dissimule sa joie, on feint la tristesse·
ἥτοι, κρύπτει τις τὴν γαρὴν ἢν αἰσθάνεται, καὶ προσποιεῖται
θλίψιν ἢν δὲν αἰσθάνεται.

DISSIPATEUR. PRODIGUE. Ἀμφότερα σημαίνουσι τὸν ἀ-
σωτον, τὸν διπλανῶντα πολλά· ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος, le dissip-
ateur, διπλανὴ παρκλάγως, ἀσκόπως, σπαταλῶν, διασπαθῶν
τὴν περιουσίαν του· ὁ δεύτερος, le prodigue, παρεκτρέπεται
τῶν κκνόνων τῆς οἰκονομίας. Ο πρῶτος διπλανὴ εἰς οὐ δέον,
ὁ δεύτερος ὑπὲρ τὸ δέον. Τοῦ prodigue αἱ διπλάναι ἔχουσί τι
μεγαλοπρεπὲς, καὶ πλησιάζουσιν εἰς τὴν ἐλευθεριότητα· αἱ τοῦ
dissipateur εἶναι πάντοτε μωραὶ καὶ οἰκοφθόροι. Le prodigue
ἐμπορεῖ νὰ καταντήσῃ μὲ τὸν καιρὸν dissipateur. La prodi-
galité, ἡ ἀσωτία, ἀρχίζει τὴν καταστροφὴν τῶν οἴκων, la dis-

sipation, ἡ σπατάλη, τὴν τελειόνει. Ή λέξις dissipateur té-θεται πάντοτε ἐπὶ κακοῦ ἡ λέξις prodigue λαμβάνεται μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ καλοῦ. Διὸ λέγουσιν ἐπαινετικῶς prodigue de ses soins, de ses services, de son sang, de sa vie, περὶ τοῦ ἐκ γενναιότητος ἀφειδοῦντος φροντίδων, ὑπουργιῶν, τοῦ ἴδιου αἵματος καὶ τῆς ζωῆς.

DIURNE. QUOTIDIEN. JOURNALIER. Ἡμερήσιος, καθημερινός. Diurne εἶναι ὅ, τι ἐπανέρχεται τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ διαρκεῖ ἡ καθ' ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον ἢ μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας· εἶναι δὲ δρος διδακτικός. La révolution diurne de la terre, ἡ ἡμεροσία τῆς γῆς περιφορά. Quotidien λέγεται τὸ καθ' ἕκαστην ἡμέραν συμβαῖνον τακτικῶς, ἀλλὰ μὴ διαρκοῦν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἢ δι' ὅλου τοῦ ἡμερονύκτιου· fièvre quotidienne, ὁ καθ' ἡμέραν ἐπερχόμενος περιοδικὸς πυρετός· journal quotidien, ἡ καθ' ἡμέραν ἐκδιδομένη ἐφημερίς. Καὶ ὁ ἐπιούσιος δὲ ἄρτος καλεῖται le pain quotidien. Journalier εἶναι ὁ συγκῆθης εἰς τὴν κοινὴν δημιùλιαν δρος σημαίνων τὸ καθ' ἡμέραν ώς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενον, ἀνευ ἀκρίβους ἐπανόδου, ἐπιδεχόμενον δὲ καὶ διαλείψεις τινάς· l'expérience journalière, ἡ καθημερινὴ πεῖρα· les occupations journalières, αἱ καθ' ἡμέραν ἐργασίαι.

DIVORCE. RÉPUDIATION. Διαζύγιον. Divorce εἶναι κυρίως ὁ κοινῆς συγκαταθέσει ἀπ' ἀλλήλων χωρισμὸς τῶν συζύγων, ὅταν ἀμφότεροι ἔχωσι παράπονα κατ' ἀλλήλων· répudiation δὲ, ἡ τοῦ ἐνός ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀποπομπή. Τοιεῦτον δρισμὸν δίδει καὶ ὁ Μοντέσκιος τῶν λέξεων τούτων.

Il y a, λέγει ὁ συγγραφεὺς τοῦ Πνεύματος τῶν Νόμων, cette différence entre le divorce et la répudiation, que le divorce se fait par un consentement mutuel à l'occasion d'une incomptabilité mutuelle; au lieu que la répudiation

se fait par la volonté, pour l'avantage d'une des deux parties, indépendamment de la volonté et de l'avantage de l'autre. (Esprit des lois, liv. XVI. c. 45.).

DOULEUR. CHAGRIN. TRISTESSE. AFFLCTION. DÉSOLATION. Douleur κακλεῖται καὶ ἡ σωματικὴ ἀλγηθῶν καὶ τὸ ψυχικὸν ἀλγος. Tristesse καὶ chagrin διαφέρουσι κατὰ τοῦτο, ὅτι la tristesse εἶναι θλίψις φανερά, ἐνῷ le chagrin δῆλοι πολλάκις θλίψιν ἐνδόμυχον καὶ λανθάνουσκαν τοὺς ἀλλούς. Εἴτε τούτου la tristesse ἔγκειται πολλάκις εἰς τὴν φυσικὴν διάθεσιν ἢ τὸν χαροκτῆρα τοῦ ἀτέμου, μὴ ἔχοντα πράγματικὴν ἀφορμήν. Le chagrin προέρχεται πάντοτε ἐξ ὠρισμένης αἰτίας.

L'affliction εἶναι λύπη μεῖζων ἢ la tristesse, la douleur μεῖζων τῆς affliction, la désolation ἔτι μεῖζων τῆς douleur.

Les chagrins κατὰ πληθυντικὸν λέγονται ἐν τῇ πονήσει αἱ φροντίδες καὶ ἀνησυχίαι μᾶλλον παρὰ θλίψις εἴτε ἐμφανῆς εἴτε λανθάνουσα.

DISTRIBUER. PARTAGER. RÉPARTIR. Διανέμω, διαμοιράζω. Distribuer διανέμω ἀπλῶς καὶ κατὰ βούλησιν, μεταπαθίδωμι ἐκ τινος πράγματος εἰς πολλούς. On distribue des aumônes aux pauvres. Le prince distribue des faveurs, des récompenses. Partager, διαμοιράζω, δίδω εἰς ἑκάστον τὸ μεριδιόν του ἐκ τινος πράγματος. Partager une succession, partager des profits. Répartir, καταμερίζω τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ μέρος τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν: répartir des contributions, προσδιορίζω τοὺς φόρους ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἐνὸς ἑκάστου τῶν φορολογουμένων.

Tὸ μὲν distribuer εἶναι ἔργον θελήσεως, τὸ δὲ partager δικαιοσύνης, τὸ δὲ répartir ὑπολογισμοῦ καὶ ἀναλογίας.

DON. PRÉSENT. CADEAU. Δῶρον. Don εἶναι δώρεὰ ἀνωτέρου ποὺς ὑποδεέστεον ἢ πρὸς τὸν ἐν ἀνάγκαις ὄντά. Un

homme vient m'exposer ses besoins, je lui fais un don. On comble, on enrichit quelqu'un de ses dons. Διὰ ταύτης ιδίως τῆς λέξεως σημαίνονται καὶ αἱ πρὸς τὸν ἀνθρώπον εὐποιήσι τῆς φύσεως ἢ τοῦ Θεοῦ. Un don du ciel, de Dieu, de la nature. Le don de sagesse, de science, etc. Présent εἶναι δῶρον γινόμενον ἐξ αἰσθήματος φιλίας ἢ εὐγνωμοσύνης, ἢ καὶ διὰ λόγους συμφέροντος. On s'empresse de reconnaître un bienfait, de témoigner qu'on aime une personne, ou on cherche à corrompre un juge par des présents. Le don εἶναι δῶρον μείζων, ἀξιολογωτέρον ἢ le présent. Ή αὐτὴ διαφορὰ τηρεῖται καὶ δταν αὕτη ἢ λέξις présent ταχθῆ ποτε ἐπὶ τῶν εὐποιῶν τῆς φύσεως ἢ τῆς θεότητος. La raison (τὸ λογικὸν) est un don et l'amitié un présent du ciel. Les dons de Cérès et de Pomone (ἢ σῖτος καὶ οἱ τῶν δένδρων καρποί), les présents de Flore (τὰ ἄνθη). Τὸ δεύτερον εἶναι τερπνόν τι μικρὸν ἢ χρήσιμον.

Cadeau εἶναι μικρὸν δῶρον πρὸς φίλους καὶ οἰκείους ἐκ φιλοδροσύνης γινόμενον ἐξ οὗ καὶ παρομία, les petits cadeaux entretiennent l'amitié, τὰ μικρὰ φιλοδωρήματα δικτηροῦσιν ἀκμάτιν τὴν φιλίαν.

SE DRESSER. SE CABRER. Ἀμφότερα τὰ ἑίματα σημαίνουσι τὰ ὁρθοῦσθι, ἀκίντασθι τὸν ἵππον ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν se dresser ἐκφράζει ἀπλῶς τὴν πρᾶξιν ταύτην· τὸ δὲ se cabrer παρεμφαίνει καὶ ἀντίστασιν, ἐρεθισμὸν, ἀρηκασμὸν τοῦ ζώου.

Se cabrer λέγεται μεταφορικῶς καὶ περὶ ἀνθρώπου ἀντιτείνοντος, κατεξανισταμένου κατὰ τῶν ἀνωτέρων του. Tὸ se dresser δὲν ἔχει τοιαύτην μεταφορικὴν σημασίαν.

DROITURE. RECTITUDE. Droiture λέγεται κυρίως περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς, καὶ σημαίνει τὴν εὐθύτητα, τὸ

φιλοδέκαιον αύτῶν. Λαμβανομένη ἡ λέξις ἐπὶ νοὸς σημαίνει ἐπίσης τὴν ἡθικὴν εὐθύτητα τῶν βουλῶν καὶ δικαιομάτων αὐτοῦ. Rectitude κακεῖται φυσικῶς ἡ εὐθυγραμμίχ, εὐθυωρία· la rectitude d'une ligne, ἡ εὐθυωρία γραμμῆς τινος· μεταφορικῶς δὲ ἡ ὀρθότης, τὸ ἀπταιστὸν τῶν τοῦ νοὸς ἔργων πιστῶν· la rectitude d'un jugement, ἡ ὀρθότης κρίσεώς τινος.

DURANT. PENDANT. Έκ τῶν δύο τούτων προθέσεων ἡ μὲν πρώτη ἐκρρίζει διάρκειαν γρόνου, ἡ δευτέρα σημεῖόν τι γρονιάν. Les troupes se sont cantonnées durant l'hiver, σημαίνει ὅτι τὰ στρατεύματα ἔμειναν εἰς τοὺς σταθμοὺς αύτῶν διὰ ὅλου τοῦ γειμῶνος· les troupes se sont cantonnées pendant l'hiver, κατεστρατοπέδευσκαν ἐν γειμῶνι, κατὰ ταύτην τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

DURCIR. ENDURCIR. Durecir, μεταβάλλω εἰς σκληρὸν τὸ μαλακὸν, σκληρύνω. Endurecir, καθιστῶ σκληρότερον τὸ ἥδη ἀφ'έαυτοῦ σκληρὸν, ἀποσκληρύνω. "Αν ἡ γῆ ἦναι μαλακή, λέγουσι la chaleur dureit la terre· ἡ εἶχε καὶ πρότερον σύστασίν τινα, la chaleur l'endureit. Επὶ τῶν διὰ τῆς ἑψήσεως σκληρυνομένων ὧδην, λέγουσι, on fait durecir un œuf, δηλα on le fait endurecir.

E.

S'ÉBOULER. S'ÉCROULER. S'ébouler, καταρρέω, συμπίπτω ἀνευ κρότου, ὑποκάρφως πως. S'écrouler, καταπίπτω, κρημνίζομαι μετὰ κρότου. Une butte (*ἄκρος; γῆς*) s'éboule, un rocher (*ό βράχος*) s'écroule. Les sables (*ζι ἄμμοι*) s'éboulent, les édifices (*τὰ κτίρια*) s'écroulent. La terre d'un

rempart (τὸ χῶμα προπειχέματός τινος) s'écoule, une tour (ό πύργος) s'écroule.

ÉBRUITER. DIVULGUER. Ébruiter, διαδίδω μυστικόν τι διάκριτομυθίαν. Divulguer, διαδίδω αὐτὸν κατ' ἐπιλογισμὸν, ἐκ προμελέτης.

ÉCARTER. METTRE A L'ÉCART. Écarter, παραμερίζω διαδίδω μυστικόν τι δὲν θέλω πλέον νὰ μεταχειρισθῶ. Mettre à l'écart, βάλλω κατὰ μέρος διαδίδω σκοπεύω νὰ ἀναλάβω καὶ αὐθις.

ÉCHAPPER A. ÉCHAPPER. DE. Tὸ ῥῆμα échapper συντασσόμενον μετὰ τῆς προθέσεως ἢ σημαίνει ἀποφεύγω τὸν κίνδυνον πρὶν ἔμπεσω εἰς αὐτόν μετὰ τῆς de, σώζομαι ἐκ τοῦ κινδύνου εἰς δὴ κόδη ἐνέπεσα. Échapper à la prison, ἀποφεύγω τὴν φυλακὴν, δὲν φυλακίζομαι échapper de prison, ἀποδιδράσκω τῆς φυλακῆς.

ETRE ÉCHAPPÉ. AVOIR ÉCHAPPÉ. Ce mot m'est échappé, ή λέξις αὕτη διέρυγε τὸ ἔρκος τῶν ὁδόντων, τὴν εἴπα χωρὶς νὰ θέλω. Ce que je voulais vous dire m'a échappé ελημονάντος διαδίδω εἰς σᾶς εἴπω, μοῦ διέρυγε τὴν μνήμην.

S'ÉCHAPPER. S'ÉVADER. S'ENFUIR. S'échapper ἀποδιδράσκω συλληφθεὶς ή εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ νὰ συλληφθῶ. S'évader, δραπετεύω λάθρῳ καὶ ἀπαρχήροτος. S'enfuir, τρέπομαι ἀπλῶς εἰς φυγήν. On s'échappe des mains de quelqu'un; on s'évade d'une prison; on s'enfuit après une bataille perdue.

ÉCOLIER. ÉLÈVE. DISCIPLE. Μαθητής, Écoliers λέγονται ιδίως οἱ μαθηταὶ τῶν μικρῶν σχολείων, οἱ παρὰ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις (maîtres d'école) διδασκόμενοι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν. Élèves δὲ, καὶ σπανιώτερον écoliers, οἱ μαθηταὶ τῶν λυκείων ἢ γυμνασίων élèves internes, élèves externes, οἱ ἑντὸς τῆς σχολῆς διαιτώμενοι.

Οι τῶν εἰδικῶν μάλιστα σχολῶν δὲν καλοῦνται ἄλλως: les élèves de l'École de Droit, de l'École Potytéchnique, de l'École de Médecine, de l'École Normale, de l'École Militaire.

Θέλοντες νὰ ὄνειδίσωσι τινὰ ὡς ἀρχάριον, ὡς ἔχοντα ἀνάγκην νὰ ὑπάγῃ ἀκόμη εἰς τὸ σχολεῖον καὶ διδαχθῇ, μεταγενρίζονται τὴν λέξιν écolier. Vous n'êtes qu'un écolier auprès de lui. Ή; πρὸς ἐκεῖνον εἶσαι ἀκόμη μαθητής ἢ παιδί. Ἐκτὸς τούτων τὸ μὲν ἑταῖρον λέγεται ἐφόσον τις φοιτᾶ εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ δὲ ἑταῖρον καὶ disciple παραμένουσι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα. Un élève de Raphaël εἶναι ὁ ὑπὸ τὸν Ραφαὴλ σπουδάσας τὴν ζωγραφικήν.

Disciple εἶναι ὁ πάντων σεμνότατος ὅρος, σημαίνων τοὺς μαθητὰς ἢ ὀπαδοὺς ἀρχηγοῦ τινος φιλοσοφικῆς αἵρεσεως ἢ σχολῆς. Les disciples de Platon. Plus de trois cents disciples s'attachèrent à Pythagore. Disciples λέγονται καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ δταν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο τάσσεται οὐχὶ ἐπὶ φιλοσοφικοῦ δόγματος, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἐπισημῶν, πάλιν δὲν λαμβάνεται, ὡς τὸ ἑταῖρον, εἰς τὴν περιωρισμένην ἔννοιαν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀλλὰ τὴν τῆς καθόλου καλλιεργείας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος. Dans l'art de parler et d'écrire, après avoir été les disciples des Grecs, les Romains en devinrent les rivaux. (Marmontel). Άφοῦ ὑπῆρξαν μαθηταὶ τῶν Ἑλλήνων περὶ τὴν τέχνην τοῦ λέγειν καὶ τοῦ γράφειν οἱ Ῥωμαῖοι κατέστησαν ἔπειτα οἱ ἐράμιλλοι αὐτῶν. (Μαρμοντέλης). Pétrarque et Boccace furent les disciples d'un savant de Thessaloniique; mais, à la prise de Constantinople, ce fut une émigration de gens de lettres, échappés des ruines de leur patrie et réfugiés à Toscane (Id.). Οἱ Ηετράρχη; καὶ ὁ Βοκ-

κάκιος ὑπῆρξεν μαθηταὶ Ἑλληνός τινος σοφοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἀλλ᾽ ἔπειτα, κατὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνέβη ὡς τις μετοικεσία λογίων ἀνδρῶν ἐκπροφυγόντων τὰ ἔρείπια τῆς πατρίδος των, καὶ καταφυγόντων εἰς τὴν Τοσκάνην. (Οἱ αὐτός).

ÉCOUTER. ENTENDRE. OUÏR. Écouter, ἀκοῦσμαι, προσέχω διὰ ν' ἀκούσω. Entendre, ἀκούω, ἀντιλαμβάνομαι τῶν τῆγων. Parlez, je vous écoute, λέγε, σὲ ἀκούω. J'entends un bruit, ἀκούω θόρυβον. Τὸ οὐïρ εἰνέειρηστον μόνον κατὰ παρακείμενον, καὶ λέγεται περὶ τῶν ὅτα τις ἄκουσεν ἀμυδρῶς καὶ ἀστρᾶς. On a quelquefois ouï parler sans avoir entendu ce qu'il a été dit. Ενίστε ἀκούει τις λαλοῦντας γυναῖς ν' αντιληφθῇ ἀκριβῶς τῶν λεγομένων.

ÉCRITEAU. ÉTIQUETTE. Écriteau ἐπιγραφὴ τεθειμένη εἰς τὸ ὑπέρθυρον τῶν ἑργαστηρίων ἢ εἰς ἀλλα δημόσια μέρη, διποιαὶ δρᾶται καὶ ἀναγνώσκεται πόλισθεν. Étiquette, ἐπιγραφὴ διὰ μικρῶν γραμμάτων τεθειμένη ἐπὶ φρεάτων, γρηγατοδέσμων καὶ τῶν τοιούτων, ἵνα σημάνῃ τὸ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενον.

ÉCURIE. ÉTABLE. BOUVERIE. BERGERIE. Ecurie ἵπποστάσιον, φάτνη διὰ τοὺς ἵππους. Étable, φάτνη διὰ τὰ λοιπὰ ζῷα, οἷον βόκες, γούρους, κριούς. Bouverie, βούστασις, σταύλος ίδιος διὰ τοὺς βόκες. Bergerie, σκυλός, μάνδρα διὰ τὰ ποιμνια.

ÉGALER. ÉGALISER. Εἴσισθ, ἐξομαλύνω. Τὸ πρῶτον εἰν' εὐγρηστον ἐπὶ τῶν ἥθειῶν μᾶλλον ἀνισοτήτων, τὸ δεύτερον ἐπὶ τῶν φυσικῶν. L'amour égale les conditions, ὁ ἔρως ἐξισοῖ, ἐξομοιοῖ τὰς κοινωνικὰς καταστάσεις. On égalise un chemin raboteux, ἡ τραχεῖα ὁδὸς δραλλέται.

S'ÉGARER. SE FOURVOYER. Λαμφότερα τὰ ρήματα ταῦτα σημαίνουσιν ἀποπλανδμαι τῆς ὁδοῦ ἀλλὰ τὸ μὲν s'égarter

σημαίνει ότι παρεκτραπεῖς τῆς ὁδοῦ δὲν εἶσέρω πλέον ποῦ
εύρισκομαι, οὔτε ποῦν δρόμον ν' ἀκολουθήσω· τὸ δὲ se four-
voyer, ἀποπλανῶμαι λαμβάνων ἀλλην ἀντ' ἀλλης ὁδοῦ.

ÉLAGUER. ÉMONDER. Κλαδεύω τὸ δένδρον, τὸ φυτόν.
Élaguer un arbre, θέλει νὰ εἴπῃ ἀποκόπτω, ἀφαιρέω τοὺς
περιττοὺς καὶ ἔτρούς κλάδους πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ φυτοῦ ἢ
ἐνδυνάμωσιν τῶν ὑγιῶν κλάδων. Émonder un arbre, ση-
μαίνει καθαρίζω, εὐτρεπίζω τὸ δένδρον, ἀφαιρῶν πᾶν ὅ, πι ἀ-
σχημίζει αὐτὸ, οἷον ἔτρούς κλαδία, βρύον, κόρμῳ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα. Τὸ μὲν élaguer σκοπὸν ἔχει κύριον τὸ γρήσιμον, τὸ δὲ
émonder τὸ τερπνόν.

Μεταφρασθεὶς λέγοντιν élaguer un discours, un poème,
un ouvrage d'esprit, περικόπτω καὶ ἀφαιρέω τὰ περιττὰ καὶ
ἀνωφελὴ αὐτοῦ μέρη, ἔτινα εἰςαθενίζουσι αὐτὸ καὶ ἔλαττοντι
τὴν ἀξίαν του. Ήπι τῆς τοιαύτης σημασίας δὲν ἔχει γέρων
τὸ émonder.

ÉLOGE. LOUANGE. Ἐπαινος. Τὸ μὲν éloge εἶναι λέξις μᾶλ-
λον παθητική, τὸ δὲ louange ἐνεργητική. Vos éloges εἶναι
οἱ ἐπαινοὶ τοὺς ὄποιους λαμβάνεις· vos louanges, οἱ ἐπαινοὶ¹
τοὺς ὄποιους δίδεις. Un mauvais éloge, κακὸς ἐπαινος, λέ-
γεται ὁ προξενῶν ὄνειδος μᾶλλον παρὰ τιμὴν εἰς τὸν ἐπαινού-
μενον. Une mauvaise louange, δὲ κακὸς γινόμενος ἐπαινος,
ἐλέγγει τὴν ἀνεπιτηδεύτητα τοῦ ἐπαινοῦντος. Un grand é-
loge, δίδει μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπαινούμενου·
une grande louange ἡ πλεύνυτικῶς δὲ grandes louan-
ges ἐμφαίνει μέγαν ἀγῶνα, ἐπίδειξιν καὶ παρατελεῖν λό-
γων. Καὶ κατὰ τὸν Roubaud, l'éloge καθιστᾷ περιφανέτερον
τὸν ἐγκωμιαζόμενον, la louange δὲ, τὸν ἐγκωμιάζοντα ἥ-
τορα ἡ ποιητήν.

EMBLÈME. DEVISE. ἀμφότερα εἶναι σιμβολική τις εἰκῶν

συνοδευομένη ύπό τινος ρήτου ἢ ἀπορθέγματος. Διαφέρουσι δὲ ἄλληλων καθότι τὸ ρήτον τὸ συνοδευον ἐμβλήμα ἀποτελεῖ ἔννοιαν αὐτοτελῆ καὶ οἰκοθεν ἔξηγουμένην, διπερ δὲν συμβαίνει ἐπὶ τῆς devise, ἡς οἱ λόγοι δὲν ἔχουσιν ἔννοιαν χωρισθέντες τῆς εἰκόνος ἢ τῆς συμβολικῆς παραστάσεως.

Άλλην διαφορὰν προσθέτουσιν ὅτι la devise εἶναι σύμβολον ἀφορῶν ἐν μόνον ἀτομον ἢ ἔνα οἶκον, ἐνῷ ἐμβλήματα ἔχει γενικωτέραν ἔννοιαν.

EMBRASSEADE. EMBRASSEMENT. Περίπτυξις, ἀσπασμός. Embrassade εἶναι ἀσπασμὸς πρὸς ἐπιδειξιν φιλίας ἢ ἀγάπης γινόμενος· embrassement ἀσπασμὸς ἐξ ἀληθοῦς φιλίας καὶ ἀγάπης. Τὸ πρῶτον σημαίνει ἀπλὴν τὴν ἐν τῷ ἀσπασμῷ κίνησιν τοῦ σώματος· τὸ δεύτερον παρεμφαίνει καὶ τὸ τῆς ψυχῆς αἰσθημα· διὸ λέγουσι de vives embrassades, καὶ de tendres embrassements.

EMBRYON. FOETUS. Τὸ ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ ζῶον ἐνόσφερναι ἀμιορροφόν καὶ ἀτελές, ἥτοι ἐν ἀρχῇ τῆς κυοφορίας, καλεῖται embryo· ἀφοῦ δὲ τὰ μέλη διαμορφωθῶσι καὶ διακριθῶσιν ἐντελῆς, λαμβάνει τὸνομα φετος.

ÉMEUTE. SÉDITION. RÉVOLTE. INSURRECTION. Ὄλαι αὗται αἱ λέξεις σημαίνουσι τὴν κατὰ τῆς ἔξουσίας διέγερσιν τοῦ λαοῦ. Πρῶτος βαθύδες εἶναι l'éméute, σύστασις, σχλαγωγία, οὖσα στιγματια παραχγὴ ἐκ τινος δυσαρεσκείας πρὸς τὰς ἀρχὰς προερχομένη. "Αν τὸ πνεῦμα τῆς παραχγῆς ὑπάρχῃ γενικὸν, τύχη δὲ καὶ ἀρχηγοῦ δστις νὰ διευθύνῃ τὸ κίνημα, ἀποβαίνει sédition, στάσις. Révolte, ἀνταρσία λέγεται ὅταν οἱ στάσιασται προβοῦσιν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅπλων κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς. Insurrection τέλος, ἐπανάστασις, ὄνομαζεται ἡ ὁλοκλήρου λαοῦ κατὰ τῶν τυράννων αὐτοῦ ἔξέγερσις πρὸς ἀνάκτησιν

τῆς ἐλευθερίας του. L'insurrection grecque, ή Έλληνική ἐπανάστασις.

Tὸ αὐτὸ πολλάκις κίνημα καλεῖται ὑπὸ μὲν τῶν ἀποδοκιμαζόντων αὐτὸ révolte, ὑπὸ δὲ τῶν ἐγκριώντων insurrection. Ή ἀποστασία τῶν Ἀμερικανῶν ἀπὸ τῆς μητροπόλεως αὐτῶν Ἀγγλίας ἐστιγματίζετο κατ' ὅργας ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν μὲ τ' ὄνομα révolte· αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ πάντες οἱ ἀναγνωρίζοντες τὸ δίκαιον τῆς ἐπιχειρήσεως των ἀπεκάλουν αὐτὴν insurrection.

EMPLIR. REMPLIR. Emplir, πληρῶ, γεμίζω· remplir, ἀπογεμίζω. Vous emplissez une bouteille de vin, πληροῦσι οἶνον τὴν φιάλην ὅταν ἐμβάλλῃς εἰς αὐτὴν κενὴν οὖσαν οἶνον, μέγρις οὖ πληρωθῇ· ἀν δὲν ἐπληρώθη ἐντελῶς καὶ μένη εἰσέτι κενόν τι, τότε vous la remplissez, τὴν ἀπογεμίζεις. Αὕτη εἶναι ή ἀκριβής διαφορὰ τῶν δύο ῥημάτων· ἀλλὰ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει λαμβάνεται τὸ remplir ἐπὶ τῆς σημασίας ἀπλῶς τοῦ πληρῶ· μεταφορικῶς μάλιστα καὶ προτιμᾶται. Il a rempli tout l'univers de la terreur de son nom. Remplir une place.

EMPLOYER. SE SERVIR. USER. Μεταχειρίζομαι. Εἰς μὲν τὸ employer ἔγκειται μᾶλλον ἡ ιδέα τῆς ὅλης ἢν μεταχειρίζεται τις, εἰς δὲ τὸ servir ἡ τοῦ ὁργάνου ἢ ἐργαλείου. On emploie de l'étoffe, du bois, de la pierre, de l'or en les faisant entrer comme matières dans certains ouvrages. On emploie de l'argent, son bien, une partie de son revenu, un terrain en les affectant à tel ou tel objet. Καὶ πάλιν, on se sert d'instruments, de la règle et du compas, de lunettes, de la boussole, d'une certaine méthode. Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ μὲν employer τάσσεται ἐπὶ τῆς γρήσεως τῶν οἰκείων πραγμάτων, τῶν ὅσα κέκτηται τις αὐτός;

τὸ δὲ servir ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων, τῶν ἔζωθεν παραλημβάνομένων. On emploie tout son esprit, tout son art, toute son industrie, tous ses soins, toute son éloquence, tous ses efforts pour arriver à quelque but. Καὶ πάλιν, on se sert des meubles, des chevaux, de l'argent et du crédit des autres, de leur faiblesse ou de l'amitié qu'ils ont pour nous. On se sert d'un ennemi pour en vaincre un autre. Les Carthaginois se servaient de troupes étrangères, et les Romains employaient les leurs. Τέλος τὸ μὲν em-
ployer τίθεται ἐπὶ τῶν συνήθως γνωμένων, τὸ δὲ se servir
ἐπὶ τῶν σπαχνωτέρων καὶ ἐκτάκτων. On emploie les mêmes mots que tout le monde, et on se sert de termes étranges. On emploie le temps à telle ou telle chose; on se sert de la conjecture, de l'occasion; διότι ὁ μὲν χρόνος εἶναι τι σύνθετος, ἡ δὲ συγκυρία καὶ ἡ περίσσεις ἔκτακτον.

Τὸ δὲ user παρεμφρίνει δικαιώματα ἢ καθήκοντα, καὶ λαμ-
βάνεται συνήθως ἐπὶ τίθικων ἐννοιῶν. User d'un droit, d'une permission. User de rigueur, d'indulgence, de circonspection, de représailles. User de la grandeur avec modération. οὐλαι φράσεις ἐν αἷς μόνον τὸ user ἔχει χώραν. Τὸ
ρῆμα τοῦτο τίθεται προσέτι καὶ ἐπὶ τῆς καθ' ἔξιν γρήσεως.
Voyez de quel pain usent les pauvres.

EMPORTE. VIOLENT. L'emporté, ὁ παράφορος, περιορί-
ζεται εἰς λόγους μόνον, le violent, ὁ βίαιος, προδίσινει καὶ εἰς
ἔργα· ὁ πρῶτος εἶναι πρόχειρος εἰς ὑπερεις, ἐρεθίζεται εὔκολα
καὶ πάλιν πραύνεται· ὁ δεύτερος βάλλει εἰς πρᾶξιν τὰς ἀπει-
λὰς, ἔτοιμος νὰ υψώσῃ γεῖρα κατὰ παντὸς τοῦ ἀνθισταμέ-
νου αὐτῷ.

EMPORTEMENT. COLÈRE. COURROUX. Emportement,
παραφράζ, ἔξαψις θυμοῦ ταχέως παρεργομένη. Colère, φρή-

διαρκεστέρα, ένίστε δὲ καὶ βυσσοδομεύουσα ἐν τῷ ἀφανεῖ, ἀγ-
τιστογός τότε τοῦ παρ' Ἑλλησι κότου. Σούρρους, θυμὸς τῶν
ρεγάλων, πνέων φυνερὰ ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιζητῶν ἀγενδότως
τὴν τιμωρίαν τοῦ πταιστού.

EMPORTEMENT. FOUGUE. L'emportement εἶναι ἔξεχψις
θυμοῦ πριερχομένη ἐκ τινος νήπικῆς αἰτίας. La fougue εἶναι
βίᾳ θυμοῦ τὴν αἰτίαν αὐτῆς ἔχουσα ἐν τῷ χαρακτήρι καὶ τῇ
φυσικῇ τοῦ ἀνθρώπου διαθέσει. L'emportement d'un hom-
me offensé, insulté. La fougue de la jeunesse, la fougue
des passions. Ή λέξις emportement εἰνέει γρηστος μόνον ἐπὶ^{τού} ἀνθρώπου. fougue λέγεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων.

ENDURANT. PATIENT. ἀνεκτικός, ὑπομονητικός. L'homme
endurant ὑπορέει ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ δυτανατογετεῖ πάν-
τοτε. l'homme patient πάσχει καὶ μένει ἀτάρχος διὰ με-
γαλοφυγίαν.

L'ENFER. LES ENFERS. L'enfer καθ' ἐνικὸν ἀριθμὸν εἶναι
ὁ τόπος ἐνῷ κολάζονται αἱ ψυχαὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, ὁ Τάρτα-
ρος, ἢ Κόλασις. Les enfers δὲ κατὰ πληθυντικὸν ὁ "Ἄδης ἀ-
πλῶς, ἦτοι ὁ τόπος εἰς ὃν μεταβαίνουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τε-
θνεώτων, καὶ αὐταὶ αἱ τῶν δικαιῶν.

S'ENQUÉRIR. S'INFORMER. S'enquérir, διαπυνθάνομαι,
ζητῶ οὐχὶ ἀταλαιπώρως ἀλλ᾽ ἐπιφελῶς καὶ μετ' ἐπιστασίας
τὴν περὶ πράγματός τινος ἀκριβῆ ἀλήθειαν. S'informer, ζητῶ
ἀπλῶς πληροφορίας διὰ νὰ ἤμαι ἐν γνώσει τῶν συμβαινόντων.
Le journaliste s'enquiert des affaires publiques, ὁ δη-
μοσιογράφος ἐξετάζει περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων. l'homme
oisif s'en informe, ὁ ἀργὸς, ὁ σχολὴν ἄγων ἀνθρωπος ἐρωτᾷ
ἀπλῶς περὶ αὐτῶν.

ENTERREMENT. CONVOI. OBSÈQUES. FUNÉRAILLES.
Enterrement ἐνταφιασμὸς ἢ τυφή, λέγεται ἡ εἰς τὴν γῆν ἀ-

πόθεσις καὶ ἀπόδοσις τοῦ θυντοῦ σκήνους, εἶναι δὲ τελευταῖα πρᾶξις· ταύτης προηγοῦνται le convoi, ή ἐκφορὰ, καὶ les obsèques, ή κηδεία. Assister au convoi, obsèques et enterrement de quelqu'un. Ήλիκην ταύτης τῆς ἐκδοχῆς δύναται νὰ σημαίνῃ ή λέξις καὶ τὴν δόλην κήδευσιν τοῦ θανόντος, ἐμφαίνουσα τότε ιδίως τὸ λιτόν, τὸ ἀπλοῦν τῆς κηδεύσεως, καὶ τὸ θλιβερὸν τοῦ πράγματος. Un enterrement modeste. L'enterrement d'une servante. Tant que l'épidémie régnait on ne voyait que des enterrements. Convoi, ékphorà, εἶναι δὲ ἀπὸ τῆς οἰκίας μέχρι τοῦ τόπου τῆς ταφῆς μεταφράζεται τοῦ νεκροῦ μετὰ συνοδίας μᾶλλον ή ἡττον πολυπλοκοῦς, καὶ αὐτὴ δὲ ή συνοδία. Suivre le convoi. Le convoi passera par tel endroit. Le convoi s'arrêtera.

Αἱ λέξεις obsèques καὶ funérailles σημαίνουσιν ιδίως μὲν τὴν νεκρώσιμον ιεροτελεστείαν, le service ἐν γένει δὲ τὸ σύνολον τῶν τιμῶν τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸν τελευτήσαντα. Διαφέρουσι δ' ἀλλήλων κατὰ τοῦτο, διὰ τις obsèques παραδηλοῦσιν ἀληθέστερον αἰσθημα, τὴν τιμὴν, τὸν πόθον τοῦ θανόντος· les funérailles δὲ τὴν ἔξωτερην μᾶλλον πομπὴν καὶ ἐπιδειξιν. On se fait un devoir d'assister à des obsèques: c'est un témoignage de tendre souvenir et de vénération. On assiste à des funérailles comme à un spectacle ou à une fête.

Les funérailles εἶναι πομπώδης, μεγαλοπρεπῆς κηδεία ἀρμόζουσα μᾶλλον εἰς τοὺς μεγιστάνας καὶ τοὺς βασιλεῖς ή εἰς τοὺς ιδιώτας. On fait des obsèques à un particulier, et des funérailles à un roi.

ENTIER. COMPLET. Entier, ἀκέραιον, λέγεται πρᾶγμα τι δταν δὲν στερῆται οὐδενὸς τῶν μερῶν τῶν συνιστώντων τὴν ἔγκτητα αὐτοῦ. Un pain entier, ἄρτος ἀκέραιος, ὁλόκληρος,

ἢ οὐ δὲν ἀφηρέθη οὐδὲν μέρος. Complet, τέλειον ἡ πλήρες, καλεῖται πᾶν ὅ, τι διηρημένον εἰς πολλὰ μέρη διακεκριμένα ἀπὸ ἄλληλων, δὲν ἀπέβαλεν οὐδὲν ἐξ αὐτῶν. Σύγγραμμα ἐκ πολλῶν τόμων συγκείμενον εἰναι πλήρες, complet, ἢν δὲν θείη οὐδεὶς τῶν τόμων ἔκαστος δὲ πάλιν τῶν τόμων εἰναι ἀκέραιος, entier, ἢν ἔχῃ ὅλας τὰς συνιστώσας αὐτὸν σελίδας.

Ἄλλως complet λέγεται ὅ, τι ἔλαχε πάντα τὰ ἀναγκαῖα οὖντα αὐτῷ συστατικὰ μέρη, καὶ δὲν μένει νὰ προστεθῇ ἄλλο τι, τὸ πλήρες, τέλειον. Votre bibliothèque est en tout entier : on n'en a rien distrait (δὲν ἀφηρέθη τι ἐξ αὐτῆς); elle est complète, si vous y avez mis tout ce qui était nécessaire à sa destination. Η λέξις entier ἀναφέρεται εἰς τὴν ποσότητα, ἡ δὲ complet εἰς τὴν ποιότητα, τὴν πρέπουσαν γρῆσιν τῶν πραγμάτων, τὴν ἐντέλειαν αὐτῶν. J'occupe votre appartement tout entier, mais ce n'est pas un appartement complet (δὲν ἔχει πάντα τὰ γρειάδη). Une armée en tout état εἰναι ὁ στρατὸς ὅστις σάζει ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας, ὅστις οὐδένας ἐξ αὐτῶν ἀπώλεσεν· une armée complète, ὁ στρατὸς οὗ τινος πᾶται αἱ τάξεις εἰναι συμπεπληρωμέναι, ὅστις ἔχει ὅλους τοὺς στρατιώτας ὅσους ἔπρεπε νὰ ἔχῃ.

ENTRE. PARMI. Entre, μεταξὺ δύω τινῶν, entre Rome et Carthage. Parmi, μεταξὺ πολλῶν, parmi les hommes. Τίθεται δὲ καὶ μεταξὺ περιληπτικῶν, parmi la foule.

ENTREMISE. MÉDIATION. Entremise, μεσολάθησις, ἡ μεταξὺ δύω προσώπων ἐνέργεια τρίτου τινὸς πρὸς συνεννόησιν αὐτῶν καὶ διάπρκτιν βουλεύματός τινος. Médiation, μεσιτεία, ἡ μεταξὺ δύω ἀντιδιαφερομένων προσώπων ἐνέργεια τρίτου τινὸς πρὸς συνδιαλλαγὴν αὐτῶν. On fait connaissance, on traite, on demande une grâce par l'entremise d'une

tierce personne. Συνδέει τις γνωριμίαν, διαπραγματεύεται ὑπόθεσίν τινα, ζητεῖ χάριν παρά τινος διὰ τῆς μεσολαβήσεως τρίτου τινός. Deux puissances belligérantes demandent, acceptent, ou refusent la médiation d'un souverain qui doit rétablir entre elles la paix. Δύο ἐμπόλεμοι ἐπικράτειαι ζητοῦσι, δέχονται ἢ ἀποποιοῦνται τὴν μεσιτείαν οὐδετέρου τινὸς ἡγεμόνος πρὸς συνδικαλαγήν αὐτῶν.

ENUMÉRER. COMPTER. Λπαριθμό. Τὸ ἔνυμέρειν δικρέπει τοῦ compter καθότι λαμβάνεται ἐπὶ πραγμάτων ὃν ἡ ἀριθμοῦσις ὑπάρχει δυσχερῆς ή καὶ δλως ἀδύνατος. On compte les arbres d'un jardin; mais qui peut énumérer le nombre des étoiles, les grains de sable de la mer?

ENVIER. PORTER ENVIE. Τὸ πρῶτον μεταφράζεται καταλήλως διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ φθονῶ, τὸ δεύτερον διὰ τοῦ ζηλεύω. Ἐμπορεῖ νὰ ζηλεύῃ τις τινα διὰ τὰς εύτυχίας, τὰ ἀγαθά του, χωρὶς δὲ αὐτὸ καὶ νὰ τὸν μισῇ, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς φθονοῦντας. Οἱ Βολταῖροι γράφει πρὸς τὸν μέγαν Φριδερίκον, πρίγγηπα ἔτι ὄντα. Votre devoir est de rendre un jour les Prussiens heureux. Ah! qu'on leur porte envoie! Καθηκόνσου εἶναι νὰ καταστίσῃς ποτὲ τοὺς Πρώσσους εὐδαίμονας. "Ω! εἴθε ὁ κόσμος ζηλεύοι αὐτούς!

ENVIRONNER. ENTOURER. Περιβάλλω, περικυκλῶ. ἐπὶ τοῦ environner τὸ μεταξὺ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ περιβαλλομένου διάτημα εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ὕπτον μέγα. Les cieux environnent la terre. Nous sommes environnés par l'horizon. De charmants villages environnent Paris. Entourer σημαίνει τὸ περιβάλλειν ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Un anneau entoure le doigt, διάτι ὁ δάκτυλος περιβάλλει τὸν δάκτυλον ἐν χρῷ, ἀπτόμενος αὐτοῦ ἀπανταγόθεν. Une ville est environnée de belles prairies, et

entourée de remparts. Un chef de famille est environné de voisins, et entouré de ses enfants.

Μεταφρομένης εε qui nous environne είναι μέγκα τι, ώρχιον, πομπόδες: ee qui nous entoure, είναι γρήσιμόν τι ή ἐπι-
θλήσες. On est environné de gloire, on est entouré de pièges. Περιβάλλεται τις ὑπὸ δόξης, καὶ περικυκλοῦται
ὑπὸ παγίδων.

ÉPAIS. GROS. Épais, παχὺ, είναι σῶμά τι κατὰ μίκη τῶν
διασάσσων αὐτοῦ gros, θγκόδες, καθ' ὅκην αὐτοῦ τὴν περί-
μετρον. Un arbre est gros, une planche est épaisse. Il
est difficile d'embrasser ce qui est gros, on a de la peine
à perceer ce qui est épais.

ÉPLORÉ. EN PLEURS. Ἀμφότερα σημαίνουσι τὸν ἐν θρήνοις
καὶ δακρύοις ὄντα: ἀλλὰ τὸ πρῶτον, τὸ ἔπλορέ, ἐμψάινει βα-
θύτερον, περιπαθέστερον ἄλγος, καὶ ἐκ μεζονος αιτίας προ-
εργόμενον. Un enfant est souvent en pleurs pour un
joujou qu'on lui refuse. Τὸ παιδίον κλαίει πολλάκις δι' ἐν
ἀθυρμα τὸ ὄποιον δὲν θέλουν νὰ τῷ δώσωσι. Une fille ver-
tueuse est éplorée en apprenant la mort de sa mère. Ή
ἐνάρετος κόρη ὀδύρεται μανθάνουσα τὸν θάνατον τῆς μητρός.

ÉPOUX. MARI. Σύζυγος. Époux καλοῦνται ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ
γυνὴ οἵτινες ἔρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν, οἱ νυμφίοι η μελ-
λονυμφοι. Les deux époux. Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ
γάμου η ἔξακολουθοῦσιν διομαζόμενοι ἔρουχ καὶ ἔρουση,
ἢ mari καὶ femme. Τὸ μὲν ἔρουχ περιέχει ἀπλῶς τὴν ἔν-
νοιαν τοῦ κατὰ πολιτικοῦς η θρησκευτικούς νόμους ἐλθόντος
εἰς γάμου κοινωνίαν ἀνδρός: τὸ δὲ mari παρεμφάίνει τὴν
ἔξουσίαν η ἔχει ἐπὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν οἰκιακῶν πραγμά-
των ὁ ἀνὴρ, ὡς κεφαλὴ τῆς οἰκίας. Οἱ σύζυγοι ὡς ἔρουχ ἔχει
μόνον καθήκοντα, ὡς mari ἔχει δικαιώματα.

Oἱ ὅροι mari καὶ femme εἶναι κοινῶς εὐχρηστότεροι τῶν époux καὶ épouse. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τὸν σεμνὸν καὶ ψήλον τοῦ λόγου χαρακτῆρα.

ÉQUITABLE. JUSTE. Δίκαιον. Équitable εἶναι δικαιούμενος τοῦ παραγορέως τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀγράφου νόμου^{ού} juste, δικαιούμενος τοῦ γραπτῶν πολιτικῶν νόμων. Il est équitable que je récompense un service qui m'a été rendu gratuitement, quoique la loi ne puisse pas m'y forceer. Il est juste que je paie l'ouvrier qui a travaillé pour moi, la loi peut m'y contraindre.

ESCLAVAGE. SERVITUDE. Αὐγρότεροι σημαίνουσι τὴν δουλείαν, τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ τὸ πρῶτον παριστᾶ τὴν δουλείαν ὑπὸ ἀγριωτέραν, φρικωδεστέραν μορφὴν ἢ τὸ δεύτερον. L'esclavage ἀφικεῖται ὀλόκληρον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἔξισοῦσα αὐτὸν μὲ τὰ κτήνη. La servitude εἶναι δουλεία ἡπιωτέρα, ἀφίνουσά τινα ἀνεσιν.

ESPÉRANCE. ESPOIR. Ἐλπίς. L'espérance εἶναι τι μᾶλλον ἀφηρημένον, ἀδριστὸν καὶ ἀφεστώς: l'espoir, μᾶλλον συγκεκριμένον, βεβαιωτέρον καὶ προσεχέπερον. L'espérance ἐκφράζει τὴν κατάστασιν τοῦ ἐλπίζοντος, εἶναι διάθεσις τῆς ψυχῆς διαρκεστέρα: l'espoir εἶναι ἐλπὶς ἴδιαιτέρα, αἰσθημα καὶ ἀνάγκη τῆς παρούσης ὥρας. Η προσωποποιημένη ἐλπίς, μία τῶν θεολογικῶν ἀρετῶν, λέγεται espérance, οὐχ esperir. Τέλος ἐπειδὴ ἡ ἐλπὶς ἡ καλουμένη espoir ἀποβλέπει ὠρισμένον τι ἀγαθὸν, εἶναι διὰ τοῦτο καὶ θερμοτέρα, ἡ δὲ ἀποτυγχάνουσα τῆς προξενεῖ καιριωτέραν λύπην, φέρει εἰς τὴν ἀπελπισίαν, au désespoir.

ÉVEILLER. RÉVEILLER. Éveiller, ἀφυπνίζω, ἔξεγειρω τοῦ ὑπνου. Réveiller ἀφυπνίζω καὶ πάλιν. Ἀλλὰ πολλάκις τὸ réveiller δὲν εἶναι ἀπαληπτικὸν, ἀλλὰ σημαίνει δύτηερη ἐκ τοῦ

ὑπνου ἐξέγερσιν τοῦ βαθέως κοιμωμένου, ἐνῷ τὸ ἑveiller παριστᾶ αὐτὴν φυσικὴν καὶ θησυγον.

ÉVÉNEMENT. ACCIDENT. AVENTURE. Συμβεβηκός. L'événement εἶναι ὁ γενικώτατος ὄρος, περιλαμβάνων πάντα τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς τὰ ἔθνη καὶ τὰς ἐπικρατείας* εἶναι ἡ λέξις ἡ εὐχρηστὸς ἐν τῇ ιστορίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ. La providence divine préside à tous les événements humains grands ou petits. Les événements de l'histoire. Un événement εἶναι συμβεβηκός σπουδῶν, λόγου ἀξιον. Toute l'Europe a les yeux sur cet événement. Εἴτερος χαρακτήρ τῶν συμβεβηκότων τῶν καλουμένων ἐνέντηματα εἰν' ὅτι ταῦτα ἔχουσι πάντοτε λόγον τινὰ, ἀρχικήν τινα αἰτίαν, ἐνῷ l'accident καὶ l'aventure εἶναι περιστατικὰ τυγχάνα. Διὸ λέγουσι, le cours, la chaîne, le fil des événements. Ή πορεία, ἡ ἀληθησιγία, ὁ εἰρμὸς τῶν συμβεβηκότων.

Ai λέξεις accident καὶ aventure διαφέρουσιν ὠσαύτως ἀλλήλων. Τὸ μὲν accident λέγεται περὶ τῶν συμβαινόντων καὶ εἰς πρόσωπα καὶ εἰς πράγματα, σημαίνει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δυστυχὲς σύμβαυμα, οἷον ἡ πτῶσις κτιρίου τινὸς, ἡ ἔκρηκτις ἀτυχοινήτου μηχανῆς κτλ. Aventure λέγεται μόνον περὶ προσώπων, καὶ λαμβάνεται δρμοίως ἐπὶ καλοῦ ὡς καὶ ἐπὶ κακοῦ. Η λέξις αὕτη aventure ἔχει τι καὶ δημόδες, διὸ καὶ ἀρμόζει ιδίως εἰς συμβάυματα κωμικὰ ἡ πλαστὰ καὶ παράδοξα. L'aventure est tout-à-fait drôle. C'est une étrange aventure. Une aventure galante. Εἶναι δὲ καὶ ὁ καθιερωμένος ὄρος εἰς τὰς μυθιώδεις ἡ μυθιτορικὰς διηγήσεις. Les aventures merveilleuses du riche Sindbad (τοῦ Σιδήκη Θαλασσινοῦ).

EXCÉDER. OUTRE-PASSER. Υπερβαίνω, ὑπερπηδῶ. Τὸ

excéder λαμβάνεται ἐπὶ ἀριθμῶν, ποσῶν ὥρισμένων, ἃ τινας ὑπερβαίνει τις· τὸ outre-passé ἐπὶ φραγμῶν τινῶν καὶ ὅρων ἃ τινας ὑπερπηδᾷ. La recette excède la dépense, τὰ εἰσπραττόμενα ὑπερβαίνουσι τὰ δαπανώμενα. Son revenu n'excède pas dix mille francs, τὰ εἰσοδήματά του δὲν ὑπερβαίνουσι δεκακισχίλια φράγκα. Vous avez outre-passé mes ordres, ἔπραξας ὑπὲρ τὰ διατεταγμένα. On outre-passe des pouvoirs, διότι ἡ πληρεξουσιότας ἔχει ὅρια.

EXCUSE. PARDON. Συγγνώμη, συγχώρησις. On fait excuse à une personne, ζητεῖ τις συγγνώμην διὰ τὸ ἀκούσια ἢ δοκοῦντα πτωλημάτα· on demande pardon, ζητεῖ συγχώρησιν, διὰ τὰ ἀκούσια καὶ πραγματικά. Τὸ πρῶτον γίνεται πρὸς ἀπλῆν δικαιολόγησιν, καὶ ὡς σημεῖον ἡμέρου καὶ ἔξηγησισμένου θέμους· τὸ δεύτερον σκοπὸν ἔχει νὰ προλάβῃ τὴν ἐκδίκησιν ἢ τιμωρίαν, καὶ ὑπερμαφαίνει μεταμέλειαν.

EXILER. EXIL. BANNIR. BANNISSEMENT. Exiler, ἔξορίζω, καὶ exil, ἔξορία, λέγεται δταν τις στεριθὴ τῆς πατρίδος ὑπὸ τυράννου εἰς διν δυσηρέστησε· τὸ δὲ bannir καὶ bannissement, προϋποθέτουσιν αἵτινα νόμιμον καὶ ἀπόφασιν δικαστικήν. Le Czar a exilé les familles polonaises les plus distinguées en Sibérie. Les Bourbons sont bannis de la France.

EXISTER. SUBSISTER. Ύπάρχω. Τὸ exister ἔχροάζει τὴν καθόλου καὶ ἀπόλυτον ὑπαρξίαν. Il existe un Dieu. Ύπάρχει Θεός. Τὸ subsister σημαίνει ὅτι ἔξακολουθεῖ τι νὰ ὑπάρχῃ, νὰ ύφεσταται, καὶ ἀφοῦ ὑπέστη πολλὰς προσβολὰς καὶ κινδύνους, ὅτι δὲν ἀπωλέσθη ἀλλὰ περιεσώθη. Toutes choses ont passé, et celle-là a subsisté. Le peuple juif subsista toujours malgré sa misère. Le Panthéon (τὸ ἐν Ρώμη πάνθεον) subsiste en son entier. Subsister σημαί-

ναι προσέτι ζῶ, συντηροῦμαι διὰ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Il subsiste avec un modique revenu.

E.

FABRICANT. **FABRICATEUR.** Fabricant εἶναι ὁ κύριος ἔργοςτασίου. Un fabricant de draps, un fabricant de rubans. Τόνομα τοῦτο λαμβάνεται πάντοτε κυριωνυμικῶς. Τὸ δὲ fabricateur ἔχει κυριωνυμικήν τε καὶ γεταφορικήν ἐκδοχὴν, λαμβάνεται δὲ συνίθως ἐπὶ κακοῦ. Un fabricateur de fausse monnaie, κιθεράλοποιός· un fabricateur de faux actes, πλαστογράφος· un fabricateur de calomnies, συκοφάντης.

FABRIQUE. **MANUFACTURE.** Fabrique εἶναι ἔργοστάσιον εὐτελεστέρων, manufacture δὲ, πολυτελεστέρων εἰδῶν. Des fabriques de bas (περικνημίδων), de bonnets (πιλιδίων). Des manufactures de glaces (κατόπτρων), de porcelaine (ἀργιλλοπλάστων σκευῶν) κτλ.

SE FACHER. **SE FORMALISER.** Χαλεπαίνω, δυσαρεστοῦμαι ὡς ἐκ τῶν τρόπων, τῆς διαγωγῆς τῶν ἄλλων πρὸς ἐμέ· δικρέρουσι δὲ τὰ βήματα ταῦτα καθότι τὸ μὲν se fâcher ὑποθέτει σπουδαίαν, βάσιμον αἰτίαν δυσαρεσκείας, θέριν ἢ ἀδικίαν τινὰ πρωγματικήν· τὸ δὲ se formaliser, ἐλαφρὸν ἀφορικὸν, πολλάκις ἀναιτιολόγητον, καὶ μᾶλλον ἐγκειμένην εἰς ὑπερβολικὴν περιφρίλαυτίαν.

FAÇONS. **MANIÈRES.** Les façons εἶναι τρόποι, συμπεριφορὰ μᾶλλον ἐζητημένη, ἐπιτετηθευμένη· les manières, τρόποι μᾶλλον φυσικοὶ, μακρούρωντες, ἀληθιστέρων εὐγενῆ γράμ-

κατήρω καὶ ἐλευθέριον ἀγωγήν. Les façons ἀνάκουστι μᾶλλον εἰς τὴν συμπεριφορὰν τὴν καλουμένην civilité, les manières εἰς τὴν καλουμένην politesse (βλέπε τὰ συγώνυμα ταῦτα). Λέγουσι συνθήστερον avoir des manières douees, agréables, polies, καὶ πάλιν avoir des façons bizarre, extravagantes, hardies, grossières.

FACTION. PARTI. Ή λέξις *faction* λαμβάνεται συνήθως ἐπὶ κακοῦ, καὶ σημαίνει φατρίαν ἀφορμὴν καὶ σκοπὸν ἔχουσαν τὴν φιλαργίαν, καὶ ὅργανον τὴν φαδιουργίαν. *Parti* εἶναι κόμμα πολιτικὸν, ἥτοι ὅμιλος ἀξιόλογος πολιτῶν πρεσβευόντων τὰς αὐτὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἢ δοξασίας.

FADE. INSIPIDE. *Fade* εἶναι τὸ μὴ ἡδύνον τὴν γεῦσιν, ἀνοστον. *Insipide* τὸ μὴ παρέγαν οὐδέμιαν ὄλως αἰσθησιν γευστικὴν, ἀνούσιον.

Μεταφορικῆς ἐπὶ τῶν φιλολογικῶν προϊόντων τὸ *fade* καὶ *insipide* ἀπέχουσιν ἐπίσης τῆς ιδέας τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐπιτηδέεται τὰς γάριτας καίτοι ἀτυχῶς, τὸ δεύτερον οὐδὲ γνωρίζει κάνα αὐτάς, καὶ ἐπομένως εἶναι τι χειρότερον, ἀκριβέστερον.

FAIBLE. DÉBILE. Ἀσθενής, ἀδύνατος. Τὸ ἐπίθετον *faible* λέγεται περὶ παντὸς οίουδήποτε πράγματος. Un soutien, un appui, un moyen, un ressort, un mur, une monnaie, un ouvrage, un discours, un raisonnement sont faibles et non débiles. Τὸ *débile* εἶναι εὔχρυτον ἐπὶ μόνων τῶν ζώων, ἐπὶ τῶν ὄργάνων, τῶν αἰσθητηρῶν καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν δυνάμεων. Corps débile, constitution débile, débilité d'âme κτλ.

Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ *débile* καὶ *débilité* ἐκρράκουσιν ἀδυναμίαν ῥίζικήν, ἀνίατον τὸ δὲ *faible* καὶ *faiblesse*, ἀδυνατίαν πολλάκις παραδικτύ.

FAIBLE. **FAIBLESSE.** Ύπερβολική χλίσις ή συμπάθεια. Cette mère a du faible pour son enfant. Sa faiblesse le rend dupe. Un faible είναι χλίσις πολλάκις ἀθώα, une faiblesse, χλίσις πάντοτε ἐπιλήψιμος.

FAILLITE. **BANQUEROUTE.** Ηπώχεισις ἐμπόρου, χρεωκοπία. Faillite ἐκ τοῦ saillir, ἐλλείπω, εἶναι ἀδυναμία ν' ἀποκριθῆ τις εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, παῦσις τῶν πληρωμῶν. Banqueroute προσθέτει τὴν ιδέαν τῶν περιστάσεων αῖτινες καθιστῶντι τὴν χρεωκοπίαν μᾶλλον ή ἡττον ἐγκληματικήν. Η λέξις αὕτη παράγεται ἐκ τοῦ ιταλικοῦ banco rotto ή banca rotta, διότι ἐν Ιταλίᾳ ἔκαστος τῶν τραπεζιτῶν καὶ ἐμπόρων εἴχεν εἰς τὸν τάπον τῶν συναλλαγῶν ή τὸ χρηματιστήριον τὸ ιδιαίτερόν του θραύσιον, τοῦτο δὲ ἐθραύστα δταν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐκήρυττεν ἔκυτὸν εἰς κατάστασιν χρεωκοπίας, fallito. Διὰ τοιοῦτον τινα λόγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγον ἀνατρέπω ή ἀνασκευάζω τὴν τράπεζαν, τὸ χρεωκοπῶν.

Le failli, εἶναι ἐμπορος ἀναστέλλων τὰς πληρωμάς του, οἰαδήποτε καὶ ἀνήντης αἰτίᾳ τῆς ἐκρύθμου τῶν πραγμάτων αὐτοῦ καταστάσεως. Le banqueroutier εἶναι χρεωκόπος ή τολμηρὸς ή δόλιος. La faillite ἐνδέχεται νὰ προηλθεν ἐξ ἀνάγκης, ἐκ πραγματικῶν ζημιῶν, ἐμπορεῖ νὰ ἔναι ἀθώα. La banqueroute εἶναι χρεωκοπία πάντοτε ἔνοχος καὶ ἀτιμωτική. Le failli εἶναι ἀνθρωπος ἀξιος πολλάκις οἴκτου καὶ συγγράμμης, le banqueroutier δὲ πάντως ἀξιοτιμώρητος. Διὰ τοῦτο ο ἐμπορικὸς τῆς Γαλλίας κώδηξ δὲν λέγει τίποτε περὶ τιμωρίας τῶν πρώτων, des faillis, ἐπιβάλλει δὲ διαφόρου βαθμοῦ ποινὰς εἰς τοὺς δευτέρους, les banqueroutiers, καθόσαν ή χρεωκοπία, la banqueroute, εἶναι ή ἀπλῆ, simple, ἢτοι προηλθεν ἐξ ὀλιγωρίας καὶ προφανῶς παρατόλμων ἐπεγειρήσεων, ή δολίχ, frauduleuse, ἢτοι ἔγεινε πρὶ; λήστευτην

τῶν δικαιοστῶν. Λειπόμενος δυστυχήσας ὅστις ἀντὶ ν' ἀποφύγη τοὺς γρίστας, ἀφίγεται εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν, παραδίδων εἰς αὐτὸν ὅ, τι λοιπὸν ἐκ τῆς περιουσίας του. Le banqueroutier échoue dans sa fortune en laissant à l'autre tout ce qu'il possède.

FANER. FLÉTRIR. Μηρκίνω, ἐπὶ ἀνθέων. Τὰ δύο ταῦτα διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τὸ μῆλον καὶ τὸ ἥπτον· τὸ δεύτερον εἶναι ἴσχυρότερον τοῦ πρώτου. La fleur qui n'est que fanée, τὸ μηρκίνην ἄνθισ δύνεται ν' ἀναλάβῃ τὴν πρώτην αὐτοῦ ζωρότητα καὶ λαμπρότητα· la fleur flétrie τὸ ἀπομηρκίνην ἀθο; δὲν ἀναλαμβάνει πλέον. Ή αὐτὴ διαφορὰ τηρεῖται καὶ ἐπὶ τῆς μεταφορικῆς σημασίας, οἷον ὅταν πρόκειται περὶ καλλονῆς. Une beauté fanée, ήτις ἀργίζει νὰ παρακυάζῃ. Une femme flétrie, ή ἐργατικῶμένη γραῦς.

FATAL. FUNESTE. Δυστυχής, ή ὀλέθριος. Amour fatal ή funeste, guerre fatale ή funeste. Τὸ πρῶτον θεωρεῖται ως πρὸς τὴν αἰτίαν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· τὸ δεύτερον, ως πρὸς τὴν φύσιν καὶ τ' ἀποτελέσματά του· τὸ πρῶτον εἰν' ἔργον τῆς τύχης, τὸ δεύτερον, τῆς κακίας πολλάκις καὶ ἀτασθαλίας τοῦ ἀνθρώπου. Une guerre fatale καλεῖται ὁ πόλεμος διὰ τὴν γένεσιν αὐτοῦ τὴν ὀλεθρίαν· une guerre funeste, διὰ τὰ ποτελέσματά του τὰ ὀλέθρια. Les gens de guerre (οἱ στρατιώται) sont en danger de finir leurs jours d'une manière fatale, et les scélérats (οἱ κακοῦργοι) sont sujets à mourir d'une manière funeste.

FATIGUE. LASSITUDE. Η πολλὴ καὶ ἐπίπονος ἐργασία φέρει la fatigue, τὸν κόπον· η μονότονος ἐργασία, η ἡ γνωμένη γωρὶς εὐχαρίστησιν, προξενεῖ la lassitude, τὴν ἀπαύδησιν.

Η λέξις fatigue λαμβάνεται πολλάκις συνεχόγεινώς ἀντί αὐτῆς τῆς ἐπιψύχθου ἔργωσις· διὸ λέγουσιν ὀδιαφόρως les travaux ή les fatigues de la guerre, où μόχθοι τοῦ πολέμου.

FATIGUER. LASSER. Η ἐπίπονος ἔργωσις fatigue, φέρει κύριον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα διηνεκῶς καὶ ἀμεταβλήτως γινόμενον lasse, φέρει ἀπαύδησιν. On se fatigue à travailler. On se lasse à se tenir toujours debout, à faire des choses qu'on n'aime pas ou qui répugnent.

FAUTE. CRIME. PÉCHÉ. DÉLIT. FORFAIT. La faute, τὸ σφάλμα ή πτωτική παράπτωμα μετέγει τῆς ἀσθενείας τῆς ἀνθρωπίνου φύτεως, καὶ παρεκάινει τοὺς κκνόντας τοῦ καθήκοντος. Le crime, τὸ ἔγκλημα, προέρχεται ἐκ μοχθηρίας ψυχῆς καὶ ἀθετεῖ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Le péché, ἀμάρτημα, εἶναι παρέκλασις τῶν θρησκευτικῶν παραγγελμάτων, καὶ μάχεται πρὸς τὴν συνείδησιν. Le délit, παρανομία, παγάκει ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῶν πολιτικῶν νόμων, διὸ καὶ εἶναι ὁρὸς δικαιονίκος. Le forfait, πακούργημα, προέρχεται ἐκ παντελοῦς πωρώσεως καὶ διαρθρῆς τῆς καρδίας, ἀνατρέπει ἄρδην τὰς βάσεις τῆς ιθυαγῆς, καὶ προσβάλλει τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Les emportements de la colère et les intrigues de la galanterie (*αἱ ὅργαι καὶ τὰ ἔρωτικὰ*) sont des fautes; les calomnies et les assassinats (*αἱ διαβολαὶ καὶ οἱ φάνοι*) sont des crimes; les mensonges et jugements téméraires (*αἱ ψευδολογίαι καὶ αἱ περὶ τῶν πλησίον τολμηρὴν κρίσεις*) sont des péchés; les duels et les contrebandes (*αἱ μονομαχίαι καὶ αἱ λαθρεμπορίαι*) sont des délits; les incendies et les empoisonnements (*αἱ πυρκαϊκὲ καὶ αἱ φρουρακεῖαι*) des forfaits.

Κατὰ ταῦτα le forfait εἶναι τι δεινότερον τοῦ crime, καὶ τοῦτο πάλιν δεινότερον τοῦ faute. Le délit ἔχει πρὸς τοὺς

νόμους τῆς πολιτείας ὅπως le péché πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς θρησκείας.

FAVORABLE. PROPICE. Ηλικὴ δὲ τι μᾶς βοηθεῖ, μᾶς διευκολύνει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡμῶν nous est favorable· πᾶν δὲ τι παρέχει ἡμῖν ἀρωγὴν καὶ προστασίαν nous est propice.

FÉCOND. FERTILE. Πᾶν τὸ ἐκ φύσεως γόνιμον καλεῖται fécond· πᾶν δὲ τὸ διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἀνθρώπου καταστὰν εὔφορον λέγεται fertile. Οἶον τὰ ὧδε, οἱ πυρῆνες, τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν εἴναι seconds où sont fertiles, διότι περιέχουσιν ἐν ἑκατοῖς τὴν γονιμοποιὸν δύναμιν· les femelles des animaux, τῶν ζώων τὰ θήλες, εἴναι ώσπερτοις καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον fécondes, où sont fertiles. Γῆ γέρσος πλὴν φύσει λιπαρὰ καὶ διὰ τοῦτο παράγουσα πλῆθος ἀκαλλιεργήτων φυτῶν καλεῖται féconde, γόνιμος· ἄρουρα δίδουσκ διὰ τῆς καλλιεργείας ἀφθονίαν καρπῶν εἴναι καὶ λέγεται fertile, εὔφορος. Un pays est fertile en blés, en vins, en olives. Άνευ τῆς γεωπονίας δὲν ήθελε παραγάγει οὐδὲν τούτων.

Ωταύτως εἰς τὰ μεταλλεῖα, les mines, δίδεται τὸ ἐπίθετον fécondes καὶ ὥχι fertiles.

FÉCONDER. FERTILISER. Ή αὐτὴ διαφορὰ ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τῶν ἐπιθέτων fécond, fertile, υφίσταται καὶ μεταξὺ τῶν ῥημάτων féconder, fertiliser. Τὸ féconder λέγεται ἐπὶ παντὸς δὲ τι μεταδίδει εἰς τὴν γῆν σπορεῖα γονιμότητος, ἡ αὐξάνει τὰ ήδη ὑπάρχοντα ἐν αὐτῇ τὸ fertiliser ἐπὶ παντὸς δὲ τι ἀναπτύσσει τὰ σπορεῖα ταῦτα. Les engrais fécondent la terre, τὰ λιπάσματα γονιμοποιοῦσι τὴν γῆν· ἀλλὰ διὰ τῆς ἀρόσεως, τῆς σπορᾶς, καθ.στῶμαν αὐτὴν εὔφορον, nous la fertilisons.

FERMETÉ. CONSTANCE. Σταθερότης. Fermeté εἶναι περιττωμένη, λελογισμένη ἐπιμονὴ ἀνδρείας ψυχῆς εἰς τὰς ἀπο-

φάσεις αύτης, ἀπ' ἐναντίκς τῆς τυφλῆς καὶ ἄφορος ἴσχυρογνωμοσύνης, ορινάτρετέ. Constance εἶναι ἀρετὴ διής ἐμμένομεν πιστοί εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ἀληθιοῦ, τοῦ καλοῦ, τοῦ δικαίου.

FERMIER. MÉTAYER. Καλεῖται οὗτος ὁ γεωργός ὁ καλλιεργῶν ξένον ἀγρὸν, καὶ διανεμόμενος τὴν ὥρελειαν μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἀγροῦ, ὁ ἐπίμορτος γεωργός. Καὶ ἂν μὲν οὗτος ἀποδίδῃ εἰς τὸν ιδιοκτήτην ὥρισμένον ποσὸν ἀργυρίου ἢ καρπῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς εὐχορίας ἢ ἀφορίας τοῦ ἔτους, λέγεται ιδίως fermier· ἂν δὲ διανέμηται κατὰ μίαν τινὰ ἀναλογίαν μετὰ τοῦ ιδιοκτήτου τὴν ἑτάσιον συγκομιδὴν εἴτε καλὴν εἴτε κακὴν, τότε ὄνομάζεται métayer.

FLAIRER. SENTIR. Τὸ sentir ἐνταῦθα λαμβάνεται ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ flairer, σερραίνομαι· διαφέρει δὲ τούτου καθότι τὸ μὲν flairer εἰν̄ εὐγρηστὸν δέκαν τις ὀσφραίνεται τι διότι εὐχαριστεῖται εἰς τὴν ὁσμὴν αὐτοῦ· τὸ δὲ sentir, ὅπως δοκιμάσῃ τὴν ὁσμὴν αὐτοῦ.

FLAMBEAU. TORCHE. Flambeau εἶναι δύριώδης κηρύνη λαμπτὰς διαχέουσα μέγχ φῶς. Torche, δὰς ἐκ ξύλου ῥητινώδους ἢ ἄλλης ὕλης φλογιστῆς διαχέουσα πένθιμον φῶς. Les flambeaux εἰν̄ εὐγρηστοί εἰς τὰς γαρμοσύνους τελετὰς καὶ πανηγύρεις, les torches εἰς τὰς ἐπικηδείους καὶ πενθίμους τελετάς.

FLEURISSANT. FLORISSANT. Ἀνθηρός. Τὸ πρῶτον λαμβάνεται κυριωνυμικῶς, τὸ δεύτερον μεταφορικῶς. Des prés fleurissants, un arbre fleurissant, λειμῶνες ἀνθηροί, δένδρον ἀνθοῦν. Un état florissant, un commerce florissant, ἐπικράτεια ἀνθηρά, ἀκμάζουσα, ἐμπόριον ἀκμάζον.

FLEUVE. RIVIÈRE. Fleuve μέγχς ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν. Rivière, μικρὸς ποταμὸς εἰσρέων εἰς ἔτερον μέγχν ποταμόν. Εἶναι ὅμως περιστάσεις καθ' ἃς προτιμᾶται ἡ ὄνομασία rivière, καὶ ἂν πρόσηπται περὶ μεγάλου ποταμοῦ οἷον

περὶ ἐμπορικοῦ ποτάμου λέγουσι la rivière est marchande, καὶ ὅχι le fleuve est marchand. Τὸ ποτάμιον ὕδωρ λέγεται eau de rivière καὶ ὅχι de fleuve. Λέγουσιν, aller puiser de l'eau à la rivière, ὅχι au fleuve.

FLUIDE. LIQUIDE. Fluides, ύδωρτὰ, καλοῦνται τὰ σύρατα ὃν τὰ μόρια ἔχουσι τόσον μικρὰν συνεκτικὴν δύναμιν, ὅστε διοικούσινοι περὶ ἀλληλα, ὡς ὁ ἄττη, ὁ ὑδράργυρος, τὸ ὕδωρ κτλ. Liquides, ὑγρά, λέγονται ὅσα ἐκτὸς τῆς εἰρημένης ιδιότητος ἔχουσι καὶ ἄλλην, νὰ διαβρέχωσι καὶ ὑγραίνουσι τὰ ἐν αὐτοῖς βαπτιζόμενα, οἷον τὸ ὕδωρ, τὸ ἔλαιον κτλ.

Πᾶν ὅ,τι ὑγρὸν, liquide, εἶναι καὶ ἔρευτὸν, fluide, οὐχὶ δὲ καὶ τάναπαλιν.

PAR FORCE. PAR LA FORCE. Αἱ δύναμις αὗται φράσεις διαφέρουσι κατ' ἔννοιαν: régner par force, σημαίνει βασιλεύωντες ἀνάγκης, ἀκουσίως: régner par la force, βασιλεύων διὰ τῆς βίας, μεταχειριζόμενος βίαν.

FORGER. CONTROUVER. Forger un fait, γαλαζεύω, πλάττω ψευδός τι μὲ σκοπόν νὰ βλάψω τινά. Controuver un fait, ζητῶ νὰ παραστήσω τὸ ψευδὲς ὡς ἀληθὲς πρὸς ειονδήποτε σκοπόν.

FRAGILE. FRÈLE. Fragile, εὔθραυστον, λέγεται ὅ,τι δὲν εἴνελαστικὸν καὶ θραύσται εύκόλως, οἷον ὁ ὄχλος. Frèle, εὐθλαστον, ὅ,τι εύκόλως λυγίζεται καὶ θλαττᾷ, οἷον ὁ καυλὸς πολλῶν φυτῶν. Le verre est fragile, une tige est frèle.

FRISSON. FRISSEMENT. Φρίξη, φρικήσις τῆς ἐπιδερμίδος; συμβαίνουσα ἐκ διαφόρων φυσικῶν ή ἡθικῶν αἰτίων: καὶ ἀν μὲν ἦναι ισχυρὰ καὶ διαρκής, καλεῖται frisson, ἀν δὲ λαφύρης καὶ ἀκαρικία, frissement.

FRUGAL. SOBRE. TEMPÉRANT. Frugal, ὁ ὀλιγαρχής, ἴδιως περὶ τὴν ἐδωδήν, ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἡ φύσις τῷ

προσφέρει, καὶ ἀπορεύγων τὴν τρυφήν. Sobre, ὁ νηφάλιος, κυρίως μὲν ὁ περὶ τὴν πόσιν, κατέκτασιν δὲ καὶ περὶ τὴν βρῶσιν λιτόθιος, ὁ ἀπορεύγων τὴν περὶ ταῦτα ὑπερβολήν. Tem-pérant, ὁ τῶν φυσικῶν ἐν γένει ἡδονῶν, ἐν αἷς καὶ αἱ τῆς πόσεως καὶ βρώσεως, ἐγκρατής.

La frugalité ἀφορᾷ τὴν ποιότητα, ἐνδέχεται τὰ φργητὰ νὰ ἔναι ἄφθονα ἀλλ' οὐχὶ πολυτελῆ· αὕτη συνιστᾶται ὑπὸ τῆς οἰκονομίας. La sobriété ἀποθλέπει τὴν ποσότητα· τὰ μὲν βρώματα καὶ οἱ οἶνοι ἐνδέχεται νὰ ἔναι ἐκλεκτοὶ, ή δὲ χρῆσις αὐτῶν μετρίᾳ· συνιστᾶται δὲ ὑπὸ τῶν ιατρῶν. La tempérance μόνη συνιστᾶται κυρίως ὑπὸ τῆς ἀθηναϊκῆς, διὸ εἶναι καὶ ἐκ τῶν τριῶν ἡ μόνη ἀληθής ἀρετή.

FUGITIF. FUYARD. Fugitif, ὁ φυγάς, ὁ φεύγων τὴν ἔχυτοῦ πατρίδα. Fuyard, ὁ στρατιώτης ὁ λιπόν τὴν ἔχυτοῦ σάξιν καὶ τραπεῖς εἰς φυγήν.

FURIE. FUREUR. Μανία, παραφορά. La furie εἶναι τι ἰσχυρότερον, βιαιότερον τοῦ fureur, εἶναι πῦρ καταναλίσκον, ἀκατάσχετον.

¶.

GAGER. PARIER. Στοιχηματίζω. ὅταν ὁ στοιχηματίζων διασχυρίζεται δτι γνωρίζει τὴν περὶ τοῦ ἀμφισσητουμένου πράγματος ἀλήθειαν, εἰν' εὔχροντον μᾶλλον τὸ φῆμα gager. ὅταν δὲ πρόκηται περὶ πράγματος ἀδήλου ὅπερ δύνεται ν' ἀποθῇ οὕτως ἢ ἀλλως, οἷον εἰς τὰ τυγηρὰ παιγνίδια, τότε μεταχειρίζονται μᾶλλον τὸ φῆμα parier. Ή αὐτὴ διαφέρει ὑπάρχει μεταξὺ τῶν οὐσιαστικῶν gageure καὶ pari, στοιχηματίζω, περίδοσις.

GAIN. PROFIT. BÉNÉFICE. ÉMOLUMENT. LUCRE. Gain εἶναι κέρδος ποριζόμενον ἐκ τῆς ἔργασίας, ἐκ τῶν ἐμπορικῶν ή βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Le gain journalier d'un ouvrier, les gains du commerce, les gains d'une entreprise, les gains d'un métier, d'une profession.

Profit εἶναι ἡ ὀφέλεια ήν ἔξαγει τις ἐκ τῆς γρήσεως τῶν πραγμάτων, παρεκτὸς τῆς ἀξίας ήν καὶ ἑαυτὰ κέκτηνται, οἷον καλλιεργῶν τὰς γαίας, ἐκμισθῶν τὰς οἰκίας, καὶ τὰ τουταῦτα. On tire le profit d'une terre lorsqu'on la cultive ou qu'on la fait cultiver à son compte. On tire du profit d'un verger par la vente du fruit. On tire du profit d'un cheval, d'une voiture, en les louant (évoικιάζων αὐτά).

Bénéfice λέγεται τὸ κέρδος σχετικῶς πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν δαπάνην. "Αν ἡγόρασκ πρᾶγμά τι χιλίας δραχμὰς καὶ μετεπώλησα αὐτὸς χιλίας πεντακοσίας, ἔχω κέρδος πεντακοσίων δραχμῶν, j'ai un gain de cinq cents drachmes. "Αν θεωρήσω τὸ κέρδος τοῦτο σχετικῶς πρὸς τὴν ὄποιαν μοι ἐστοιχίσε τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο δαπάνην, j'ai un bénéfice de cinq cents drachmes, ἔχω δρελος πεντακοσίων δραχμῶν. Εἶναι δὲ συνίθιως εὔχρηστος ἡ λέξις ἐπὶ μεγάλων ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦσι μεγάλας προκαταβολὰς γρημάτων διὸ λέγουσι de petits profits καὶ de gros bénéfices. Bénéfice καλεῖται ὁσαύτως πᾶν ὅ, τι κερδαίνει ὑπάλληλός τις ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ καὶ ὁρισμένου αὐτοῦ μισθοῦ (tout ce qui n'entre point dans les appontements fixes d'une charge, d'un emploi), τὰ λεγόμενα τυχηρά. Son emploi lui rapporte six mille francs sans les bénéfices. Κερδίζει ἀπὸ τὴν θέσιν του ἔξακτισχίαι φράγκαι πλὴν τῶν τυχηρῶν.

Les émoluments εἶναι λέξις σημαίνουσα σύμπασαν τὴν πρόσοδον ὑπάλληλου τινὸς καὶ τὴν ἐκ τῆς τακτικῆς αὐτοῦ

μισθοδοσίας (appointements & traitement) καὶ τὴν ἐκ τῶν τυχηρῶν (bénéfices & revenants-bons).

Lucre λέξις ὀλίγον εὔχρηστος, λαμβάνεται ἐπὶ παντὸς εἰδούς κέρδους, καὶ παρεμφάνει συνήθως φιλοχρηματίαν ἀπληστον καὶ ἀφιλότιμον.

GARDER. RETENIR. Garder, κρατῶ, δὲν θέλω νὰ δώσω τι ἀνῆκον εἰς ἐμέ. Retenir, κρατῶ, δὲν θέλω ν' ἀποδώσω τ' ἀλλότρια. Nous gardons notre bien; nous retenons celui d'autrui.

GAUCHERIE. MALADRESSE. Ἀμφότεραι αἱ λέξεις σημανοῦσι τὴν φυσικὴν ἀδεξιότητα, τὴν σκαιότηταν ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη, la gaucherie, ἀναφέρεται μᾶλλον εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς λειτουργίας αὐτοῦ· ἡ δευτέρα, la maladresse, μᾶλλον εἰς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ.

GENTILS. PAÏENS. Ἐθνικοὶ, εἰδωλολάτραι. Gentils, ἔθνικοι ἢ τὰ ἔθνη, καλοῦνται πάντες ὅσοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Ἑβραίους, δὲν ἐγίνωσκον οὐδὲ ἐλάτρευον τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἡ πρὸς τὸν ιουδαϊσμὸν ἀντίθεσις αὕτη ἐκφράζεται πάντοτε ἢ ὑπεννοεῖται ὅσακις γίνεται γρῆσις ταύτης τῆς λέξεως. Le caractère le plus essentiel de la loi de Jésus-Christ est de réunir sous les mêmes règles le Juif et le gentil, le Grec et le barbare. (Massillon). Païen εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ Χριστιανοῦ, ως τὸ gentil τοῦ Ἑβραίου. Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ χριστιανισμοῦ ὄνομάτιθησαν païens, λατινιστὶ pagani ἢτοι χωρικοὶ, πάντες οἱ ἐμμένοντες εἰς τὴν πολυθείαν, εἴτε διότι οὗτοι κατέφυγον εἰς τὰς κώμας, εἴτε διότι οἱ τὰς κώμας οἰκοῦντες, οἱ χωρικοὶ, διετήρησαν ἐπὶ πλείονα χρόνων τὴν ἀρχαίαν λατρείαν τῶν θεῶν. Quoique infidèle, quoique p a i e n le père du grand Constantin avait des officiers et des soldats chrétiens. (Bourdaloue).

GÉRER. RÉGIR. ΔΙΟΙΚΕΣΙΝ. Τὸ μὲν γέρειν διοίκησιν, ἐπιμέλειαν πραγμάτων ὑπεξόύσιον, ὑπακούουσαν εἰς ἀνωτέρους, ἢ ἐπιτροπείαν ἔξιν τῶν ὑποθέσεων· τὸ δὲ régir διοίκησιν αὐτεξόύσιον, ἀνεξάρτητον, ἢ διοίκησιν τῶν ιδίων πραγμάτων. On gère les affaires des autres. On gère une affaire, une tutelle (*κηδεμονείαν*) qu'on s'est chargé de conduire. Un monarque régit son royaume, un évêque son diocèse, l'esprit le corps, Dieu l'univers. On régit un bien, une terre qu'on fait valoir.

GESTICULER. FAIRE DES GESTES. Χειρονομῆσαι. Ἡ φράσις faire des gestes λαχθάνεται ἐπὶ καλοῦ, καὶ σημαίνει τὸν διὰ τῶν ἐξωτερικῶν συγμάτων ἔργηνεύοντα τὰ αισθήματα αὐτοῦ, ἢ προσθέτοντα δύναμιν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα. Tὸ gesticuler σημαίνει κάμνω σγήματα γελοῖς, συγγότεροι τοῦ δέοντος, μὴ συνάδοντα μὲ τοὺς λόγους, ἢ μεμονωμένα καὶ μηδὲν ἐκφράζοντα. Le singe (*ὁ πιθηκός*) gesticule. L'acteur (*ὁ σκηνικός*) et le prédicateur (*ὁ ιεροκήρυξ*) font des gestes. Τὰ σγήματα, les gestes, ἐκπίπτουσι πολλάκις δι' ὑπερβολὴν εἰς γελοῖς χειρονομίας, gesticulations.

GIBET. POTENCE. ἈΓΓΡÓΝΤΗ. Le gibet εἶναι τὸ εἶδος τῆς ποιῆς· la potence, τὸ ὅργανον αὐτῆς. Mérriter le gibet. On fait périr par le gibet. On dresse la potence pour celui qui est condamné au gibet. Ἀλλ' ἐνίστε gibet λαχθάνεται συνεκδοχικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ ὅργάνου. Envoyer au gibet, porter au gibet.

GIBIER. VENAISON. ΓΙΒΙΕΡΟΣ. Gibier εἶναι λέξις κοινὴ εἰς ὅλα τὰ ἄγρια ζῶα τὰ διὰ τῆς θύρας φρουεύμενα ἢ ἀγρευόμενα, καὶ χρησιμεύοντα εἰς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς οἱ κάπροι, οἱ ἔλαφοι, οἱ δορυφόροι, ἀτιναὶ ιδίως λέγονται gros gibier· οἱ

λαγωοί καὶ λαγιδεῖς ἄτινα λέγονται menu gibier· αἱ πέρδικες, οἱ ὄρτυγες, αἱ κύριλαι, τὰ ἴδιοις καλούμενα gibier à plumes. Venaison δὲ ὄνομάζουσι τὸ εἰς τροφὴν παρεσκευασμένον κρέας τῶν μεγάλων θηριαλώτων ζώων, οἷον κάπρων, δορκάδων, κτλ. Il nous a fait manger beaucoup de venaison. Ήχρέθηκεν ἡμῖν πολλὰ θήρεια κρέατα.

GLOIRE. CÉLÉBRITÉ. La gloire, ἡ δόξα, ἀνήκει εἰς μόνον τοὺς ἀλιθῶς μεγάλους ἄνδρας. La célébrité, ἡ φήμη, δύναται νὰ προέλθῃ ἐπίτης καὶ ἐκ τῶν μεγάλων ἐγκλημάτων ὡς καὶ ἐκ τῶν μεγάλων ἀρετῶν.

GOLFE. BAIE. ANSE. Le golfé εἶναι μέγας κόλπος θαλάσσης. La baie, κόλπος μικρότερος ἢ μυχὸς, στενὸς κατὰ τὸ στόμιον καὶ εὐρυνόμενος εἰς τὰ ἔντος. L'anse εἶναι μικρότερος μυχὸς ἢ ὅρμος.

GOURMAND. GOULU. GLOUTON. Gourmand, λέγος, γαστρίμαργος, ὁ ἀγαπῶν τὰ τρυφῆλα φαγητὰ καὶ δεινὸς περὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ὡς gourmet ὁ γνώστης καὶ φίλος τῶν ἀγαθῶν οἴνων. Τοιοῦτος ἦτον ἐκ τῶν ἀρχαίων ὁ Ἀρίστιππος. Goulu, ὁ τρώγων πολὺ, λειψαργος ἢ ἀδιηράγος. Glouton, βορὸς, σημαίνει ἔτι ἀνώτερον βαθύὸν λαψαργίας. Ο τοιοῦτος δὲν τρώγει, καταβρογθίζει· ἡ κοιλία του ὀμοιάζει βάραθρον. Irus (ὁ Ομηρικός Ἰρος) étais un mendiant célèbre dans Ithaque pour sa gloutonnerie; car il mangeait toujours et était toujours affamé. (Fénelon).

GOUVERNEUR. PRÉCEPTEUR. Gouverneur λέγεται ὁ παιδαγωγὸς πρίγγηπος ἢ ἀνὴρ ὑψηλῆς περιωπῆς παιδάρι. Précepteur, ὁ παιδαγωγὸς ἴδιωτου παιδός.

GRAIN. GRAINE. Άμυντερα σημαίνουσι τὸν σπόρον τῶν φυτῶν· ἀλλὰ grain λέγεται ὅταν ὁ αὐτὸς ἦναι καὶ σπόρος καὶ καρπὸς, ἀλλοι τοῦ σίτου, τῆς κοιλῆς καὶ τῶν τοιούτων· graino

δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν φυτῶν. On sème des grains de blé (*σίτου*), d'avoine (*βρόμου*) pour avoir de ces mêmes grains; on sème des graines pour avoir des melons (*πέπονας*), des fleurs (*ἄνθη*) des herbages (*λαχανικὰ*) κατλ.

DE BON GRÉ. DE BONNE VOLONTÉ. DE BON COEUR.
DE BONNE GRACE. Ὁ πράττων τι πράττει αὐτὸς de bon gré, έκουσίως, ὅταν δὲν τὸν βιάζῃ τις νὰ τὸ πράξῃ de bonne volonté, εὐχαρίστως, ὅταν δὲν αἰσθάνεται ἀποστροφὴν πρὸς αὐτός de bon cœur, ήδεώς η προθύμως, ὅταν αἰσθάνεται καὶ κλίσιν πρὸς τὸ ἔργον de bonne grâce, ἀσμένως, ὅταν δεικνύῃ εἰς τοὺς ἄλλους ὅτι εὐρίσκει εὐχαρίστησιν εἰς τὸ πραττόμενον.

Ce qui est fait de bon gré est fait librement (*πράττει ἐλευθέρως*); ce qui se fait de bonne volonté est fait sans peine (*ἀνευ δυσκερείας*); ce qui est fait de bon coeur est fait avec affection (*μετ' ἀγάπης*); ce qui est fait de bonne grâce est fait avec politesse (*φιλοφρόνως*).

Il faut se soumettre de bon gré aux lois, obéir à ses maîtres de bonne volonté, servir ses amis de bon coeur, et faire plaisir à ses inférieurs de bonne grâce.

GUIDER. CONDUIRE. MENER. Ὁδηγῶ. Επὶ μὲν τοῦ guider ὁ ὁδηγῶν ἀποτείνεται εἰς τὸν νοῦν ἐκείνου διὸ ὁδηγεῖ, φωτίζει αὐτὸν περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ὑφηγεῖται αὐτῷ τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. La science, l'art, la règle, les étoiles, la boussole nous guide mais ne nous conduit ni ne nous mène. Διὰ ταῦτα τὸ guider λέγεται μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων καθὸ λογικῶν ὄντων. On ne guide que les personnes, mais on conduit ou on mène une entreprise, des affaires, des

voitures. Επὶ δὲ τοῦ conduire ὁ ὁδηγῶν ὁδηγεῖ ἀρχικάτερον, ἐπιβάλλων τὴν θέλασίν του εἰς τὸν ὁδηγούμενον, καὶ ἀναλαμβάνων αὐτὰς τὴν πᾶσαν εὐθύνην. Un général conduit une armée. Τὸ δὲ mener ἐμφαίνει ἀπλῶς τὴν μηχανικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄγειν τυνά. On mène un enfant par la main.

Ιδοὺ καὶ ἔτερα παραδείγματα ἔξηγοῦντα καὶ πιστοῦντα τοὺς ἀνωτέρω ὄρισμάν. L'art guide le médecin, le médecin conduit le malade, et la nature mène le malade à la santé ou à la mort. La boussole guide le navigateur, le pilote conduit le vaisseau, et les vents le mènent. L'itinéraire guide le cocher ; le cocher conduit les chevaux; les chevaux mènent la voiture.

III.

HAILLONS. GUENILLES. Καλοῦνται οὕτω τὰ ἥρκη ἀλλ' ή μὲν λέξις haillons διεγείρει τὴν ιδέαν τῆς πτωχίας ἀνευ περιφρονήσεως, ή δὲ λέξις guenilles συνεπάγεται τὴν ιδέαν τῆς ρυπαρότητος καὶ εὐτελείας. Υπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ τόνομα haillons καὶ εὐγενῶς, ὡς ἐν τῇ ἑξῆς φράσει: après cette campagne, les troupes firent leur rentrée couvertes de glorieux haillons, μετὰ τὴν στρατείαν ταύτην ὁ στρατὸς ἐπανῆλθεν οὐκαδὲ καλυπτόμενος μὲνδοξα ἥρκη. Ἀλλ' ή λέξις guenille τηρεῖ καὶ ἐπὶ μεταφορᾶς τὸ εὐτελές τῆς ἐννοίας. Le corps cette guenille.

HAÏR. DÉTESTER. ABHORRER. Μισῶ, στυγέω. Τὸ dé-tester καὶ τὸ abhorrer διαφέρουσι τοῦ haïr κατὰ δύναμιν, ἐκφράζοντα μῆσος ἴσχυρότερον ἀλλήλων δὲ διαφέρουσι καθ-

ότι ἐπὶ μὲν τοῦ détester ἐνεργεῖ ὁ νοῦς, ἡ κρίσις, ἐπὶ δὲ τοῦ abhorrer τὸ αἰσθημα, ἡ πάθεια. Bien loin de détester les auteurs de ces maximes, vous avez de l'estime pour eux (Pascal). On abhorre δὲ τι δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ ὑποφέρῃ, πρὸς δὲ τι αἰσθάνεται σφοδρὴν ἀντιπάθειαν, αἰσθημα ἀποστροφῆς ἀκατανίκητον. L'âme chrétienne abhorrait comme un monstre le péché. (Bourdaloue).

HALEINE. SOUFFLE. L'haleine, ἡ πνοή, εἶναι θυγός, φυσική καὶ ἀραιά ἐκ τῶν πνευμάτων καὶ τοῦ στόματος ἔξοδος τοῦ άέρος. Le souffle, τὸ φύσημα, εἶναι βιαστέρον καὶ πυκνότερον, γινόμενον διὰ συνθλίψεώς τυνος τῶν χειλέων. Καθὼς δὲ ἡ γένεσις εἶναι διάφορος, διάφορα εἶναι καὶ τὸ ἀποτελέσματα ἀμφοτέρων. Il μὲν πνοὴ θερμαίνει, τὸ δὲ φύσημα ψύχει, avec l'haleine vous échauffez, vous refroidissez avec le souffle. Διὰ τῆς πνοῆς φέρεις κλόνον εἰς τὴν φλόγα τῆς λαμπάδος, διὰ τοῦ φυσήματος σθεννύεις αὐτὴν, votre haleine fera vaciller la lumière d'une bougie, votre souffle l'éteindra.

Διὰ ταῦτα λέγουσι le souffle des aquilons, ἡ σφοδρὰ τῶν βορείων ἀνέμων πνοή, καὶ l'haleine des Zéphyrs, τὸ ἄημα τῶν Ζεφύρων.

HALETANT. ESSOUFFLÉ. Haletant, ασθμαίνων, εἶναι ὁ ἔχων τὴν ἀναπνοὴν πυκνὴν, διαπεκομμένην, ἐπίμοχθον· essoufflé, πνευστιῶν, ὁ μὴ δυνάμενος πλέον ν' ἀναπνεῖσθαι.

Πνευστιῶν τις, on est essoufflé, διὰ σωματικὸν κάποιον, δρόμον, ἡ μέγαν τινὰ ἀγῶνα. Εκτὸς τοῦ σωματικοῦ κάποιου, ψυχικὴ συγκίνησις, ὁ φόβος, ἡ γαρξὴ, ἡ ὀργὴ, τὸ μῆτος, προξενοῦσι τὸ ἔτερον πάθος, rendent haletant.

HAMEAU. VILLAGE. BOURG. Άν οἰκαδομήσῃ τις πλησίον ἀλλήλων ὅλιγας τινὰς οἰκίας ἐν τῇ ἔξοχῇ, γίνεται un hameau, χωρίου· πρόσθις εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἐκκλησίαν ἔν-

οριακήν, καὶ ἔχεις un village, κώμην· ἀν ἡ κώμη αὕτη ἀποκτήσῃ καὶ ἀγορὰν τακτικήν, ἀποθαίνει un bourg, κωμόπολις.

HASARDER. RISQUER. Ἀποκινδυνεύει, ῥιψοκινδυνεύει. Όταν ἡ ἔκβασις ἐπιχειρήσεως τινος ἦναι ἀδέξαιος, ὅταν ἐνδέχεται ἐπίσης νὰ ἔντυχης ἢ δυστυχής, ἔχει γάρ το δῆμος hasarder. Ἐπὶ τοῦ risquer θεωρεῖται πιθανότερος ὁ κίνδυνος τῆς ἀποτυχίας. Celui qui hasarde une somme au jeu, au commerce, c'est-à-dire risque de perdre tout ce qu'il a mis en jeu, tout ce qu'il a acheté, tout ce qu'il a vendu, tout ce qu'il a gagné.

HATIF. PRÉCOCE. PRÉMATURE. Οἱ πρωτοφραντεῖς ἢ πρωτόδρεπτοι καρποὶ λέγονται hatifs. Οἱ καρποὶ οἱ δι' ἐπιμελοῦς καλλιτργείας καὶ κατὰ φυσικὸν τρόπον προλαμβάνοντες τὸν συνήθη καιρὸν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ εἰδόους τῶν καλοῦνται précoces, πρώιμοι. Οἱ δὲ διὰ βεβιασμένου τρόπου φρινόμενοι πρὸ τοῦ ὀρισμένου καιροῦ, ἢ τόσον ἐνωρίς ὥστε μένουσιν ἀτελεῖς καὶ δὲν ἐρικνοῦνται τῆς ἀπαιτουμένης ὠριμάντεως, οὗτοι καλοῦνται prématurés, πρόωροι. Avec des arbres d'une espèce choisie dans une terre bien exposée vous avez des fruits précoces; avec des serres chaudes vous obtenez des fruits prematurés. Καὶ μεταφρονῶ, un esprit précoce, τὸ ἐνωρίς ἀνυπογνόν πνεῦμα· un enfant précoce, παιδίον δεικνύον εὐφυῖαν δυσκολίαγον πρὸς τὴν ἀλικίαν του. Une mort prématuée, ἄωρος θάνατος· une vieillesse prématuée, πρόωρην γῆρας· une affaire, une entreprise prématuée, ἢ πρὸ τοῦ ἀρμοδίου καιροῦ ἐπιχειρισθεῖσα, ἢ μήπω ἐντελῶς ὠριμάσσεις.

HISTORIEN. HISTORIOGRAPHIE. Ἰστορικός, ιστοριογράφος. Historien είναι ὁ συγγραφεὺς ιστορίας γενικῆς ἢ μερικῆς, οἰωνοδήποτε τόπων ἢ καιρῶν. Historiographe λέγεται ὁ λαμβάνων παρ' ἕγεμόνος τινὸς ἢ πολιτείας μισθὸν, ὅπως παραδίδῃ εἰς γραφὴν τὰ δέξια λόγου συμβεβηκότα τῆς βασιλείας ἢ πολιτείας ἐκείνης. Τὸ ἔργον τοῦ ιστοριογράφου ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὰ τοῦ ἀπλοῦ χρονογράφου, annaliste, τὸ δὲ τοῦ ιστορικοῦ είναι ὑψηλότερον, καλλιλογικότερον. Οἱ ιστοριογράφος ἀθροίζει τὴν ὥλην, ὁ ιστορικὸς διατάσσει αὐτὴν καὶ παράγει δόλον τι ἔντεχνον καὶ ἐναρμόνιον.

HOSPICE. HOSPITAL. Hospice είναι κατάστημα φιλανθρωπικὸν, ἀσυλον ἀνεῳγμένον εἰς ἐνδεεῖς γέροντας, εἰς τοὺς τυφλοὺς ἢ τοὺς ἀνίατον νόσον πάσχοντας. L'hospice des Vieillards, des Incurables, des Jeunes Aveugles. Ηόπιταλ είναι τὸ νοσοκομεῖον, ἦτοι κατάστημα ἔνθα τυγχάνουσιν ιατρικῆς θεραπείας καὶ περιποιήσεως οἱ ἀσθενεῖς. Κυρία διαφορὰ τῶν δύω τούτων ὄγομάτων είναι ὅτι ὁ μὲν εἰσαγγέλτης εἰς τὸ πτωχοτροφεῖον, dans un hospice, ἐμβιοτείει ἐν αὐτῷ, ἐκ δὲ τοῦ νοσοκομείου ἔξεργεται τις ἄμα ἀναρρώσας.

HUMEUR. FANTAISIE. CAPRICE. Ἡ ιδιοτροπία ἡ καλούμένη caprice, καὶ ἡ δυσκολία, ἡ δυσπαρέσκεια ἀνευ αἰτίας, l'humeur, ἔγκεινται μᾶλλον εἰς τὴν χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου ἢ δὲ καλούμένη fantaisie, φαντασίᾳ ἢ παράλογος ἐπιθυμίᾳ, εἰς τὰς περιστάσεις αὐτοῦ, ἢ εἰς ἐφήμερόν τινα κατάστασιν. Une coquette a des caprices; un hypocondre ou misanthrope ont de l'humeur; une femme grosse (ἢ ἔγκυος γυνὴ), un enfant ont des fantaisies.

La fantaisie ἀναφέρεται εἰς ὅ, τι ἐπιθυμεῖ τις^τ le caprice, εἰς ὅ, τι ἀπαξιοῖ, περιφρονεῖ. l'humeur, εἰς ὅ, τι βλέπει ἢ ἀκούει. Τὴν λέξιν fantaisie μεταγειρίζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων

ζύων· le caprice καὶ ἐπὶ τῶν ἡθικῶν ἀντικειμένων, les caprices du sort, αἱ τῆς τύχης ιδιοτροπίαι· l'humeur περὶ μόνου τοῦ ἀνθρώπου λεγεται·

II.

IL EST. IL Y A. Τὰ δύω ταῦτα ἀπορέωπα καὶ ὑπαρκτικὰ ῥήματα δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀδιαφόρως τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου. Tò il est παριστάνει τι γενικῶτερον, τὸ il y a μερικώτερόν τι, ἐφαρμοζόμενον εἰς ιδιαιτέρων τινά, ὠρισμένων περίστασιν. Οταν λέγω, π. χ. il est des dangers auxquels l'homme le plus sage ne saurait échapper, εἶναι κίνδυνοι τοὺς ὅποιους ὁ φρονιμώτατος ἀνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ διαφύγῃ, δημιλῶ γενικῶς περὶ τῶν τοιούτων κινδύνων, χωρὶς νὰ ἐφαρμόσω αὐτοὺς εἰς περίστασιν ιδιαιτέρων ἀλλ' ὅταν λέγω il y a dans cette affaire des dangers auxquels vous ne saurez échapper, ὑπάρχουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κίνδυνοι τοὺς ὅποιους δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ διαφύγετε, οἱ κίνδυνοι ὄριζονται, ἐπομένως τὸ il est θὰ ἔτον ἐσφαλμένον.

Tὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ δταν θέλωμεν νὰ ἐλέγξωμεν τινά διὰ πλαγίου τρόπου. Ἡ μορφὴ γίνεται ἀλυποτέρχ διὰ τῆς γενικῆς ἐκφράσεως il est, οἶν, il est des gens qui ne se comportent pas si sagement, εἶναι ἀνθρωποι οἵτινες δὲν διάγουσι πολλὰ φρονιμώς. "Αν ὅμως θέλωμεν νὰ καταστήσωμεν ἐπαισθητότερων εἰς τὸν ἀκούοντα τὴν παρατήρησιν ἡμῶν, ἀν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ λόγος εἰς αὐτὸν ἐκτοξεύεται, λέγομεν il y a des gens qui ne se comportent pas si sagement. Tὸ αὐτὸ ὥσει ἐλέγομεν αὐτῷ ἀπ' εὐθείας, καὶ σὺ εἶσαι ἕξ ἐκείνων.

Η οὐτὴ διαφορὰ τῷρεῖται καὶ ὅταν ἡ πρότασις ἦναι ἀρνητική. Η n'y a que vous qui puissiez me consoler, δὲν ὑπάρχει ἄλλος παρὰ σὲ δυνάμενος νὰ μὲ παρηγορήσῃ. Εγταῦθι προτιμᾶται τὸ il y a, διότι ὁ λόγος εἶναι περὶ ωρισμένου προσώπου. Άλλὰ οὐκ ἔτον ἀτοπὸν ἐν ἐλέγομεν, il n'y a rien qui puisse me consoler, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ δυνάμενον νὰ μὲ παρηγοράσῃ, διότι ὁ λόγος εἶναι γενικὸς καὶ ἀριστος· ἥπτεον il n'est rien qui puisse me consoler. Η n'y a que la religion qui puisse nous consoler des bornes étroites de la vie, δὲν ὑπάρχει ἄλλο πλὴν τῆς Θεοσκεῖας ικανὸν νὰ μᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὸ ἐρήμερον τοῦ βίου· ill'n'est que la religion, οὐκ ἔτον ἐστραγμένην.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ ποιηταὶ καὶ ἀγόρευτες προτιμῶσι τὸ il est τοῦ il y a, καὶ ὅπου τὸ δεύτερον εἴναι ἀρμοδιώτερον, θέλοντες νὰ ποιοφύγωσι τὴν διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον τῶν φωνητῶν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ il y a γαστριδίαν.

INACCESSIBLE. INABORDABLE. Inaccessible, ἀπρόσιτος, εἴναι τις ὡς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν, τῶν περιστάσεων, τοῦ κοινωνικοῦ βαθμοῦ· inabordable δὲ, ὡς ἐκ τοῦ γαραγτῆρος. Les rois sont inaccessible; la colère rend inabordable. Ο ἀπρόσιτος, l'homme inaccessible, δὲν σὲ δέχεται παντάπασιν· ὁ δυσέντευκτος, l'homme inabordable, σὲ δέχεται τάσσον κακῶς, ὥστε προτιμᾶς νὰ μὴ σ'έδεχετο παντάπασι.

INCLINATION. PENSANT. Κλίσις, βοπή. Τὸ δεύτερον είναι ισχυρότερον τοῦ περιττοῦ. On suit son inclination; le penchant entraîne. Ο ἀνθρωπος ἀκολουθεῖ τὴν κλίσιν του, σύρεται δὲ βιαίως ὑπὸ τῆς φυσικῆς βοπῆς. Άμφοτερα λαμβάνονται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. Λέγονται des penchants honnêtes καὶ des inclinations droites, des inclinations perverses καὶ des penchants honteux.

INCOMPRÉHENSIBLE. INCONCEVABLE. ININTELLIGIBLE.

Ακατάληπτος, ἀκατανόητος. Τὸ μὲν incompréhensible ἀναφέρεται εἰς τὴν διάνοιαν, τὸ δὲ inconcevable εἰς τὴν φρντασίαν, τὸ δὲ inintelligible εἰς τὸν λόγον, τὴν ἐρμηνείαν. Mystère incompréhensible, fait inconcevable, phrase inintelligible.

INDEMNISER. DÉDOMMAGER. Ἀποζημιώνω. Τὸ indemniser εἶναι ὅρος μᾶλλον δικαιοκός, σημαίνων ἀποζημίωσιν ὑποχρεωτικήν, διὰ συμβολαίων ἐπιχαλλομένην. Τὸ dédommager ἐκφράζει ἀποζημίωσιν αὐτοπροσάρτετον, ἐξ ἐπισκεψίας, ἐξ οἰκτου, ἐξ φιλανθρωπίας γινομένην. L'indemnité équivaut à apozymatosis akribhestére, autoproterex tou dëdommagement. L'indemnité apodidet τὸ ἵσον ποσὸν τῆς ἀπολεσθείτης περιουσίας le dédommagement τείνει εἰς τὸ γάπιοδόση ἀνάλογον ποσὸν ὀφελημάτων ἢ εύτυχίας. L'État indemnise les possesseurs des terres qu'il exproprie pour cause d'utilité publique; il dédommage autant que possible, par des récompenses honorifiques et des distinctions, les braves qui ont laissé quelque membre sur le champ de bataille.

INDIGNÉ. OUTRÉ. Τὸ δεύτερον ἐκφράζει ἀνώτερον βαθὺδὸν ἀγανακτήσεως ἢ τὸ πρῶτον. Nous sommes indignés d'un mauvais traitement fait à autrui sous nos yeux, ἀγανακτοῦμεν διὰ τὴν εἰς ἔτερον γινομένην ψεριν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν. Nous sommes outrés lorsqu'il est fait à nous-mêmes, δυσαναγεγετοῦμεν ὅταν γίνεται εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς.

INDIRECT. OBLIQUE. Ἐμμεσος, πλάγιος. Ὅταν τὰ ἐπίθετα ταῦτα λαμβάνονται μεταξορικῶς, τὸ oblique τίθεται ἐπὶ κεκροῦ, ὅχι δὲ καὶ τὸ indirect. Parvenir à un emploi par des voies indirectes (έμμεσως) n'est pas y parvenir par des voies obliques (διὰ σκολιῶν, ἀδίκων τρόπων).

INDISPOSÉ. INDISPOSITION. INCOMMODOË. INCOMMODITÉ. Ο ἀδιάθετος, ὁ μαλακῶς ἔχων τὴν ψυχήν. Ἀδιαθεσία. Indisposé λέγεται ὁ ἄνθρωπος, καὶ indisposition, ἡ κατάστασις αὐτοῦ, ὅταν αἰσθάνεται γενικήν τινα καγεξίαν, χωρὶς νὰ δύναται νὰ προσδιορίσῃ οὔτε τὴν ἔδραν τοῦ πάθους, οὔτε τὴν αἰτίαν αὐτοῦ. Incommode ἀπεναντίας καὶ incommodité ὑποθέτουσι γνωστὸν τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης ἀδιαθεσίας. L'indisposition, άσκμαντος καθ'έαυτὴν, ἐνδέχεται νὰ ἦναι ἐνίστε προσανάκρουσμα ἢ συνέπεια βαρείας νόσου· ἡ δὲ καγεξία ἡ καλούμενη incommodité παύει, ἀμα παύσῃ καὶ τὸ αἴτιον αὐτῆς.

INDUSTRIEL. INDUSTRIEUX. Industriel ὁ, τι ἀνάγεται εἰς τὰς μηχανικὰς τέχνας, βιομηχανικόν. Les professions industrielles; productions, richesses industrielles. Καλοῦνται δὲ οὐσιαστικῶς industriels καὶ οἱ τὰς μηχανικὰς μετεργόμενοι τέχνας, οἱ βιομήχανοι. Industrieux εἶναι ὁ ἐπιτήδειος περὶ τι ἔργον, ὁ εύμήχανος.

INFIDÈLE. INFIDÉLITÉ. PERFIDE. PERFIDIE. Ἐλλειψὶς εἰλικρινείας, ἀθέτησις τῶν ύποσχέσεων ὃσας ἔδωκέ τις, ἀποτελοῦσι l'infidèle, τὸν ἄπιστον. ὅταν δὲ οὗτος ταῦτα πράττων ὑποκρίνεται σταθερὰν πίστιν καὶ εὐορκίαν ἀποθαίνει perfide. L'infidélité ἐμπορεῖ νὰ ἦναι ἀπλῆ ἀδυναμία· la perfidie ὑπάρχει ἔγκλημα ἐσκευμένον, ἐπιλελογισμένον.

INHABILE. INCAPABLE. Ηλήν τῆς σημασίας τοῦ ἀνίκανος ήνι ἔχει κοινὴν μετὰ τοῦ incapable, τὸ inhabile σημαίνει προσέτι τὸν νομικῶς ἀνίκανον πρός τι ἔργον, τὸν μὴ ἔχοντα τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τοῦ νόμου ἰδιότητας. On peut être inhabile à posséder une charge, sans être incapable d'en remplir les fonctions. ἐμπορεῖ τις νὰ μὴ ἔχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὕρισμένα προσόντα ὅπως ἀναλάβῃ πολιτικόν τι ἀξίωμα, καὶ δημως νὰ ἦναι ἄλλως ικανώτατος πρὸς αὐτό.

INSUFFISANCE. INCAPACITÉ. INAPTITUDE. Λέξεις συνώνυμοι σημαίνουσαι τὴν ἀνικανότητα. L'insuffisance προέρχεται ἐκ τῆς δυσαναλογίας τῶν μέσων πρὸς τὸν σκοπόν· l'incapacité, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων· l'inaptitude ἐκ τῆς ἀδυναμίας νὰ τ' ἀποκτήσῃ τις.

INSULTER QUELQU'UN. INSULTER A QUELQU'UN. Τὸ πρῶτον σημαίνει ὑβρίζω, λοιδορῶ τινα, τὸ δεύτερον ἐφυβρίζω τινὶ, ἐπιχαίρω ὑβριστικῶς εἰς τὰ δεινά του. Insulter aux malheureux.

S'INTÉRESSER. ETRE INTÉRESSÉ. Τὸ πρῶτον σημαίνει ἐνδιαφέρομαι, τὸ δεύτερον ἔχω συμφέρον. Je m'intéresse à votre sort, ἐνδιαφέρομαι εἰς τὰ κατὰ σὲ ἐκ φιλίας, ἐκ συμπαθείας· je suis intéressé à le servir, τὸ συμφέρον μου ἀπαιτεῖ νὰ τῷ φανῶ χρήσιμος.

INTRIGUE. CABALE. Πραδιουργία. L'intrigue εἶναι σκευωρία, ἁρδιουργία δλίγων ἀτόμων· la cabale, πολυαρίθμου συμμορίας.

■

JACTANCE. FORFANTERIE. Jactance λέγεται πᾶσα κομπορρήμοσύνη· forfanterie, ἡ κομπορρήμοσύνη τοῦ θρασυδεῖλου.

A JAMAIS. POUR JAMAIS. Εἶσαι, διὰ παντός. Τὸ à jamais εἶναι iσχυρότερον τοῦ pour jamais. Λέγουσιν un homme est perdu à jamais, ὅταν ἦναι ἀδύνατον νὰ σωθῇ, ν' ἀνακύψῃ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν δεινῶν· il est perdu pour jamais, ὅταν δὲν ἦναι πιθανὸν ὅτι θέλει σωθῆ.

JOINDRE. UNIR. Συζευγνύω, ἐνόνω. Les choses jointes, τὰ συνεζευγμένα, κείνται πλησίον ἀλλήλων, καὶ δύναται τις

νὰ τὰ γωρίσῃ γωρίς νὰ μεταβάλῃ τὴν φύσιν αὐτῶν· les choses unies, τὰ συνηνωμένα, εἶναι οὕτω πως συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα, ὅστε δὲν δύναται τις νὰ τὰ δικασπάσῃ γωρίς νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν εἰς τὸ ὅλον. Καὶ ἐπὶ μεταφορᾶς, τὸ μὲν joindre éμφasίνει οἰονδήποτε σύνδεσμον συνενοῦντα τοὺς ἀνθρώπους, τὸν τοῦ συμφέροντος, λόγου χάριν, ἢ τυχαίην ἔνωσιν· τὸ δὲ unir συμφωνίαν αἰσθημάτων καὶ ψυχῶν. Que de personnes jointes par les liens du mariage ne sont pas pour cela unies par les sentiments! Πόσα ἀνδρόγυνα συνδεδεμένα διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου δὲν εἶναι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, συνηνωμένα καὶ διὰ τῶν αἰσθημάτων! Sous les gouvernements despotiques de l'Asie, le laboureur, l'homme de guerre, le magistrat ne sont joints que parce que les uns oppriment les autres sans résistance; et si l'on y voit de l'unison, ce ne sont pas des citoyens qui sont unis, mais des corps morts ensevelis les uns auprès les autres (Montesquieu). Ήπὸ τὰς δεσποτικὰς τῆς Ἀσίας κυβερνήσεις ὁ γεωργὸς, ὁ στρατιώτης, ὁ δικαστὴς δὲν εἶναι συνδεδεμένοι, εἰη διότι οἱ μὲν καταπιέζουσι τοὺς δὲ, ἀνευ δύνατῆς ἀντιστάσεως· καὶ ἂν ἔτι παρατηρῆται εἰς αὐτοὺς μία τις συνένωσις, δὲν εἶναι ἡ πολίτου πρὸς πολίτην ἔνωσις, ἀλλὰ σωμάτων νεκρῶν ἐνταριασμένων πλησίων ἀλλήλων.

SE JOUER. SE MOQUER. Περιγελῶ, καταμωκῶμαι. Τὸ δεύτερον ἐμφαίνει μείζονα περιφρόνησιν ἢ τὸ πρῶτον. Γίος ὀποιοῦγχων νὰ ὑπάκουῃ εἰς τὰς παραγγελίας τοῦ πατρός του διὰ πανουργίας καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, se joue de son père et de ses ordres. Γίος ὀρνούμενος φανερὰ τὴν εἰς τὸν πατέρα του ἑπακοὴν καὶ καταφρονῶν τὰς ἀπειλάς του, se moque de son père.

JOUR. JOURNÉE. Jour εἶναι ἡ ἡμέρα θεωρούμενη ὡς μονάς

χρονική. Journée, ἡ ἡμέρα θεωρουμένη ὡς διάρκεια χρόνου διηγημένη εἰς πολλὰ μέρη, καὶ εἰς ἣν ἀνάγονται πάντα τὰ ἐν τῷ χρόνῳ πούτῳ συμβαίνοντα. Λέγονται, la semaine est composée de sept jours, l'année de 365 jours, καὶ πάλιν une belle journée, une heureuse journée, une journée pluvieuse, il a bien employé la journée, διότι ἐνταῦθα ἡ ἡμέρα θεωρεῖται ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα ἡ πραττόμενα.

JOUAU. BIJOU. Κόσμημα λιθοκόλλητον. Les joyaux εἶναι κοινάδικα λαμπρότερα, μεζονος ἀξίας· les bijoux κοσμήματα κοινότερα, διακρινόμενα ἴδιας ἐπὶ κομψότητι. Les joyaux de la couronne. Les joyaux de la reine. Une riche dame porte des bijoux tous les jours; elle ne se pare de ses joyaux que dans les cérémonies solennelles et d'apparat, et par exemple, pour un bal à la cour ou dans le grand monde.

Les joyaux δύνανται νῦν εἶναι καὶ λίθοι τυφλόρετς ἀκατέργαστοι: le bijou εἶναι πάντοτε ἔργον τεχνίτου. Καλοδύνται δὲ bijoux καὶ παντοῖχ μικρὰ ἀθυρμάτια καὶ γλιδήματα, οἷον μικρὰ πυξίδες, δακτυλιοθήκαι, ταυρικοθήκαι, βαθδία, καὶ μεταχρονιῶς πᾶν τὸ σμικρὸν καὶ ἐπίγειον. L'oiseau-mouche ce bijou de la nature. (Buffon). Un bijou d'enfant, εὑμορφον, χαριτωμένον παιδάκι.

L.

Laine. Toison. Laine, τὸ ἔριον. Toison, ὁ πόκος, ἦτοι ὅμοι τὸ μαλλίον ἡ ἔριον τοῦ κοινωμένου ζώου. On en-

lève, on lave, on vend la taison; mais c'est la laine que l'industrie prépare et travaille de mille manières.

LANDES. FRICHES. Les landes είναι γαῖαι χέρσοι μεγάλην κατέχουσαι ἔκτασιν, καὶ ἡ μηδὲν δλως παράγουσαι, ἡ ἄθιμά τινα μόνον φυτικὰ γένη, τοῦτο δὲ διὰ τὸ φύσει λυπρὸν καὶ ἄγονον τοῦ ἐδάφους. Friches είναι γαῖαι ἐκγερσωθεῖσαι διέλλειψιν καλλιεργείας, καὶ ἀποθανίουσαι εὔφοροι ἀμα καλλιεργηθῆσι.

LANGUE. LANGUAGE. IDIOME. DIALECTE. PATOIS. JARGON. Langue είναι τὸ σύνολον τῶν ἑνάρθρων φωνῶν δι' ἣν ἔθνος τι ἐρμηνεύει τὰς ἔννοιάς. Language, πᾶς τρόπος δι' οὓς ἐρμηνεύει τις τὰς ἔκυτον ἔννοιάς, le langage des yeux, un langage par signes. Εἶναι λοιπὸν τὸ language γενικότερος τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι παρὰ τὸ langue, ἀμα δὲ καὶ μερικώτερος, διότι ὁ ἴδιαιτερος τρόπος καθ' ὃν ἐκφράζεται ὁ ἀνθρώπος ὑπὸ διαφόρων κινούμενος αἰσθημάτων ἡ παθῶν, λέγεται language le language de l'amitié, de l'hypocrisie, κτλ. ἡ ὁ ἴδιαιτερος τρόπος καθ' ὃν ἐκφράζονται αἱ διάφοροι τάξεις τῆς κοινωνίας le language des halles, ἡ γλώσσα τῶν ἀγοραίων κτλ.

Idiome καλεῖται ἡ γλώσσα ἑκάστου ἔθνους θεωρουμένη ὡς πρὸς τὰς ἴδιαιτέρας αὐτῆς συγγένειας ἡ ἴδιωτισμὸς τοὺς διαστῶντας αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων γλωσσῶν. La langue grecque est une des plus anciennes. . . Actuellement encore le grec corrompu par les idiomes étrangers ne diffère pas autant du grec ancien, que l'italien diffère du latin. (Buffon). Η Ἑλληνικὴ είναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων γλωσσῶν... Καὶ τὴν σήμερον ἔτι ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη γλώσσα καίτοι διαφαρεῖσα ὑπὸ ζένων ἴδιωμάτων δὲν διαχέρει τόσον τῆς ἀρχείας Ἑλληνικῆς, ὅσον ἡ ἵππιλικὴ διαφέρει τῆς λατινικῆς.

Dialecte σημαίνει παρὸ Γάλλοις ὅ,τι καὶ παρὸ Ἑλλησιν ἡ διάλεκτος, ἡτοι ἐλαρρὸς τοπικὰς παραλλαγὰς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γλώσσης. Le dialecte ionien, attique, dorien, éoliennes, ή iās, ἀτθίς, δωρίς, αιολίς διάλεκτος ἡ φωνή. L'Allemagne a presque autant de dialectes que de capitales. Η Γερμανία ἔχει τόσκες σχεδὸν διαλέκτους ὅσκες καὶ πρωτευούσκες.

Patois εἶναι διάλεκτος χυδαία καὶ βεβαρθερωμένη, λαλουμένη ὑπὸ χωρικῶν, καὶ σώζουσα πολλάκις ἀρχαίους γλωσσικοὺς τύπους.

Jargon εἶναι διάλεκτος τόσον διερθρυμένη ὥστε καταντῷ ἀκατάληπτος. Jargon λέγεται ἐν γένει καὶ ὁ βάρβαρος, γριφώδης καὶ σκοτεινὸς τρόπος τοῦ ἐκροάζεσθαι. Ὁ Βολταῖρος παραπονούμενος διὰ τὴν διαφθορὰν ἡτις κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ ἤργιται νὰ εἰσάγεται εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν λέγει. Une de mes maladies mortelles est l'horrible corruption de la langue qui infecte tous les livres nouveaux. C'est un jargon que je n'entends plus ni en vers ni en prose.

LARMES. PLEURS. Larmes, δάκρυα, λέγεται κυρίως τὸ ὑγρὸν τὸ παραγόμενον ὑπὸ τῶν δακρυοποιῶν ἀδένων καὶ ἐξεργόμενον αὐτῶν διὰ διαρρόους φυσικάς τε καὶ ἡθικάς αἰτίας. On verse des larmes de joie, de douleur, d'admiration etc. on rit aux larmes. Pleurs λέγονται τὰ δάκρυα μόνον ὅταν κινδυνεῖται ὑπὸ σραδροῦ τινος πάθους, ὑπὸ βαρέος ἀλγους, μεγάλης ἀγανακτίσεως ἢ ρλογεροῦ πόθου ἐκδικήσεως. Des pleurs de rage, de désespoir. Ὡ,τι καλεῖται pleurs εἶναι καὶ larmes· les larmes δὲν εἶναι πάντοτε καὶ pleurs.

LÉGAL. LÉGITIME. Νόμιμος. Ὡ,τι εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ γραπτοῦ νόμου λέγεται légal· Ὡ,τι στηρίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ φυσικοῦ δικαίου εἶναι légitime.

LETTRE. ÉPITRE. Επιστολή. Lettres καλοῦνται αἱ περι-

ιδιωτικῶν ὑποθέσεων ἢ περὶ φιλολογικῶν καὶ φιλοτοφικῶν ἀντικειμένων γεγραμμέναι εἰς λαλουμένην γλώσσαν καὶ εἰς πεζὸν λόγον ἐπιστολαῖ. Épitres δὲ αἱ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων σωζόμεναι ἐπιστολαὶ εἴτε εἰς ἔμμετρον εἴτε εἰς πεζὸν γεγραμμέναι λόγον. Κατὰ ταῦτα λέγουσι les lettres de Madame de Sévigné, les lettres de Madame de Maintenon, καὶ les épîtres de Cicéron, les épîtres de Sénèque, les épîtres d'Horace. Épitres λέγονται καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων. Les épîtres de Saint-Paul, de Saint-Jacques.

ΤἜν νεωτέρων δὲ συγγραφέων αἱ ἐπιστολαὶ εἰ μὲν ἐγράφησαν εἰς πεζὸν λόγον καλοῦνται lettres, εἰ δὲ εἰς ἔμμετρον, épîtres. Voltaire a adressé à Frédéric II, roi de Prusse, plusieurs lettres et plusieurs épîtres.

Σημειωτέον ἐν τέλει ὅτι αἱ προτασσόμεναι τῶν βιβλίων ἀφιερωτικαὶ ἐπιστολαὶ καλοῦνται épîtres dédicatoires, καὶ εἰς πεζὸν λόγον ἀν ἦναι γεγραμμέναι.

ΗΟΜΜΕ LETTRÉ. **ΗΟΜΜΕ** DE LETTRES. Homme lettré, ὁ πεποιημένος, κοινῶς γραμματισμένος. Homme de lettres, ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος λόγιος, ὁ συγγραφεύς.

LEVER. ÉLEVER. SOULEVER. HAUSSER. EXHAUSSER. Lever, ἐξεγείρω, ἀνορθῶν τὸ κατά γῆς κείμενον. Élever, αἴρω τι θέτων αὐτὸν εἰς ὑψηλότερον τόπον ἢ βαθμόν. Soulever, ἀνασηκόνω, μετεῳρίζων τὸ γραμματικόν κείμενον. Haussier, ἀνυψώ τι προσθέτων εἰς αὐτὸν ἀνώτερον βαθμὸν εἴτε θέτεις, εἴτε δινάμεις. Exhausser, ἐξαίρω τι ἐπαυξάνων τὴν κατὰ κάθετον διάστασιν αὐτοῦ δι' ἐπεκτάσεως αὐτοῦ τοῦ ιδίου σώματος. Lever une échelle, élèver une statue, soulever un coffre, hausser les épaules et la voix, exhausser un bâtiment.

LÈVRE. BABINE. Lèvre, γείλος. Babine τὸ μακρὸν καὶ

πρὸς τὰ κάτω καρφώμενον χεῖλος ζόιον τινῶν, οἷον τῆς δαμάλεως, τοῦ πιθίκου. Les lèvres d'un homme, les babines d'une vache, d'un singe.

LICITE. PERMIS. ὅ,τι δὲν ἀπαγορεύεται ὑπ' οὐδενὸς νόμου εἶναι licite, θεμιτόν· ὅ,τι ἐπιτρέπεται ἡτοῦς ὑπὸ τοῦ νόμου λέγεται permis.

LIEN. LIAISON. ὁ μεταξὺ δύο ατόμων κήματος σύνδεσμος· ὁ σύνδεσμος ἢ καλούμενος lien unissant les liens du sang, οἱ συγγενικοὶ δεσμοί. Ἡ σγέσις ἢ καλούμενη liaison γίνεται· il faut éviter les liaisons dangereuses, φευκτέον τὰς μετά τῶν φαύλων σγέσεις.

LIMON. BOURBE. BOUE. FÄNGE. GROTTÉ. Limon εἶναι ἡ ίλις ἢ συρομένη ὑπὸ τῶν ποταμῶν. Le limon du Nil. Bourbe, ἡ πυκνὴ ίλις ἢ συμπαγένη εἰς τὸν πυκνόν τῶν τελμάτων καὶ λιμναζόντων ὑδάτων, καὶ πολλάκις εἰς βάθος διέκουσα. Boue, ὁ πηλὸς, ὁ σχηματιζόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς ιδίως μετὰ τὴν βροχήν. Fange ὁ βάρβαρος, πηλὸς ὑδαρῆς καὶ δυσώδης ὡς ἐκ τῆς σηπεδόνος ὀργανικῶν οὐσιῶν. Crotte ὁ εἰς τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ιμάτια προσκολλώμενος πηλὸς καὶ μολύνων αὐτὰ, ἐξ οὗ καὶ ἡ πηλα déroterre, ἀφαιρεῖ τοὺς τοιούτους ἥμπους.

LONGEUR. LONGUEURS. La longueur d'un ouvrage εἶναι τὸ μῆκος, ἡ ἔκτασίς τινος συγγράμματος· longueurs εἰς τὸν πλαθυντικὸν εἶναι κακία λόγου στρατιωτέγειαν ἢ περιττολογίας. Un ouvrage peut être long sans avoir des longueurs, et il peut avoir des longueurs sans être long.

LOUER. VANTER. Ἐπικινῶ, ἐγκωμιάζω. To louer εἶναι γραπτον ὅταν ἐπαινῶμεν τινα διὰ νὰ τῷ ἀποδείξωμεν ὅτι τὴν τιμὴν εἴη ἢ ἐπευφημοῦμεν τὰς ἀγαθὰς πρέξεις του· τὸ

vanter, ὅταν τὸν ἐπαινῶμεν μὲ σκοπὸν γὰρ τῷ προξενήσωμεν τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ vanter τίθεται μᾶλλον ἐπὶ τῶν φυσικῶν προτερημάτων, τὸ δὲ louer ἐπὶ τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν. On vante les forces d'un homme, on loue sa conduite.

LOURD. PESANT. Πάντα τὸ ἔχον βάρος λέγεται pesant· ὅταν τὸ βάρος ἔναι μέγα, τὸ σῶμα λέγεται lourd.

Μεταφορικῶς ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ δύσηνος, βαρυκέραλος, τὸ lourd παριστᾷ ἀνώτερον βαθύδον δυσμαθείας ἢ τὸ pesant. Les esprits pesants font peu de progrès, les esprits lourds n'en font aucun.

LUMIÈRE. LUEUR. CLARTÉ. SPLENDEUR. La lumière, τὸ φῶς, καθιστᾶ ὁρατὰ τὰ ἀντικείμενα· la lueur, τὸ φέγγος, δεικνύει αὐτὰ ἀμυδρῶς μόνον· la clarté, ἢ λάμψις, τὰ παριστᾶ εὐχρινέστατα καὶ περιφανέστατα· la splendeur, ἢ αἴγλη, τὰ κάμνει νὰ φαίνωνται περιαυγῇ, ἐκθυμβοῦσα τὰς ὅψεις. Dieu sépara la lumière des ténèbres; depuis lors on voit succéder à l'obscurité de la nuit la lueur du crépuscule, la clarté du jour, et les hommes peuvent admirer la splendeur du firmament.

M.

MAGICIEN. SORCIER. Μάγος ἢ γόης, οἵτοι ἀνθρωπος ὅστις ἐνομίζετο κεκτημένος ὑπερφυσικὴν δύναμιν, χάρις εἰς τὴν μετὰ τῶν πνευμάτων συγγενότησιν καὶ συγκοινωνίαν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπάγγελμα τοῦ μάγου, magicien, ἐθεωρεῖτο κατὰ τὸν μεσαιῶνα ὡς ὠφέλιμον καὶ εὐεργετικὸν, τὸ δὲ τοῦ γόντος, sor-

cier, ὡς κακοποιόν. Ο μάγος, magicien, ἐξεπε τὸ ώροσκόπιον τῶν ἀρτιγεννήτων παιδών, il tirait l'horoscope, καὶ προέλεγε τὸ μέλλον. Υπῆρχον μάγοι, des magiciens, ἐν ταῖς αὐλαῖς καὶ πλησίον τῶν μεριστάνων. Ο γόνος, le sorcier, κατεγίνετο εἰς μαγγανίκες, il jetait les sorts. Όταν μάγος τις ὑπέπιπτεν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ ἀρχοντος δι' ἔλλειψιν ικανῆς πολακείας ή ἐπιτηδειότητος, ἐκαίετο ὡς γόνος, comme sorcier.

Τὴν σήμερον magicien καλεῖται μεταφορικῶς ὁ ἔχων μεγίστην ικανότητα καὶ εὐχειρίκην περὶ τινα τέχνην· sorcier δὲ, ὁ δεικνύων σπανίαν καὶ ὑπερρυθμικὴν νοητοσύνην. Pour deviner cela il faut être sorcier; je ne suis pas sorcier.

MAINT. PLUSIEURS. Ή λέξις maint προστιθεμένη εἰς τὰ οὐσιαστικὰ καὶ συμφωνοῦσα μετ' αὐτῶν ἐπιθετικῶς ισοδυναμεῖ μὲ τὸ πληθυντικὸν plusieurs, διαφέρει δὲ τούτου διότι τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρίζονται ἐπὶ προσώπων ή πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ή κλάσιν. Maint auteur, πολλοὶ συγγραφεῖς. Έκτὸς τούτου τὸ maint ἔχει δύναμιν ἐπιτάσσεως. Plusieurs fois, πολλάκις, σημαίνει plus d'une fois, ἕσως καὶ δις μόνον ή τρεῖς maintes fois, πλειστάκις.

MAISON. HABITATION. DEMEURE. SÉJOUR. RÉSIDENCE. DOMICILE. Maison εἶναι η oikia, κτίριον κατάλληλον εἰς ἐγοίκησιν τοῦ ἀνθρώπου. Une maison est grande ou petite, élevée ou basse, vieille ou neuve, faite de pierres ou de brique, couverte de tuiles ou de chaume, etc. Ήτοι η oikia εἶναι μεγάλη ή μικρά, ὑψηλή ή χαμηλή, παλαιά ή καινή, λιθόκτιστος ή πλινθόκτιστος, κεραμισκεπής ή ἀχυρωστεπής, κτλ. L'habitation χαρακτηρίζει τὴν χρῆσιν τοῦ οἴκου ὡς κατοικίας εὐχρήστου ή δυσχρήστου, ὑγρειονῆς ή νοσώδους, φαιδρᾶς ή μελαγχολικῆς. Une habitation est commode, saine

ou malsaine, riante ou triste, etc. Περιλαμβάνει δὲ ἡ abitation πρὸς τὴν κυρίως οἰκία καὶ πάντα τὰ ἔξωτερικὰ αὐτῆς προσαρτήματα, ἀν ἔχη τοικῦτα. Séjour καὶ demeure εἶναι ὁ τόπος ἐν ᾧ διαμένει, διατρίβει τις, εἴτε πόλις, εἴτε οἰκία. Residence, édifice, ή συνίθης καὶ σταύρεψα διατρίβει, ιδίως δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐδρεύουσι καὶ ἀσκοῦσι τὴν ἐκυρῶν ἔξουσίαν οἱ περιβεβλημένοι δημόσιον τι ἀξιώματα. La résidence d'un évêque, d'un magistrat. Le domicile εἶναι ἡ κατοικία θεωρουμένη συγειώτερη πρὸς τὴν πολιτικὴν καινοτομίαν, εἶναι δρός δικαιωμάτως, ἀστυνομικός.

MALENTENDU. QUIPROQUO. Le malentendu, ή παρανόησις, τὸ ἀγνόημα, προέρχεται διότι δὲν ἔννοησέ τις καλῶς. Le quiproquo, ή σύγχυσις, διότι ἔχελαθεν ἄλλο ἀντ' ἄλλου.

MALHEUR. INFORTUNE. ADVERSITÉ. DISGRACE. MISÈRE. CALAMITÉ. Malheur εἶναι ὁ γενικὸς δρός, σημαίνων πᾶσαν δυστυχίαν μικρὰν ή μεγάλην. Infortune, συμφορά ή λέξις αὕτη ὑδιάζει εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ λόγου χαρακτῆρα, καὶ σημαίνει δυστυχίαν ἐπίσημον, ἔκτακτον, εἴτε διὰ τὴν ἐπὶ μέρον μακρὸν παράτασιν αὐτῆς, εἴτε διὰ τὸν βαθὺκὸν τῶν προσώπων εἰς ἡ συμβούνει. De longues infortunes. Les infortunes des rois. Alexandre ne put retenir ses larmes en considérant l'infortune de Darius. Οὐλέξανδρος δὲν ήδυνόθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα θεωρῶν τὴν ἀτυχίαν τοῦ Δαρείου.

Adversité εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἔχοντος τὴν τύχην δυσμενῆ, πολεμίαν παρίσταται δὲ κατ' αὐτὴν ὁ ἀνθρωπος ὃς εἰς ἀγῶνα τινα καὶ πάλιν ἢν υφίσταται ἀνδρικῶς ή μαλακῶς, εἴ τοις ἐκβαίνει νικητής ή ήττημένος, ή ἐξ τοιούτου μαθήματος τινα καὶ διδάγματα τοῦ βίου. L'épreuve la moins équivoquée d'une vertu solide c'est l'adversité. Ή ἀλάνθυστος διαιρετικός ή βάσινος τῆς γνησίας ἀρετῆς εἰν' αἱ τύχαι

καταδρομαῖ. On loue la fermeté d'un homme que l'adversité ne peut abattre. Οἱ πάντες ἐπαινοῦσι τὴν καρτερίαν τοῦ ὑπὸ τῶν δυστυχιῶν μὴ καταδιλλομένου ἀνδρός. Les Romains ne montraient jamais plus de fermeté et de grandeur d'âme que dans l'adversité. Οἱ Ρωμαῖοι οὐδέποτε ἐδείκνυον γείζονα καρτερίαν καὶ μεγαλοψυχίαν θέντας ἀτυχίας.

Disgrâce εἶναι ή ἐκ προγενεστέρας εὐτυχίας εἰς τὸ ἐναντίον μετάπτωσις. Perfides adorateurs de la fortune qui vous encensent dans la prospérité et vous accabtent dans la disgrâce. (Molière). Ἀπιστοι λάτρεις τῆς τύχης, οἱ θυμιῶντές σε εὐτυχοῦντα καὶ ἐπιπίπτοντες βαρεῖς κατὰ σοῦ ἐν τῇ δυστυχίᾳ.

Misère, ἀθλιότης, ἐπιχάτη δυστυχίας κινοῦσσα εἰς οἴκτον παρεμφρίνει δὲ ή λέξης τὴν στέρησιν, τὴν πτωχίαν, φυτεύεις καὶ γήικας ὁδύνας.

Calamité, ή πάνδημος συμφορά, οἷον λιμός, λοιμός καὶ τὰ δρυοῖς. Δύναται δὲ καὶ ἐργένος μόνου ἀνθρώπου νὰ ὄνομασθῇ calamité ή συμφορά, δταν καταστροφὴ αὐτὸν ἄρδην, μὴ ἀρίστουσα σωτηρίας ἐλπίδα.

MARIN. MARITIME. Marin, πᾶν τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ γεννώμενον ή ἐνδιαιτώμενον. Monstre marin, θαλάσσιον τέρας; conque, plante marine, κογχύλη, φυτὸν ἐνάλιον. Marin λέγεται καὶ ὁ τὴν θάλασσαν ἐργάζομενος, ὁ θαλασσιός. Maritime, τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενον. Ville maritime, πόλις παραθαλασσία.

Tà τὴν ναυτιλίαν δὲ ἀφορῶντα καλοῦνται δτὲ μὲν marins, ὅτε δὲ maritimes. Cartes, aiguilles, montres marines; bâtiment, canot marin. Commerce, entreprise, puissance, service, législation maritimes.

MARQUER. INDICER. DÉSIGNER. Σημειῶ, δειγμή, ίπα-

σημαίνω. Ιδιον τοῦ ἑρματος marquer εἶναι νὰ διακρίνῃ ἀντικείμενόν τι διὰ χαρακτήρων ἰδιαίτερων, ὅπως μὴ παραγνωρίσωμεν ἡ συγχέωμεν αὐτὸ μετ' ἄλλου τινός. Le cadran marque les heures; le baromètre marque les degrés de la pesanteur de l'air. Ιδιον τοῦ indiquer εἶναι νὰ μᾶς δίδῃ πληροφορίας, ὁδηγίας περὶ ἀγνοουμένου τινὸς ἡ ζητουμένου πράγματος, ὅπως στρέψωμεν πρὸς αὐτὸ τὰ βλέμματα, τὰ βήματα, τὴν διάνοιαν, καὶ ἴδωμεν, κατανοήσωμεν, ἀνεύρωμεν αὐτό. L'index d'un livre indique la division et la place des matières; votre doigt indique l'objet éloigné que vous voulez montrer; une carte vous indique votre route. Ιδιον δὲ τοῦ désigner εἶναι τὸ ὑπεμφρίνειν τὸ λανθάνον ἀντικείμενον διὰ σημείων τινῶν καὶ συμβόλων σχετιζομένων μετ' αὐτοῦ, ὅπως καὶ χωρὶς νὰ ἴδωμεν, γινώσκωμεν αὐτὸ καὶ ἡμεθε βέβαιοι ὅτι ὑπάρχει. La fumée désigne le feu; le signalement (ἢ περιγραφὴ τῶν χαρακτήρων) désigne la personne; l'enseigne (τὸ τεχνόσημον) désigne le marchand; les pavillons différents désignent les nations; le pouls (ἢ σφυγμὸς) désigne l'état de la santé.

MASSE. VOLUME. Όγκος. La masse εἶναι τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς ὕλης σώματός τυνος· volume δὲ, ἡ ἔκτασις ἢ τὸ σῶμα ἐπέχει κατὰ πλάτος, μῆκος, βάθος. Ο πραγματικὸς Όγκος, la masse d'un corps, κρίνεται ἐκ τῆς βαρύτητος, διάτη ὁ Νεύτων ἀπέδειξε διὰ ἀκριβῶν ὑπολογισμῶν ὅτι τὸ βάρος τῶν σωμάτων ὑπάρχει ἀνάλογον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς περιεχομένης ὕλης. Είναι δὲ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς πραγματικῆς μάζης, la masse, καὶ τοῦ φαινομένου τῶν σωμάτων ὄγκου, le volume.

MATIÈRE. SUJET. Ὅλη, ὑπόθεσις συγγράφης. Matière εἶναι τὸ εἶδος τῶν ἀντικείμενῶν ἢ τινὰ ὃ συγγράφεις πραγμα-

τεύσται συγκατέρα υπόθεσις ή πραγματεύεται. Un ouvrage roule sur une matière, et on y traite divers sujets. Les matières philosophiques, théologiques, politiques présentent une multitude innombrable de sujets particuliers à éclaircir.

MATINAL. MATINEUX. MATINIER. Matinal λέγεται ὁ τοῦ ὑπνου ἔξεγερθεὶς πρωῒ. Vous êtes bien matinal aujourd'hui, éveillé depuis longtemps. Matineux, ὁ ἔχων συνήθειαν νὰ ἔχουν φρωτό. Les ouvriers sont matineux, si ἐργάται ἔχουν φρωτό. Matinier καν τὸ ἀνήκον εἰς τὴν πρωΐαν, ἡ ἀστέρας ματινίερα, ὁ ἀστρινὸς ἀστέρι.

MÉDIOCRE. MODIQUE. Métrioς. Médiocre εἶναι τὸ ἐπέχον τὸ μέσον δύο ἀκρων, ἦτοι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, τοῦ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ. Modique τὸ περιωρισμένον, τὸ ἐγκεκλεισμένον εἰς ὅρια στενά. Αέγουσιν une fortune médiocre, un bien modique: τὸ περιτον σημαίνει περιουσίαν μετρίαν ἦτοι οὔτε πολλὰ μεγάλην οὔτε πολλὰ μικράν: τὸ δεύτερον οὐσίαν μόλις ίκανην ν' ἀποζῆ τις.

Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ τῶν λόγων, τῆς ποιήσεως, τῆς καλλιτεχνίας, τὸ ἐπίθετον médiocre ἀποκλίνει εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἀδοκίμου, τοῦ ἀτυχοῦς.

MÈLER. MÉLANGER. MIXTIONNER. Μεγνύω, ἀναμιγνύω. Mèler εἶναι ὁ γενικὸς ὄρος σημαίνων μιγνύω ὅμοι παντοῖα πράγματα, οἷον οἶνον μεθ' ὑδατος. Mélanger, μιγνώ μικρόρους οὖσίας ὅπως ἐκ τῆς μιζέως καὶ κράσεως αύτῶν ἐπέλθῃ διόρθωσις ἢ βελτίωσις τῶν καθ' ἔκαστα, οἷον διάφορα εἴδη οἶνων. Mixtionner, μιγνώ μικρόρους οὖσίας πρὸς νόθευσιν, οἷον μετά τοῦ οἴνου βοτάνας, διαστρέφων τὴν φύσιν αὐτοῦ. Vous mélangez différentes sortes de vins pour les corriger ou améliorer l'un

par l'autre et en faire un autre vin; vous mixtionnez le vin que vous falsifiez avec des drogues.

SE MÈLER. S IMMISCE. ἀναμιγνύομαι, ἐπεμβαίνω εἰς τὰ ἀλλότρια. Se mêler λέγεται περὶ τοῦ πράττοντος τοῦτο μᾶλλον ὑπὸ κουράτητος· s'immiscer δὲ, εἴς ἐπιμέμπτον περιεργείας ή καὶ ἴδιοτελοῦς σκοποῦ. Les gens qui se mêlent de ce qu'ils ne savent pas ne font de tort qu'à eux-mêmes; ceux qui s'immiscent dans les affaires d'autrui sont souvent dangereux pour ceux même qu'ils prétendent secourir. Όσοι ἀναμιγνύονται εἰς πράγματα τὰ ὅποια ἀγνοοῦσιν, ἔχυτοὺς μόνον βλάπτουσιν· οσοι δὲ ἐπεμβαίνουσιν εἰς ξένας ὑποθέσεις ρέουσι πολλάκις ζημίαν πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους, οὓς ἀξιοῦσιν ὅτι βοηθοῦσιν.

MÉMOIRE. SOUVENIR. RÉMINISCENCE. Mémoire εἶναι ἡ μνήμη θεωρουμένη ὡς δύναμις τῆς ψυχῆς πολλάκις δρώσις ἐκράζει δις τὸ souvenir καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως ταῦται, τὴν ἀνάμνησιν ἡ ἐνθύμησιν· τότε δὲ ἀρράζει μᾶλλον εἰς μεγάλας καὶ ἀξιομνημονεύτους πράξεις καὶ εἰς τὸν ὑπῆλον τοῦ λόγου χαρακτῆρα. Célébrer à solenniser la mémoire, πανηγυρίζει τὴν μνήμην. Des faits dignes de mémoire, d'une mémoire éternelle & immortelle, ἔργα ἀξιομνημόνευτα, αἰώνιοις ἡ ἀθηνάτου μνήμης ἀξία. Τὸ δὲ souvenir εἰν' εὐγρηστότερον ἐπὶ τῶν κοινῶν καὶ συνίθισιν τοῦ βίου περιστάσεων. Je suis touché de votre souvenir. Ή ἐνθύμησίς του μοῦ συγκινεῖ τὴν καρδίαν. Réminiscence, ἀσθενής, αμυδρὰ ἀνάμνησις.

MENSONGE. MENTERIE. Mensonge, φεῦδος λεγόμενον ἐκ συμφέροντος· menterie, φευδολογία ἀνευ σκοποῦ. Le fourbe fait des mensonges, le bavart dit des menteries, ὁ δάσκαλος ἀνθρώπος φεύδεται, ὁ φλέσκος φευδολογεῖ.

MENTEUR. HABLEUR. FANFARON. Le menteur, ὁ ψεύτης, δὲν λέγει τὴν ἀληθείαν διὰ λόγους ιδίου συμφέροντος; le hâbleur, à présent, μεγαλοποιεῖ τὰ πράγματα ὑπὸ καικῆς ἔξεως ἢ στομαργίας; le fanfaron, ὁ κουπαστής, ἀλαζών, ψεύδεται ὑπὸ κενοδοξίας.

MERVEILLE. MIRACLE. PRODIGE. Θαῦμα. Merveille ἔργον ἢ φυινόμενον μέγα καὶ ἀξιοθαύματον, les merveilles de la nature; ιδίως δὲ ἔργον ἀριστοτέλην κυνοῦν τὸν θαυμασμόν, les sept merveilles du monde. Miracle, θαῦμα, τὸ παρὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως γινόμενον, κατὰ θείαν ιδίως ἐνέργειαν. Prodigie, τέρχες, ἔκτακτον καὶ παράδοξον φυινόμενον, οὐ τινος ἀγνοεῖται ἢ αἰτίᾳ. Prodiges καλοῦνται καὶ τὰ ιδίως λεγόμενα θαύματα, les miracles, μάλιστα δὲ τὰ τῶν Ἰευδῶν θεῶν παρὰ τοῖς Εβραοῖς ἢ καὶ τῶν μάγων τερατουργίαι. Les magiciens de Pharaon font des prodiges; Moïse fait des miracles.

METTRE. PLACER. POSER. Mettre, βάλλω, θέτω ἀπλῶς. Poser, θέτω τι μετὰ προσογῆς καὶ εὐχρηστίας. Place, τοποθετεῖ τι εἰς τὴν κατάλληλον γέων καὶ τάξιν. On met les colonnes pour soutenir un édifice, on les pose sur les bases, on les place avec symétrie.

MIROIR. GLACE. Miroir, μικρὸν κομμωτικὸν κάτοπτρον. Miroir de toilette. Glace μέγα κάτοπτρον τοῦ τοίχου. Appartement orné de glaces.

MOINDRE. PLUS PETIT. Τὸ συγκριτικὸν plus petit, μικρότερος, προτιμᾶται τοῦ moindre ἐπὶ τῶν διαστατῶν καὶ καταμετρήσεως δεκτικῶν πραγμάτων. Un homme est plus petit qu'un autre; une chambre est plus petite qu'une autre; ἀλλὰ ἡ πόρτα, la moindre difficulté l'arrête, διότι ἡ δυσκολία δὲν εἶναι τι δεκτικὸν καταμετρήσεως.

MOMENT. INSTANT. Un moment, στιγμή, εἶναι βραχὺ μόριον χρόνου, un instant, c'est le brachytéros. En un moment, ἐν βραχεῖ en un instant, ἐν ἀκάρετι, ἐν βιπῇ δρθυληῷ. Ή λέξις moment σημαίνει μάλιστα πολλάκις χρόνον οὐχὶ σιγμαῖον, ἀλλὰ διαρκέστερον, ισοδυνάμως τοῦ ὅρα ἢ καιρός. Au moment que, δῆτε, καθ' δυ καιρόν. Bien employer ses moments, κάμψω καλὴν χρῆσιν τοῦ καιροῦ ἢ τῶν ἀρδῶν τῆς ἀνέσεως. Ἐπιδέχεται δὲ τὸ moment καὶ προσδιορισμοὺς, un beau, un heureux, un délicieux moment, dans les moments de son désespoir. Έν τοῖς παραδείγμασι τούτοις τὸ instant δὲν δύνκται ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τὸ moment.

MONT. MONTAGNE. La montagne, ὄρος, παρέχει ἔνοιαιν μετέκοντος ὕψους καὶ ἐκτάσεως παρὰ le mont, βουνός ἢ βουνόν, ὃς δηλοῦται ἀρκούντως καὶ ἐκ τῶν παραγώγων montueux, montagneux. Pays montueux, ἢ ἀνώμαλος, ἢ ὑπὸ βουνῶν ἢ λόφων καὶ κοιλάδων διακοπτομένη χώρα. Pays montagneux, ἡ ὁρεινὴ χώρα. Νταύτως λέγουσιν, aller par monts et par vaux, πορεύομαι διὰ κοιλάδων καὶ βουνῶν. Καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν δὲ monticule, γάλοφος, ἐκ τοῦ mont παράγεται.

Παρεκτὸς τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἡ λέξις mont προτιμᾶται ὅσακις προτιθεται ἡ ὄνομασία τοῦ ὄρους, le mont Hymette, le mont Parnasse. Tὸ montagne δὲν εἶν' εὑρεκτον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴμην μετὰ τῆς προθέσεως de, la montagne de Parnasse.

MORT. TRÉPAS. DÉCÈS. Θάνατος. Mort εἶναι ὁ κοινὸς ὄρος σημαίνων πᾶν εἶδος θνητού. Trépas εἶναι λέξις ποιητική καὶ ἡπτορική, σημαίνει δὲ οὐχὶ πάντα ἀπλῶς θάνατον, ἀλλὰ περιφανῆ τινα καὶ ἔνδοξον τελευτὴν, οὐτανταν τῶν ὑπὲρ Πικτρίδος θνησκόντων.

Il n'est rien de plus grand qu'un trépas glorieux.
(Voltaire).

Décès είναι ὅρος δικαιονήσος καὶ πολιτικός. Acte de décès, πιστοποιητικὸν θενῆς. Vente après décès, πώλησις τῶν θη-
αρχήστων μετὰ τὴν θενήν. Un testament n'a de force que
par le décès de celui qui teste. Ἡ διαθήκη ισχύει μόνον
μετὰ τὴν θενήν τοῦ διαθέτου. Il y a eu cette année, dans
Paris, plus de naissances que de décès, περισσότεραι γε-
νέσεις ἢ θάνατοι.

Mort λέγεται περὶ τε ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀλόγων ζώων,
trépas δὲ καὶ décès μόνον περὶ τοῦ ἀνθρώπου.

MOURIR. **SE MOURIR.** Mourir, θνήσκω. Se mourir, ξῆσθαι
ἐπιθυμάτως. Οὐ ποδὲ κεραυνοῦ ή σφαίρας τηλεσβόλου βληθείς καὶ
θυγάτην παρχρῆμα, meurt, ne se meurt pas. Αλλ' οὐ
βαρέως νοσῶν καὶ περιμένων ἀπὸ θρησκείας εἰς ὄρον τὸν θάνατον,
se meurt. Madame se meurt, Madame est morte (Bossuet). Ἡ δέσποινα ξῆσθαι ἐπιθυμάτως, ή δέσποινα ἀπέθυνε.

MUSÉE. **MUSÉUM.** Μουσεῖον. Ὁ γαλλικὸς τύπος Musée
είναι ὁ συνηθέστερος, καλοῦνται δ' οὕτως οἰκοδομήματά τινα
ἐν οἷς φυλάσσονται καὶ ὑπάρχουσιν ἐκτεθεμένα εἰς κοινὴν θέαν
καὶ μελέτην συλλογαὶ ἀρχαιοτάτων καὶ παντούν καλλιτε-
χνικῶν ἔργων, καὶ αὐταὶ δὲ αἱ συλλογαὶ. Ὁ λατινικὸς τύπος
Muséum δίδεται τὴν σήμερον μόνον εἰς τὰς συλλογὰς τῆς φυ-
σικῆς Ιεροίας, οἷον ὄρυκτῶν, πτηνῶν, κογχυλίων καὶ τῶν τού-
τοις ὅμοιών, ἡ μᾶλλον καλεῖται οὕτῳ τὸ περιέχον, τὸ οἰκοδό-
μηρα. Le conseil municipal d'une ville vote un muséum
d'histoire naturelle (ψηφίζει τὴν καθίδρυσιν μουσείου), et
les curieux vont visiter le muséum d'histoire naturelle (τὰ
ἐν τῷ Μουσείῳ). Muséums, κατὰ τὸν λατινικὸν τύπον, κα-
λοῦνται ιδιαιτέρως ἐκεῖνα τὰ μουσεῖα ὅσα ἔσχεν ἀνέκαθεν γνω-
στὰ ὑπὸ τὸ δημόκα τοῦτο. Le muséum d'Alexandrie (τὸ μου-
σεῖον, ἦτοι ἡ παρέργης βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας), μι-

séum de Florence, muséum britannique, τὸ μουσεῖον τῆς Φλωρεντίας, τὸ Βρεττανικὸν μουσεῖον.

MUTUEL. RÉCIPROQUE. ἀμοιβαῖος. Mutual εἶναι ὅ,τι ταύτογρόνως δίδει τις καὶ λαμβάνει reciproque, ὅ,τι ἀνταποδίδει λαβέι πρότερον. Un amour mutuel, ἀμοιβαῖος ἔρως· des services réciproques, ἀμοιβαῖοι ὑπηρεσίαι, ἐκδούλευσεις.

N.

NAISSANCE. NATIVITÉ. Γένεσις, γενέθλια. Tὸ πρῶτον εἶναι ὅρος κοινὸς, τὸ δεύτερον, ὅρος ἐκκλησιαστικὸς λεγόμενος περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς τῶν ἁγίων γεννήσεως. La nativité de Jésus-Christ, la nativité de Saint-Jean-Baptiste.

NARRER. RACONTER. CONTER. ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι. Tὸ narrer, ἀφηγοῦμαι, ἀνήκει εἰς τὸ ῥητορικὸν καὶ ἐπιδεικτικὸν εἰδός, τοῦ λόγου· ἐν αὐτῷ θεωρεῖται πρὸ πάντων τὸ καλλιλογικὸν καὶ ἔντεχνον. Tὸ raconter εἶνεῖ χρηστόν ἐπὶ παντὸς εἰδούς διηγήσεως· ἐν τούτῳ θεωρεῖται μάλιστα τὸ ἀληθὲς καὶ πιστόν. Tὸ conter ἀρροφά τὰς ἐν ταῖς συναναστροφαῖς καὶ κατ'οἶκον γινομένας διηγήσεις πρὸς τέρψιν καὶ ψυχαγωγίαν.

NATIF DE. NÉ A. Ὁ γεννηθεὶς εἰς χώραν ἢ πόλιν τινὰ ἔνθι οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἴχον τὴν σταθερὰν αὐτῶν κατοικίαν λέγεται natif de ce pays, de cette ville, γέννημα θρέμμα, οἶον natif de Paris. "Αν δὲ ἐκ περιστάσεως ἐγεννήθη ἐν πόλει τινὶ, οἷον ἐν Παρισίοις, λέγουσιν il est né à Paris.

NAUTIQUE. NAVAL. Ναυτικός. Nautique, ὅ,τι ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν ναυτιλίαν· naval, ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πολεμικὸν γκυτι-

κάν. L'art nautique, ή ναυτική τέχνη, combat naval, ναυμαχία, victoire navale, νίκη ναυτική, armée navale, ναύτικη στρατός.

Nautique εἰν̄ ἔξαιρέτως ὅρος ἐπιστημονικός. Astronomie, observations, cartes, baromètre nautiques.

NET. PROPRE. Καθαρός. Πᾶν τὸ καθαρὸν, τὸ ἀμόλυντον λέγεται net. Ὁ, τι δὲ ἐκτὸς τῆς καθαριότητος εἶναι καὶ καλῶς παρεσκευασμένον πρὸς χρῆσιν, λέγεται propre. Περιζώματα καὶ ὄθόναι τῆς τραπέζης καλῶς πλυθέντα καὶ καθαρισθέντα καλοῦνται des serviettes, des nappes nettes· οὗταν δὲ καὶ ὄμαλισθως διὰ τοῦ σιδήρου καὶ διπλωθῶσι καλῶς, τότε γίνονται propres. Une chambre nette εἶναι τὸ σαρωθὲν δωμάτιον, une chambre propre τὸ διευθετηθὲν ή κοινῶς συγχρισμένον δωμάτιον.

NEUF. NOUVEAU. RÉCENT. Neuf, εἶναι τὸ καινὸν, τὸ εἰσέτι ἀμεταχείριστον πρᾶγμα· nouveau, τὸ νεοφανές· récent, τὸ προσφάτως γενόμενον. Un habit neuf, iμάτιον καινόν· une mode nouvelle, νεοφανὲς ἔθος· un fait récent, une histoire récente, πρόσφατον συμβεβήκος, πρόσφατος ιστορία.

Pensée neuve λέγεται ή καινοφανῶς ἐκπεφρασμένη ιδέα· pensée nouvelle, ή περιέχουσα νέαν, ἀγνωστον μέχρι τοῦδε ἔννοιαν· pensée récente, ή ἀρτίως παραγθεῖσα εἰς φῶς.

Homme neuf λέγεται ὁ μήπω ἀποκτήσας τὴν λεγομένην πεῖραν τοῦ κόσμου· homme nouveau, ὁ πρῶτον ἥδη ἀναρχινόμενος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ή ὁ διὰ περιφραγῶν προτερημάτων δοξάσας πρῶτος τὸ τέως ἀσημόν γένος του.

NOMMER. APPELER. Όνομάζω, ἀποκαλῶ. Τὸ nommer γεταγειρίζονται ὅταν καλῆται ὁ ἀνθρωπος ὄνομαστι, ήτοι διὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὄνοματος· τὸ appeler, καὶ ὅταν καλῆται

δημαστὶ, καὶ δταν διὰ τῶν ἐπωνύμων αὐτοῦ. Vous nommez Aristide et vousappelez le Juste.

NOURRISSANT. **NUTRITIF.** **NOURRICIER.** Θρεπτικός. Nourrissant εἶναι ὁ κονὸς ὄρος, σημαίνων πᾶν τὸ παρέχον τροφὴν, ἀρθρον τροφὴν. Nutritif εἶναι ὄρος ἐπιστημονικὸς, σημαίνει δὲ πᾶν τὸ ἔχον θρεπτικὴν δύναμιν, τὸ δυνάμενον νὰ μετουσιωθῇ εἰς τὸ σῶμα τὸ μεταλαμβάνον αὐτοῦ. Nourricier, τὸ διαδιδόμενον κὴδη εἰς τὸ σῶμα καὶ ἐνεργοῦν τὴν τουατην διάθρεψιν, οἷον ὁ γυλός. Les mets nourrissants abondent en parties nutritives, dont l'estomac extrait une grande quantité de sucs nourrissiers.

NUCE. **NUÉE.** **NUAGE.** Νέφος. Ή λέξις πηγαίνει ἴδιως τοὺς εἰς μέγα ὑψός ισταμένους ἀτμοὺς ἡ νέφη πνέεε, τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν ἀτμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπικειμένην καταγήδει πναγε, τὴν πυκνότητα τῶν ἀτμῶν καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν γνόφον.

Αἱ διαφοραὶ αὗται καταφαίνονται εὐκρινέστερον ἐπὶ τῆς μεταφορικῆς τῶν λέξεων τούτων χρήσεως. Λέγουσιν éllever quelques un jusqu'aux nues, ύψον τινὰ μέχρι τῶν νεφῶν, καὶ τοι επικινδών ὑπερβολικῶς. Une nuée de sauterelles, de barbares, νέφος ἀκρίδων, βαρβάρων, καὶ πλήθες. Avoir un nuage sur les yeux, ἔγω ἐπικείμενον νέφος, ἀγλὺν ἐπὶ τῶν ἀρθραλμῶν.

O.

S'OCCUPER A. **S'OCCUPER DE.** S'occuper à, μεσχολοῦμαι, καταγίνομαι περὶ τι ἔργων. Je m'occuperaï à l'étude. S'occuper de, προσέχω εἰς τι, ἔγω αὐτὸ κύριον μέλημα καὶ

φροντίδα μου. Ces peuples s'occupent continuellement de leurs chevaux.

ODIEUX. HAÏSSABLE. Στυγερός, μισητός. Τὸ πρῶτον εἴναι ἐντονώτερον τοῦ δευτέρου. Les défauts (τὰ ἔλαττώματα) rendent haïssable; les vices, (αἱ κακίαι) rendent odieux.

ODORANT. ODORIFÉRANT. Εὐώδης. Odorant λέγεται πᾶν τὸ εὐωδιάζον ὅταν τις ἐγγύθεν τὸ ὀσφραγθῆ odoriférant, τὸ διαδίδον καὶ πόρρωθεν τὴν εὐωδίαν.

OEUVRE. OUVRAGE. Έργον. Ἡ λέξις οὐνγρέ αριθμός εἰς μᾶλλον εἰς τὰς ιθυκὰς πράξεις, ή δὲ ουνγρέ εἰς τὰ ἔργα τῆς τέχνης. Les bons chrétiens font de bonnes œuvres, les bons ouvriers font de bons ouvrages.

Γενικώτερον δὲ ἐν τῇ λέξει οὐνγρέ θεωρεῖται ἡ ἐνεργός καὶ παράγουσα δύναμις. l'œuvre de la création, ή δημιουργία ἐν δὲ τῇ λέξει ουνγρέ τὸ θεικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας; le monde est l'ouvrage de Dieu.

Οευνρέ εἰς τὸν πληθυντικὸν λέγεται ἡ συλλογὴ τῶν παγημάτων συγγραφέως τινός ἀλλ' ἀν θελή τις να προσδιορίσῃ ἐν ἔκκστον αὐτῶν ἴδια, μεταχειρίζεται τὴν λέξιν ουνγρέ. Il y a plusieurs ouvrages dans les œuvres.

ONDES. FLOTS. VAGUES. Κύματα. Ondes εἶναι τὰ ἔλαχιστα τῶν κυμάτων, τὰ μόλις ἔξχιστάμενα ἐπὶ τῆς ἐπιραντείας τῆς θαλάσσης, τῶν ποταμῶν ή λιμνῶν, ὡς ἐκ τῆς ρευστότητος μᾶλλον τῶν ὑδάτων, διὸ καὶ παρέχουσιν ἴδεαν γαλήνης, υπνεμίας. Les rameurs fendaient les ondes paisibles (Fénélon). Εὐλότε ἡ λέξις αὕτη κεῖται συνεκδογικῶς ἀντὶ τῶν ὑδάτων. Se baigner dans les ondes d'un fleuve. ὅταν δὲ αἰρνίδιος ἄνεμος ή λαῖλαψ συνταράξῃ τὴν θάλασσαν, γεννῶνται les flots, κύματα φερόμενα μεθ' ὄρυχης κατὰ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, καὶ θραυσμένα ἐπὶ τῶν βράχων

καὶ τῶν αἰγαλῶν. Les flots irrités. Battu par les vents et par les flots. Les vagues εἶναι κύματα ὑπὸ μεῖζονος τρικυ-
μίας ἐγειρόμενα, ἔδιον γαρκατῆρας ἔχοντα τὸ μέγα ὄψος καὶ
τὸν μέγαν ὅγκον· εἶναι τὰ τροφόσεντα κύματα τοῦ Όμηρου. De
grandes, de grosses vagues. Des vagues hautes comme
des montagnes.

OPPRIMER. OPPRESSER. Καταθλίθω, καταπιέζω. Oppri-
mer λέγεται περὶ τυραννικῆς βίας καὶ καταθλίψεως. Le faible
est toujours opprimé. Oppresser, περὶ καταπιέσεως καὶ
στενοχωρίας τοῦ στήθους ἐξ τινος φυσικῆς αἰτίας. L'asthme
opprasse. Ή περὶ θυμικῆς στενοχωρίας. Une âme oppres-
sée de douleur.

ORAGE. TEMPÈTE. BOURRASQUE. OURAGAN. L'orage,
ἡ καταιγίς, φέρει βροντάς, θετὸν καὶ γάλαζαν. La tempête,
ὁ χειμῶν, εἶναι βίαιος ἄνεμος, συνοδευόμενος ἢ μὴ ὑπὸ κα-
ταιγίδος. Ἐπὶ θαλάσσης καλεῖται οὕτως ἡ τρικυμία.

Orage λέγεται μεταφορικῶς ἡ ταραγή καὶ σύγκρουσις τῶν
ἀλληλομάχων αἰσθημάτων καὶ παθῶν. Les orages des pas-
sions. La tempête énerve le psychisme taraghe la violence aussi
d'un tonnerre. Cette nouvelle excita dans son âme une
violente tempête. Διὸ τῶν δύω τούτων λέξεων σημαίνον-
ται προσέτι καὶ αἱ μεγάλαι τῆς τύχης καταδρομαῖ· μὲ τὴν
διαφορὰν ὅτι ἡ μὲν καταιγίς, l'orage, εἶναι μᾶλλον συμφορὰ
προσδοκωμένη, τὴν βλέπει τις συνισταμένην καὶ προβαίνου-
σαν· ὁ δὲ τῆς δυστυχίας χειμῶν, la tempête, éprouve αἰ-
φύδιος καὶ ἀθρόος.

L'ouragan, ἡ θύελλα, εἶναι βιαία συστροφὴ πνεύματος
ἐγειρομένη σὺν τῇ καταιγίδῃ, avec l'orage, ἡ συνοδεύουσα τὸν
χειμῶνα, la tempête. Ή λέξις αὕτη οὐδέποτε λαμβάνεται με-
ταφορικῶς.

La burrasque εἶναι ἐπὶ θυλάσσης ὅτι Pouragan ἐπὶ τῇ; ξηρᾷ, ἡτοι σφρόδρᾳ καὶ παροδικῇ ἀνεμοζάλῃ. Καλοῦνται μεταφορικῶς burrasques, ἀνεμοζάλαι, αἱ αἰρνίδαι καὶ παροδικαὶ δργαὶ ἀνθρώπου δύσκολου καὶ ἴδιοτρόπου.

ORDINAIRE. COMMUN. VULGAIRE. TRIVIAL. Διὰ τῶν λέξεων τούτων σημαίνεται ἡ πολυχρησία τῶν πραγμάτων, κατὰ βαθμολογικήν τινα πρόσοδον. Τὸ commun, κοινὸν, εἶναι τι πολυχρηστότερον τοῦ ordinaire, τοῦ συνήθους, τοῦ δὲ commun πολυχρηστότερον τὸ vulgaire πάγκοινον, τούτου δὲ πάλιν τὸ trivial, τετριψυμένον. Φάίνεται πρὸς τούτους ὅτι ordinaire λέγεται μᾶλλον περὶ τῆς συχνῆς τῶν πράξεων ἐπαναλήψεως commun, περὶ τῆς πληθύσος τῶν ἀντικειμένων vulgaire περὶ τοῦ πασιγνώστου τῶν πραγμάτων, καὶ trivial περὶ τῆς διὰ τοῦ λόγου παραστάσεως αὐτῶν. La dissimulation est ordinaire à la cour. Les monstres sont communs en Afrique. Les disputes de religion ont rendu vulgaires bien des faits qui n'étaient connus que des savants. De tous les genres d'écrire, il n'y a que le comique où les expressions triviales puissent trouver place.

Πελλάκις ὄμως αἱ λέξεις αὗται σημαίνουσιν οὐχὶ τὸ κοινὸν καὶ πολύχροντον τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τὴν εὔτελειαν αὐτῶν, τὴν ὀλιγηνὴν ἀξίαν των· καὶ τότε δὲ τηροῦσι τὴν αὐτὴν βαθμολογικὴν πρόσοδον, διότι, κατὰ τὸν Γιράρδον, ce qui est ordinaire n'a rien de distingué; ce qui est commun n'a rien de recherché; ce qui est vulgaire n'a rien de noble. Ce qui est trivial a quelque chose de bas.

OS. OSSEMENTS. Τὰ ὄστα καλοῦνται ossements ὅταν γυμνωθέντα τῶν σαρκῶν, καὶ λυθέντος παντὸς αὐτῶν συνδέσμου, δὲν ἀποτελοῦσι πλέον ὅλον τι, οὐδὲ ἀνάκουσιν εἰς ἴδιαιτερόν τι σῶμα. Η γενικὴ διομοισία αὕτη δὲν ἔχει τὸν τά-

πον της, δταν προσδιορίζη τις ἔκαστου ὁστοῦν διὰ τοῦ ιδίου του ὄνοματος, καὶ διὰ τῆς θέσεως ἢν κατεῖχεν ἐν τῷ σώματε οὗ τυνος ἀπετέλει μέρος· τότε μεταγειρίζονται τὴν λέξιν οἱ. On a trouvé un champ rempli d'ossements, parmi lesquels on a distingué les os de la tête d'un cheval et ceux du bras d'un homme.

OUTIL. INSTRUMENT. Ἐργαλεῖον, ὄργανον. Τὰ ἐργαλεῖα τῶν χειρωνάκτων, τῶν βαναυσοργῶν καλοῦνται ἴδιως οὐτιστὰ τῶν ἐπιστημόνων δὲ instruments. Η σφύρα, ὁ πρίων, τὸ τρύπανον εἰναι des outils· τὰ δὲ μαθηματικά, τὰ ιατροχειρουργικὰ ἐργαλεῖα λέγονται instruments de chirurgie, de mathématiques, κτλ.

III.

PAIRE. COUPLE. Une paire εἶναι ζεῦγος ἐμψύχων ἢ ἀψύχων ὄμοιειδῶν ὅντων, ἀγωρίστων, ἵτοι ὄμοι πάντοτε λαρυγνομένων κατάναγκην γρήσεως. Une paire de bœufs pour le labour, ζεῦγος ἀροτέρων βοῶν, une paire de bas, ζεῦγος περικηνηδῶν. Une couple σημαίνει ἀπλῶς δυάδα πρηγμάτων, οὐχὶ ἀγωρίστων. Une couple de bœufs pour la boucherie, δυάς βοῶν πρὸς κρεουργίαν, une couple de louis, δυάς λουδοβικείων νομισμάτων.

Άλλο παρὸ τὸ ἀνωτέρω couple εἶναι τὸ ἀρτενικοῦ γένους couple· τοῦτο σημαίνει ζεῦγος ἀγωρίσον ἐμψύχων ὅντων, οἷον ἀνδρόγυνον, ἐραστὰς, φίλους. Un couple d'amants, d'amis, καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων un couple de pigeons, de tourterelles, ζεῦγος περιστερῶν, τρυγίων, τὸ ἀρρέν καὶ τὸ θῆλυ.

ΡΑÎTRE. BROUTER. Άμφοτερα τὰ δέρματα σημαίνουσι τὸ βόσκειν, τρώγειν γόρτον (ἐπὶ τῶν κτηνῶν)* ἀλλὰ τὸ μὲν πάstre ὑποθέτει βαθυτέραν καὶ ἄφθονον νομῆν, τὸ δὲ brouter βροχύτερον γόρτον, οὗ τινος τὰ βοσκήματα ἀποτρώγουσι τὴν κορυφήν.

PARAÎTRE. APPARAÎTRE. Tὸ paraître σημαίνει φύνομαι, ἐμφανίζομαι ως φυσικὸν καὶ ὄρατὸν σῶμα ἢ οὐσία· τὸ δὲ apparaître λέγεται περὶ ὑπερφυσικῶν καὶ ἀύλων ὄντων, ἐπιφανομένων αἴφνης ὑπὸ αἰσθητὴν μορφὴν, οἷον περὶ ἀγγέλων, φασμάτων κτλ. Παραδείγματα τοῦ πρώτου, le jour paraît, l'aurore paraît, le soleil paraît, un homme paraît dans une société, dans une ville, dans une promenade. Παραδείγματα τοῦ δευτέρου, un ange apparaît, un spectre, un revenant apparaissent. Dieu est apparu à Moïse.

Tὸ apparaître μεταγενέζονται προσέτι ἐπὶ πραγμάτων αἰσθητῶν μὲν φύσει καὶ ὄρατῶν, ἀλλὰ ἐκ μακρῶν μάνον διαλειμμάτων καὶ ἀπροσπτως φανομένων. On a vu cette nuit un globe de feu apparaître dans les airs. Ces génies extraordinaires qui apparaissent à de longs intervalles.

PARAÎTRE. SEMBLER. Φύνομαι, δοκῶ. Εἰς μὲν τὸ paraître ἡ αἰσθητὸς τοῦ φυνομένου πράγματος θεωρεῖται ἐξ ἀντικειμένου, εἰς δὲ τὸ sembler, ἐξ ὑποκειμένου. Οἱ λόγοι διὸν πρᾶγμά τι φαίνεται ἡμῖν, nous paraît, τοιόνδε ἢ τοιόνδε, ἔγκειται ἐν αὐτῷ τῷ πράγματι* ὁ λόγος δὲ διὸν δοκεῖ ἡμῖν, nous semble, τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἐκ τῆς διαθέσεως εἰς ἣν εὑρισκόμεθα ἢ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν σκεπτόμεθα. Les choses paraissent vraies ou fausses, τὰ πράγματα φύνονται ἀληθῆ ἢ φευδῆ, φάεις ἐκ τῆς ὅψεως ὑφῆν παρίστανται εἰς τὸν νοῦν les choses semblent vraies ou fausses, δοκοῦσι δὲ ἀληθῆ ἢ φευδῆ, ώς ἐκ τοῦ τρό-

που καθ' ὄν θεωρεῖ τις αὐτὰ, ὃν διατεθειμένος λόγου γάριν εὑ-
μενῶς, ἡ προκατειλημένος, κλ. Telle chose me paraît belle,
τὸ δεῖνα φαίνεται μοι ὥραῖν, ἐμφαίνει τὴν ἐντύπωσιν ἣν κατὰ
πρῶτον προξενεῖ εἰς ἐμέ· telle chose me semble belle, τὸ
δεῖνα δοκεῖ μοι ὥραῖν, ἐκφράζει τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν μου,
τί φρονῶ περὶ αὐτοῦ ἀρδοῦ τὸ ἔξήτασα καλῶς. Ce qui paraît
bon, δεικνύεται τοιοῦτον, ce qui semble bon, τὸ εὑρίσκο-
μεν ταιοῦτον. Ιδοὺ καὶ ἔτερα παραδείγματα πιστοῦντα τὴν
ἀνωτέρω θεωρίαν. A ceux qui n'ont pas étudié l'astronomie
la lune semble aussi petite qu'elle le paraît. A ceux
qui souffrent et qui ont l'esprit appliqué sans cesse à leurs
maux le temps semble plus long qu'il ne paraît d'or-
dinaire.

PARASITE. ÉCORNIFLEUR. Καλοῦνται οὕτως οἱ παράσι-
τοι, οἱ καὶ ἄλλως λεγόμενοι piqueurs d'assiettes, chercheurs
de franchises lippées, écumeurs de marmittes. Ο εἰς τὰ ξένα
δεῖπνα ἐνδελεχισμὸς καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἐγκαθιδρύεσθαι ἐν αὐ-
τοῖς διακρίνει τὸν ιδίως λεγόμενον παράσιτον, le parasite. Ή
ἄδδοφαγία καὶ ἡ ἀναισχυντία διακρίνει τὸν καλούμενον écor-
nifleur. Ο πρῶτος φαίνεται τούλαχιστον σπουδάζων περὶ τὸν
οἰκοδεσπότην καὶ προσέχων εἰς αὐτόν· ὁ δεύτερος μόνον περὶ
τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς φροντίζει. Έκεῖνος μὲν, le parasite, διὰ
τῶν πολλῶν φιλοφρονήσεων, τῶν ἀρεσκευμάτων καὶ ἔξευτελι-
σμῶν ἀποτίνει τὴν δαιτυμοσύνην καὶ γίνεται ύποφερτός, κα-
ποτε δὲ καὶ ἀρεστός· δὲν εἶναι δὲ οὐδεὶς ὁ μὴ βαρυνόμενος τὸν
ἄηδη καὶ φορτικὸν παράσιτον, l'écornifleur, καὶ μὴ ζητῶν
ν' ἀπαλλαγῆ αὐτοῦ.

PARESSE. FAINÉANTISME. La paresse, ἡ ὄκνηρία, εἶναι
μικρότερον ἐλάττωμα ἢ le fainéantisme, ἡ ράθυμία. Le pa-
resseux, ὁ ὄκνηρός, φοβεῖται τὴν ἐργασίαν, le fainéant, ὁ ἕρ-

θυμος, τὴν μισεῖ ὁ πρῶτος εἶναι βραδὺς, ἀγκαπᾷ τὰς ἀνα-
σολᾶς, παρατείνει ἐπὶ μέγα μῆκος ὅ, τι ἀν ἐπιγειρῆ· ὁ δεύτερος
δὲν ἐπιγειρεῖ τίποτε, ζῶν ἐν παντελεῖ ἀπράξῃ.

PARLER MAL. MAL PARLER. Τὸ πρῶτον σημαίνει ὄμιλος
κακῶς, ἡτοι παρὰ τοὺς γραμματικοὺς κακόνας· τὸ δεύτερον,
κακολογῶ τινα. Il ne faut ni mal parler des absents, ni
parler mal devant les savants.

PARURE. ATOURS. Parure, κόσμος; καλεῖται ἐπὶ ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν πᾶν ὅ, τι συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ δικ-
πρεπέστερον, κομψότερον τὸν ἴματιμόν. Τὸ atours λέγεται
μόνον διὰ βασιλίσσας καὶ ἡγεμονίδας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν γυ-
ναικῶν τὸ μεταχειρίζονται εἰρωνικῶς.

PENDANT QUE. TANDIS QUE. Ένθ. Τὸ pendant que παρ-
ιστάνει ἀπλῶς τὸ ὄμόγρονον δύο τινῶν περιστάσεων, τὸ δὲ
tandis que, τὸ ὄμόγρονον ἀντιθέτων ἐνεργειῶν. Pendant
que j'étais en Espagne vous étiez en Italie, ένθ ἐγὼ ἦμην
ἐν Ἰσπανίᾳ, σὺ ἡσο ἐν Ἰταλίᾳ. Je me consume dans le chagrin
tandis que vous vous divertissez, ένθ ἐγὼ τήκο-
μαι ὑπὸ τῆς λύπης, σὺ διασκεδάζεις.

PENSER. SONGER. Σκέπτομαι, συλλογίζομαι. Τὸ πρῶτον
ἐμφαίνει καθαρὰν καὶ ἡρεμαίαν σκέψιν, πρὸς κατανόησιν τοῦ
προκειμένου πράγματος· τὸ δεύτερον, σκέψιν γινομένην μετά
τινος ἀνησυχίας πρὸς ἐπίτευξιν ἐφετοῦ τινος ἢ ἐν γένει περὶ
τοῦ πράκτεου. Le philosophe pense à l'arrangement de
son système, ὁ φιλόσοφος σκέπτεται περὶ διατάξεως τοῦ φι-
λοσοφικοῦ του συστήματος. L'homme embarrassé d'affaires
songe aux expédients pour en sortir, δ ἐν βιωτικαῖς στε-
νοχωρίαις ἀν συλλογίζεται διὰ τίνων μέσων ν' ἀπαλλαγῇ.
L'homme pense, ὁ ἀνθρώπος σκέπτεται, ἡτοι ὁ ἀνθρώπος
εἶναι λογικός. Dans un grand danger chacun songe à soi,

ἐν καιρῷ μεγάλου κινδύνου ἔκκαστος συλλογίζεται δι' ἔκυτὸν, δηλαδὴ πῶς νὰ σωθῇ. Τὸ penser ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὰ παρελθόντα, τὸ δὲ songer εἰς τὰ μέλλοντα περὶ ὧν μᾶλλον φροντίζομεν καὶ ἀνησυχοῦμεν. On pense au passé, on songe à l'avenir.

PÈRES. AÎEUX. ANCÉTRES. Nos pères, οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγονται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀμέσως προηγηθεῖσαν ἡμέραν· nos aieux, προπάτορες, οἱ ζήσαντες εἰς τὴν πρὸ ταύτης γενεάν, οἱ σύγχρονοι τῶν πάππων ἡμῶν· ancêtres δὲ λέγονται οἱ ἀρχαιότατοι πρόγονοι.

PERSÉVÉRER. PERSISTE. Persévérer, ἔξακολουθῶς ἐπιμόνως ὅ, τι ἔρχεται· persister, ἐμμένω σταθερὸς εἰς ὅ, τι εἴπα ή ἀπεφάσισα· τὸ πρώτον εἰνεὐχρηστον μᾶλλον ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαγωγῆς· τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν φρονημάτων καὶ τῆς βουλήσεως. On persévére dans le bien ou dans le mal, dans un genre d'occupations ou de vie. On persiste dans son sentiment ou dans son dire, dans sa détermination ou dans sa résolution, dans sa manière de penser ou de vouloir.

PESANTEUR. POIDS. GRAVITÉ. La pesanteur εἶναι ἡ βαρύτης θεωρουμένη καθ' ἔκυτὴν ὡς ιδιότης τῶν σωμάτων. Le poids είναι τὸ βάρος, δὲ βαθμὸς τῆς βαρύτητος διαγνωσκόμενος ἐκ τῆς πρὸς ἀλληλα τῶν σωμάτων συγκρίσεως. Λέγουσιν ἀπολύτως une chose a de la pesanteur, τὸ δεῖγχα σῶμα εἶναι βαρύ· καὶ πάλιν ὁρίζοντες τὸ βάρος, elle est d'un tel poids, de deux livres, par exemple, de trois, de quatre, etc. ἔχει τόσον βάρος, δύω λιτρῶν, τριῶν, τεσσάρων, κτλ. La gravité εἶναι ὄρος τῆς φυσικῆς σημαίνων ἀπαραλλάκτως ὅ, τι καὶ ἡ λέξις pesanteur, καὶ εὐχρηστος ὅταν ὁ λόγος ἦναι περὶ ισορθοπλίας τῶν σωμάτων καὶ περὶ τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος.

Pour mettre un corps dans l'équilibre, il faut trouver le centre de gravité. Ή περὶ τῆς ἐλέγεως τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἥγουν τῆς παγκοσμίου βαρύτητος. C'est la force de la gravité qui retient les planètes dans leurs orbites.

Μεταφορικῶς τὸ μὲν πεսαίτερον λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ καὶ σημαίνει τὴν δύσηνοιαν· ἀπ' ἐναντίας τὸ γραβité τίθεται ἐπὶ καλοῦ ὡς συνώνυμον τῆς τοῦ νοός ἢ τοῦ χαρακτήρος ἐμβρύειας. Μέσκυτως τὸ ποῖδον λαμβάνεται μεταφορικῶς εἰς τὴν σημασίαν τῆς κοινωνικῆς ὑπολήψεως. Un homme de poids, άνθρωπος οὗ τινος ἢ γνώμη ἔχει ἢ οπήν εἰς τὰς περὶ τῶν κοινῶν ἢ ιδιωτικῶν πραγμάτων ἀποφάσεις.

ON NE PEUT. ON NE SAURAIT. Τὸ πρῶτον σημαίνει τὸ φυσικῶς ἀδύνατον ἢ τὸ παντάπασιν ἀδύνατον· τὸ δεύτερον, τὸ ήθικῶς ἀδύνατον ἢ τὸ πολλὰ δύσκολον. On ne peut pas obéir en même temps à deux ordres opposés, δὲν δύναται τις ταῦτα χρόνως γὰρ ὑπακούσῃ εἰς δύω ἀντιθέτους διατάγματα. On ne saurait bien servir deux maîtres, δὲν ἐμπορεῦ νὰ ὑπηρετῇ τις καλῶς δύω κυρίους.

PHARMACIEN. APOTHICAIRE. Pharmacien, φαρμακοποιός, ὁ γιανώσκων τὴν κατασκευὴν καὶ σύνθεσιν τῶν φαρμάκων. Apothicaire, ὁ πωλῶν τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων ἀναγκαῖα φάρμακα, ὁ φαρμακοπώλης.

PIÈCE. MORCEAU. Pièce εἶναι μέρος οὐσιῶδες ὅλου τινός; ἀποτελοῦν καθ'έκατό αὐτοτελές τι καὶ αὐθίπαρκτον· les pièces d'une montre, τὰ μέρη τοῦ ωρολογίου, οἷον οἱ τραχοί, ὁ ἔλαττός, κτλ. les pièces d'un armure, τὰ διάφορα δηλα τὰ συνιστῶντα τὴν πανοπλίαν. Morceau εἶναι κομμάτιον ὅλου μὴ ἀποτελοῦν αὐτοτελές τι, οἷα τὰ τεμάχη τῶν ἐδωδίμων, un morceau de pain, de sucre, κτλ.

PIGEON. COLOMBE. Pigeon εἶγαι τὸνομα τῆς περιστερᾶς

Θεωρουμένης ὡς πτηνοῦ οἰκοσίτου, καὶ οὗ τινος οἱ νεοτεῖοι χρηπτούσι εὑρέουσιν εἰς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου. On élève des pigeons, on mange des pigeons. Colombe εἶναι τὸνομακ τοῦ ζώου τὸ εὔχρωστον ἐν τῇ φυσικῇ ἴστορίᾳ, ἐν τῇ μυθολογίᾳ, εἰς τὸν σεμνὸν τοῦ λόγου χαρακτῆρα, καὶ παντοῦ ὅπου ἡ λέξις περιστερὰ κεῖται μεταφορικῶς καὶ συμβολικῶς. Le char de Vénus était traîné par des colombes. Les chrétiens représentent le Saint-Esprit sous la figure d'une colombe. La colombe est le signe de la douceur et de la simplicité.

CE QUI PLAÎT. CE QU'IL PLAÎT. Τὸ προσωπικὸν ce qui plaît σημαίνει ὅ, τι ἀρέσκει, ὅ, τι εἶναι εὐάρεστον· τὸ ἀπρόσωπον ce qu'il plaît, ὅ, τι θέλει τις. Les insensés sacrifient leur intérêt à ce qui leur plaît. Οἱ ἄφρονες θυσιάζουσι τὸ συμφέρον τῶν χάριν τῶν αὐτοῖς ἀρεσκόντων. Les gens d'un caractère opiniâtre ne veulent faire que ce qu'il leur plaît. Οἱ πεισματώδους χαρακτῆρος ἀνθρώποι δὲν πράττουσιν εἰκὴ ὅ, τι θέλει ἡ γνώμη των.

PLIER. PLOYER. Plier, πτύσσω, διπλόνω· ployer, κάμπτω, λυγίζω. Plier du linge, plier une lettre. Ployer une branche d'arbre.

PLOYER. FLÉCHIR. Κάμπτομαι, λυγίζομαι. Τὸ ployer μεταχειρίζονται ἐπὶ τῶν εὐκάμπτων καὶ ἐλαστικῶν σωμάτων, οἷος ὁ κάλαμος· τὸ fléchir ἐπὶ τῶν μὴ τοιούτων, οἷον αἰχμῆς ἢ μοχλοῦ σιδηροῦ. Il suffit d'un vent léger pour faire ployer un roseau, ἐλαφρὰ ἀνέμου ῥιπὴ λυγίζει τὸ καλάμιον. Le corps qui a fléchi, τὸ καμφθὲν σῶμα, δὲν ἐπικαρέγεται εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν· le corps qui a ployé, τὸ λυγισθὲν σῶμα, ἐπανέργεται.

PLUS, DAVANTAGE. Τὰ συγχριτικὰ ταῦτα ἐπιβρήκαται,

ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸ ἐλληνικὸν μᾶλλον, πλειότερον, διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τοῦτο, ὅτι εἰς μὲν τὸ plus προστίθεται ἡ ητῶς ὁ δεύτερος ὄρος τῆς συγκρίσεως. Votre frère est plus sage que vous. Εἰς δὲ τὸ davantage ὁ δεύτερος τῆς συγκρίσεως ὄρος ἐννοεῖται ἔξωθεν. Vous avez du courage, il en a davantage, οἷον τῷ il en a plus que vous. Vous êtes sage, mais votre frère l'est davantage.

Προσέτι τὸ plus συντάσσεται καὶ μετὰ γενικῆς ὀνόματος, ὃι τοι μετὰ τῆς προθέσεως de. Il a plus d'instruction que vous, dès lors il a davantage d'instruction.

PLUS TÔT. **PLUTÔT.** Τὸ διηρημένον plus tôt εἶναι ἐπίρρημα χρονικὸν, ἐνώριτερα τὸ σύνθετον plutôt ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἐλληνικὸν μᾶλλον καὶ δηλοῖ προτίμησιν. Je partirai plus tôt, l'année prochaine en tout cas. Plutôt la mort que l'esclavage, καὶ λλιον θάνατος παρὰ δουλείαν.

PONTIFE. PRÉLAT. ÉVÊQUE. Pontifes, καλοῦνται οἱ ποντίφκες τῆς ἀρχαίας Ρώμης ἢ ἐν γένει οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἀρχαίων ἑθνῶν, προσέτι δὲ οἱ ἐπίσκοποι ὅν ἡ δυτικὴ ἐκκλησία καθιέρωσε τὴν μητρὸν ὡς ἀγίων, καὶ τέλος λέγεται οὕτως ὁ πάπας τῆς Ρώμης, ὁ καὶ souverain pontife ἐπικαλούμενος. Παρεκτὸς τῶν περιστάσεων τούτων pontife καλεῖται ὁ ἐπίσκοπος εἰς μόνον τὸν ὑψηλὸν τοῦ λόγου χαρακτῆρα.

Prélat, ἐκ τοῦ λατινικοῦ prælatus, κυρίως ὁ πρόκριτος: Ὅπάρχουσιν ἐν τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ δύω βαθμοὶ τῶν οὕτως ἐπικαλούμενων prélates: τὸν πρῶτον λαμβάνουσιν οἱ ἐπίσκοποι, τὸν δεύτερον οἱ ἡγούμενοι, οἱ ἀρχιγοὶ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων κτλ. οἵτινες ἀπολαύουσι τιματικῶν τινων δικαιωμάτων, οἷον νὰ δύνανται γὰ φέρωσι τὴν μίτραν καὶ τὴν πομπήν τοιχίων ῥάβδον. Άλλ᾽ ἐπειδὴ τόνοιμα τοῦτο, prélat, δὲν παρεμπράινει ἀναγκαῖως οὔτε δικαιοδοσίαν τινὰ, οὔτε ἐνεργάλ

έκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, καταντῷ ἐνίστε συνάγουμαν τοῦ ἀργοῦ, τρυφῆλοῦ, ἀλαζόνος καὶ ἀνιωφελοῦς ἀνθρώπου· διὸ προτιμᾶται ἐπὶ τῷ τοιούτῳ διασυρμῷ ἡ λέξις *prélat* παρὰ τοῖς σατυρικοῖς.

Ἐνέque τέλος εἶναι τὸ κοινὸν καὶ σύνηθες ὄνομα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, τῶν ἔχοντων τὴν πνευματικὴν διοίκησιν ἐπισκοπῆς τινος· ἔκαστος δὲ ἐπίσκοπος, ἐνέque, διακρίνεται τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ ὄνοματος τῆς πόλεως ἐν ᾧ ἐδρεύει. Ἐνέque de Blois, de Meaux, etc.

PORTER. **APPORTER.** **TRANSPORTER.** **EMPORTER.** **REPORTER.** **REMPORTER.** Τὸ ῥῆμα *porter* σημαίνει ἀπλῶς φέρω τι· τὸ *apporter* παρεμφάνει καὶ τὸ ποῦ φέρω αὐτό· τὰ δὲ *transporter* καὶ τὸ πόθεν· τὸ *emporter* σημαίνει· ὅτι λαμβάνω, παίρνω τι, ὡς ἔχων ἢ ἀντιποιούμενος κυριότητα ἐπ' αὐτοῦ· *reporter* ἐπαναφέρω τι πρός τινα· *remporter* ἀποφέρω πάλιν ὅτι ἔφερα. *Les crocheteurs* (*οἱ ἀχθοφόροι*) portent les fardeaux; les domestiques apportent ce qu'on leur envoie chercher; les voituriers (*οἱ ἀμαξηλάται*) transportent des marchandises; les voleurs emportent ce qu'ils ont pris; un domestique reporte à son maître ce qu'un autre n'a pas accepté; on remporte ce qu'on n'a pu vendre au marché.

POSTER. **APOSTER.** *Poster*, τοποθετῶ ἄνδρας εἰς ἐπιτήδειον χωρίον πρὸς μάχην ἢ κατοπτείαν. *Aposter*, τοποθετῶ ἀνθρώπους εἰς ἔνεδραν, ὅπως διαπράξωσι πακόν τι. La troupe est postée; l'assassin est aposté.

POSTURE. **ATTITUDE.** Ἡ μὲν λέξις *posture* σημαίνει ἀπλῶς τὴν τοιάνδε ἢ τοιάνδε θέσιν ἢ στάσιν τοῦ σώματος· ἡ δὲ *attitude* τὸν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἡθικὰς περιστάσεις συγκρατισμὸν τοῦ σώματος. La posture du suppliant (τοῦ ἵκετοῦ) est une attitude fort contrainte.

POUR MOI. QUANT A MOI. Διὰ τῆς φράστεως pour moi ἐκφέρει τις τὴν γνώμην του μετριοφρονέστερον, μετά τίνος δισταγμοῦ· τὸ quant à moi ἔχει τι ἀπορθαντικώτερον, ἐντονώτερον. Pour moi, je serais d'avis, je ferai... τὸ κατ' ἐμὲ, ήμην γνόμης, θὰ ἐπραττον οὕτω πως... Ἀντικατάστησον τὸ quant à moi, καὶ προκύπτει ἡ ἔννοια je m'y refuse, je m'y oppose, ἐγὼ δὲν στέργω, ἀντιτείνω εἰς τοῦτο.

POUDRE. POUSSIÈRE. Poudre, κόνις, λέγεται ἡ ἔηρανθεῖσα καὶ εἰς λεπτὰ μόρια λειτοριζόμενα γῆ· τῆς δὲ κόνιεως ταύτης τὸ λεπτότατον, τὸ αἱρόμενον ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης αὔρας καὶ προσκολλώμενον εἰς τὰ ἴματα, καλεῖται poussière.

Poudres λέγονται ἐπίσης διάφοροι οὐσίαι ἀπλαῖς ἢ σύνθετοι, λελειοτριβημέναι καὶ μεταβεβηλημέναι εἰς κόνιν, οἷον poudre de senteur, poudre à canon, poudre à poudrer κτλ. Poussièrē καλεῖται ἡ γύρις, ἥτοι ἡ λεπτοτάτη ἐκείνη ὅλη ἡ ἐφεύγανουσα εἰς τοὺς στήμαντας τῶν ἀνθέων, καὶ χρησιμεύουσα εἰς γονιμοποίησιν αὐτῶν.

Μεταφορικῶς ἡ λέξις poussière συνεπάγεται τὴν λότην τῆς μηδαμινότητος, τῆς ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος. Tirer de la poussière, ἐξάγω τι ἐκ τῆς ἀραιείας ἢ ἐκ τοῦ μηδενός. Dormez votre sommeil, riches de la terre, et demeurez dans votre poussière. (Bossuet).

Déplorable Sion, qu'as-tu fait de ta gloire?

Tu n'es plus que poussière.

(Racine)

POURTANT. CEPENDANT. NÉANMOINS. TOUTEFOIS. Σύνδεσμοι ἐναντιωματικοί. Τὸ pourtant εἶναι ἐντονώτερον τῶν ἄλλων, ἀποκροῦον πάντα ἐναντίον λόγον. Τὸ cependant ἔχει τι μετριώτερον, ἀντιτάσσει δὲ τὰ γινόμενα εἰς τὰ φαινόμενα. Τὸ néanmoins διακρίνει δύο τινὰς συλλογισμοὺς, οἵτινες φαί-

γονται ὑπεναντιούμενοι ἀλλήλοις, καὶ ὑποσηρίζει τὸν ἔνα γωρὶς γ' ἀναιρῆ ὅλως διάλου τὸν ἔτερον. Τὸ toutefois ἐκφράζει ἐξαίρεσιν, δίδον νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα, τὸ εἰς τὰ πρότερον λεγθέντα ὑπεναντιούμενον, δὲν συμβαίνει πάντοτε, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Que toute la terre s'arme contre la vérité, on n'empêchera pourtant pas qu'elle ne triomphe. Et pourtant elle tourne, καὶ δύως στρέφεται, εἴπεν ὁ Γαλιλαῖος περὶ τῆς γῆς. Quelques docteurs se piquent d'une morale sévère, ils recherchent cependant tout ce qui peut flatter la sensualité. Corneille n'est pas toujours égal à lui-même; néanmoins Corneille est un excellent auteur. Que ne haïssait pas Néron? toutefois il aimait Poppée, (τὴν αὐτοχρητόρισσαν Ποππαίαν).

POUVOIR. PISSANCE. FACULTÉ. Δύναμις. Pouvoir εἶναι κυρίως, ή ἔζουσία ἦτοι, ή ἄδεια, ή ἐλευθερία τοῦ πράττειν. Puissance, τὸ κράτος, ή ἴσχὺς; ή παρέχουσα τὴν ίκανότητα τοῦ πράττειν. Faculté, φυσικὴ ιδιότης ή δύναμις καθιστῶσα τὸν ἔχοντα ἐπιτίθειν πρὸς ὕρισμένον τι ἔργον. L'homme sans la grâce (ἄνευ τῆς ἀνεῳθεν χάριτος) n'a pas le pouvoir de faire le bien. La jeunesse manque de savoir pour délibérer, et la vieillesse manque de puissance pour exécuter. L'âme humaine a la faculté de raisonner.

PRÉSENTER. OFFRIR. Προσφέρω. Διὰ τοῦ présenter προσφέρει τις πράγματα παρόντα, κυριολεκτικῶς, παρουσιάζει. Διὰ τοῦ offrir δύναται νὰ προσφέρῃ, ἦτοι νὰ προτείνῃ εἰς παραδοχὴν καὶ τὰ ἀπόντα ή τὰ μέλλοντα ή τὰ ἀφηρημένα. Vous présenter un bouquet, vous offrez des services. On présente de la main à la main, un verre, un mets, un remède, des fruits, une arme, une requête; on offre son

œur, des vœux, des hommages, la liberté, sa protection, sa mort, δηλαδὴ πράγματα ἔσλι, καὶ on offre de faire, de dire, d'aller, προσφέρει, δηλαδὴ ὑπόσχεται τις νὰ πράξῃ, νὰ εἴπῃ, νὰ ὑπάγῃ, πράγματα μέλλοντα ἢ ὑποθετικά. Vous présentez votre ami dans une maison; vous offrez son crédit à quelqu'un. Παρουσιάζεις τὸν φίλον σου εἰς τινα οἰκίαν, καὶ προσφέρεις τινὶ τὴν ἐπιφύλαξίν του.

Ἄλλη διαφορὰ εἶναι ἡ ἔξη. Nous présentons, παρουσιάζομεν ἢ προσφέρομεν τι ἀπλᾶς εἰς τινα διὰ νὰ τὸ λάθη νous offrons, προσάγομεν τι μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸ δεχθῆ εὑμενῶς. Tὸ μὲν présenter ἐμφαίνει μᾶλλον τὴν ἐνέργειαν τῆς χειρός, τὸ δὲ-offrir, τὴν διάθεσιν τῆς καρδίας. On vous présente à boire quand vous l'avez demandé; on vous en offre spontanément, par prévenance, par le seul plaisir de vous voir accepter. Un domestique vous présente un siège à votre entrée dans un salon; une des personnes arrivées avant vous vous offre sa place. On offre la main ou le bras à une femme pour l'accompagner ou la reconduire chez elle par politesse.

PRÉROGATIVE. PRIVILÉGE. Ηρονόμιον. La prérogative αφορᾷ ἔξαιρετικὴν τιμὴν ἀπονεμομένην εἰς ἄτομα ἢ τάξιν τινὰ ἀνθρώπων. Le privilége κορηγεῖ πραγματικὴν ἢ, ως λέγεται κοινῶς, ὑλικὴν ὀφέλειαν εἰς τὸν ἔχοντα αὐτὸν, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ συμπολίτας. Les prérogatives ne choquent point comme les priviléges, qui en exceptant les uns, font porter double poids aux autres. Il y a peu de priviléges qui ne blessent la justice; les prérogatives aiguissent l'honneur et excitent l'émulation.

PRINCIPE. ÉLÉMENT. Αρχὴ, στοιχεῖον. Tὸ πρῶτον ἔγει τῷρος τὸ δεύτερον, ως τὸ αἴτιον πρὸς τὸ αἰτιατόν. Dieu est

principe, la bonté est un de ses éléments. ὁ Θεὸς ἐστιν ἀρχὴ, ἀρχικὴ αἰτία· ἡ ἀγαθότης ὑπάρχει ἐν τῶν στοιχείων αὐτοῦ. Le principe προϋπάρχει καὶ παράγει ἔτερόν τι ὃν ἡ συντελεῖ εἰς τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ. L'élément εἶναι μέρος συστατικὸν τῶν ὄντων. La chaleur est le principe et non l'élément de la vie, διότι ἡ θερμότης συντελεῖ εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ αὐτήν. Aristote tient que tous les corps terrestres sont composés de quatre éléments, la terre, l'eau, l'air et le feu. Οἱ Ἀριστοτέλης πρεσβεύει ὅτι πάντα τὰ γῆνα σώματα συνίστανται ἐκ τεσσάρων στοιχείων, τῆς γῆς, τοῦ ὕδατος, τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πυρός.

Les principes d'une science εἶναι γενικαὶ τινες ἀρχαὶ ἡ κανόνες τῶν ὁποίων ἀνάπτυξις καὶ ἐφαρμογὴ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη. Les éléments d'une science εἶναι τὰ πρῶτα στοιχεῖα, ἡ ἀρχὴ μιᾶς τινος ἐπιστήμης.

PRIVER. FRUSTRER. Priver, στερῶ τινα πράγματος τὸ ὄποιον εἶχεν ἀληθῶς. Frustrer, στερῶ τινα πράγματος τὸ ὄποιον δὲν εἶχε μὲν εἰσέτι, ἀλλ' οὐ τινος τὴν ἀπόκτησιν ἔθεωρει βεβαίαν. Priver quelqu'un de sa liberté, στερῶ τινα τῆς ἐλευθερίας. Frustrer quelqu'un du prix mérité, ἀποστερῶ τινα τῆς δικαιίας ἀμοιβῆς. Frustre de ses espérances, ἐψευσμένος τῶν ἐλπίδων.

PROVERBE. ADAGE. Proverbe, παροιμία, εἶναι ἀπόφθεγμα ἡ λόγιον δημῶδες, ἐκφράζον ἀφελῶς καὶ διὰ βραχέων μεγάλην τινὰ ἀληθείαν, καὶ πόρισμα ὃν τῆς καθ' ἡμέραν πείρας καὶ παρατηρίσεως. Adage δὲ λέγεται παρὰ Γάλλοις ἡ παροιμία, ὅταν πρὸς ταῖς εἰρημέναις ἰδιότησι περιέχῃ καὶ κέντρον ἐκφράσσεως, τὸ καλούμενον ἀττικὸν ἄλας, ἡ δὲ δι' αὐτῆς ἐκφράζομένη ἀληθεία ἀποβαλλη ἀληθίας παραλνεσις βλου καὶ κανὼν δικιγωγῆς. Tout ce qui reluit n'est pas or; οὐκ ἀπαν τὸ

ἀπαρχύσσον χρυσός ἐστιν¹ nul n'est prophète dans son pays, οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐσιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ tel maître, tel valet, κατὰ τὸν κύριον καὶ ὁ ὑπηρέτης, κοινῶς κατὰ τὸν μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλαι του, ίδοὺ παροιμίαι ἀπλαχί, διδάσκουσαι ἡμᾶς τὰ καθ' ἡμέραν συμβαίνοντα ἢ παρατηρούμενα, χωρὶς ἄλλο τι ἀξιοτημείωτον ἢ τὸ ἀρτιεπές καὶ λακωνικὸν τῆς ἐκφράσεως. Bonne renommée vant mieux que ceinture dorée, κτῆσαι ὄνομα καλὸν ὑπὲρ πλοῦτον περισσόν. un tiens vaux mieux que deux tu l'auras, κάλλος ἐνα καὶ στὸ χέρι, παρὰ δέκα καὶ καρτέρει· faites bien, bien vant bien, κάμε τὸ καλὸ καὶ ῥῆξ² το στὸν γιαλό· ίδοὺ αἱ παροιμίαι αἱ παρὰ τοῖς Γάλλοις καλούμεναι adages, ὡς ἐκ τῆς ἀγγικουστέρας ἐκφράσεως, καὶ ὡς περιέχουσαι ὁδηγίαν καὶ παραίνεσιν πρὸς ῥύθμισιν τῆς ἡμῶν διαγωγῆς.

Q.

QUAND. LORSQUE. Τὸ γρονικὸν ἐπίβρυμα quand μεταξὺ ειρίζονται ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ ἀπολύτων προτάσεων. Quando nous voulons voir il faut ouvrir les yeux. Ή εἰς γενικὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου. Il faut travailler quand on est jeune. Τὸ δὲ lorsque, εἰς προσδιορισμὸν ιδιαιτέρας τινὸς περιτάσσεως. Il faut être docile lorsque'on vous reprend à propos (ὅταν σὲ ἐλέγγωσιν εὐλόγως). Προτέτι τὸ μὲν πρῶτον τίθεται ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἀβεβαίων, τὸ δεύτερον ἐπὶ τῶν βεβαίων καὶ ὡρισμένων. Si vous venez apportez-moi telle chose, quand vous viendrez. Puisque vous devez venir, apportez-moi telle chose, lorsque vous viendrez.

QUERELLER. **GRONDER.** Έπιπλάττω. Τὸ μὲν quereller ὑποθέτει ἀγανάκτησιν, δυσμένειαν, ἐπιθυμίαν τοῦ ἐπιπλάττοντος νὰ λυπήσῃ καὶ ταπεινώσῃ τὸν πταίστην· τὸ δὲ gronder ὑποθέτει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στοργὴν πρὸς τὸν ἀμαρτήσαντα, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διορθίσεως αὐτοῦ, ἢ τὸ πολὺ δυσαρέσκειάν τινα κατ' αὐτοῦ. On gronde ἢ on querelle ses domestiques, ses subordonnés; on ne querelle ni ses amis, ni ses enfants, ni sa femme quand on les aime, on les gronde.

QUESTIONNER. **INTERROGER.** **DEMANDER.** Έρωτῶ. Τὸ μὲν questionner, ἐλέγχει πνεῦμα περιεργείας· τὸ δὲ interroger, ὑποθέτει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀργὴν, ἔχουσίαν εἰς τὸν ἀνακρίνοντα· τὸ demander εἶναι ὁ κοινὸς ὄφος σημαίνων ἀπλῶς ἐρωτῶ θέλων νὰ μάθω τι. L'espion questionne les gens. Le juge interroge les accusés. On demande ce qu'on veut savoir.

QUÊTE. **COLLECTE.** Quête συγερανισμὸς, βοήθεια τῶν χριστιανῶν διὰ τοὺς πτωχούς. On fait une quête pour les pauvres. Ή λέξις αὕτη ἔχει τι ταπεινωτικόν. La collecte εἶναι συναγερμὸς πρὸς κοινωνίαν δυστυχίας ἐπισυμβάσεως αἰφνιδίως εἰς τινα, ἢ πρὸς ἄλλον φιλανθρωπικὸν σκοπόν.

R.

ENTENDRE RAILLERIE. **ENTENDRE LA RAILLERIE.** Τὸ πρῶτον λέγεται περὶ ἀνθρώπου ὅστις ἀνέχεται τὰ σκώμματα, ἕδεν πειράζεται καθ' ὑπερβολὴν ὑπ' αὐτῶν· τὸ δεύτερον περὶ τοῦ γινώσκοντος νὰ σκώπῃ εὑρυῶς καὶ ἐμψελῶς.

AVOIR RAPPORT A. AVOIR RAPPORT AVEC. Εν τῇ πρώτῃ φράσει ἡ λέξις rapport δηλοῖ σχέσιν, ἀναφοράν· ἐν τῇ δευτέρᾳ, ὅμοιότητα, ἀναλογίαν. Les sujets ont rapport aux princes, les effets aux causes. Nos plus belles tragédies (*καὶ τραγῳδίαι τῶν Γάλλων*) ont beaucoup de rapport avec celles des Grecs.

RÉALISER. EFFECTUER. Réaliser, πραγματοποιῶ, ἐκπληρῶ, τι ἀπλαί τινες ἐνδείξεις ἔδιδον ἀφοροῦν νὰ ἐλπίζῃ τις. Les hostilités ne dureront pas assez pour réaliser ces vastes espérances. Tò effectuer ὑποθέτει βασιμωτέρα τινὰ προσδοκίαν παρὰ ἀπλᾶς ἐνδείξεις. Ήποσχέσεις ἥπται παρέχουν σιν ἐλπίδας πολὺ βεβαίας ὅτι θέλουν ἐκπληρωθῆντα λέγουσι λοιπὸν, il a effectué ses promesses.

RECONNAISSANCE. GRATITUDE. Ἀμφότερα σημαίνουσι τὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ ἀποδίδων γάριν ἀντὶ χάριτος a de la reconnaissance. Ὁ διατηρῶν φείποτε ἀκμαίαν τὴν μνήμην τῆς χάριτος καὶ αἰσθανόμενος ἀληθῆ ἀγάπην πρὸς τὸν εὐεργέτην αὐτοῦ, a de la gratitude. Ήποι ἡ τελευταία αὕτη λέξις gratitudine ἐκφράζει εἰλικρινέστερον καὶ καθ' ἑαυτὸν τὸ αἰσθητικὸν τῆς εὐγνωμοσύνης²: la reconnaissance ἀφορᾷ μᾶλλον τὴν πρακτικὴν διαγωγὴν τοῦ εὐγνωμονοῦντος, τὴν ἀνταπόδοσιν. Λέγουσιν un souvenir de gratitude καὶ un acte de reconnaissance.

REGUEIL. COLLECTION. Συλλογή. Collection εἶναι κυρίως ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀθροίζειν ὅμου διάφορα πράγματα, recueil δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ἤτοι τὸ ἀθροισμα, ἡ συλλογὴ διαφόρων πραγμάτων. Επεκράτησεν ὅμως ἡ λέξις collection νὰ σημαίνῃ προσέτι ὅ, τι καὶ ἡ recueil, ἤτοι αὐτὸν τὸ ἀθροισμα, τὴν συλλογὴν. Διαφέρουσι δὲ κατὰ τὰ ἔξης.

Tò recueil ὑποθέτει πλειοτέραν ἐνότητα, συνάρτειν, συγέ-

σιν τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα ἢ la collection. D'un recueil de pensées vous faites un livre; avec une collection de livres vous composez une bibliothèque. Τὸ πρῶτον, ἡ συλλογὴ τῶν στοχασμῶν, εἶναι εἰδός τι συγγραφῆς τὸ δεύτερον, ἡ βιβλιοθήκη, ἀπλοῦν ἀθροισμα βιβλίων. Διὰ τοῦτο λέγουσι μᾶλλον un recueil de poésies, d'anecdotes, de chansons, καὶ une collection de plantes, de coquilles, de médailles, d'antiquités rassemblées dans un cabinet.

Recueils καλῶνται αἱ μικραὶ μᾶλλον συλλογαὶ, collections δὲ αἱ μεγάλαι καὶ πολύτομοι. Vous donnerez un recueil de pièces fugitives, de pensées choisies, de quelques œuvres d'un auteur; vous donnerez la collection des conciles, des Pères, des historiens, des ouvrages d'un auteur second, ou de divers auteurs qui ont travaillé dans le même genre. La collection ἀποτελεῖ πλειοτέρους τόμους, le recueil τελειότερος βιβλία.

RECULER. RÉTROGRADER. Παλινδροῦ. To reculer évoquez κίνησιν ἐναντίαν τῆς φυσικῆς, τὴν ἀντικειμένην εἰς τὸ πρόσωπον. To rétrograder ὑποθέτει ὅτι ἀφοῦ ἤργισέ τις νὰ κινηται κατὰ μίαν τινὰ διεύθυνσιν, τρέπεται ἔπειτα τὴν ἐναντίαν. On recule pour mieux sauter (*παρομία*). On recule d'épouante, d'horreur. Le canon au moment de son explosion recule. Mais une armée rétrograde quand s'étant avancée jusqu'à un certain endroit, elle se remet en marche vers le point d'où elle était partie.

REGARD. COUP-D'-OEIL. OEILLADE. Regard, πᾶν βλέμμα ἀπλῶς. Coup-d'-œil, βλέμμα ταχὺ, ὁρθαλμοῦ βολή. Oeillade, βλέμμα λαθραίως, βιπτόμενον μετ' ἐμφάσεως.

REGARDER. CONCERNER. TOUCHER. Une chose nous regarde, nous concerne ou nous touche. Τὸ δεῖν πράγμα

ἀφορᾶ, ἀποθλέπει, ἐνδιαφέρει ἡμᾶς. Τὰ ἔργατα ταῦτα χωροῦσι κατὰ πρόσοδον. Ὡταν ὑπόθεσίς τις ἐνδιαφέρῃ ἡμᾶς μετρίως, μεταχειρίζονται τὸ πρῶτον, τὸ regarder. Ὡταν τὸ ἐνδιαφέρον ἦναι ἰσχυρότερον, προτιμᾶται τὸ concerner. Άν δὲ τύχη νὰ ἦναι ἀμεσον καὶ προσωπικὸν, ἐρμηνεύεται διὰ τοῦ toucher.

Προσέτει τὸ μὲν regarder ἀρμόζει μᾶλλον ἐπὶ ἀμφισθήτησεων καὶ ἀντιλογιῶν· τὸ δὲ concerner ἐπὶ δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος προσώπων· τὸ δὲ toucher ἐπὶ τῶν προσφιλεστάτων συμφερόντων. Πρὸς τὸν ἀναμνηγνύμενον εἰς ξένας ὑποθέσεις λέγουσιν ὅτι elles ne le regardent pas, δὲν ἀφορῶσιν αὐτόν· πρὸς ὑπάλληλον ἐκβαίνοντα τοῦ κύκλου τῶν χρεῶν του ὅτι cela ne le concerne pas, δὲν εἶνέργον του· καὶ περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν τιμὴν ἢ τὴν ζωὴν ἢ τὴν περιουσίαν ἡμῶν ὅτι elle nous touche de près, μᾶς ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα.

REGARDER. CONSIDÉRER. Regarder, κυττάζω τι. Considérer, παρατηρῶ τι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπὶ μακρόν. Εὑπορεῖ τις νὰ κυττάζῃ, on peut regarder, ἐδῶ κ'έκει, νὰ κυττάζῃ πολλὰ ἀντικείμενα διὰ μιᾶς· ἀλλ' ὅταν παρατηρῇ, quand on considère, τὰ βλέμματα προσηλοῦνται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

REGARDER. ENVISAGER. Regarder, κυττάζω τι ἀπλῶς. Envisager, θεωρῶ τι ὡς πρὸς τὰς καλὰς ἢ κακὰς αὐτοῦ συεπειάς. J'envisage beaucoup d'avantages dans cette entreprise, βλέπω πολλὰ τὰ λυσιτελῆ εἰς ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν. J'ai envisagé ce dessein sous tous ses aspects, θεωρησα τὸ σχέδιον τοῦτο καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις.

RÉGÉNÉRATION. RENAISSANCE. Régénération εἶναι ὅρος γειρουργικὸς στηλικίνων τὴν ἀναγέννησιν τῶν στερεῶν μερῶν

τῶν σώματος, τῶν ἀπολεσθέντων διὰ νόσου ή τραῦμα. La génération des os, des chairs. Μεταφορικῶς δὲ λέγεται οὕτως ή διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐν Χριστῷ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου, ή καὶ ἡ πολιτικὴ ἀναγέννησις λαοῦ τινος. La réénération de la Grèce, ή τῆς Ἑλλάδος ἀναγέννησις. Ή λέξις renaissance λαμβάνεται πάντοτε μεταφορικῶς λεγομένη περὶ πράγματος τὸ ὄποιον ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἔπαυσε νὰ φαίνεται ή νὰ ἀκμάζῃ, ἀναρρίφεται αὐθίς ὡς διάναγνησεως. La renaissance des lettres, ή ἀναγέννησις τῶν γραμμάτων κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μεσαιωνικοῦ.

RÉGLÉ. RANGÉ. Καθεστηκὼς, οργόνιμος ἀνθρώπος. Τὸ πρῶτον ἀναρρέφεται εἰς τὴν διαγωγὴν, τὰ κόθη τὸ δεύτερον εἰς τὰς χρηματιστικὰς ὑποθέσεις. On est réglé dans sa conduite, on est rangé dans ses affaires. L'homme réglé ne s'écarte pas de ses devoirs (δὲν παρεκτρέπεται τῶν καθηκόντων). l'homme rangé ne dissipe ni son temps ni sa fortune (δὲν ἀστεῖει οὕτε τὸν γρόνον οὕτε τὸ ἔχειν του).

RELACHE. RELACHEMENT. Relâche, ἀνάπαυσις, ἀνεσις, βροχεῖται διακοπὴ τῆς ἐργασίας, τῶν μόχθων. Relâchement, γαλάρωσις, élantertis, τοῦ ζήλου. Τὸ πρῶτον τίθεται πάντοτε ἐπὶ καλοῦ· τὸ δεύτερον, ὅταν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ κολασικοῦ τυνος ἐπιθέτου, λαμβάνεται συνίθως ἐπὶ κακοῦ. Il est nécessaire que par intervalles l'esprit et le corps prennent du relâche. En fait de mœurs et de discipline, le moindre relâchement est dangereux.

REMARQUER. OBSERVER. Remarquer, θεωρῶ τι μετὰ προσογῆς ἵνα ἐνθυμῆμαι αὐτό. Observer, παρατηρῶ τι ἐταστικῶς, ὅπως κρίνω περὶ αὐτοῦ, ὅπως ἐξαγάγω συμπεράσματα. Le général doit remarquer ceux qui se distinguent dans ses troupes, et observer les mouvements de l'ennemi.

RENDRE. REMETTRE. RESTITUER. Rendre, ἀποδίδω τὸ δανεισθὲν ἢ δοθέν. Remettre, ἐπιστρέφω τὸ ἐνεγυρισθὲν ἢ ὑποθηκευθέν. Restituer, ἀποδίδω τὸ ἀρπαγὴν ἢ κλαπέν. Je rends au public ce qu'il m'a prêté. (Labruyère). Άποδίδω εἰς τὸ δημόσιον δῖ, τι μοὶ ἐδάναισε. Aussitôt que j'ai su sa mort, j'ai remis à ses héritiers le dépôt qu'il m'avait confié. (Acad.). Άμα ως ἔμαθον τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀπέδωκα εἰς τοὺς αληρονόμους του τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκπιστευθέν μοι ἐνέγυρον. Tout ce qui est pris par pure conquête est pris très-injustement, et doit être restitué. Πᾶν δῖ, τι ἔλαβε τις διάπλακης κατακτήσεως, τὸ ἔλαβεν ἀδικώτατα, καὶ δφύλει νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ δπίσω.

RENTE. REVENU. Eισόδημα. La rente εἶναι ἡ ἐπιστίχ
φρέλεια ήν ἀποφέρειν κτῆμά τι ἢ κεράλαιον γρηγορικὸν ἐκ-
μισθωθὲν ἢ δανεισθὲν ἢ παραγωριθὲν ἐπὶ δροις εἰς ιδιώτας
ἢ εἰς τὸ δημόσιον. Revenu εἶναι τὸ ἐτήσιον εισόδημα ὅπερ
ἔχει τις ἐκ τῆς καλλιεργείας τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων ἢ ἄλλων
ἐργασιῶν. Εἶναι δὲ καὶ ὁ γενικὸς δρός περιλαμβάνων πᾶσαν
τὴν καθ' οίονδήποτε τρόπον ἐτησίαν τινὸς πρόσοδον. La dé-
pense excède le revenu. Τὰ δαπανώμενα ὑπερβαίνουσι τὰ
εἰπραττόμενα.

RÉPUTATION. CONSIDÉRATION. La réputation, ἡ φήμη,
εἶναι καρπὸς τῆς εὐφυΐας, τῶν σπανίων προτερημάτων. La con-
sideration, ἡ ὑπόληψις, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεως,
τῶν ἀξιωμάτων, τοῦ πλούτου, ἢ ἐν γένει ἐκ τῆς ἀνάγκης ἡ
οἱ ἀνθρώποι ἔχουσιν ἀτόμου τινός. Un ministre incapable
de sa place a plus de considération et moins de ré-
putation qu'un homme de lettres ou qu'un artiste cé-
lèbre. Un homme riche et sot a plus de considération
et moins de réputation qu'un homme de mérite pauvre.

RÉTABLIR. RESTAURER. RÉPARER. Ἐπισκευάζω. Ή ἐργασία τοῦ rétablir εἶναι δέξιολογωτέρα τῆς τοῦ restaurer, καὶ αὕτη πάλιν τῆς τοῦ réparer. On rétablit ce qui est ruiné (τὰ κατεστραμμένα); on restaure ce qui est dégradé (τὰ ἐφθαρμένα); on répare ce qui est endommagé (τὰ βεβλαρμένα). On rétablit ses forces qu'on avait perdues; on restaure ses forces affaiblies en les ranimant; on répare ses forces diminuées en les reprenant petit à petit.

RETOURNER. REVENIR. Τὸ retourner λέγεται περὶ ἀνθρώπου δστις μᾶς ἀφίνει καὶ ἐπιστρέφει ἐκεῖ ὅπαθεν ἦλθε: τὸ revenir, περὶ τοῦ ἄλλοθέν ποθεν ἐπανερχομένου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦρεις εἴμεθι. Un Parisien quitte Londres pour retourner à Paris ou pour y revenir. Παρισινός τις ἀφίνει τὸ Λονδίνον καὶ ἐπιστρέφει ἢ ἐπανέρχεται εἰς Παρισίους: οἱ ἐν Λονδίνῳ λέγουσιν il retourne à Paris: οἱ ἐν Παρισίοις, il revient. On revient dans sa patrie (οἴκαδε), on retourne dans son exil (εἰς τὴν ἔξορίαν).

Τὸ ἐπιστρέφειν εἰς τὴν ὄδὸν τῆς ἀρετῆς λέγεται revenir à la vertu: τὸ ἐπανέρχεσθαι εἰς τὰς κακὰς ἔξεις, retourner au crime.

RÊVE. SONGE. Ὄναρ, ἐνύπνιον. Les rêves εἶναι ὄνείρατα πλέον ἀόριστα, πλέον ἀλλόκοτα καὶ ἀτακτα, οὐδένα ἔχοντα εἰρμόν. Les songes εἶναι ὄνειρα ἔχοντα λογικήν τινα ἀκολουθίαν, καὶ ἀφίνοντα εἰς τὸν ἐγκέφαλον ζωηροτέρας ἐντυπώσεις: τὰ μὲν πρῶτα παρέρχονται μετὰ τοῦ ὑπνου, τὰ δεύτερα εἰν' εὐμνημονευτότερα. Τὰ μαντικὰ ὄνείρατα, ὁ ἐν Ἰλιάδι θεῖος ὄνειρος τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συχνὰ ἀναφερόμενα, καὶ τὴν δέσιν τοῦ δράματος ἐνίστε αποτελοῦντα ὄνειρα εἶναι songes καὶ ὥγι rêves. Καὶ ἐξυπνός τις

Φύγαται νὰ ἔχῃ φυντασίας ὅμοίας ὄνειρων, οἷον οἱ ὀπιοφάγοι
Ἄσικοι· αἱ τοιαῦται φυντασίαι λέγονται rêves, ὅχι songes.

Μεταφορικῆς πᾶν γελοῖον καὶ ἀπίθανον πρᾶγμα καλεῖται
un rêve, πᾶν δὲ ἐφήμερον, μάταιον, ἀπατηλὸν, un songe.
Nos projets sont souvent des rêves (γύμπιρχι). La vie est
un songe (ὅναρ ὁ βίος).

RIDICULE. RISIBLE. Ridicule εἶναι τὸ κινοῦν τὸν περί-
γελων, τὴν γλεύην (la risée)· risible δὲ τὸ κινοῦν τὸν γέλωτα
(le rire). Τὸ πρῶτον λαμβάνεται πάντοτε ἐπὶ κακοῦ, τὸ δεύ-
τερον ἐπαρφοτερότερον σημαῖνον πολλάκις τὸ ἀστεῖον ἢ γέλοιον.
On rit de ce qui est risible, on se rit de ce qui est ri-
dicule, γελῶμεν διὰ τὰ γέλοια καὶ περιγελῶμεν τὰ γελοῖα.

RIRE. RIS. Rire εἶναι τὸ φυσικὸν φυινόμενον τὸ καλού-
μενον γέλως. De grands éclats de rire (μεγάλοι γέλωτες).
Qui de vous n'a pas regretté cet âge où le rire est tou-
jours sur les lèvres ? Τίς ύμῶν δὲν ἐπόθηπε τὴν ἡλικίαν ἐ-
κείνην καθ' ἓν ἔχορεν πάντοτε τὸν γέλωτα εἰς τὰ γείλην; Ris
λέγεται ὁ γέλως ὅταν παρεμφαίνῃ ἴδιαίτερον τι αἰσθημα ἢ
πάθος τῆς ψυχῆς. Un ris dédaigneux, un ris moqueur, un
ris gracieux, un ris de satisfaction, de contentement,
γέλως περιφρονητικός, ἐμπαικτικός, χαρίεις, κτλ. Οἱ ποιηταὶ^{τε}
προσωποποιοῦντες τὸν γέλωτα καὶ συνδυάζοντες αὐτὸν μὲ τὰς
γέριτας λέγουσι les ris et les grâces.

ROI. MONARQUE. Roi, βασιλεὺς, εἶναι ὁ κατὰ τοὺς νόμους
βασιλεύων· monarque, μόναρχος, ὁ νόμον ἔχων τὴν ἴδιαν αὐ-
τοῦ θέλησιν.

ROMANESQUE. ROMANTIQUE. Romanesque λέγεται τὸ
φυντασιώδες, τὸ μυθώδες καὶ ἀπίθανον σύμβατα ἢ ἀκουσμα,
καὶ ὁ πρὸς τὰ τοιαῦτα συμβάματα καὶ ἀκούσματα κλίσιν αἰ-
τησινόμενος ἀνθρώπος. Romantique δὲ καλεῖται ἡ γραφικὴ, ἡ

τέρπουσαν τὴν φαντασίαν τοποθεσία, ἢ παρεμφερής πρὸς τὰς
ἐκ ταῖς μυθιστορίαις (dans les romans) περιγραφομένας.

S.

SACRIFIER. IMMOLER. Θυσιάζω. Sacrifier ἐπὶ τῇ κυρίᾳ, ἢτοι τῆς θρησκευτικῆς σημασίας, λέγεται καὶ περὶ ἀμύχων ιερείων ἢ θυμρένων ζώων, καὶ περὶ ἀψύχων πραγμάτων προσφερομένων εἰς τὸν θεόν, ἢ ἄλλων ἐνδείξεων λατρείας.. Immoler σημαίνει πάντοτε θύω, σφαγιάζω ἔμψυχον ὃν πρὸς τιμὴν ἢ ἐξιλέωσιν τῶν θεῶν. Les persécuteurs du christianisme naissant obligaient les chrétiens à sacrifier aux faux dieux, non en leur faisant immoler des animaux, mais seulement en exigeant d'eux un acte de culte, comme de brûler de l'encens, de goûter des viandes consacrées.

Kai ἐπὶ μεταφορᾶς δὲ τὰ δύω ῥήματα φυλάττουσι τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν. Aristide se sacrifice pour sa patrie, en la servant même contre lui, tout ingrate qu'elle est. Εὐταῦθα πρόκειται περὶ θυσίας συμφερόντων. Codrus s'immole pour elle, en achetant la victoire sur ses ennemis par une mort obscure et ignoble. Εὐταῦθα πρόκειται περὶ θυσίας αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Μαρτυρητέον δὲ ὅτι ὅταν θυσιάζῃ τις τὰ ἔχυτοῦ, ἢτοι συμφέρον τι ἢ δικαιώματα ἢ ἄλλα πλεονέκτημα, προτιμᾶται τὸ sacrificier, ὅταν δὲ ἡ θυσία βαρύνῃ ἔτερόν τινα, τὸ immoler. Quand vous sacrifiez vos prétentions, vos droits, votre fortune, vous seul en souffrez; si vous immolez

votre ennemi à votre vengeance, le mal est pour votre victime.

SAIN. SALUBRE. SALUTAIRE. Υγιεινός. Sain λέγεται ὁ, τι δὲν βλάπτει τὴν ύγειαν. Salubre, ὁ, τι καὶ τὴν ψφελεῖ. Salutaire, ὁ, τι σώζει ἀπὸ κινδύνου. Une situation saine, des mets salubres, un remède saluaire.

SALIR. TACHER. SOUILLER. Salir, μολύνω. Tacher, κηλίδνω. Souiller, καταμολύνω. On nettoie ce qui a été sali, on enlève les taches de ce qui a été taché, ce qui est souillé est perdu. Tò souiller λαμβάνεται συνήθως ἐπὶ μεταφορικῆς καὶ ἀθικῆς σημασίας: λέγουσι salir ή tacher ses hardes, καὶ souiller sa conscience.

SALUT. SALUTATION. RÉVÉRENCE. Salut, ἀπλοῦς γαιρετισμός. Salutation, γαιρετισμός γινόμενος μετά τυνος ἐπισημότητος πρὸς ἔνδειξιν σεβασμοῦ. Révérence, γαιρετισμός τῆς ἐθιμοτάξιας, μετὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς καὶ κάμψεως τῶν γονάτων.

SATISFAIT. CONTENT. Εὐχαριστημένος. Satisfait εἶναι ὁ ἀπολαύσας ὁ, τι ἐπόθει. Content ὁ εὐχαριστούμενος εἰς ὁ, τι ἔχει καὶ μὴ ζητῶν τι περιπλέον.

SAUVAGE. FAROUCHE. Λάγριος. Sauvages καλοῦνται οἱ γέρσοι καὶ δοίκητοι τόποι, ὡς καὶ τὰ αὐτοφυῆ καὶ ἀκαλλιέργητα δένδρα καὶ φυτά. Un lieu sauvage, un pays sauvage, une plante sauvage. Επὶ τῆς σημασίας ταύτης τὸ sauvage δὲν δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ farouche.

Προκειμένου λόγου περὶ ζώων, animaux sauvages καλοῦνται τὰ ζῶα τὰ φοβούμενα καὶ φεύγοντα τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἀτιθάσσεντα ζῶα. Les oies sauvages. Les lièvres sont des animaux sauvages. Animaux δὲ ή bêtes farouches ὄνομάζονται τὰ προσεξάλλοντα τὸν ἀνθρώπον καὶ

σπυράττοντα αὐτόν. Les tigres, les lions, les loups, les ours sont des bêtes farouches.

Τὰ ἐπίθετα ταῦτα ἀποδίδονται καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔτι καὶ sauvage μὲν καλεῖται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀγαπῶν τὴν μοναξίαν, ὁ φεύγων τὰς συναναστροφάς· τὸ δὲ farouche συνεπάγεται τὴν ιδέαν τῆς τραχύτητος τῶν τρόπων, τῆς ἀμότητος καὶ θηριώδικης.

SÉCHERESSE. ARIDITÉ. Sécheresse, aridité, μακρὰ καὶ μεγάλη ἀνομβρία, αὐχμός. Une sécheresse qui se prolonge cause l'aridité.

SECOND. DEUXIÈME. Δεύτερος. Tὸ deuxième ὑποθέτει ἀναγκαίως καὶ τοίτον, ὅχι δὲ καὶ τὸ second. Ἐν σύγγραμμά τι συνίσταται ἐκ δύο μόνων τόμων, ὁ δεύτερος αὐτοῦ τόμος λέγεται le second volume· ἐν δὲ συνίσταται ἐκ πλειόνων, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀδιαχρόως le second ή le deuxième volume. Προσέτι τὸ second λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτερος ή ἄλλος. Un second père, une seconde Troie, ἄλλος πατήρ, ἄλλη Τροία.

SECOURIR. AIDER. ASSISTER. Βοηθῶ. Tὸ secourir λέγεται περὶ τῶν ἐν κινδύνῳ ὄντων τὸ aider, περὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ γρείαν ἔχοντων ἀντιλήψεως· τὸ assister, περὶ τῶν ἐνδεῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις εὑρισκομένων. On secourt dans le danger, on aide à la faiblesse, on assiste dans le besoin.

SECRET. CLANDESTIN. Secret λέγεται πᾶν τὸ γινόμενον κρυφίως καὶ ἐν ἀπόπτῳ διότι δὲν συμφέρει ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ. Clandestin, πᾶν τὸ πραττόμενον ἐν τῷ κρυπτῷ, διότι εἶναι παράνομον, ἀθέμιτον. Une assemblée secrète καλεῖται ὥμηγυρις ἀνθρώπων μὴ ἔχουσα οὐδὲν ἐπιληφθεῖν καθέαυτὴν, ἀλλὰ συνεργομένη κρυφίως. Une assemblée clan-

destine λέγεται ἡ παρὰ τοὺς νόμους ἀθροιζομένη λάθρος ὄμηγυρις.

SEMBLABLE. PAREIL. Όμοιος. Semblable εἶναι τὸ ἔχον ἔξωτερικὴν ὄμοιότητα σχήματος, μορφῆς, χαρακτήρων. Pareil τὸ ισοδύναμον, ισόβαθμον, ισάξιον ἄλλου τινός. Un semblable monument, de semblables manières, καὶ un pareil mérite. Nos semblables εἶναι οἱ ὄμοιοι ἡμῶν, οἱ ἔχοντες τὴν αὐτὴν μὲν ἡμᾶς κατασκευὴν ἀνθρωποι. Nos pareils εἶναι οἱ ἵσοι ἡμῶν, οἱ μήτε ἀνώτεροι μήτε κατώτεροι ἡμῶν κατὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν, τὴν ικανότητα, κτλ. Vous ne trouverez guère de raison de préférer un objet pareil à un autre. Vous avez besoin d'attention pour distinguer un objet d'un autre auquel il est semblable.

SENTINELLE. VEDETTE. La sentinelle εἶναι σκοπὸς ἢ φρουρὸς πεζός: la vedette, φρουρὸς ἔφιππος.

NE SERVIR DE RIEN. NE SERVIR A RIEN. Τὸ πρῶτον λέγεται περὶ πράγματος τὸ ὅποιον δὲν χρησιμεύει εἰς ὥρισμένην τινὰ περίστασιν τὸ δεύτερον, περὶ τοῦ φείποτε ἀνωφελοῦς καὶ ἀχρήστου. Il a des talents qui ne lui servent de rien maintenant. Les murmures contre les décrets de la Providence ne servent à rien.

SERVITEUR. DOMESTIQUE. VALET. LAQUAIS. Serviteur, θεράπων, ὁ ὑπηρετῶν τινα, ἢ ἐν γένει παρέχων αὐτῷ ἐκδούλεισίν τινα, εἴτε ἐπὶ μισθῷ, εἴτε καὶ ἄλλως. Ai ἄλλαι τρεῖς λέξεις domestique, valet, laquais σημαίνουσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐπὶ μισθῷ ὑπηρετοῦντος. Vous êtes le serviteur de toutes les personnes pour l'utilité ou l'agrément desquelles vous travaillez; on n'est le domestique, le valet ou le laquais d'une personne qu'autant qu'on est à ses gages. Un voyageur a pour serviteurs les domestiques.

ques de l'hôtel où il est descendu. Serviteurs καλοῦνται ὡς πρὸς τὸν ξένον διότι τὸν ὑπηρετοῦσιν, domestiques δὲ ὡς πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον, διότι εὗτοι μισθεδοῦνται. Ή λέξις serviteur ἔχει τι ἐν γένει εὐγενέστερον τῶν ἄλλων αὐτῆς συνωμόρων. Les officiers de la couronne sont des serviteurs et non des domestiques.

Domestiques εἶναι κατὰ γράμμα ὁ σικέτης, ὁ ἐν τῷ οἴκῳ ὑπηρετῶν. Valet εἶναι ὑπηρέτης ἐκτελῶν ιδίᾳ τὴν δεῖνα ή δεῖνα ὑπηρεσίαν, ή προστητημένος εἰς τὸ δεῖνα ή δεῖνα πρόσωπον. Un valet de chambre, un valet de théâtre, un valet de laboureur, de bourreau, κτλ. Τὸν valet διαφέρει τοῦ domestique προσέτι καὶ διότι λαμβάνεται ἐνίστε ἐπὶ κακοῦ ή περιφρονητικᾶς. Menteur comme un valet. Si c'eût été du moins un gentilhomme! mais un valet, un gueux! (Voltaire). Έκ τοῦ valet ἔγεινε καὶ τὸ valetaille, ὁ τῶν δούλων συρρετός.

Laquais, ἀκόλουθος, κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ εὐγενῶν ή ἀριστοκρατῶν, εἶναι ὑπηρέτης πρὸς ἐπίδειξιν μᾶλλον παρὰ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν. Οὗτος συνοδεύει εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰς ἐπισκέψεις τὸν κύριόν του, καθήμενος συνήθως εἰς τὰ ὅπισθεν τοῦ ὄχηματός του, καὶ φέρων ιδιαιτέραν διακριτικὴν στολὴν, la livrée. Οἱ λαφονταῖνος λέγει περὶ τῶν σοφῶν ὅτι, πορευόμενοι κατὰ τὰς ὁδούς, μάγοιν ἀκόλουθοι ἔχουσι τὴν σκιάν των.

Ils ont pour tout laquais leur ombre seulement.

SIÉGE. BLOCUS. Siége, πολιορκία φρουρίου ή πόλεως πρὸς ἐκπόρθησιν αὐτῶν διὰ τακτικῶν ἐφόδων. Blocus, ἀποκλεισμὸς πόλεως ή φρουρίου γινόμενος μὲν σκοπὸν γὰρ ἐμποδισθῆναι εἰς αὐτὸν εἰσαγωγὴ σιτίων καὶ πάστης ἐπικουρίας, καὶ κατρρροθισθῆναι ἀλλωσις διὰ τοῦ ληφθοῦ.

SILENCIEUX. TACITURNE. Σιωπηλός. Le silencieux τηρεῖ σιωπὴν, le taciturne τηρεῖ σιωπὴν πεισματώδην ὁ πρῶτος δὲν ἀγαπᾷ τὰς ὄμιλας, ὁ δεύτερος τὰς ἀποστρέφεται. Προσέτι τὸ silencieux λέγεται καὶ περὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἐπικρατεῖ σιωπὴ, bois silencieux, retraite silencieuse, τὰ δὲ taciturne μόνον περὶ τοῦ ἀνθρώπου.

SON DE VOIX. TON DE VOIX. Le son de voix, ὁ ἥχος τῆς φωνῆς, εἰς ἔκαστον ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τῶν φωνητικῶν αὐτοῦ ὅργάνων· εἶναι δύα λόγοι ἡ τραχὺς, ἡδὺς ἢ ἀηδὺς, ισχυρὸς ἢ δυνατός· le son de voix est doux ou rude, agréable ou désagréable, grêle ou vigoureux. Le ton de voix, ὁ τόνος τῆς φωνῆς, εἶναι ποιά τις κάμψις τῆς φωνῆς πρὸς ἔκφρασιν διαρρόων ψυχικῶν διαθέσεων ἢ παθήσεων· γίνεται δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑψηλός ἢ ταπεινός, ἐπιτακτικὸς ἢ πειθήνιος, ὑπερήφανος ἢ εἰρωνικός, σπουδαῖος ἢ ἀστεῖος, μελαγχολικὸς ἢ φυιδρός· le ton de voix est élevé ou bas, impérieux ou soumis, fier ou ironique, grave ou badin, triste ou gai.

SOUDAIN. SUBIT. Ἐξαπιναίος, αἰργίδιος. Τὸ πρῶτον εἶναι ταχύτερον τοῦ δευτέρου· l'événement soudain εἶναι ὅλως ἀπροσδόκητον, l'événement subit συμβαίνει τάχιον ἢ ὅσον τις ἀλπικέν. Ἐκτὸς τούτου soudain λέγεται, κατὰ τὸν Lafaye, τὸ συνήθως καὶ φύσει τοιοῦτον subit δὲ, τὸ ἐκ περιστάσεως. La colère a un mouvement soudain. L'ennemi fit un mouvement subit.

Tὸ ἐπίθετον soudain ἀνήκει εἰς τὸν ποιητικὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου γαρακτῆρα· ἡ χρῆσις τοῦ subit εἶναι κοινοτέρα.

SOURIS. SOURIRE. Le souris εἶναι στυγματίον μειδίαμα ταχέως σθεννύμενον· le sourire, μειδίαμα ἐνδελεγγόν πλειότερον ἐπὶ τοῦ προσώπου.

SOUVENT. FRÉQUEMMENT. Souvent, συχνὰ, πολλάκις* fréquemment, συχνότατα, πλειστάκις. Vous allez souvent dans un lieu où vous avez coutume d'aller; vous allez fréquemment dans une maison où vous allez avec une grande assiduité.

Tò souvent εἰν’ εὐχρηστον μετὰ τῶν ἐνεργητικῶν καὶ κατατακτικῶν ὥρητῶν· tò fréquemment iδίως μετὰ τῶν ἐνεργητικῶν. On fait souvent ἡ fréquemment certaines choses; on est souvent ἡ très souvent ἀλλ’ ὅχι fréquemment dans une situation. Une personne est souvent malade, et prend fréquemment des remèdes. Il y a fort souvent du monde dans une maison; et vous y allez vous-même fréquemment.

STATURE. TAILLE. Άνάστημα. La stature παριστᾶ τὸ ὕψος τοῦ σώματος: la taille, μετὰ τοῦ ὕψους καὶ τὸν συγκριτικὸν τοῦ σώματος, τὴν κορμοστασίαν. La taille est noble ou fine, belle ou difforme, bien ou mal prise, svelte ou lourde, et non la stature. Stature λέγεται μᾶλλον τὸ μέγα, τὸ ἔκτακτον ἀνάστημα. Goliath était d'une grande stature. On se moquait de Pépin et de sa petite taille.

STOÏCIENS. STOÏQUES. Stoïciens καλοῦνται οἱ ὄπαδαι τῆς στωϊκῆς φιλοσοφίας, οἱ ἀρχηγὸς ὑπῆρξεν ὁ Ζήνων. Stoïques δὲ πάντες ὅσοι χωρὶς νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν αἵρεσιν ταῦτην, ἀκολουθοῦσιν ἐν τῇ διαγωγῇ αὐτῶν τὰς ἀρχὰς αὐτῆς, οἵτοι τὴν περὶ τὰ θύη αὐστηρότητα, τὴν καταρρόνησιν τοῦ κινδύνου, καὶ τὴν μέχρις ὑπερβολῆς ἀπάθειαν.

SUBSISTANCES. DENRÉES. VIVRES. Ζωάρεια, τρόφιμα. Subsistances εἶναι τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου, περιλαμβάνονται δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο οὐ μόνον τὰ πρὸς τροφὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ἐνδυματίαν, θέρμανσιν,

φωτισμὸν γρήσιμα· θεωροῦνται δὲ σχετικῶς πρὸς τὴν παραγωγὴν. Un pays est fertile en subsistances. Denrées cultivoient la terre. Les denrées sont propres à la production. Un marché est pourvu de denrées, à savoir à suffisance pour les vivres. Διαιροῦνται δὲ εἰς τὰ λεπτομερῶς πωλούμενα, μεγάλους δὲ εἰς τὰ πωλούμενα, τὰ ωκεανούμενα, τὰ γάλα καὶ εἰς τὰ χονδρικῶς πωλούμενα, grosses de denrées, ως τὰ σιτηρά, οἱ οἶνοι, κτλ. Les vivres élèvent la Zôdikosia θεωρούμενα σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῷ οἴκῳ γρῆσιν, τὴν οἰκονομίαν, l'économie domestique, ως προμηθευμένα καὶ τεταμιευμένα εἰς γρῆσιν. Une place est approvisionnée de vivres.

SUCCÈS. RÉUSSITE. ISSUE. Succès élève le génie des drôles, σημαίνει δὲ μετὰ μὲν ἐπιθέτου προσδιοριστικοῦ ἔκθεσιν, εἴτε ἀγαθὴν εἴτε κακήν. Un bon succès, un mauvais succès, éprouvé, éprouvé. Απολύτως δὲ καὶ καθ' ἔκυτὴν λαμβανομένην ἡ λέξις σημαίνει ἐπιτυχίαν. Λέγεται δὲ περὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων. Réussite λέγεται μόνον περὶ πραγμάτων, καὶ σημαίνει πάντοτε ἀγαθὴν ἔκθεσιν, ἐπιτυχίαν. Il n'y a que d'heureuses réussites. Ηλὴν τούτου ἡ λέξις réussite dépendra du plaisir qu'elles donnent aux personnes, τας μη ἐγρύσασι μέγα τι καὶ ἔκτακτον. Un essai de culture (γεωργική τις ἀπόπειρα), un ouvrage sans prétention (σύγγραμμα ἀνευ μεγάλων τινῶν ἀξιώσεων) auront de la réussite. Άπ' εναντίας les succès ὑποθέτουσι μεγάλας τινάς καὶ σπουδαίας εὐδοκιμήσεις. Le succès de nos armes. Enflé de tant de succès. L'ivresse du succès.

Issue σημαίνει ἐπίστης ἔκθεσιν, ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν. Δὲν λέγεται δὲ οὔτε περὶ προσώπων οὔτε περὶ πραγμάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ πράξεων. L'issue d'un homme, οὐδεὶς εἰσθιει βαρβαρισμός, καθὼς καὶ l'issue d'un ouvrage: άλλα

λέγουσι τὸ issue d'une affaire, l'issue d'une guerre, d'un procès, d'une entreprise. Διαφέρει δὲ ιδίως τῶν ἄλλων συνωμάτων, καθότι δηλοῖ τὸ τελευταῖον ἀποτέλεσμα, τὴν λύσιν πολυπλόκου τιὸς ὑποθέσεως, οἷον πολέμου, δίκης, κτλ.

SUCCESSION. HÉRÉDITÉ. Héritage. Κληρονομία. Succession εἶναι ἡ πρᾶξις τοῦ κληρονομεῖν, ἦτοι ἡ εἰς ἔτερον πρόσωπον μετάθεσις τῆς τοῦ θανόντος περιουσίας ἢ καταστάσεως, μετὰ καὶ τῶν χρεῶν ἐπὶ αὐτοῦ, ἀν οὕτω τύχῃ. Λέγουσιν une succession embrouillée, endettée, chargée de dettes. Εἶναι δὲ ὁ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις συνάθης δρος. Venir à la succession de quelqu'un; obtenir quelque chose par voie de succession; succession testamentaire.

Hérédité εἶναι κυρίως τὸ δικαιώμα τῆς κληρονομίας* héritage δὲ ὁ κλήρος αὐτός. C'est en vertu de l'hérité que qu'on entre en possession de l'héritage. Λέγουσι le droit de l'hérité, καὶ, un ample héritage; cultiver l'héritage de ses pères. Εὑμπορεῖ μάλιστα νὰ ὑπάρχῃ hérité χωρὶς héritage, ἦτοι κληρονομία ἀνευ κυρίως κλήρου, δηλονότι χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς περιουσίας τοιαύτη εἶναι ἡ κληρονομία πολιτικοῦ τινος ἀξιώματος, παρέχουσα δικαιώματα ὅχι δὲ καὶ οὐσίαν πραγματικήν.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀκρίβης καὶ κυριολεκτικὴ τῶν ὄνομάτων σημασία, ἀλλ' ὅμως ἡ συνήθεια ἐπιτρέπει νὰ μεταχειρίζωνται γράφοντες ἢ λαλοῦντες τὰς λέξεις succession καὶ hérédité ἀντὶ τοῦ héritage, ἦτοι ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κλήρου, τῆς περιουσίας ἢ διαδέχεται τις.

SURFACE. SUPERFICIE. Surface εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ τῶν πραγμάτων ὅμις ἡ ἐπιφάνεια, θεωρουμένη ἀγχέτως καὶ καθ' ἔκυπτήν. Superficie, ἡ ἐπιφάνεια θεωρουμένη σχετικῶς καὶ κατ'

ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἔνδον, πρὸς τὸ βάθος. De tous les animaux qui couvrent la surface de la terre, il n'y a que l'homme qui soit capable de connaître toutes les propriétés du globe; et entre les hommes la plupart n'en aperçoivent que la superficie; il n'y a que l'œil perçant d'un petit nombre de philosophes qui sachent en pénétrer l'intérieur.

Η διαφορὰ καὶ τηρεῖται καὶ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας· διὸ περὶ ἑκείνων αἵτινες περὶ πάντων λαλοῦσιν ὑποκρινόμενοι ὅτι τὰ πάντα γινώσκουσι, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τίποτε ἀκριβῶς· καὶ κατὰς βάθος, λέγουσιν οἱ Γάλλοι qu'ils ne savent que la superficie des choses, qu'ils n'en ont que des notions superficielles, ὅτι ἐπιπολαῖς μόνον γινώσκουσι τὰ πράγματα, ὅτι ἔχουσιν ἐπιπόλαιον αὐτῶν γνῶσιν.

SURPRENDRE. ÉTONNER. CONSTERNER. Έπιπλήττω, καταπλήττω. Tò surprendre ἐκφράζει ἐκπληκτιν ἐλάσσονα καὶ περὶ ἐλασσόνων· τὸ étonner, μείζονα καὶ περὶ μείζόνων. Ήλην ὅτι συμβαίνει περὶ ἕπιδειξις surprend. Ήλην τὸ μέγα, τὸ θαυμαστόν, τὸ παράδοξον, étonne. Tout changement brusque, non préparé surprend; une révolution étonne. Un trait d'esprit vous surprend; un coup de génie vous étonne. Tὸ consterner τάσσεται ἐπὶ τῶν μεγάλων συμφορῶν αἵτινες καταπλήττουσι καὶ καταβάλλουσι τὰς δύναμεις τῆς ψυχῆς. Une catastrophe consterne. Αἱ αὐταὶ διαφοραὶ ὑφίστανται καὶ μεταξὺ τῶν οὐσιαστικῶν surprise, étonnement, consternation.

SUSPECTER. SOUPÇONNER. Ὕποπτεύομαι, θεωρῶ ὑπόπτον. Tὸ suspecter ὑποθέτει δικαίαν ἀφορμὴν ὑποψίας. Tὸ soupçonner δύναται νὰ σημαίνῃ καὶ ἄδικον ὑπόνοιαν. La prudence suspecte ceux qui ont donné matière au soupçon. La défiance ou plutôt la méfiance soupçonne les

gens mêmes qui n'ont aucunement donné lieu au soupçon. Ή αὐτὴ διαφορὰ καὶ μεταξὺ τῶν ὄνομάτων suspicion καὶ soupçon.

Τ.

TERME. LIMITES. BORNES. Τέρμα, σημα. Le terme εἶναι τὸ ἔσχατον σημεῖον εἰς δὲ καταλήγει ἀντικείμενόν τι. Les limites εἶναι ὡς τις γραμμὴ διαστῶσα δύο τινὰ ἀντικείμενα καὶ ἣν δὲν πρέπει τις νὰ ὑπερβῇ. Le terme καὶ les limites ἀποτελοῦσι μέρος αὐτοῦ τοῦ πράγματος ὅπερ ἀποπερατοῦσιν ἢ δρόζουσι. Les bornes εἶναι ζένον τι ἐπιπρόσθημα ἐμποδίζον τὴν περιπέτερω πρόοδον. Le détroit de Gibraltar fut le terme des voyages d'Hercule. Les limites de l'empire romain étaient celles du monde. La mer, les Alpes et les Pyrénées sont les bornes naturelles de la France.

Αἱ ἔξης φράσεις δεικνύουσι τὰ μεθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ὄνομάτων τούτων εὔχοριστα ῥήματα. On approche ou on éloigne le terme; on resserre ou on étend les limites; on avance ou on recule les bornes.

TÊTE. CHEF. Κεφαλή. Tête εἶναι ὁ συνίθης ὄφος. Chef λέγεται τὴν σήμερον κυριολεκτικῶς μόνον περὶ τῶν λειψάνων τῶν Ἅγίων. Le chef de Saint-Jean, ἡ κάρα τοῦ Ἅγ. Ιωάννου.

Μεταφορικῶς τὸ μὲν tête σημαίνει τὸ τοπικὸς προπορευόμενον, τὸ δὲ chef τὸ προεξάρχον καὶ κυβερνῶν. La tête d'un bataillon, οἱ πρωτοστάται τοῦ τάγματος. La tête d'un convoi, οἱ προηγούμενοι τῆς συνοδίας. Le chef d'un bataillon, ὁ ταγματάρχης. Le chef d'un parti, ὁ κομματάρχης. Commander en chef, ἔχω τὴν ἀρχηγίαν.

TOMBE. TOMBEAU. SÉPULCRE. Μνῆμα, τάφος. Tombe, μνῆμα χθυμάλιὸν καὶ ἀπέριττον, ὅποια τὰ τῶν πενήτων. Tombeau, τάφος ἡ τύμβος ὑψηλότερος καὶ διαπρεπὴς ἀργυρετεκτονικοῖς καὶ γλυπτικοῖς κοσμήμασιν, ὅποιοι οἱ τῶν πλουσίων τάφοι. Sépulcres λέγονται μόνον οἱ τάφοι τῶν ἀρχαίων. Le Sépulcre de David, τὸ μνῆμα τοῦ ὁ τάφος τοῦ Δαυΐδ. Le Saint-Sépulcre, ὁ Ἅγιος Τάφος. Notre Seigneur appelle les hypocrites des sépulcres blanchis (τάφους κεκανικαμένους).

TOMBER PAR TERRE. TOMBER A TERRE. Τὸ πρῶτον λέγεται περὶ πτώσεως πραγμάτων ισταμένων ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ δεύτερον, περὶ πτώσεως πραγμάτων κειμένων ἐν μετεώρῳ. Un arbre tombe par terre, et ses fruits tombent à terre.

TOME. VOLUME. Τόμος. Tome εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ γινομένη διαιρεσίς τοῦ συγγράμματος. Volume, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου, τοῦ βιβλιοδέτου διαιρεσίς τοῦ συγγράμματος εἰς γωριστὰ τεύχη. Tὸ τεῦχος, le volume, δύναται νὰ περιέχῃ πολλοὺς τόμους, tomes, καὶ ὁ τόμος, ἢντι μέγας, δύναται ν' ἀποτελῇ πολλὰ τεύχη, volumes.

TONNERRE. Foudre. Ἀμφότεραι αἱ λέξεις σημαίνουσι κοινῶς τὸν κεραυνὸν, διότι λέγουσιν ἐπίστις le tonnerre tombe καὶ la foudre tombe, ὁ κεραυνὸς ἐνσκήπτει le tonnerre gronde καὶ la foudre gronde, ὁ κεραυνὸς βροντᾶ. Ἀλλ' ὁ θέλων νὰ κυριολεκτῇ πρέπει νὰ διαχρίνῃ le tonnerre, ὅπερ ἔστιν ἡ ἐν τοῖς νέφεσιν ἔκρηκτης ἡ παράγουσα τὸν πάταγον, ἡ βροντὴ, ἀπὸ τὸ foudre, ὅπερ ἔστι τὸ πῦρ τὸ κακὸν καὶ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν, ὁ κυρίως κεραυνός.

Η διαφορὰ αὕτη καταχρίνεται ἐπὶ τῆς μεταφορικῆς γρήσεως τῶν δύω τούτων ὕρων. Λέγουσιν une voix de tonnerre

θέλοντες νὰ δηλώσωσι μεγάλην, βροντώδη φωνὴν, καὶ, υπορατέορας lance des foudres d'éloquence, ο δεῖνα ρήτωρ ἔξακοντίζει κεραυνούς λόγων, δηλουντες διὰ τούτου τὴν δεινότητα, τὴν ἀμαχον ἴσχυν τῶν λόγων τούτων.

TOUT. CHAQUE. Πᾶς, ἔκαστος. Τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐπὶ γενικῶν ἰδιοτήτων, τὸ δεύτερον ἐπὶ ἀτομικῶν. Tout homme a des passions, πᾶς ἀνθρωπος ἔχει πάθη, ἀναγκαῖον παρακολούθημα τῆς καθόλου φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. Chaque homme a des passions dominantes, ἔκαστος τῶν ἀνθρώπων ἔχει κυριεύον τι πάθος, ἀναγκαία συνέπεια τῆς διαφόρου τῶν ἀτόμων ἰδιοσυγκροτίσεως.

TRANSCRIRE. COPIER. Transcrire, μεταγράψω τι εἰς τὸ καθερὸν ἵνα καταστήσω αὐτὸ εύκατανάγνωστον. Copier, ἀντιγράψω τι ὅπως ἔχω δύω ἢ πλειόνα ἀντίγραφα τοῦ αὐτοῦ κεμένου.

TRANSPORTER. TRANSFÉRER. Ἡ κοινὴ τῶν δύω τούτων ἥγημάτων σημασία εἶναι μεταφέρω ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν transporter εἰνέγγροστον ἐπὶ πραγμάτων τὰ ὅποια αἴρει τις ἐφ' ἔκυτοῦ ἢ ἐπ' ὄχημάτων δπως μεταφέρῃ αὐτὰ, οἷον ἐμπορεύματα, ἔπιπλα, γρήματα, κτλ. Τὸ δὲ transférer περὶ τῶν μὴ τοιούτων, οἷον καταστήματος ἐμπορικοῦ, τόπου διαμονῆς κτλ. On transporte ses marchandises et on transfère son magasin; on transporte ses meubles et on transfère sa résidence; on transfère le cimetière et on transporte les ossements.

TRAVAIL. LABEUR. Le travail εἶναι συνήθης ἐργασία. Le labeur, ἐργασία ἐπίπονος, μὴ ἀφίνουσα ἀνεσιν, μόχθος. L'homme est né pour le travail, le malheureux est condamné au labeur.

A TRAVERS. **AU TRAVERS.** Διὰ μέσου. Τὸ ἀ τράβερς ὑπερφαίνει ἐλευθέρων δίοδον. Τὸ αὐ τράβερς ὑποθέτει προσκόμιατα τὰ ὅποια πρέπει τις, νὰ ὑπερβῇ. Courir à travers les champs; passer au travers des ennemis.

TRÈS. FORT. BIEN. Τὰ τρία ταῦτα ἐπιτατικὰ μόρια προστιθέμενα εἰς τὰ ἐπίθετα ἀποτελοῦσι τὸν ὑπερθετικὸν αὐτῶν βαθμόν· καὶ εἶναι μὲν ἐν γένει ἀδιάφορος ἡ χρῆσις αὐτῶν, ἀλλ᾽ ἔξετάζων τις ἀκριβέστερον ἀνευρίσκει τὰς ἑκῆς μεταξύ των παραλλαγάς.

Τὸ très (τίαν) εἶναι τὸ μόριον τὸ σημαῖνον ιδίως καὶ κατέξοχὴν τὸν ἀνώτατον τῆς ποιότητος βαθμόν. Τὸ fort (σφόδρα) μετὰ τῆς ἐπιτάσεως παρεμφαίνει ἐνταυτῷ τὴν περὶ τῆς ἐκφρομένης κρίσεως πεποίησιν τοῦ λέγοντος. Τὸ bien (μάλα) ἔχει τοῦτο ίδιον ὅτι παριστὰ αἰσθημά τι θαυμασμοῦ, ἐπιδοκιμασίας, εὐχαριστήσεως τοῦ λέγοντος προσώπου ἢν πρόκληται περὶ ἀγαθοῦ τίνος, συναισθήματος δὲ καὶ συμπαθείας ἢν περὶ κακοῦ. Λέγομεν ὅτι ἀνθρώπος τις εἶναι très-sage, διὰ νὰ πρασδιαρίσωμεν τὸν βαθμὸν τῆς σοφίας αὐτοῦ· fort sage, διὰ νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι εἶναι πολλὰ σοφός· bien sage διὰ νὰ δείξωμεν τὴν ἐντύπωσιν ἢν μᾶς προσένει ἡ σοφία του. Cet homme est très-malheureux λέγεται μετ' ἀπαθείας καὶ ἀδιαφορίας. Cet homme est bien malheureux προσμαρτυρεῖ τὸν οἶκτον τοῦ λέγοντος.

Ἐκτὸς τούτου τὸ μὲν très ἀρμόζει μᾶλλον ἐπὶ μεγέθους καὶ ποσότητος, τὸ δὲ fort ἐπὶ δυνάμεως καὶ ἐντάσεως. Un homme est très-grand, très-gros ou très-mince; il est fort violent ou fort adroit. Telle montagne a une très-grande hauteur, et telle machine une fort grande puissance.

TRÈVE. SUSPENSION D'ARMES. ARMISTICE. Trêve εἶχει ἐκείνειρίκη ἐν πολέμῳ μᾶλλον ἢ ήττον μακρά, καὶ ποτε

διαρκοῦσα ἐπὶ μακρότατον χρόνον. Suspension d'armes, ἀνακωχὴ βροχυτέρα, διαρκοῦσα ὀλίγας μόνον ἡμέρας. Armistice δὲ εἶναι ἡ συντομωτάτη τῶν ἐκεχειριῶν, ταυτοζημένη εὐίστε μὲ τὴν suspension d'armes.

TROMPER. ABUSER. DECEVOIR. EN IMPOSER. AMUSER.

Tromper, ἀπατῶ, εἶναι ὁ γενικὸς ὅρος σημαίνων πᾶν εἴδος ἀπάτης, ιδίως δὲ ὅταν διαστρέφεται ὁ νοῦς, ἡ κρίσις. Abuser, πλανῶ ἀποτεινόμενος δύῃ εἰς τὸν νοῦν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπιθυμητήκον μέρος τῆς ψυχῆς, εἰς τὰ πάθη, τὴν φιλαυτίαν, τὰς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου. Nos sens et la perspective nous trompent. Nos sentiments et nos passions nous abusent. Αἱ αἰσθήσεις ἡμῶν καὶ ἡ τῶν ἀντικειμένων ἀπόστασις μᾶς ἀπατῶσι. Τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ πάθη ἡμῶν μᾶς πλανῶσι. On trompe l'ignorance et l'inattention; on abuse la faiblesse et la confiance. Ἀπατᾷ τις τὴν ἀγνοίαν καὶ ἀπροσεξίαν, πλανᾷ δὲ τὴν ἀσθένειαν (τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ χαρακτῆρος) καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τῶν ἄλλων.

Tὰ δόγματα decevoir καὶ en imposer σημαίνουσιν ἀμφότερον τὸ ἔξαπατῆν διὰ τῆς ἔξωτερικῆς ὅψεως, τοῦ προσγήματος, τῆς προσποιήσεως, φενακίζειν. Άλλὰ τὸ μὲν decevoir λέγεται μόνον περὶ πραγμάτων, τὸ δὲ en imposer ιδίως περὶ τῶν ἀγθρώπων. Notre raison est toujours deçue par l'inconstance des apparences. Il veut vous en imposer. Εἰκασία decevoir γίνεται τὸ ἐπίθετον decevant, ἀπατῆλος, τὸ μόνον περὶ πραγμάτων λεγόμενον. Faveur decevante. Εἰκασία en imposer παράγεται τὸ ὄνομα imposteur, ἔχον τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ σύνθεσιν μὲ τὴν ἐλληνικὴν λέξιν ἐπιθέτης, ἦτοι πλάνος, ἀπατεών.

Amuser σημαίνει ἔξαπατῶ τινα παρέχων αὐτῷ διατριβὰς, ὅπως κερδήσω καιρὸν, δικαιουολῶ ἢ διαπαιδαγωγῶ. Persée

dit que pour gagner du temps les Romains l'avaient amusé pendant tout l'hiver par des entrevues trompeuses. (Rollin). Ὁ Περσέως εἶπεν ὅτι θέλοντες νὰ κερδίσωσι καιρὸν οἱ Ἕωραῖοι τὸν εἶχον διαπαιδαγωγήσει δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος μὲ ἀπατηλὰς συνεντεύξεις.

TUBE. TUYAU. Σωλήν. Tube εἶναι ὅρος ἐπιστημονικός. Tuyau δὲ ὁ κοινὸς καὶ δημιώδης ὅρος. Λέγουσι le tube de baromètre καὶ un tuyau de cheminée. L'ingénieur pour les instruments de physique et de mathématiques fait des tubes; l'ouvrier en plomb, en fer, en maçonnerie, fait des tuyaux.

U.

UNIQUE. SEUL. Unique λέγεται ὅτι δὲν ἔχει ἄλλο ὅμοιόν του. Seul δὲν ἔχει ἄλλο νὰ τὸ συνοδεύῃ. Un enfant qui n'a ni frère ni sœur est unique. Un homme abandonné de tout le monde reste seul.

V.

VACANCES. VACATIONS. Vacances αἱ διακοπαὶ τῶν μαθημάτων εἰς τὰ σχολεῖα. Vacations, καὶ σπανιότερον vacations, αἱ διακοπαὶ τῶν δικαστηρίων.

VACARME. TUMULTE. Ὀξιοδοή, θόρυβος. Ἡ λέξις vacarme παρέχει ἔννοιαν μεγαλητέρου θορύβου, ἡ λέξις tumulte, μεγαλητέρας ἀταξίας. Καὶ εἰς μόνος ἀνθρώπος κάλυνει

ένιοτε θύρυσον, fait du vacarme: ἀλλὰ διὰ γάρ ποτε λεσθῆ
όχλοθοή, τοῦ multe, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία πολλῶν.

Η λέξις vacarme λαμβάνεται πάντοτε εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν, ἡ δὲ tumulte λέγεται μεταφορικῶς καὶ περὶ τῆς ψυχικῆς ταραχῆς. On tient mal une résolution que l'on a prise dans le tumulte des passions. Δυσκόλως ἐμμένει τις εἰς ὅσα ἀπεράπισσεν ἐν τῇ ταραχῇ τῶν παθῶν.

VAILLANCE. **VALEUR.** Ἀνδρία. La vaillance éμφανει τὸ μέγεθος τῆς εὐψυχίας, τῆς γενναιότητος: la valeur, τὸ μέγεθος τῶν ἀνδραγαθημάτων: ἡ πρώτη διατάσσει, ἡ δευτέρα ἔκτελετ. Le héros a une grande vaillance et fait des prodiges de valeur. Η αὐτὴ διαφορὰ ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιθέτων vaillant καὶ valeureux. Il faut que l'officier soit vaillant et le soldat valeureux. Ο μὲν ἀξιωματικὸς ἔστω γενναῖος, ὁ δὲ στρατιώτης ἀνδρεῖος. Le vaillant capitaine sera valeureux quand il faudra l'être. Ο γενναῖος στρατηγὸς διαπράττει καὶ ἔργα ἀρετῆς ὅταν ἡ γρεία τὸ καλέσῃ.

VAINCU. **BATTU.** **DÉFAIT.** Πᾶσαι αἱ μετοχαὶ αὗται σημαίνουσι τὸν ἡττηθέντα, τὸν νενικημένον: διαφέρουσι δὲ κατὰ τὰ ἔκτης. Une armée est vaincue, ὅταν ὁ στρατὸς ἐπαθειᾷ πληθῶς ἡτταν: elle est battue, ὅταν ἡ ἡττα ὑπῆρχε μεγάλη, ὅταν ἀπέβαλε πλείστους ἀνδρας φονευθέντας ἢ αἰγγαλωτισθέντας: elle est défaite, ὅταν τὸ τραῦμα ἤναι τοιοῦτον, ὃστε ἀπας ὁ στρατὸς διασκορπίζεται καὶ ἀδυνατεῖ πλέον νὰ συγκροτήσῃ μάχην.

Προκειμένου περὶ στρατηγοῦ ἢ λαοῦ νενικημένου μεταγενερίζονται τὸ ἔτει vaincu ἢ battu: τὸ défait μόνον περὶ στρατοῦ λέγεται. Η αριτικρήσιν προσέτι ὅτι αἱ λέξεις vaincu καὶ défait ἀρμόζουσιν εἰς μεγάλας σφραγίδας: περὶ μικροῦ σφρα-

πιετικοῦ σώματος ἢ ἀποσπάσματος δὲν λέγουσι qu'il a été défaite et vaincu, aussi battu.

VALLÉE. VALLON. Η vallée εἶναι κοιλάς μείζονος ἐκτάσεως. Le vallon, μικροτέρα κοιλάς. Οι ποιηταὶ ἔδωσαν εἰς τὴν λέξιν vallon τὴν ιδέαν ἀγροτικῆς τέρψεως καὶ γάριτος. Τὸ δὲ vallée ἐτήρησε τὴν σημασίαν τόπου γθυμαλοῦ, βαθέος. Le sacré vallon des Muses. La vallée de Josaphat. Vallée de larmes.

VÉNÉNEUX. VÉNIMEUX. Vénéneux, δηλητηριώδης, λέγεται μόνον περὶ τῶν φυτῶν. Vénimeux, ιοβόλος, περὶ τῶν ζέων. La ciguë, la bella-donne sont vénéneuses. Les vipères, les scorpions sont vénimeux. Καὶ μεταφροικαὶ ἡ γλώσσα τῶν κακολόγων λέγεται langue vénimeuse, ιοβόλος.

VENTE. DÉBIT. Vente καλεῖται πᾶτα οἰαδήποτε πώλησις, ιδίως δὲ ἡ κατὰ μεγάλας ποσότητας γινομένη (χονδρική). Débit, ή εύκολος, συχνὴ καὶ κατὰ μικρὰς ποσότητας γινομένη πώλησις.

VERGETTE. BROSSE. La vergette εἶναι ψήκτρα ἀπαλωτέρα γρίσιμος εἰς τὸ ἀρχιρεῖν ἀπὸ τῶν ίματίων τὴν κόνιν καὶ τὰς ἐριζανούσας κροκιδάς. Brosse εἶναι τραχυτέρα ψήκτρα πρὸς ἀποτριβὴν μείζονων καὶ δυσεξαλειπτοτέρων ρύπων. Il faut une brosse pour ôter la crotte qui s'est attachée aux souliers, aux bottes, ou pour effacer une tache qui s'est imprégnée dans du drap. Il suffit d'une vergette pour ôter la poussière qui couvre la superficie des vêtements.

VERSER. RÉPANDRE. Χύνω. Τὸ verser εἶναι χρηστόν μόνον ἐπὶ ρευστῶν. Τὸ répandre καὶ ἐπὶ ρευστῶν, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ σερεῶν ἡθραισμένων ἐντὸς σάκκου ή κανίστρων, οἷον σπόρων, ἀνθίων κ.τ.λ. On verse et l'on répand de l'eau, du

vin, du sang, des pleurs; on répand et l'on ne verse pas des fleurs, des semences, etc.

Tὸ répandre συνεπάγεται προσέτι τὴν ἰδέαν τοῦ διασκορπίζειν, σκεδάζειν. ὅταν χύνῃ τις ὕδωρ κατὰ γῆς εἶναι χρηστον τὸ répandre, ὅταν ἐγγένη αὐτὸ εἰς ἔτερον ἀγγεῖον, οἵτοι μεταγγίζῃ αὐτὸ, τὸ verser. On répand de l'eau à terre, on en verse dans un plat. Tὸ verser σημαίνει πάντοτε πρᾶξιν ἔχουσιν, τὸ répandre ἐμπορεῖ νὰ ḥnai και ἀκούσιον. Εἰς τὸν φέροντα ἀγγεῖον πλήρες ὑγροῦ λέγουσι prenez garde de répandre, πρόσεχε μὴ σου χυθῇ. L'eau se répand elle-même, τὸ ὕδωρ χύνεται ἀφ' ἔχυτοῦ, elle ne se verse pas.

VERSION. TRADUCTION. La version εἶναι πιστὴ καὶ κατὰ λέξιν μετάφρασις. La traduction, μετάφρασης ἐλευθέρη, τηροῦσα τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐνδύουσα αὐτὴν μὲ φράσιν κατάλληλον εἰς τὴν γλώσσαν εἰς ḥnai γίνεται ἡ μεθερμήνευσις. Διὰ ταῦτα αἱ ἐν τοῖς συγγείοις γινόμεναι μεταφράσεις ἐκ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ḥnai λατινικοῦ κειμένου λέγονται versions, καθὼ ἀκολουθοῦσαι πιστῶς τὴν φράσεολογίαν τοῦ πρωτοτύπου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ αἱ τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας μεταφράσεις λέγονται versions, la version vulgate, διότι οἱ μεταφρασταὶ αὐτῶν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρωτότυπον μετέφρασκαν κατὰ λέξιν, τηρήσαντες καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔθρασμοὺς τοῦ πρωτοτύπου.

VÊTEMENT. HABIT. HABILLEMENT. Vêtement, ἔνδυμα, εἶναι τὸ ἀμφιεννύον, τὸ καλύπτον τὸ σῶμα, καλεῖται δὲ οὕτως πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἔως καὶ αὐτὸ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ ὑπόδεσις, πλὴν ὅχι καὶ τὰ πρὸς κόσμον ἀπλῶς προστιθέμενα δηεν λέγουσιν ἀποφθεγματικῶς ἄμα καὶ κυριολεκτικῶς, tout le nécessaire consiste dans la nourriture, le vêtement et le logement, τὰ ἀ-

ναγκαλιοῦνται εἰς τὸν ἀθρωπὸν εἶναι τροφὴ, ἔνδυμα καὶ κατοικία. Ἐπειδὴ δὲ τὸ vêtement ἀρρεῖ πάντας ἀναγκαίαν γρῆσιν, θεωρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἀναλόγους ιδιότητας. Le vêtement est commode ou gênant, large ou étroit, chaud ou léger, dur ou délicat.

L'habit εἶναι ἡ ἐσθῆτος θεωρεύμένη ὡς πρὸς τὴν ἔξωτερην μορφὴν καὶ διασκευὴν, διὸ καὶ ὅριζεται κατὰ τὰς ἀναλόγους ιδιότητας. L'habit est de telle ou telle couleur, riche ou pauvre, brillant ou modeste, à la mode ou suranné, long ou court. L'habit διαψέρει ὡς ἐξ τοῦ φύλου, ἢν ὁ φέρων αὐτὸῦ ἦναι ἀνὴρ ἡ γυνὴ, habit d'homme, habit de femme· τοῦ ἐπαγγέλματος, habit de comédien· τοῦ ἔθνους ἢ τῆς ἐποχῆς, habit à la française, à l'antique· τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους; habit d'hiver, d'été· τῶν ἐνασφολήσεων, habit de chasse· καὶ ἄλλων τοῦ βίου περιστάσεων, habit de noces, habit de deuil, κτλ.

Habillement, εἶναι ὁ τρόπος καθ' ὃν εἰς ἔκκαστος ἐνδύεται ἀναλόγως τῆς φιλοκαλίας ἢ τῶν κλίσεων αὐτοῦ, περιλαμβάνει δὲ πάντα τὸν ἴματισμὸν καὶ τὸν ἀναγκαῖον καὶ τὸν πρὸς καλλωπισμὸν, οἷον ταινίας, περιδέραια, τιμπλοφῆ κοσμήματα. La description d'un habillement de théâtre.

VÊTU. HABILLÉ. REVÊTU. AFFUBLÉ. Vêtu, ἐνδεδυμένος, λέγεται περὶ τῶν συνήθων ἐνδυμάτων τῶν ἀρρώντων ίδίως τὴν ἀναγκαίαν γρῆσιν. Tù habillé ἀρρεῖ μᾶλλον τὸν τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συρρυοῦ. Revêtu, περιβεβλημένος, λέγεται περὶ τῆς ἐπισήμου περιβολῆς τῶν ἐν ἀξιώμασιν ἢ ἀπλῶς ἐν πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων, πρὸς διάκρισιν τοῦ ἀξιώματος καὶ βαθμοῦ αὐτῶν. Affublé εἶναι λέξις κωμικὴ λεγομένη περὶ τῶν

ἀλλοκότερην ματισμῶν ὅσους φοροῦσι τινες ἐξ ιδιοτροπίας ή
ὅπως κινήσωσι τὸν γέλωτα.

VIEUX. ANCIEN. ANTIQUE. Vieux, γηραιός, λέγεται κυρίως περὶ τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν, εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ jeune, νέος. Ancien, ἀρχαῖος ἢ παλαιός, εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ moderne, νεώτερος. L'ancienne Grèce, et la Grèce moderne. Καὶ ἐν γένει ancien λέγεται πᾶν ὅ,τι ἔλαβεν ἀρχὴν, γένεσιν εἰς χρόνον μᾶλλον ἢ ἡττὸν ἀφεστάτα τοῦ παρόντος, οἷον πόλεις, ἔθιμα, οἰκογένειαι, φιλίαι, ἔχθραι. On appelle vieux les hommes, les arbres et tout ce qui vit. On appelle anciennes les villes, les coutumes, les familles, les liaisons d'amitié ou les haines. Οσάκις δὲ κατέκτασιν ταχθῆ τὸν νίευχον ἐπὶ τῶν ἀψύχων, παριστᾶ αὐτὰ ὡς στερούμενα τῶν ιδιοτήτων τῆς νεότητος. Un vieux bâtiment εἶναι τὸ πεπαλαιωμένον, σεσαθρωμένον καὶ ἐτοιμόρροπον κτίριον. Un ancien bâtiment, τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου οἰκοδομηθέν. Un vieux livre, βιβλίον μὴ ἀναγνωσκόμενον πλέον, τὸ ἀλλως λεγόμενον un bouquin. Un ancien livre, βιβλίον συγγραφέν ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν γενεῶν. Καὶ ἐν γένει τὸ μὲν vieux παρεμβαίνει ιδιότητά τινα καλὴν ἢ κακήν τὸ δὲ ancien εἶναι ἀπλῶς γρονολογικόν.

Antique λέγεται πᾶν τὸ ἀρχαιότατον. Ή Κυρία Στάλη λαλοῦσα περὶ τῆς ῥωμαντικῆς φιλολογίας λέγει, son origine est ancienne mais non antique, ή γένεσις αὐτῆς εἶναι μὲν ἀρχαία, δχι δὲ καὶ ἀρχαιοτάτη. Antiques καλοῦνται ιδίως τὰ καλλιτεχνικὰ τῆς ἀρχαιότητος λείψανα. Un temple, une statue antique. "Η τὰ ἡθη τὰ ἀρχαινά. Une vertu antique. Εὖτε δίδεται τὸ ἐπίθετον τοῦτο κατὰ σχῆμα ὑπερβολῆς καὶ εἰρωνικῶς εἰς πρόγραμμα τὰ ὄποια ἔπαινσαν πλέον γὰ τηναὶ τῆς συνηθείας, τὰ ἔωλα, ωργύικα.

VILLE. CITÉ. Ville είναι ἡ πόλις θεωρουμένη ὑπὸ τὴν δημο-
κὴν ἔποψιν, cité δὲ, ὑπὸ τὴν πολιτικήν. Les maisons font
la ville, mais les citoyens font la cité. (J. J. Rousseau).
Ἄγγουσι, les murailles d'une ville, détruire une ville,
καὶ les lois de la cité, gouverner une cité. Lorsqu'à l'ar-
rivée des Perses, les Athéniens abandonnèrent leur ville
pour monter sur les vaisseaux, Thémistocle se flatta d'a-
voir sauvé avec ses murailles de bois la cité représentée
par le corps des citoyens. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀλληγορικῇ
γλώσσῃ τῶν Γραφῶν ἡ λέξις cité είναι ἡ μόνη ἐν γράσει. La
cité de Dieu.

Καὶ ὁσάκις δὲ ἡ λέξις cité πάσσεται ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ
ville, καὶ τοι σημαίνει οὐχὶ τὸ σύνολον τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν,
ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν οἰκοδομῶν, λέγεται μόνον περὶ διαστή-
μου τινὸς καὶ ισχυρᾶς πόλεως, ἐν γένει δὲ ἀριθμέει εἰς τὸν ὑψη-
λὸν καὶ ποιητικὸν τοῦ λόγου χρακτῆρα.

La cité καλεῖται προσέτι τὸ ἀρχαιότατον μέρος μεγαλο-
πόλεων των τῆς Δύσεως. La cité de Paris, la cité de
Londres.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὡς περιεργείας ἀξιον ὅτι ἡ λέξις πο-
λιτεία διῆκε ἡ ἀπλοελληνικὴ σημαίνει τὴν πόλιν, καὶ ιδίως
τὴν μεγάλην πόλιν, ἔχει τὸν αὐτὸν ἀπαραλλάκτως σηματι-
σμὸν τοῦ λατινικοῦ civitas ἐξ οὗ τὸ γαλλικὴν cité. Civis
πολιτεία, civitas πολιτεία.

VITE. TÊT. PROMPTEMENT. Ή λέξις vite, ταχέως, ἀντί-
κειται εἰς τὸ lentement, βραδέως· ἡ λέξις tôt, ἐνωρίς, εἰς τὸ
tard, ὀψέ· τὸ promptement, γρήγορα ἢ συντόμως, εἰς τὸ
long-temps, διὰ μακροῦ. Qui commence tôt et travaille
vite achève promptement. Οστις ἀρχίζει τὸ ἔργον του
ἐνωρίς καὶ ἐργάζεται ταχέως ἢ συντόμως, τελειώνει γρήγορα.

VITESSE. RAPIDITÉ. CÉLÉRITÉ. Ταχύτης. Vitesse εἶναι ὁ γενικὸς ὅρος, εὐχρηστός εἰς τα τὸ κοινὸν ὕφος καὶ τὸ ἐπιστημονικόν. La vitesse d'un cheval, la vitesse du son, de la lumière. Rapidité, σφοδρὰ, ἡχυδαίᾳ ταχύτης. La rapidité d'un torrent. Célérité, μεγίστη ἀλλ' ὅμοια ταχύτης. Le vol de l'épervier n'aurait pu égaler la célérité de sa course (du vaisseau d'Ulysse). (Fénélon). Célérité λέγεται καὶ ἡ περὶ τὰς πράξεις σύντονος σπουδῆς. Agir avec célérité.

VOIR. APERCEVOIR. Τὰ ἔμφαντα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μένοντα sunt vus, ὅρῶνται τὰ παρερχόμενα ἢ ἐν ἀπόπτῳ ὅντα sunt aperçus, διωρῶνται ἢ διακρίνονται. On voit dans un visage la régularité des traits, et l'on y aperçoit les mouvements de l'âme. Διέτι οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου εἶναι μόνιμοι καὶ διαρκεῖς, αἱ δὲ κινήσεις ἢ διαθέτεις τῆς ψυχῆς παροδικαί. Dans une nombreuse cour les premiers sont vus du prince, à peine les derniers en sont ils aperçus. Les premiers εἶναι οἱ ἐγγὺς τοῦ ἡγεμόνος παριστάμενοι, les derniers οἱ πόδιζωθεν καὶ ἐν ἀπόπτῳ.

VRAI. VÉRITABLE. Vrai, ἀληθής, ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἢν εἶναι ὅπως λέγεται véritable δὲ εἰς τὴν ἀφήγησιν αὐτοῦ, ἢν λέγεται ὅπως εἶναι. Quelques auteurs soutiennent qu'il n'est pas vrai qu'il y ait eu une papesse Jeanne, et que l'histoire qu'on en a faite n'est pas véritable. Συγγραφεῖς τινες δισχυρίζονται ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπῆρξε καὶ πάπισσα Ἰωάννα, καὶ ὅτι ἡ περὶ ταύτης ιστορία δὲν εἶναι ἀληθινή.

VUE. ASPECT. Vue, θέα, εἶναι ἀπλῆ ἡ ὄψις ἀντικειμένου τινός. L'aspect δὲ, ἡ ἔποψις, ὑποθέτει εἰς τὸ ὄρθρον ἀντικειμένον διαφέροντας τρόπους τοῦ παρίστασθαι εἰς τὰς ὄψεις.

Pour bien juger d'un objet il faut le considérer sous tous ses aspects.

Z.

ZÉPHYR. ZÉPHIRE. Ἡ πρώτη γραφὴ εἶναι ἡ τοῦ ἐλαφροῦ καὶ τερπνοῦ ἀνέμου, Ζεφύρου· ἡ δευτέρα, ἡ τοῦ Ζεφύρου προσεποποιημένου ὑπὸ τῆς μυθολογίας.

Τ Ε Α Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ ΓΕΝΙΚΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΗΡΑΚΗΟΜΗΩΝ.

Α.

	Σελ.		Σελ.
Abdiquer. Se démettre.	4	Acteur. Comédien.	4
Abhorrer. Haïr, etc.	103	Action. Acte.	4
Aboi. Aboiement. Jappement.	4	Adage. Proverbe.	46
Aboiement. Aboi, etc.	4	Adhérent. Complice.	49
Abolition. Abrogation.	2	Adresse. Dextérité.	67
Abréger. Accourcir. Rac-		Adulateur. Flatteur.	4
[courcîr]	2	Adversité. Malheur, etc.	120
Abri (à l'). A couvert.	2	Affairé. Occupé.	4
Abrogation. Abolition.	2	Affectation. Affeterie.	5
Abrogation. Dérogation.	2	Affermer. Louer.	5
Abstrait. Distrait.	2	Affeterie. Affectation.	5
Abuser. Tromper, etc.	170	Affiche. Placard.	5
Académicien. Académiste.	3	Affliction. Douleur, etc.	71
Académiste. Académicien.	3	Affligé. Mortifié.	6
Accident. Événement, etc.	87	Affront. Outrage.	6
Accourcir. Abréger, etc.	4	Affublé. Vêtu, etc.	175
Accroître. Augmenter.	21	Agacer. Provoquer.	6
Accumuler. Amasser.	42	Age (à l'). Agé de.	7
Achat. Emplette.	3	Agé (de). À l'âge.	7
Acquiescement. Consenten-		Agé. Vieux.	6
[ment.]	3	Agitation. Trouble.	7
Acquitté. Quitte.	4	Agiter. Débattre.	7
Acte. Action.	4	Agréer. Recevoir.	7

	Σελ.		Σελ.
Agression. Attaque.	7	Amuser. Tromper, etc.	170
Agreste. Champêtre. Rustique.	7	An. Année.	13
Aider. Secourir, etc.	158	Ancêtres. Pères, etc.	138
Aïeux. Pères, etc.	138	Ancien. Vieux, etc.	176
Ailleurs (d'). De plus. Ou-		Ane. Ignorant.	13
	[tre cela. 8	Anesse. Bourrique.	13
Aimer. Chérir.	8	Animal. Bête. Brute.	14
Aisé. Facile.	9	Annal. Annuel. Anniversaire.	14
Ajustement. Parure.	9	Année. An.	13
Aliénation. Vente.	9	Anniversaire. Annal, etc.	14
Alimentaire. Alimenteux.	9	Announce. Avis. Avertisse-	
Alimenteux. Alimentaire.	9		[ment. 15
Allé (être). Avoir été.	9	Annuel. Annal, etc.	14
Alléguer. Citer.	45	Annuler. Infirmer. Casser.	
Aller à la rencontre. Aller			[Révoquer. 15
	[au devant 9	Anoblir. Ennoblir.	15
Alliage. Mélange.	10	Anse. Golfe, etc.	104
Allure. Démarche.	10	Antique. Vieux, etc.	176
Almanach. Calendrier.	36	Antre. Caverne. Grotte.	16
Altération. Changement.	41	Apercevoir. Voir.	178
Altercation. Dispute.	10	A poster. Poster.	142
Altercation. Contestation.	10	Apothicaire. Pharmacien.	139
Altercation. Débat.	11	Apparaître. Paraître.	135
Altercation. Querelle.	11	Appas. Attrait, etc.	20
Altercation. Démêlé.	11	Appeler. Nommer.	189
Alternative. Choix.	11	Appointements. Gages. Sa-	
Amasser. Accumuler.	12		[laire. Paye. Honoraires. 46
Ambiguité. Amphibologie.	12	Apporter. Porter, etc.	142
Améliorer. Amender.	12	Appréhender. Craindre, etc.	54
Amender. Améliorer.	12	Apprendre. Informer. Faire	
Amorce. Leurre.	12		[savoir. 46
Amphibologie. Ambiguité.	12	Approprier (s'). S'arroger.	
Amuser. Divertir.	12	S'attribuer.	17

	Σελ.		Σελ.
Aptitude. Dispositions.	69	Attrape. Tromperie.	20
Arable. Labourable.	17	Attribuer (s'). S'appro-	
Aridité. Sécheresse.	158	[prier, etc.]	17
Armistice. Trève, etc.	170	Attroupelement. Rassemble-	
Arrivage. Arrivée.	17	ment.	20
Arrivée. Arrivage.	17	Auberge. Hôtellerie. Hô-	
Arroger (s'). S'approprier.	17	[tel. Cabaret. Taverne.	
Art. Profession. Métier.	17	[Guinguette.	21
Artisan. Artiste.	17	Aucun. Nul.	21
Artiste. Artisan.	17	Augmenter. Accroître.	21
Asile. Refuge.	17	Auprès. Près.	22
Aspect. Perspective.	18	Austère. Sévère. Rigoureux.	23
Aspect. Vue.	178	Auteur. Écrivain.	23
Assister. Secourir, etc.	158	Avarice. Lésine.	23
Associé. Collègue, etc.	46	Aventure. Événement, etc.	87
Assommer. Tuer.	18	Avérer. Vérifier.	23
Assourdir. Rendre sourd.	18	Avertissement. Annonce, etc.	15
Astuce. Ruse.	18	Aveugle (à l'). Aveuglément.	24
Atelier. Boutique.	18	Aveuglément. A l'aveugle.	24
Atome. Particule.	18	Aveuglement. Cécité.	24
Atours. Parure.	137	Aviron. Rame.	24
Atrabilaire. Mélancolique.	19	Avis. Annonce, etc.	15
Attabler (s'). Se mettre à			
	[table. 19]		
A table (se mettre). S'at-			B.
	[tabler. 19]		
Attaque. Agression.	7	Babil. Caquet.	24
Attaque. Atteinte.	19	Babil. Bavarderie.	24
Attaquer quelqu'un. S'at-		Babine. Lèvre.	116
	[taquer à quelqu'un. 19]	Babiole. Bagatelle. Minu-	
Atteinte. Attaque.	19	[tie. Gentillesse. Vétile-	
Attitude. Posture.	142	[le. Misère.	25
Attraits. Appas. Charmes.	20	Bagage. Équipage.	25
		Bagatelle. Babiole, etc.	25

	Σελ.		Σελ.
Bai. Brun.	25	Bienséance. Décence. Con-	
Baie. Golfe, etc.	101	[venance.	34
Balanceer. Hésiter.	23	Bière. Cercueil.	34
Balbutier. Bégayer. Bre-		Bigarrure. Différence, etc.	68
[douiller.	26	Bijou. Joyau.	413
Balle. Boulet.	26	Bissac. Besace.	39
Bandit. Vagabond. L'hom-		Blanchiment. Blanchissage.	31
[me errant.	26	Blanchissage. Blanchiment.	31
Bannir. Exiler.	88	Blocus. Siège.	460
Banqueroute. Faillite.	91	Bois. Forêt.	31
Baragouin. Baragouinage.	26	Boiseux. Ligneux.	32
Barbouillage. Griffonage.	27	Boisson. Breuvage. Potion.	32
Barioler. Chamarrer.	27	Bords. Côtes, etc.	53
Bas prix. Vil prix.	27	Bordure. Cadre.	33
Bataille. Combat.	28	Bornes. Terme, etc.	466
Bâtir. Construire.	28	Boue. Limon, etc.	417
Bâton. Canne.	28	Boule. Globe. Sphère.	33
Battre. Frapper.	28	Boulet. Balle.	26
Battu. Vaincu, etc.	172	Bourbe. Limon.	417
Bayarderie. Babil.	24	Bourg. Hameau, etc.	404
Bave. Salive.	28	Bourrasque. Orage, etc.	432
Beau. Joli.	29	Bourrique. Anesse.	43
Bégayer. Balbutier, etc.	26	Bout. Extrémité. Fin.	33
Belliqueux. Guerrier. Mi-		Boutique. Atelier.	48
[litaire. Martial.	29	Bouverie. Écurie, etc.	76
Bénéfice. Gain, etc.	98	Bras (dans les). Entre les	
Bérrer. Pâtre. Pasteur.	30		[bras. 33
Bergerie. Écurie, etc.	76	Brave homme. Homme	
Besace. Bissac.	30		[brave. 34
Besogne. Travail.	31	Bravoure. Courage, etc.	53
Bête. Animal, etc.	14	Bredouiller. Balbutier, etc.	26
Bêtise. Sottise.	31	Breuvage. Boisson, etc.	32
Bien. Très, etc.	469	Briller. Luire. Reluire.	34

	Σελ.		Σελ.
Briser. Casser, etc.	38	Carnassier. Carnivore.	38
Brosse. Vergette.	173	Carnivore. Carnassier.	38
Brouter. Paitre.	135	Cascade. Cataracte, etc.	38
Brun. Bai.	25	Casser. Annuler, etc.	45
Brute. Animal, etc.	44	Casser. Rompre. Briser.	38
Butin. Proie.	34	Cataracte. Chute. Cascade.	38
C.			
Cabale. Intrigue.	444	Caution. Garant. Répondant.	38
Cabane. Chaumière. Hutte.	35	Caverne. Antre, etc.	46
Cabrer (se). Se dresser.	72	Cécité. Aveuglement.	24
Cachet. Sceau.	35	Ceinture. Ceinturon. É-	
Cacheter. Sceller.	35		[charpe. 39]
Cadeau. Don, etc.	74	Ceinturon. Ceinture, etc.	39
Cadre. Bordure.	33	Cela (outre). D'ailleurs, etc.	8
Cajoler. Caresser.	35	Célébrité. Gloire.	404
Calamité. Fléau.	35	Célérité. Vitesse, etc.	478
Calamité. Malheur, etc.	420	Cependant. Pourtant, etc.	443
Calendrier. Almanach.	36	Cerceau. Cercle.	39
Calme. Tranquillité. Paix.	36	Cercle. Cerceau.	39
Camarade. Compagnon.	48	Cercueil. Bière.	34
Campagnard. Paysan.	36	Certain. Sûr.	39
Campagne (être en). Etre [à la campagne. Habi-		Chagrin. Douleur, etc.	74
	[ter la campagne. 36	Chair. Viande.	40
Canne. Bâton.	28	Chaland. Pratique.	40
Capable. Habile.	36	Chamarrer. Barioler.	27
Caprice. Humeur, etc.	106	Chameau. Dromadaire.	40
Captif. Prisonnier. Esclave.	37	Champêtre. Agreste, etc.	7
Caquet. Babil.	24	Chanceler. Vaciller.	40
Caresser. Cajoler.	35	Change. Échange. Troc.	
Cargaison. Charge.	37		[Permutation. 41]
		Changement. Altération.	44
		Changement. Variation.	44
		Chanteur. Chantre.	44
		Chantre. Chanteur.	44

	Σελ.		Σελ.
Cheque. Tout.	468	Colorier. Colorer.	46
Charge. Fardeau. Faix.	42	Combat. Bataille.	28
Charge. Cargaison.	37	Comédien. Acteur.	4
Charmer. Enchanter. Ravir.	42	Commencer. Débuter.	47
Charmes. Attraits, etc.	20	Commerce. Commerçant. Né-	
Châtier. Punir.	42	[goce. Négociant. Trafic.	
Chausser. Échausser.	43	[Traquiquant. Marchand.	47
Chef. Tête.	466	Commun. Ordinaire, etc.	433
Chemin. Rue. Route. Voie.	43	Compagnie. Société.	48
Chérir. Aimer.	8	Compagnon. Camarade.	48
Cheval. Coursier. Rosse.	43	Comparer à. Comparer avec.	48
Chiffe. Chiffon.	44	Complément. Supplément.	49
Chiffon. Chiffe.	44	Complet. Entier.	82
Choisir. Opter.	44	Complexe. Implex.	49
Choisir. Faire choix.	44	Complice. Adhérent.	49
Choix. Alternative.	44	Complimenter. Adresser un	
Choix (faire). Choisir.	44	[compliment. Faire un com-	
Choquer. Heurter.	44	[pliment. Faire compliment.	49
Cime. Sommet.	44	Concerner. Regarder, etc.	150
Cité. Ville.	177	Concis. Précis. Succinct.	50
Civilité. Politesse.	45	Conduire. Guider, etc.	102
Clandestin. Secret.	438	Confrère. Collègue etc.	46
Clarté. Lumière, etc.	418	Confus. Déconcerté. In-	
Clore. Fermer.	45	[terdit.	50
Colère. Emportement, etc.	80	Congédier. Renvoyer. Li-	
Collecte. Quête.	448	[encier.	50
Collection. Recueil.	449	Consentement. Acquiesce-	
Collègue. Confrère. Associé.	46	[ment.	3
Colline. Coteau. Éminence.		Considérer. Regarder.	451
	(Monticule. 46	Considération. Réputation.	453
Colloque Conversation, etc.	52	Constance. Fermeté.	94
Colombe. Pigeon.	439	Consterner. Surprendre,	
Colorer. Colorier.	46	[etc.	465

Σελ.		Σελ.	
Constitution. Tempérament.	54	Couvert (à). A l'abri.	2
Construire. Bâtir.	28	Craindre. Redouter. Ap-	
Content. Satisfait.	157	[préhender. Avoir peur.	54
Conter. Narrer, etc.	128	Creuser. Fouiller.	55
Contestation. Altercation.	40	Crime. Faute, etc.	93
Continu. Continuel.	54	Crotte. Limon, etc.	117
Continuation. Continuité	54	Croyance. Foi.	55
Continuel. Continu.	54	Cruauté. Férocité.	56
Continuer. Poursuivre.	54	Cure. Guérison.	56
Continuité. Continuation.	54		
Controuver. Forger.	96	D.	
Convaincre. Persuader.	52		
Convenance. Bienséance, etc.	34	Danger. Péril. Risque.	57
Conversation. Entretien.		Davantage. Plus.	140
[Colloque. Dialogue.	52	Débarrasser. Dégager.	57
Convoi. Enterrement, etc.	81	Débat. Altercation.	11
Copier. Transcrire.	168	Débattre. Agiter.	7
Corrompre. Séduire. Su-		Débile. Faible.	90
[borner.	53	Débit. Vente.	173
Côtes. Rivages. Rives. Bords.	53	Débuter. Commencer.	47
Coup (Tout d'un coup).		Décence. Bienséance, etc.	34
[Tout à coup.	53	Décès. Mort, etc.	126
Coup-d'œil. Regard, etc.	130	Décevoir. Tromper, etc.	170
Couple. Paire.	134	Décision. Résolution.	58
Courage. Bravoure. Valeur.	53	Décombres. Ruines.	58
Courant. Cours.	54	Déconcerté. Confus, etc.	50
Courroux. Emportement,		Découper. Dépecer.	58
[etc.	80	Découverte. Invention.	59
Cours. Courant.	54	Décrier. Diffamer.	59
Coursiер. Cheval, etc.	43	Dedans (le). L'intérieur.	59
Coutume. Usage.	54	Dédommager. Indemniser.	109
Coutume (avoir). Avoir la		Défait. Vaincu, etc.	172
[coutume.	54	Défaite. Déroute.	59

	Σελ.		Σελ.
Défaut. Défectuosité.	59	Désœuvré. Désoccupé.	65
Défectuosité. Défaut.	59	Destin. Sort.	65
Défendre. Prohiber. In-		Déterrer. Exhumer.	66
terdire.	60	Deuxième. Second.	158
Défier (se). Se méfier.	60	Devancer. Précéder.	66
Dégager. Débarrasser.	57	Devise. Emblème.	77
Déguiser (se). Se travestir.	60	Dialogue. Conversation, etc.	52
Délateur. Dénonciateur.	61	Diaphane. Transparent.	67
Délit. Faute, etc.	93	Dictionnaire. Glossaire. Vo-	
Demande. Question.	64	cabulaire.	67
Demander. Questionner,		Diffamer. Décrier.	59
[etc. 148]		Différence. Diversité. Va-	
Démanteler. Démolir, etc.	63	riété. Bigarrure.	68
Démarche. Allure.	40	Discerner. Distinguer, etc.	64
Démêlé. Altercation.	41	Disciple. Écolier, etc.	74
Démêler. Distinguer, etc.	64	Disputer. Débattre.	58
Démettre (se). Abdiquer.	4	Disert. Éloquent.	68
Demeure. Maison, etc.	148	Disette. Famine.	68
Demeurer. Loger.	63	Disperser. Éparpiller.	68
Demeurer. Rester.	63	Dispositions. Aptitude.	69
Démolir. Raser. Démanteler.	63	Dispute. Altercation.	10
Démontrer. Prouver.	64	Dissimuler. Feindre.	69
Dénonciateur. Délateur.	61	Dissipateur. Prodigue.	69
Denrées. Subsistances, etc.	162	Distinguer. Discerner. Dé-	
Dénoué. Dépourvu.	65	mêler.	64
Dépourvu. Dénoué.	65	Distrait. Abstrait.	2
Dérober. Voler.	65	Distribuer. Partager. Ré-	
Dérogation. Abrogation.	2	partir.	74
Déroute. Défaite.	59	Diurne. Quotidien. Jour-	
Déserteur. Transfuge.	65	nalier.	70
Déshonnête. Malhonnête.	65	Diversité. Différence, etc.	68
Désigner. Marquer, etc.	121	Divorce. Répudiation.	70
Désoccupé. Désœuvré.	65	Divulguer. Ebruiter.	74

	Σεζ.		Σεζ.
Domestique. Serviteur, etc.	159	Effectuer. Réaliser.	149
Domicile. Maison, etc.	448	Égaler. Égaliser.	76
Don. Présent. Cadeau.	74	Égaliser. Égaler.	76
Douleur. Chagrin. Tristes-		Égarer (s'). Se fourvoyer.	76
[se. Affliction.	74	Elaguer. Émonder.	77
Dresser (se). Se cabrer.	72	Élément. Principe.	145
Droiture. Rectitude.	72	Elève. Ecolier, etc.	74
Dromadaire. Chameau.	40	Elever. Lever, etc.	416
Durant. Pendant.	73	Éloge. Louange.	77
Durcir. Endurcir.	73	Éloquent. Disert.	68
		Emblème. Devise.	77
	E.	Embrassade. Embrassemement.	78
Ébouler (s'). S'écrouler.	73	Embrassement. Enibrassade.	78
Ébruiter. Divulguer.	74	Embryon. Fœtus.	78
Écart (mettre à l'). Écarter.	74	Emeute. Sédition. Révolte.	
Écarter. Mettre à l'écart.	74	[Insurrection.	78
Échange. Change, etc.	44	Éminence. Colline, etc.	46
Échapper à. Échapper de.	74	Émonder. Élaguer.	77
Échappé (être). Avoir é-		Emplir. Remplir.	79
[chappé.	74	Emplette. Achat.	3
Échapper (s'). S'évader.		Employer. Se servir. User.	79
[S'enfuir.	74	Emporté. Violent.	80
Écharpe. Ceinture, etc.	39	Emportement. Colère. Cour-	
Échauffer. Chauffer.	43	[roux.	80
Écolier. Élève. Disciple.	74	Emportement. Fougue.	84
Écornifleur. Parasite.	436	Enchanter. Charmer, etc.	42
Écouter. Entendre. Oïfri.	76	Endurant. Patient.	84
Écriteau. Étiquette.	76	Endurcir. Durcir.	73
Écrivain. Auteur.	23	Enfer (T). Les enfers.	84
Écrouler (s'). S'écrouler.	73	Enfuir (s'). S'échapper, etc.	74
Écurie. Étable. Bouverie.		Ennoblir. Anoblir.	45
[Bergerie.	76	Enquérir (s'). S'informer.	84
		Entendre. Ecouter, etc.	76

Σελ.		Σελ.
Enterrement. Convoi. Obsèques. Funérailles. 84	Exister. Subsistre. 88	
Entier. Complet. 82	Extrémité. Bout, etc. 33	
Entourer. Environner. 84	F.	
Entre. Parmi. 83		
Entremise. Médiation. 83	Fabricant. Fabricateur. 89	
Entretien. Conversation, etc. 32	Fabricateur. Fabricant. 89	
Enumérer. Compter. 84	Fabrique. Manufacture. 89	
Envie (porter). Envier. 84	Fâché. Affligé. 6	
Envier. Porter envie. 84	Fâcher (se). Se formaliser. 89	
Environner. Entourer. 84	Facile. Aisé. 9	
Envisager. Regarder. 431	Façons. Manières. 89	
Farpiller. Dispersion. 68	Faction. Parti. 90	
Épitre. Lettre. 443	Faculté. Pouvoir, etc. 144	
Éploré. En pleurs. 83	Fade. Insipide. 90	
Époux. Mari. 83	Faible. Faiblesse. 91	
Équipage. Bagage. 23	Faiblesse. Faible. 91	
Équitable. Juste. 86	Faillite. Banqueroute. 91	
Errant (l'homme). Bandit, etc. 26	Fainéantisme. Paresse. 136	
Esclavage. Servitude. 86	Faix. Charge, etc. 42	
Esclave. Captif, etc. 37	Famine. Disette. 68	
Espérance. Espoir. 86	Faner. Flétrir. 92	
Étable. Écurie, etc. 76	Fanfaron. Menteur, etc. 125	
Étiquette. Écriveau. 76	Fange. Limon, etc. 117	
Étonner. Surprendre, etc. 463	Fantaisie. Humeur, etc. 106	
Évader (s'). S'échapper, etc. 74	Fardeau. Charge, etc. 42	
Éveiller. Réveiller. 86	Farouche. Sauvage. 157	
Événement. Accident. Ayen- trure. 87	Fatal. Funeste. 92	
Évêque. Pontife, etc. 144	Fatigue. Lassitude. 92	
Exiler. Exil. Bannir. Ban- nissement. 88	Fatiguer. Lasser. 93	
Exhumer. Déterrer. 66	Faute. Crime. Péché. Dé- lit. Forfait. 93	
	Favorable. Propice. 94	

	Σελ.		Σελ.
Fécond. Fertile.	94	Fragile. Frèle.	96
Féconder. Fertiliser.	94	Frapper. Battre.	34
Feindre. Dissimuler.	69	Frèle. Fragile.	96
Fermer. Clore.	45	Fréquemment. Souvent.	162
Fermé. Constance.	94	Friches. Landes.	114
Fermier. Métayer.	95	Frisson. Frissonnement.	96
Féroce. Cruauté.	56	Frissonnement. Frisson.	96
Fertile. Fécond.	94	Frugal. Sobre. Tempérant.	96
Fertiliser. Féconder.	94	Frustrer. Priver.	146
Fin. Bout, etc.	33	Fugitif. Fuyard.	97
Flairer. Sentir.	95	Funeste. Fatal.	92
Flambeau. Torche.	95	Funérailles. Enterrement,	
Flatteur. Adulateur.	4		[etc. 84
Fléau. Calamité.	35	Fureur. Furie.	97
Fléchir. Ployer.	140	Furie. Fureur.	97
Flétrir. Faner.	92	Fuyard. Fugitif.	97
Fleurissant. Florissant.	95		G.
Fleuve. Rivière.	95		
Florissant. Fleurissant.	95	Gager. Parier.	97
Flots. Ondes, etc.	131	Gages. Appointements, etc.	16
Fluide. Liquide.	96	Gain. Profit. Bénéfice. É-	
Fœtus. Embryon.	78		[molument. Lucre.
Foi. Croyance.	55		98
Force (par). Par la force.	96	Garant. Caution, etc.	38
Forêt. Bois.	34	Garder. Retenir.	99
Forfait. Faute, etc.	93	Gaucherie. Maladresse.	99
Forfanterie. Jactance.	111	Gentils. Païens.	99
Forger. Controuver.	96	Gérer. Régir.	100
Formaliser (se). Se fâcher.	89	Gesticuler. Faire des gestes.	100
Foudre. Tonnerre.	167	Gibet. Potence.	100
Fougue. Empotement.	84	Gibier. Venaison.	100
Fouiller. Creuser.	55	Glace. Miroir.	125
Fourvoyeur (se). S'égarter.	76	Gloire. Célébrité.	104

Σελ.		Σελ.
Glossaire. Dictionnaire, etc. 67	Hâbleur. Menteur, etc. 123	
Glouton. Gourmand, etc. 101	Haillons. Guenilles. 103	
Golfe. Baie. Anse. 101	Haïr. Détester. Abhorrer. 103	
Goulu. Gourmand, etc. 101	Haïssable. Odieux. 131	
Gourmand. Goulu. Glouton. 101	Haleine. Souffle. 104	
Gouverneur. Précepteur. 101	Haletant. Éssoufflé. 104	
Grâce (de bonne). De bon [gré, etc. 102	Hameau. Village. Bourg. 104	
Grain. Graine. 101	Hasarder. Risquer. 105	
Graine. Grain. 101	Hâtif. Précoce. Prématuré. 105	
Gratitude. Reconnaissance. 149	Hausser. Lever, etc. 116	
Gravité. Pesanteur, etc. 138	Hérédité. Succession, etc. 164	
Gré(de bon). De bonne vo- [lonté. De bon cœur. [De bonne grâce. 102	Heurter. Choquer. 44	
Griffonage. Barbouillage. 27	Historien. Historiographe. 106	
Gronder. Quereller. 148	Historiographe. Historien. 106	
Gros. Épais. 85	Honoraires. Appointements, [etc. 16	
Grotte. Antre, etc. 16	Hôpital. Hospice. 106	
Guenilles. Haillons. 103	Hospice. Hôpital. 106	
Guérison. Cure. 56	Hôtel. Auberge, etc. 21	
Guerrier. Belliqueux, etc. 29	Hôtellerie. Auberge, etc. 24	
Guider. Conduire. Mener. 102	Humeur. Fantaisie. Ca- [price. 106	
Guinguette. Auberge, etc. 21	Hutte. Cabane, etc. 35	

II.

Habile. Capable. 36	Idiome. Langue, etc. 114
Habillé. Vêtu, etc. 173	Ignorant. Ane. 13
Habillement. Vêtement, [etc. 174	Il est. Il y a. 107
Habit. Vêtement, etc. 174	Il y a. Il est. 107
Habitation. Maison, etc. 118	Immiser (s'). Se mêler. 124
	Immolier. Sacrifier. 156
	Implexe. Complexé. 49

Σελ.		Σελ.
Imposer(en). Tromper, etc. 170	Insulter quelqu'un. Insul-	
Inabordable. Inaccessible. 108	[ter à quelqu'un. 444	
Inaptitude. Insuffisance,etc. 444	Insurrection. Émeute, etc. 78	
Incapable. Inhabile. 149	Interdire. Défendre, etc. 60	
Incapacité. Insuffisance,etc. 444	Interdit. Confus, etc. 50	
Inclination. Penchant. 108	Intéresser (s'). Être inté-	
Incommode. Indisposé. 440	ressé. 444	
Incompréhensible. Incon-	Intérieur (l'). Le dedans. 59	
[cevable.Inintelligible. 409	Interroger. Questionner,	
Inconcevable. Incompréhen-	[etc. 448	
[sible, etc. 409	Intrigue. Cabale. 444	
Indemniser. Dédommager. 409	Invention. Découverte. 59	
Indigné. Outré. 109	Issue. Succès, etc. 463	
Indiquer. Marquer, etc. 121		J.
Indirect. Oblique. 109		
Indisposé. Indisposition. In-	Jactance. Forfanterie. 444	
[commode.Incommode. 440	Jamais (à). Pour jamais. 444	
Industriel. Industrieux. 440	Jappement. Aboi, etc. 4	
Industrieux. Industriel. 440	Jargon. Langue, etc. 444	
Infidèle. Infidélité. Perfide.	Joindre. Unir. 444	
Perfidie. 440	Joli. Beau. 29	
Infirmer. Annuler, etc. 45	Jouer (se.) Se moquer. 442	
Informer. Apprendre, etc. 46	Jour. Journée. 442	
Informier (s'). S'enquérir. 84	Journée. Jour. 442	
Infortune. Malheur, etc. 420	Joyau. Bijou. 443	
Inhabile. Incapable. 440	Juste. Équitable. 86	
Inintelligible. Incompréhen-		L.
[sible, etc. 409		
Insipide. Fade. 90	Labeur. Travail. 468	
Instant. Moment. 426	Labourable. Arable. 47	
Instrument. Outil. 434	Laine. Toison. 443	
Insuffisance . Incapacité.		
[Inaptitude. 444		

	Σελ.		Σελ.
Landes. Friches.	114	Lucre. Gain, etc.	98
Langage. Langue, etc.	114	Lueur. Lumière, etc.	118
Langue. Langage. Idiome.		Luire. Briller, etc.	34
[Dialecte. Patois. Jargon.	114	Lumière. Lueur. Clarté.	
Laquais. Serviteur, etc.	159	[Splendeur.	118
Larmes. Pleurs.	115		
Lasser. Fatiguer.	92	M.	
Lassitude. Fatigue.	92		
Légal. Légitime.	115	Magicien. Sorcier.	118
Légitime. Légal.	115	Maint. Plusieurs.	118
Lettre. Épitre.	115	Maison. Habitation. De-	
Lettré (homme). Homme		[meure. Séjour. Rési-	
[de lettres.	116	[dence. Domicile.	118
Leurre. Amorce.	42	Maladresse. Gaucherie.	99
Lever. Élever. Soulever.		Malentendu. Quiproquo.	120
[Hausser. Exhausser.	116	Malheur. Infortune. Ad-	
Lèvre. Babine.	116	[versité. Disgrâce. Mi-	
Liaison. Lien.	117	[sère. Calamité.	120
Licencier. Congédier.	50	Malhonnête. Déshonnête.	65
Licite. Permis.	117	Manières. Façons.	89
Lien. Liaison.	117	Manufacture. Fabrique.	89
Ligneux. Boiseux.	32	Marchand. Négociant, etc.	47
Limites. Terme, etc.	166	Mari. Époux.	85
Limon. Bourbe. Boue.		Marquer. Indiquer. Dé-	
[Fange. Crotte.	117	[signer.	121
Liquide. Fluide.	96	Martial. Belliqueux, etc.	29
Loger. Demeurer.	63	Masse. Volume.	122
Longueur. Longueurs.	117	Matière. Sujet.	122
Lorsque. Quand.	147	Matinal. Matineux. Mati-	
Louange. Éloge.	77	[nier.	123
Louer. Vanter.	117	Matineux. Matinal, etc.	123
Louer. Affermer.	5	Matinier. Matinal, etc.	123
Lourd. Pesant.	118	Médiation. Entrémise.	83

	Σελ.		Σελ.
Médiocre. Modique.	123	Moquer (se). Se jouer.	112
Méfier (se). Se défier.	60	Morceau. Pièce.	139
Mélange. Alliage.	10	Mort. Trépas. Décès.	126
Mélanger. Mêler, etc.	123	Mortifié. Affligé.	6
Mélancolique. Atrabilaire.	19	Mourir. Se mourir.	127
Mêler. Mélanger. Mixtion-		Musée. Muséum.	127
ner.	123	Muséum. Musée.	127
Mêler (se). S'immiscer.	124	Mutuel. Réciproque.	128
Mémoire. Souvenir. Rémi-		N.	
[miniscenee.	124	Naissance. Nativité.	128
Mener. Guider, etc.	102	Narrer. Raconter. Conter.	128
Mensonge. Menterie.	124	Natif de. Né à.	128
Menterie. Mensonge.	124	Nativité. Naissance.	128
Menteur. Hâbleur. Fan-		Nautique. Naval.	128
[saron.	125	Naval. Nautique.	128
Merveille. Miracle. Pro-		Né à. Natif de.	128
[dige.	125	Néanmoins. Pourtant, etc.	143
Métayer. Fermier.	95	Net. Propre.	129
Métier. Art, etc.	17	Neuf. Nouveau. Récent.	129
Mettre. Placer. Poser.	125	Nommer. Appeler.	129
Militaire. Belliqueux, etc.	29	Nourrissant. Nutritif. Nour-	
Minutie. Babiole, etc.	25	[ricier.	129
Miracle. Merveille, etc.	125	Nourricier. Nourrissant,	
Miroir. Glace.	125	[etc.	129
Misère. Malheur, etc.	120	Nouveau. Neuf, etc.	129
Mixtionner. Mêler, etc.	123	Nuage. Nue, etc.	130
Modique. Médiocre.	123	Nue. Nuée. Nuage.	130
Moindre. Plus petit.	125	Nuée. Nue, etc.	130
Moment. Instant.	126	Nutritif. Nourrissant, etc.	130
Monarque. Roi.	153		
Mont. Montagne.	126		
Montagne. Mont.	126		
Monticule. Colline, etc.	46		

C.	Σελ.	P.	Σελ.
Oblique. Indirect.	109	Païens. Gentils.	99
Obsèques. Enterrement, etc.	81	Paire. Couple.	134
Observer. Remarquer, etc.	152	Paître. Brouter.	135
Occupé. Affairé.	4	Paix. Calme, etc.	36
Occuper (s') à. S'occuper de.	130	Paraître. Apparaître.	135
Odieux. Haïssable.	131	Paraître. Sembler.	135
Odorant. Odorisérant.	131	Parasite. Écornifleur.	136
Odorisérant. Odorant.	131	Pardon. Excuse.	88
Oeillade. Regard, etc.	450	Pareil. Semblable.	459
Oeuvre. Ouvrage.	131	Paresse. Fainéantisme.	136
Offrir. Présenter.	144	Parier. Gager.	97
Ondes. Flots. Vagues.	131	Parler mal. Mal parler.	137
Oppresser. Opprimer.	132	Parmi. Entre.	97
Opprimer. Oppresser.	132	Partager. Distribuer, etc.	74
Opter. Choisir.	44	Parti. Faction.	90
Orage. Tempête. Bourras-		Particule. Atome.	48
[que. Ouragan.]	132	Parure. Atours.	137
Ordinaire. Commun. Vul-		Parure. Ajustements.	9
[gaire. Trivial.]	133	Pasteur. Berger, etc.	30
Os. Ossements.	133	Patient. Endurant.	84
Ossements. Os.	133	Patois. Langue, etc.	114
Ouïr. Écouter, etc.	76	Pâtre. Berger, etc.	30
Ouragan. Orage, etc.	132	Paysan. Campagnard.	36
Util. Instrument.	134	Péché. Faute, etc.	93
Outrage. Affront.	6	Penchant. Inclination.	108
Outre cela. D'ailleurs, etc.	8	Pendant. Durant.	73
Outre-passer. Excéder.	87	Pendant que. Tandis que.	137
Outré. Indigné.	109	Penser. Songer.	137
Ouvrage. Oeuvre.	131	Pères. Aïeux. Ancêtres.	138
		Perfidie. Infidèle.	110
		Perfidie. Infidélité.	110

	Σελ.		Σελ.
Péril. Danger, etc.	57	Poser. Mettre, etc.	125
Permis. Licite.	147	Poster. Apostrer.	142
Permutation. Change, etc.	44	Posture. Attitude.	142
Persévéarer. Persister.	138	Potence. Gibet.	100
Persister. Persévéarer.	138	Potion. Boisson, etc.	32
Perspective. Aspect.	48	Poudre. Poussière.	143
Persuader. Convaincre.	52	Pour moi. Quant à moi.	143
Pesant. Lourd.	118	Poursuivre. Continuer.	51
Pesanteur. Poids. Gravité.	138	Pourtant. Cependant. Né-	
Petit (plus). Moindre.	125	[anmoins. Toutefois.	143
Peur (avoir). Craindre, etc.	54	Poussière. Poudre.	143
Peut (on ne). On ne saurait.	139	Pouvoir. Puissance. Fa-	
Pharmacien. Apothicaire.	139	[culté.	144
Pièce. Morceau.	139	Pratique. Chaland.	40
Pigeon. Colombe.	139	Précéder. Devancer.	66
Placard. Affiche.	5	Précepteur. Gouverneur.	101
Placer. Mettre, etc.	125	Précoce. Hâtif, etc.	105
Plaît (ce qui). Ce qu'il plaît.	140	Prélat. Pontife, etc.	141
Pleurs. Larmes.	115	Prématuré. Hâtif, etc.	105
Pleurs (en). Éploré.	85	Prérogative. Privilége.	145
Plier. Ployer.	140	Près. Auprès.	22
Ployer. Plier.	140	Présent. Don, etc.	71
Ployer. Fléchir.	140	Présenter. Offrir.	144
Plus. Davantage.	140	Principe. Élément.	145
Plusieurs. Maint.	118	Priver. Frustrer.	146
Plus tôt. Plutôt.	141	Privilége. Prérogative.	145
Plutôt. Plus tôt.	141	Prodige. Merveille, etc.	125
Poids. Pesanteur, etc.	138	Prodigue. Dissipateur.	69
Politesse. Civilité.	45	Profession. Art, etc.	17
Pontife. Prélat. Évêque.	141	Profit. Gain, etc.	98
Porter. Apporter. Trans-		Proie. Butin.	34
[porter. Emporter. Re-		Promptement. Vite, etc.	177
[porter. Remporter.	142	Propice. Favorable.	94

	Σελ.		Σελ.
Propre. Net.	129	Rassemblement.	Attrou-
Prouver. Démontrer.	46		[pement. 20
Proverbe. Adage.	146	Ravir. Charmer, etc.	42
Provocer. Agacer.	6	Réaliser. Effectuer.	149
Punir. Châtier.	42	Récent. Neuf, etc.	129
Puissance. Pouvoir, etc.	144	Recevoir. Agréer.	7
Q.		Réiproque. Mutual.	128
Quand. Lorsque.	147	Reconnaissance. Gratitude.	149
Quant à moi. Pour moi.	143	Rectitude. Droiture.	72
Querelle. Altercation.	11	Recueil. Collection.	149
Quereller. Gronder.	148	Reculer. Rétrograder.	150
Question. Demande.	61	Redouter. Craindre, etc.	54
Questionner. Interroger.		Refuge. Asile.	17
	[Demander. 148	Regard. Coup-d'œil. Oeil-	
Quête. Collecte.	148		[lade. 150
Quiproquo. Malentendu.	120	Regarder. Concerner. Tou-	
Quitte. Acquitté.	4		[cher. 150
Quotidien. Diurne, etc.	70	Regarder. Considérer.	151
R.		Regarder. Envisager.	151
Raccourcir. Abréger.	2	Régénération. Renaissance.	151
Raconter. Narrer, etc.	128	Régir. Gérer.	100
Raillerie (entendre). En-		Réglé. Rangé.	152
	[tendre la raillerie 149	Relâche. Relâchement.	152
Rame. Aviron.	24	Relâchement. Relâche.	152
Rangé. Réglé.	152	Reluire. Briller, etc.	54
Rapidité. Vitesse, etc.	178	Remarquer. Observer.	152
Rapport (avoir) à. Avoir		Remettre. Rendre, etc.	153
	[rapport avec. 149	Réminiscence. Mémoire. etc	124
Raser. Démolir, etc.	63	Remplir. Emplir.	79
		Remporter. Porter, etc.	142
		Renaissance. Régénération.	151
		Rendre. Remettre. Res-	
			[tituer. 153

	Σελ.		Σελ.
Rente. Reyenu.	153	Risquer. Hasarder.	105
Renvoyer. Congédier, etc.	50	Rivages. Côtes, etc.	53
Répandre. Verser.	173	Rives. Côtes, etc.	53
Réparer. Rétablir, etc.	154	Rivière. Fleuve.	95
Répartir. Distribuer, etc.	71	Roi. Monarque.	155
Répondant. Caution, etc.	38	Romanesque. Romantique.	155
Reporter. Porter, etc.	142	Romantique. Romanesque.	155
Réputation. Considération.	153	Rompre. Casser, etc.	38
Résidence. Maison, etc.	118	Rosse. Cheval, etc.	43
Résolution. Décision.	58	Route. Chemin, etc.	43
Restaurer. Rétablir, etc.	154	Rue. Chemin, etc.	43
Rester. Demeurer.	63	Ruines. Décombres.	58
Restituer. Rendre, etc.	153	Ruse. Astuce.	18
Rétablissement. Restaurer. Ré-		Rustique. Agreste, etc.	7
[parer.]	154		
Retenir. Garder.	99		S.
Retourner. Revenir.	154		
Rétrograder. Reculer.	150	Sacrifier. Immoler.	156
Rêve. Songe.	154	Sain. Salubre. Salutaire.	157
Réveiller. Eveiller.	86	Salaire. Appointements, etc.	16
Revenir. Retourner.	154	Salir. Tacher. Souiller.	157
Revenu. Rente.	153	Salive. Bave.	28
Révérence. Salut, etc.	157	Salubre. Sain, etc.	157
Revêtu. Vêtu, etc.	175	Salut. Salutation. Révé-	
Révolte. Émeute, etc.	78	[rence.]	157
Révoquer. Annuler, etc.	15	Salutaire. Sain, etc.	157
Réussite. Succès, etc.	163	Salutation. Salut, etc.	157
Ridicule. Risible.	155	Satisfait. Content.	157
Rigoureux. Austère, etc.	23	Saurait (on ne). On ne peut.	139
Rire. Ris.	155	Sauvage. Farouche.	157
Ris. Rire.	155	Savoir (faire). Apprendre, etc.	16
Risible. Ridicule.	155	Sceau. Cachet.	35
Risque. Danger, etc.	37	Sceller. Cacheter.	35

	Σελ.		Σελ.
Sécheresse. Aridité.	158	Soulever. Lever, etc.	116
Second. Deuxième.	158	Soupçonner. Suspecter.	165
Secourir. Aider. Assister.	158	Souris. Sourire.	161
Secret. Clandestin.	158	Souvenir. Mémoire, etc.	124
Sédition. Emeute, etc.	78	Souvent. Fréquemment.	162
Séduire. Corrompre, etc.	53	Sphère. Boule, etc.	33
Semblable. Pareil.	159	Splendeur. Lumière, etc.	118
Sembler. Paraître.	135	Stature. Taille.	162
Sentinelle. Vedette.	159	Stoïciens. Stoïques.	162
Sentir. Flairer.	95	Stoïques. Stoïciens.	162
Sépulcre. Tombe, etc.	166	Suborner. Corrompre, etc.	53
Servir (ue) de rien. Ne ser-		Subsistances. Denrées. Vi-	
[vir à rien.	159	[vres.	162
Servir (se). Employer, etc.	79	Subsister. Exister.	88
Serviteur. Domestique. Va-		Succès. Réussite. Issue.	163
[let. Laquais.	159	Succession. Hérédité. Hé-	
Servitude. Esclavage.	86	[ritage.	164
Seul. Unique.	171	Succinct. Concis, etc.	50
Sévère. Austère, etc.	23	Sujet. Matière.	122
Siège. Blocus.	160	Superficie. Surface.	164
Silencieux. Taciturne.	161	Supplément. Complément.	49
Sobre. Frugal, etc.	96	Sûr. Certain.	39
Société. Compagnie.	48	Surface. Superficie.	164
Sommet. Cimo.	44	Surprendre. Étonner. Con-	
Son de voix. Ton de voix.	161	[sterner.	165
Songe. Rêve.	154	Suspecter. Soupçonner.	165
Songer. Penser.	137		T.
Sorcier. Magicien.	118		
Sort. Destin.	65		
Sottise. Bêtise.	34	Tacher. Salir, etc.	157
Soudain. Subit.	161	Taille. Stature.	162
Souffle. Haleine.	104	Tandis que. Pendant que.	137
Souiller. Salir, etc.	157	Taverne. Auberge, etc.	24

Σελ.	Σελ.	
Tempérament. Constitution. 54	Trève. Suspension d'ar-	
Tempérant. Frugal, etc. 96	[mes. Armistice. 170	
Tempête. Orage, etc. 132	Tristesse. Douleur, etc. 71	
Terme. Limites. Bornes. 166	Trivial. Ordinaire, etc. 133	
Tête. Chef. 166	Troc. Change, etc. 41	
Toison. Laine. 143	Tromper. Abuser. Déce-	
Tombe. Tombeau. Sépulcre. 166	[voir. En imposer. Amuser. 170	
Tombeau. Tombe, etc. 166	Tromperie. Attrape. 20	
Tomber par terre. Tomb. r [à terre. 167	Trouble. Agitation. 7	
Tome. Volume. 167	Tube. Tuyau. 171	
Tonnerre. Foudre. 167	Tuer. Assommer. 18	
Torche. Flambeau. 95	Tumulte. Vacarme. 171	
Tôt. Vite, etc. 177	Tuyau. Tube. 171	
Toucher. Regarder, etc. 150	U.	
Tout. Chaque. 168	Unique. Seul. 171	
Toutefois. Pourtant, etc. 143	Unir. Joindre. 111	
Traduction. Version. 174	Usage. Coutume. 54	
Trafic. Négoce, etc. 47	User. Employer, etc. 79	
Trasquant. Négociant, etc. 47	V.	
Tranquillité. Calme, etc. 36	Vacances. Vacations. 171	
Transcrire. Copier. 168	Vacarme. Tumulte. 171	
Transférer. Transporter. 168	Vacations. Vacances. 171	
Transfuge. Déserteur. 65	Vaciller. Chanceler. 40	
Transparent. Diaphane. 67	Vagues. Ondes, etc. 131	
Transporter. Porter, etc. 143	Vaillance. Valeur. 172	
Transporter. Transférer. 168	Vaincu. Battu. Défait. 172	
Travail. Labeur. 168	Valet. Serviteur, etc. 159	
Travail. Besogne. 31	Valeur. Courage, etc. 53	
Travers (à). Au travers. 169	Valeur. Vaillance. 172	
Travestir (se). Se déguiser. 60		
Trépas. Mort, etc. 126		
Très. Fort. Bien. 169		

	Σελ.		Σελ.
Vallée. Vallon.	173	Village. Hameau, etc.	104
Vallon. Vallée.	173	Ville. Cité.	177
Vanter. Louer.	117	Vil prix. Bas prix.	27
Variation. Changement.	41	Violent. Emporté.	80
Variété. Différence, etc.	68	Vite. Tôt. Promptement.	177
Vedette. Sentinelle.	159	Vitesse. Rapidité. Célérité.	178
Venaison. Gibier.	100	Vivres. Subsistances, etc.	162
Vénéneux. Vénimeux.	173	Vocabulaire. Dictionnaire,	
Vénimeux. Vénéneux.	173		[etc. 67]
Vente. Aliénation.	9	Voie. Chemin, etc.	43
Vente. Débit.	173	Voir. Apercevoir.	178
Vergette. Brosse.	173	Voler. Dérober.	65
Vérifier. Avérer.	23	Volonté (de bonne). De	
Véritable. Vrai.	178		[bon gré, etc. 102]
Verser. Répandre.	173	Volume. Tome.	167
Version. Traduction.	174	Volume. Masse.	122
Vêtement. Habit. Habil-		Vrai. Véritable.	178
lement. 174		Vue. Aspect.	178
Vétille. Babiole, etc.	25		
Vêtu. Habillé. Revêtu. Af-		Z.	
	[sublé. 175]		
Viande. Chair.	40	Zéphire. Zéphyr.	179
Vieux. Agé.	6	Zéphyr. Zéphire.	179
Vieux. Ancien. Antique.	176		

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ. 31. Στίχ. 22. Ἀντὶ λεύκωμα. Γρ. λεύκασμα.
" 32. " 22. " de la faible. " de la fable.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τιμᾶται Δραχ. 3.